

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานปลัดทบวง. กองวิทยาลัยเอกชน. รายงานสถานภาพวิทยาลัย-
เอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๓ - ๒๕๑๔ และประจำปีการศึกษา ๒๕๒๐.

ชมรมผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน. รายงานสรุปผลการสัมมนาผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน ครั้งที่ ๒
กุมภาพันธ์, ๒๕๒๑.

ทบวงมหาวิทยาลัย. รายงานสรุปผลการประมวลผลเบื้องต้น เรื่อง การสำรวจภาวะการ
ทำงานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา ๒๕๑๙ และรุ่นปีการศึกษา ๒๕๒๐.

_____, กองวิชาการ. รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา ๒๕๑๙.

_____, แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔).

วิทยาลัยการค้า. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔.

วิทยาลัยกรุงเทพ. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔.

วิทยาลัยเทคนิคสยาม. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔-๒๕๒๕.

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔-๒๕๒๕.

วิทยาลัยศรีปทุม. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔.

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔.

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. หลักสูตรและระเบียบการศึกษา, ปีการศึกษา ๒๕๒๔.

ทบวงมหาวิทยาลัย. ระเบียบการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ประจำปี-
ปีการศึกษา ๒๕๒๔-๒๕๒๕.

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย. การปฏิรูปการศึกษา - การศึกษาเพื่อชีวิต
และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒๕๑๘, พิมพ์ที่ไทยวัฒนาพานิช.

หลักการบริหารการศึกษา, วิทยุโณ สาร. ดร., พิมพ์ครั้งที่ ๓, ๒๕๑๘, พิมพ์ที่ไทยวัฒนา-
พานิช, ฝ่ายผลิต.

บทความ

ไสว สุทธิพิทักษ์. บทบาทวิทยาลัยเอกชนที่สนองในการพัฒนาประเทศ, วารสารที่ระลึก

วิทยาลัยเอกชน ๑, (ธันวาคม ๒๕๒๒-กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓) : ๑๐-๑๗.

ธัญ ฤกษ์ชล, ดร., การเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา, วารสารที่ระลึก วิทยาลัย-

เอกชน ๑, (ธันวาคม ๒๕๒๒-กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓) : ๑๘-๒๓.

จำลอง ทองดี, ดร., หน่วยวิจัยสถาบัน (Institutional research) วารสารที่-

ระลึก วิทยาลัยเอกชน ๑, (ธันวาคม ๒๕๒๒-กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓) : ๑๐๕-๑๑๔.

ประสาร ทองภักดี, พ.ท. มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. วารสารข่าว วิทยาลัย-

เอกชน ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔. : ๑-๑๖.

ไสว สุทธิพิทักษ์. กองทุนพัฒนาสถาบันการศึกษาเอกชน, วารสารข่าว วิทยาลัยเอกชน

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ : ๒๙-๓๑.

จำลอง ทองดี, ดร., การบริหารกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็ก, วารสาร-

ข่าววิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ : ๓๒-๓๖.

_____ Faculty Club แนวคิดทางการพัฒนาคณาจารย์ วารสารข่าววิทยาลัยเอกชน

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ : ๔๔-๔๖.

ไพโรจน์ ดรรชนีนากุล. ครูข่าวกับแนวคิดทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม, วารสารข่าว

วิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ : ๖๐-๖๖.

จำลอง ทองดี, ดร., วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย, เอกสารได้รับแจก เมษายน ๒๕๒๔

(๑ - ๖)

เอกสารอื่น ๆ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่คณะผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยเอกชน ณ. พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน.

วิทยาลัยการค้า. รายงานการประชุมสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๙ - ๒๕๒๓.

ภาษาอังกฤษ

หนังสือ

- Kotler, Philip. Marketing Management. analysis, planning and control. Fourth edition, New Jersey : Prentice-Hall. Inc., 1979.
- Standton, William J. Fundamentals of Marketing. Fouth Edition. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha Ltd., 1975.
- Mccarthy Jerome E. Basic Marketing. Fifth Edition. Malaysia. Irwin Book Company 1975.
- Boyd, Harper W., and Massy, William F. Marketing Management. Interna2 tional Edition. U.S.A. : Harcourt Brace Jovanovick, Inc, 1972.
- Mccarthy Jerome E. Basic Marketing Fourth Edition. Homewood, Illinois : Richard D. Irwin. Inc., 1971.
- Kotler, Philip. Marketing for Nonprofit Organizations. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1975.
- Wilson Aubrey. The Marketing of Professional Services. Great Britain : McGraw-Hill Book Company (U.K.) Limited.

บทความ

- Somburana Srisupandit Dr. "Management Education and Training"
วารสารธุรกิจปริทัศน์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖ (๑-๑๕)
- David Hutchins. "How quality goes round in circles" Management Today. January 1981, (27-32)
- Suthi Ekahitanonda Dr. "Management Education and Training: Graduate Studies and Continuing Education." วารสารธุรกิจปริทัศน์ คณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖ (๑๗-๒๘)

๓๓๓๓๓๓

ภาคผนวก ก.

๑. พระราชกฤษฎีกาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราช

ทานแก่วิทยาลัยเอกชน

๒. แบบสอบถามผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน

๓. คำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารวิทยาลัยเอกชนทั้ง ๗ วิทยาลัย

๓.๑ วิทยาลัยการคำ

๓.๒ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

๓.๓ วิทยาลัยกรุงเทพ

๓.๔ วิทยาลัยศรีปทุม

๓.๕ วิทยาลัยเทคนิคสยาม

๓.๖ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

๓.๗ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน-

แห่งประเทศไทย

๔. ตารางต่าง ๆ

๕. แบบสอบถาม รายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชน

พระบรมราชโองบาท

พระราชทานแก่คณะผู้บริหารวิทยาลัย เอกชน

ในโอกาสที่เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๓

การที่จะจัดให้มีวิทยาลัยเอกชนนี้ ก็ได้ปรารถนาที่จะทำทุกรัฐบาลแล้ว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาตกลงเห็นว่า เมืองไทยนี้มีปัญหาเรื่องการศึกษา ทางราชการได้จัดมหาวิทยาลัยซึ่งถือว่าเป็นทางราชการแท้ ๆ ผู้ที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ต่าง ๆ ก็เป็นข้าราชการ ทำเช่นนั้นมีที่น้อย ไม่พอเพียงแก่ความต้องการของบ้านเมือง หรือของผู้ที่อยากหาความรู้มาเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง มีกำลังที่เรายังไม่ได้ใช้ ก็คือกำลังเอกชน ผู้ที่มีความรู้แล้วก็อยากที่จะถ่ายทอดความรู้นั้นให้แก่ผู้ที่เยาว์กว่าก็มีมาก

เราจะขยายมหาวิทยาลัยที่เป็นทางราชการนั้นให้มากขึ้นโดยรวดเร็ว ก็เกิดปัญหาในการลงทุน ทั้งในด้านอุปกรณ์ ทั้งในด้านกำลังอาจารย์และบริหาร ถ้าเราสามารถที่จะให้ผู้สนใจในการศึกษา ได้ตั้งสถานศึกษาในชั้นวิทยาลัยหรือในชั้นสูง คืออุดมศึกษาก็จะทำให้แบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้ นี่เป็นหลักแรกที่จะทำ

นอกจากนี้วิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว คือหมายความว่าโรงเรียนที่อยู่ในชั้นที่ เรียกว่า อุดมศึกษาก็มีอยู่แล้วบางแห่ง ถ้ายกฐานะวิทยาลัยหรือโรงเรียนเหล่านี้ให้ได้ชื่อว่าเป็นวิทยาลัย และให้ประกาศนียบัตรกลายเป็นปริญญา เทียบวิทยฐานะได้ ก็เป็นการไม่ยากนักที่ตั้งวิทยาลัยเอกชน นี้ก็เป็นทั้งความมุ่งหมายและวิธีการ แต่ว่าอุปสรรคที่จะมีขึ้นมาก็มีมากหลายเหมือนกัน คือจะมีอุปสรรคในด้านที่ว่า ถ้าเราตั้งให้เอกชนตั้งได้ การที่จะให้ปริญญาหรือเทียบเท่าปริญญานั้นจะถือว่าปริญญานั้นเทียบเท่าหรือเปล่าสำหรับทางราชการ เพราะว่าวิทยาลัยเอกชนอาจมีกำลังในทางการเงินน้อยกว่าทางราชการก็ได้ นอกจากนั้นถ้าตั้งระเบียบการไม่ดี คุณภาพของผู้ที่ศึกษาสำเร็จออกมา ก็อาจไม่ทัดเทียมผู้สำเร็จจากวิทยาลัย

ของทางราชการก็ได้ อันนี้จึงขึ้นอยู่กับว่าวิทยาลัยใดได้บริหารดี ได้ตั้งหลักสูตรและทำตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนอย่างเข้มแข็ง ก็จะรักษาคุณภาพได้ แต่ก็เข้าใจว่าแต่ละวิทยาลัยที่ได้ตั้งขึ้นมาเป็นวิทยาลัยเอกชนเป็นทางการอย่างเช่นนี้ก็ไต่ลงแรงได้พยายามที่จะให้คุณภาพสูง ปัญหาที่อาจจะจัดไปได้ มีปัญหาที่เป็นปัญหาหลักอีก ปัญหาหนึ่งก็คือ เรื่องว่าผู้ที่ผ่านการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยอุดมศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ทางการศึกษา เป็นผู้ที่ไม่เคยเรียนจบแล้วไม่ได้นับว่าเป็นผู้เรียนจบวิชาชีพ แบบที่แจ้งอาชีพว่าเป็นพวกวิชาชีพกับพวกทางอุดมศึกษา เราตั้งวิทยาลัยเอกชนก็หมายถึงว่าไปเพิ่มในด้านอุดมศึกษา ซึ่งก็เป็นปัญหาว่าประเทศไทยเรามีความต้องการผู้ที่มีปัญหาทางวิชาการมากน้อยแค่ไหน เรามีความจำเป็นที่จะมีผู้ที่มีความรู้สูงในด้านวิชาชีพแค่ไหน เพราะว่าตามแบบของสากลเขาแบ่งเป็น ๒ ชั้นนี้แบ่งเป็นพวกที่เป็นวิชาชีพและเป็นวิชาการ

การที่ตั้งวิทยาลัยเอกชนตามนโยบายของพระราชบัญญัตินี้ ก็อาจเป็นการสนับสนุนให้เยาวชนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมขึ้นมาชั้นอุดมศึกษา เรียนและหาความรู้ในทางวิชาการมากเกินไปเป็นการไม่สนับสนุนผู้ที่มีความรู้ในทางวิชาชีพ ก็เคยถกเถียงกันมากอยู่แล้วว่า สำหรับประเทศไทยมีความจำเป็นควรจะปฏิบัติอย่างไร แล้วก็ยังเห็นอาจารย์สมทบเคยมาถกกัน เรื่องว่า ถ้าสนับสนุนการศึกษาในด้านวิชาการเป็นทฤษฎีมากเกินไป จะมีอุปสรรคหลายอย่าง คือว่าผู้ที่สำเร็จออกไปก็มีแต่ทฤษฎี มีแต่ความรู้ในทางวิชาการ ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ ซึ่งเราต้องการจึงเกิดปัญหาที่หนักใจที่ถกเถียงกันคราวโน้นก็รู้สึกว่าจะกลับตาลปัตรกันใหม่ อาจารย์สมทบกับพวกได้มาพูดในทำนองว่า สนับสนุนวิชาการมากเกินไปวิชาชีพจะด้อยแต่ก็กลับมาเห็นท่านทั้งหลายตั้งวิทยาลัยซึ่งเป็นการศึกษาในชั้นอุดมศึกษาเพื่อรับปริญญา กลายเป็นเพิ่มทั้งฝ่ายวิชาการ ก็เลยนับว่าเป็นอุปสรรคหรือเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่จำเป็นที่จะอธิบายเพิ่มเติม การที่ตั้งวิทยาลัยเอกชนและการศึกษาของประเทศไทยนี้ เราต้องพิจารณาให้เป็นไปในด้านดี คือเราตั้งวิทยาลัยหมายถึงว่า ให้ได้เทียบชั้นอุดมศึกษานั้นเพื่ออะไร เพื่อที่จะให้ผู้ปรารถนาที่จะศึกษาได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงหรือปริญญาชั้นอย่างหนึ่ง เพื่อที่จะสามารถออกไปดำรงชีพไปหากินในตำแหน่งที่ดี โดยที่มีปริญญาไปเป็นหลักประกันอีกอย่างหนึ่ง ก็ดูเหมือนจะเป็นวิธีการที่ไม่เป็นสากลนัก หรือเป็นวิธีการที่อาจ

เป็นไปทางตรงข้ามกับที่สากลเขานิยามก็ได้ คือคนไทยมีความรู้ทั้งทางวิชาชีพและวิชาการ ก็จะสามารถที่จะหางานโดยมีประกาศนียบัตรเป็น เครื่องประกัน ประการนี้ก็อาจเพื่อไปก็ได้ อย่างต่างประเทศมีปริญญาในทางวิชาชีพ ถือว่าเป็นปริญญาทางวิชาชีพแท้ ๆ การตัด เสื่อ ก็ตามหรือการแต่งผมหรืออะไรก็ตาม เป็นปริญญา อันนี้ก็เป็น เรื่องที่ท่านทั้งหลายจะวินิจฉัย ว่าควรจะเป็นทางนั้นหรือไม่ เพราะว่าจุดสำคัญของการตั้งวิทยาลัยก็คือให้เอกชนสามารถ ที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของการศึกษาของประเทศไทย ถือว่าการที่ทางฝ่ายผู้ตั้ง วิทยาลัยเอกชนเกิดความรับผิดชอบอย่างมาก รับผิดชอบด้านหนึ่งก็คือต้องทำตามที่สัญญา หมายถึงว่าตามที่ มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน เพื่อให้คุณภาพของวิทยาลัยเอกชน เป็น ไปตามความประสงค์ของทางราชการและความประสงค์ของผู้ตั้ง แต่ยังมีหน้าที่ที่หนักยิ่งกว่า คือการพิจารณาว่าการศึกษาคควรจะไปในด้านไหน ควรจะนำไปทำอะไร และควรจะพยายาม ที่จะไม่ทำลายโรงเรียนวิชาชีพอื่น เพราะโรงเรียนวิชาชีพอื่นก็มี แต่ว่าจะตั้งชื่อว่าเป็น วิทยาลัยหรือเป็นชั้นอุดมศึกษาไม่ได้ ต้องเป็นโรงเรียนการช่างโดยตรง ปัญหาการศึกษา ปัจจุบันนี้ทั้งใน เมืองไทยทั้งในต่างประเทศ ก็คือการศึกษาที่เรียกว่าชกตะเยอ หรือขัดแย้งระหว่าง การศึกษาในด้านวิชาชีพกับในด้านอุดมศึกษา ถ้าวิทยาลัยเอกชนสามารถที่จะ เป็นสื่อ หรือเป็น ผู้ที่อยู่กลางระหว่างการศึกษาภาควิชาการ กับทางการศึกษาทางวิชาชีพได้ ก็นับว่าจะได้ทำ หน้าที่ของผู้ที่แก้ปัญหา และปรารถนาที่จะแก้ปัญหาการศึกษาในประเทศไทย นโยบายอันนี้ก็ นับว่าเป็นนโยบายที่ล่อแหลม และก็ยากที่จะปฏิบัติเหมือนกัน แต่ว่าทุกคนมีความตั้งใจที่จะทำ ด้วยใจบริสุทธิ์เพื่อส่วนรวมก็จะสามารถที่จะปฏิบัติได้

ปัญหาของวิทยาลัยเอกชนก็มีอยู่ว่า การตั้งวิทยาลัยเอกชนนั้นก็ เป็นหน่วยว่า เป็น การค้า เพราะว่าถ้าไม่มีรายได้ก็ไม่สามารถขยายงานให้เหมาะสม ไม่สามารถที่จะ จัด การศึกษาให้เหมาะสม แต่ไม่มวมกลับ ถ้าจัดการศึกษาให้ดี ให้มีชื่อเสียงดี ก็จะมีผู้ที่สนใจ มากขึ้น ผู้ที่จะมาบ่มารุง หรือผู้ที่มา เรียนในวิทยาลัยก็จะยินดีบ่มารุงในรูปที่เป็นค่าบ่มารุงวิทยาลัย ทั้งจะมีผู้ที่เสื่อมใสและจะช่วยทางอื่นให้ความช่วยเหลือ ในทางการเงินและสิ่งของให้ วิทยาลัยนั้น ๆ เจริญยิ่งขึ้น ฉะนั้นหน้าที่อีกอย่างหนึ่งก็คือการจัดการศึกษาจัด ระเบียบให้ดี

ให้มีชื่อเสียงที่ดีทั้งในด้านการสร้างคนดี คือฝึกฝน ลูกศิษย์หรือนักศึกษาเข้ามาเรียน ให้สามารถหาและมีความรู้ได้มาก ให้เป็นคนที่มีความสามารถสูง ทั้งเป็นคนที่ดี เป็นคนที่มีศีลธรรมที่สูง เป็นกำลังของส่วนรวมได้ ถ้าจัดการศึกษาให้มีวิชาดี ชื่อเสียงก็ดี ถ้าจัดการศึกษาและบริหารให้นักเรียนนักศึกษาที่เข้ามาเรียนได้รับการฝึกฝนอบรมให้เป็นคนดี เป็นคนที่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองได้ต่อไป นอกจากวิชาการ ให้มีศีลธรรมที่ดีมีไหวพริบ มีความคิดริเริ่มที่ดี วิทยาลัยนั้นก็จะมีชื่อเสียง เมื่อมีชื่อเสียงก็ยิ่งเจริญ ยิ่งทำให้วิทยาลัยเป็นไปตามที่เราปรารถนา การตั้งวิทยาลัยนั้นก็นอกจากที่จะสร้างให้เจริญให้ใหญ่โต ให้มีเงินและอุปกรณ์ประกอบภาระงาน ก็จะทำให้สร้างอีกอย่างหนึ่งคือความพอใจของผู้บริหาร ผู้ได้ริเริ่มตั้ง และผู้บริหารก็จะได้ชื่อเสียงได้ความเข้าใจว่าเป็นผู้ที่ฉลาด เป็นผู้ที่สามารถที่จะช่วยส่วนรวมให้เจริญก้าวหน้า ฉะนั้นการตอบแทน สิ่งตอบแทนที่ตรงตามที่ปฏิบัติงาน ก็จะได้มากก็คือชื่อเสียง และความพอใจในงานที่ได้ผลงานสำเร็จเรียบร้อยแล้ว การที่จะขอพรอยากให้เจริญก็อยู่ในข้อเหล่านี้ที่อยู่ทั่วเรา ถ้าเราสามารถที่จะทำตามอุดมคติที่จะสร้างคนให้ดี ก็เชื่อว่าวิทยาลัยแต่ละแห่งก็จะเจริญงอกงาม ส่วนที่มาของแนวทางก็อยู่ที่การที่ตั้งจิตใจที่จะสร้างความเจริญแก่วิทยาลัยและแก่บ้านเมือง และก็จะ เป็นแนวทางที่เหมาะสมอีกอย่างหนึ่ง นอกจากแนวทางที่มีอยู่แล้ว ในพระราชบัญญัติด้วย แต่ละคนที่ได้ตั้งและได้บริหารวิทยาลัยก็นับว่าได้มองเห็นจุดประสงค์ ก็ขอย่าละทิ้งจุดประสงค์ ถ้าไม่ละทิ้งจุดประสงค์ก็จะเป็นแนวทางที่เหมาะสมและจะเป็นพรแก่ตัวเองอยู่แล้ว ฉะนั้นการที่จะบอกว่าขอพรหรือขอแนวทางโนบาย ถ้ามาพิจารณาถี่ถี่แล้ว ก็จะได้รับทั้งสองอย่าง อันนี้ก็ถ้าพิจารณาโดยรอบคอบและด้วยความสม่ำเสมอ และถ้ามีปัญหาใด ๆ ก็ช่วยกันคิดด้วยความเข้มแข็งด้วยความสุจริตใจแล้ว ก็จะสามารถฟันฝ่าอุปสรรคได้ ที่ดีใจได้เห็นวิทยาลัยเอกชนเกิดขึ้นก็เพราะว่าเป็นความคิดที่มีมาอยู่หลายปีแล้วว่า เป็นการแก้ปัญหาการศึกษา แต่ที่มีอุปสรรคอยู่หลายปีก็เพราะว่าไม่มีหลัก เมื่อตั้งแล้วก็ยังมีปัญหามากมาย และจะต้องพิสูจน์ว่าความคิดนี้เป็นไปได้ให้ทางราชการไว้ใจได้

ขอให้ทุกคนได้สามารถปฏิบัติงานที่ได้ตั้งจุดประสงค์ เป็นจุดหมาย ขอให้สำเร็จ
ตามความประสงค์ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง ของการศึกษา และความพอใจของ
แต่ละคนที่ได้ตั้งปณิธานที่แน่วแน่ไว้ เกิดปัญหาอะไรก็ขอมาช่วยกันคิด มาสาธิตกันอีก

แบบสอบถามผู้บริหาร

วิทยาลัย.....

ชื่อ.....สกุล.....ตำแหน่ง.....

๑. ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

๒. ในการใช้นโยบายและวิธีการต่าง ๆ ในการบริหารวิทยาลัยท่านใช้วิธีการใดบ้าง

๒.๑ ความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษา กับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน

๒.๑.๑ ในการสอบคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาในวิทยาลัย

๒.๑.๒ ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัย คำนี้ถึงปัจจัยอะไรบ้าง

๒.๑.๓ ในการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ พิจารณาจากอะไรบ้าง และสาขาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

๒.๑.๔ การดำเนินการสอนและการวัดผลการศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเอกชน มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้สังคมยอมรับในมาตรฐานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

๒.๒ ในการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกควบคุมอยู่ มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

๒.๒.๑ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของวิทยาลัยเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

๒.๒.๒ ข้อคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

๒.๓ การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของนักศึกษามีการดูแลอย่างไร

๒.๔ การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา ปีการศึกษา ค่าเล่าเรียนอย่างไร และกำหนดถึงปัจจัยอะไรบ้าง

๒.๕ วิธีการในการผลิตบัณฑิตพร้อมทั้ง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความประพฤติให้ออกสู่สังคม เพื่อให้สังคมยอมรับวิทยาลัยของท่านมากขึ้น

๒.๖ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่อง หรือไม่ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษารุ่นต่อไป

๒.๗ ในโครงการขยายวิทยาลัย ไม่ว่าจะโดยการเปิดสาขาวิชาใหม่ หรือการขยายคณะวิชาใหม่ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัย และโครงการปริญญาโท ดำเนินถึงปัจจัยอะไรบ้าง

๒.๘ ปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยเคยประสบมา และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

๓. วิทยาลัยเอกชนควรจะมีสิทธิและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็นเลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

๔. ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

๔.๑ การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิด จะมีผลกระทบต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่อย่างไร

๔.๒ การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ ถ้าไม่ทำอย่างไรจึงจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

๔.๓ ปัญหาทางการเงินมีอุปสรรคต่อการดำเนินงานในวิทยาลัยเอกชนหรือไม่อย่างไร

๔.๔ วิทยาลัยของท่านมีวิธีการจูงใจอาจารย์ประจำอย่างไร

๔.๕ โครงการในอนาคตทั้งหมดของวิทยาลัยของท่านมีอะไรบ้าง

บทสัมภาษณ์

อธิการบดีวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

๑. วิทยาลัยการค้า

ผู้ให้สัมภาษณ์

อธิการบดีวิทยาลัยการค้า ศาสตราจารย์ปัจฉัย บุณนาค

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๘.๓๐ - ๑๑.๐๐ น.

๑. ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่ม กล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

ศาสตราจารย์ ปัจฉัย บุณนาค

ถึงแม้กฎหมาย พระราชบัญญัติจะเขียนว่าให้วิทยาลัยเอกชนแบ่งกำไรได้ ๑๕% หลังจากที่ได้รับเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อลงทุน เพื่อทำการวิจัย ซื้อหนังสือ เข้าห้องสมุดหรืออื่น ๆ แล้ว ตั้งแต่ระยะที่เข้ามาทำงาน ๒ ปีมาแล้ว ไม่เคยได้แบ่งส่วนกำไรให้กับผู้ก่อตั้ง คือ หอการค้าไทย คงเป็นเพราะเงินที่ได้รับส่วนใหญ่นี้ใช้ไปในการลงทุนทั้งสิ้น และใช้ในการชดใช้หนี้ที่กู้ยืมมาด้วย ถ้าจะพูดถึงนโยบายของสภาวิทยาลัยหรือผู้ที่ก่อตั้งก็เป็นมาโดยตลอดในลักษณะที่ชี้ให้เห็นว่าประกอบกิจการนี้ขึ้นโดยมิได้มุ่งหวังกำไร เพราะฉะนั้นจะเป็นค่าหน่วยกิตที่ดี หรือจะเป็นเรื่องอื่น ๆ ค่อนข้างจะแน่ชัดสำหรับวิทยาลัยการค้าที่ว่ามิได้มุ่งแสวงหากำไร ค่าหน่วยกิตของวิทยาลัยการค้าอยู่ในระดับเกือบท้ายของวิทยาลัยเอกชนทั้ง ๑๑ แห่ง

ประเด็นที่ ๒ ในการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชน ความเข้าใจของประชาชนอยู่ที่การประชาสัมพันธ์ ถ้าทุกสถาบันจะเป็นในนามของสมาคมหรืออย่างไรก็ดี จะได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปได้รู้ว่า รัฐบาลนั้นไม่ได้ช่วยสนับสนุนทาง

ด้านการเงินแม้แต่บาทเดียว ถ้าชี้แจงในลักษณะนี้ประกอบกับคำชี้แจงที่ว่า วิทยาลัยเอกชนสามารถจะผลิตบัณฑิตได้โดยเสียค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาต่อปี ประมาณ ๖,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาท ในขณะที่มหาวิทยาลัยของรัฐเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า และคิดว่าการประชาสัมพันธ์จะเป็นทางที่ดีจะเป็นโดยผ่านสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ดีหรือแต่ละวิทยาลัยพยายามชี้ให้นักศึกษาของตนเห็น จะเป็นลักษณะปากต่อปาก และในการประชาสัมพันธ์ในลักษณะกว้างก็น่าจะต้องทำ เคยมีการทำมาแล้วแต่ไม่เข้าถึงเท่าที่ควร

๒. การใช้นโยบายและวิธีในการดำเนินการในการบริหารวิทยาลัยที่เกี่ยวกับ

๒.๑ เรื่องเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษา

ศาสตราจารย์ ธีรชัย มุณนาค

เรื่องเกี่ยวกับความประพฤติเป็นเรื่องที่หนักใจพอสมควร ก่อนที่จะบอกว่าจะบริหารอย่างไรต้องคิดถึงสภาพแวดล้อม เพราะสภาพแวดล้อมใกล้มีการเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ได้รับความเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นลำดับแรก ว่าหลัง ๑๔ ตุลา ประชาธิปไตยเบ่งบานเสรีภาพมีมากขึ้น การประพฤติปฏิบัติของนักศึกษาผิดไปจาก เดิมมาก แต่สิ่งเหล่านี้เรายังพบเห็นได้ในปัจจุบันว่าเป็นเรื่องสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเปิดก็มีส่วนมีอิทธิพลมีสภาพการณ์ที่ทำให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มอง และบางส่วนก็พยายามเอาเป็นแบบอย่าง อย่างไรก็ตามส่วนที่ทำให้เกิดปัญหามีใช้ส่วนใหญ่ อาจเป็นเพียงไม่ถึง ๕% เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาด้วยบุคคลจำนวนน้อย ก็ควรจะต้องค่อย ๆ ทำค่อย ๆ ไป ไม่ถึงขนาดที่จะใช้มาตรการในการหักหาญ ในเรื่องชื่อเสียงเวลานี้มีคำกล่าวหาที่สภาวิทยาลัยเองก็เป็นห่วง เช่น ในเรื่องเครื่องแต่งกาย แต่เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นค่อนข้างง่ายและชัดเจน ส่วนปัญหาในเรื่องความประพฤติส่วนตัวเป็นสิ่งที่วิทยาลัยเองได้ยื่นได้ฟังมาบ้าง แต่เป็นสิ่งที่แก้ยากอาจเป็นเพราะพื้นฐานของนักศึกษาเอง

๒๖.๒ ความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษา กับความต้องการของสังคม
และตลาดแรงงาน

ศาสตราจารย์ ป๋อจ๋อ บุนนาค

ประการแรกทีเดียว เราต้องคำนึงถึงความสามารถในการจัดการศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพ หมายถึงการมีจำนวนพอเหมาะที่จะจัดแบ่งกลุ่มให้ได้เหมาะสม ไม่ใช่มากเกินไปจนกระทั่งทำให้การจัดแบ่งกลุ่มทางด้านการศึกษา เสียผลทางด้านการเรียนการสอน

ประการที่สอง ใช้วิธีดูกับความต้องการของตลาดมาประกอบด้วย เราพยายาม
ที่จะประมวลข้อมูลเก่า และใช้นโยบายให้มีการจบกลางปี จะเรียกว่านโยบายก็เรียกได้
อันนี้จะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยของรัฐ อาจจะเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรืออื่น ๆ
ก็ตามว่าจะเรียนกัน ๔ ปีจบ ที่นี้มาใช้นโยบายให้มีการจบครึ่งปี บัณฑิตของเราออกไป
สู่ตลาดช่วงกลางปี ทำให้สภาพของเราในการหางานทำไมไม่เป็นปัญหา

ประเด็นที่สาม ดูกำลังความสามารถที่จะชำระหนี้ซึ่งได้ก่อไว้ ถ้ารับนักศึกษา
น้อยเกินไป อาจจะทำตามคำมั่นที่ให้ไว้กับธนาคารว่าจะใช้หนี้เท่านั้นเท่านั้นในเวลา ก็
เราอาจทำไม่ได้ เราก็ต้องรับนักศึกษาโดยคำนึงถึงการใช้นี้ด้วย

๓. ในการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ดูจากอะไรบ้าง

ศาสตราจารย์ ป๋อจ๋อ บุนนาค

ดูจากหลายประการ อย่างคณะมนุษยศาสตร์ เราใช้นโยบายที่จะพัฒนาไปสู่ความ
เป็นมหาวิทยาลัยในอนาคต และการเป็นมหาวิทยาลัยในอนาคตก็จำเป็นต้องมีฐานในทาง
สาขาวิชาพอสมควร ที่ยึดถือกันก็คือมีฐานทางด้านสังคมศาสตร์ ทางด้านมนุษยศาสตร์ และ
ทางด้านเทคโนโลยี สำหรับทางด้านเทคโนโลยี เป็นปัญหาที่วิทยาลัยเอกชนทุกแห่งประสบอยู่
เพราะลงทุนสูงมาก แต่ในฐานที่เกี่ยวกับสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ก็ไม่เสียค่าใช้จ่าย
สูงนัก เพราะฉะนั้นการที่เราหันไปจัดตั้งคณะมนุษยศาสตร์ เป็นมาตรการที่สอดคล้องที่จะ

สนองนโยบายการพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยในอนาคต ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ได้ดูแลตลาดแรงงานด้วย เรามองและการที่มองทำให้รับนักเรียนน้อย เราจะไม่รับนักศึกษาเหมือนกับคณะวิชาอื่น ๆ และเรามีแผนในการทำให้เป็นสาขาวิชาภาษาในแง่ของภาษาที่ยังไม่มีการสอนกัน คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษนี้มีทุกแห่ง แต่ถ้าเป็นไปได้ก็就会有การผสมในระหว่างสาขาผสมทางด้านธุรกิจและภาษา

อีกสาขาวิชาที่ตลาดขาดมาก และหาคนที่ จะเข้ามาทำงานในตำแหน่งบรรณรักษ์ยากพอสมควร เพราะฉะนั้นสาขานี้จึงเป็นสาขาหนึ่งที่ เราจะตั้งให้กับตลาด เพราะในอนาคตตามโรงเรียนมัธยมต่าง ๆ ผู้ที่จะเป็นบรรณรักษ์ต้องสมุดได้ ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ อย่างน้อย ๆ ก็ระดับปริญญา

๔. ปัญหาเรื่องคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

ศาสตราจารย์ ปิจจัย บุณนาค

มีบุคคลบางฝ่ายเห็นว่า น่าจะให้มีการยกเลิกคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก แต่บางฝ่ายก็ว่า คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกจะเป็นเครื่องพุงมาตรฐาน ทำให้มีชื่อเสียงดี เช่นเดียวกับโรงเรียนราษฎร์ที่มีกระทรวงศึกษารับรองวิทยฐานะ คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกก็เช่นเดียวกันเป็นเครื่องรับรองมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ความเป็นบัณฑิตที่ได้มาตรฐาน สำหรับทางด้านการศึกษาวิทยาลัยการค้าไม่เคยมีปัญหา เพียงแต่คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกอาจมีการตกแต่งเกรดบ้างเล็กน้อย น้อยริษามากเมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่น ๆ เท่าที่ได้ยินมา

วิทยาลัย เอกชนยังคงควรมีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกอยู่หรือไม่

ศาสตราจารย์ ปิจจัย บุณนาค

คิดว่าควรจะปรับปรุงวิธีการ หรือมาตรการของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเสียขั้นหนึ่งก่อน อย่างเช่น บุคคลที่เป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐมาแล้วเท่านั้น เท่านั้นปี มาสอน อาจจะไม่ต้องผ่านคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก หรือคนที่มาจากธุรกิจสอนมาแล้วเท่านั้น เท่านั้นปี การออกข้อสอบการตรวจได้มาตรฐานแล้วก็ให้ได้รับการยกเว้นไม่

ต้องผ่านคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก คือหมายความว่า การดำเนินงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกให้มีความคล่องตัวขึ้น มีกฎเกณฑ์วิธีการที่จะไม่หลุมหลุมจนเกินไป และคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกก็ควรมีบรรทัดฐานที่เป็นของส่วนกลางที่จะนำมาใช้

สำหรับปัญหาของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกนั้น เรามีปัญหาน้อยที่สุดเป็นวิทยาลัยแห่งเดียวที่มีปัญหาน้อยที่สุด ไม่มีการประชุมข้ามวันข้ามคืนใช้เวลาในการประชุม ๒ - ๓ ชั่วโมง มาตรฐานในการออกข้อสอบของเราค่อนข้างดี และทบทวน ก็ค่อนข้างยอมรับของเราอยู่พอสมควร

๕. ในการเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา

ศาสตราจารย์ ป๋จจัย บุนนาค

ในการเก็บค่าเล่าเรียน ค่าหน่วยกิต การขึ้นค่าหน่วยกิตวิทยาลัยการคำพิจารณาการเปลี่ยนแปลงทางด้านค่าครองชีพประกอบ อย่างคร่าวๆแล้วเพิ่มประมาณ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ประมาณเท่ากับอัตราเฉลี่ยของเงินเฟ้อ แต่ไม่ได้ทำทุกปี แต่เงินเฟ้อทุกปีเราทำ ๒ ปีครั้ง เพราะฉะนั้นแต่ละครั้งจะต้องเอาป๋จจัยนี่เป็นหลัก และนอกจากนั้นเราจะต้องดูว่าเราสามารถที่จะให้ความสนับสนุนบุคลากรของเราได้เพียงพอหรือไม่ เพราะเหตุว่ายิ่งนานวันค่าใช้จ่ายทางด้านบุคลากรหลักก็คือ อาจารย์จะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และเงินเดือนของอาจารย์ทุกคนก็ยิ่งสูงขึ้น ๆ เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในเรื่องบุคลากร เป็นเรื่องค่าใช้จ่ายหลัก เมื่อเป็นเช่นนี้การเพิ่มค่าหน่วยกิตแต่ละครั้ง เราต้องคำนึงถึงว่าเราสามารถที่จะมีเงินพอที่จะมาใช้เกี่ยวกับเรื่องเงินเดือนอาจารย์และเจ้าหน้าที่

ส่วนที่ว่าเราได้คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาหรือของครอบครัวของนักศึกษา ที่จะให้เขามาเรียนที่เราหรือไม่นั้นก็ดูเหมือนกัน เพราะในอดีตเห็นว่าเราไม่พยายามที่จะเพิ่มอย่างพรวดพรวด จนทำให้ค่าหน่วยกิตของเราไปอยู่ในลำดับสูงหรือใกล้เคียงเพดาน ซึ่งทบทวน กำหนดเอาไว้ จริงอยู่บางวิทยาลัยก็ได้ใช้ความพยายามที่จะขอเพิ่มสูงมาก และเข้าไปอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงกว่าเรา ถึงแม้ว่าของเขาจะสูงแต่คนที่

จะเข้าไปเรียนก็สามารถเสียได้ก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นเราคิดว่าเมื่อเราไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่สูงมาก และเราค่อย ๆ ขึ้นตามความเหมาะสมขึ้นตามสิ่งที่กล่าวไว้แล้ว เราพิจารณาหลาย ๆ อย่างประกอบกัน วิทยาลัยการค้าเองไม่น่าจะมีปัญหาที่จะมีผู้กล่าวว่าไม่สามารถที่จะมาเข้าศึกษาได้ เพราะของเรามีคนแพงกว่า

ทบวงฯ ก็มีการกำหนดไว้ แต่ก็ต้องทบทวนใหม่เพราะกำหนดไว้เมื่อนานแล้ว

สำหรับการขึ้นค่าหน่วยกิต ตามความคิดเห็นของท่านคิดว่าน่าจะให้เสรีภาพในการเก็บค่าเล่าเรียนหรือไม่ คือถ้าทบวงฯ ไม่ควบคุม ปล่อยให้กำหนดเองตามกลุ่บทศการตั้งราคา

ศาสตราจารย์ ป๋จจัย บุนนาค

ในสังคมเรายังมีบุคคลซึ่งเป็นคนชั้นกลางที่มีความสามารถในการเสียค่าเล่าเรียนอยู่พอสมควร ถ้าปล่อยให้เสรีก็คงเป็นไปไม่ได้ถ้ามองในแง่รัฐบาลในแง่ของทบวงฯ ถ้าปล่อยให้เสรีคงจะทำให้เกิดความแตกต่างกันมาก ในบรรดาวิทยาลัยเอกชนและผลสะท้อนในที่สุดก็เป็นว่าวิทยาลัยเอกชนต้องถูกควบคุม (พูดกันในทัศนะของทบวงฯ ก็นอกจากระดับผู้บริหารประเทศลงมา)

ถ้ามองจากตัวผมเองคิดว่าดี ไม่ต้องยุ่งยาก ถ้ามองในแง่การตลาด นี่เป็น Marketing Strategy อันหนึ่งที่เราคิดว่าเรายังไม่อยาก เอาคนที่รวยมาเรียนทางเดียว แต่เราต้องการให้ค่าหน่วยกิตของเราสามารถจะดึงคนที่มีฐานะปานกลาง ซึ่งเราอาจได้คนดี ๆ มา คนที่รวยมาก ๆ ไม่ได้หมายความว่าเขาเรียนไม่ดี แต่เราคิดว่า ราคาเราไม่สูงเกินไป เราสามารถที่จะเปิดตัวเองต่อตลาดได้กว้างขวางกว่า

๖. การผลิตบัณฑิตที่ได้ออกสู่สังคม และการส่งเสริมบัณฑิตที่จบการศึกษาออกไปแล้ว

ศาสตราจารย์ ป๋จจัย บุนนาค

ไม่เคยทำวิจัยเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นตอบได้โดยการฟังจากคนพูดว่าเป็นที่ยอมรับ

ฟังมาจากหลายกระแสทั้งในวงการราชการ ธุรกิจการค้า การธนาคาร และการศึกษา
ว่าบัณฑิตของเราเป็นที่ยอมรับ

ความจริงวิทยาลัยมีหน่วยวิจัยธุรกิจและสถาบัน แต่เรายังไม่สามารถปรับปรุง
ได้เพราะ เหตุว่าสภาวิทยาลัย เองก็ยังไม่ยอมรับแนวความคิดเกี่ยวกับหน่วยวิจัยเท่าที่ควร
การวิจัยสถาบันจึงเป็นเรื่องที่การวิจัยสถาบันคือการวิจัยตัวเอง วิจัยัยการทำงานของตนเอง
การวิจัยบัณฑิตของตนเอง เมื่อไม่เข้าใจก็พัฒนาไม่ได้จึงแคบ ในการวิจัยเรื่องเล็ก ๆ
น้อย ๆ และการทำวารสาร ไม่เหมือนกับจุฬาทำเป็นหน่วยงานใหญ่ ผู้บริหารสภาและ
สภาเข้าใจว่าการสำรวจตัวเองด้วยการวิจัยสถาบัน วิจัยสถาบันคือวิจัยตัวเองกับนักศึกษา
ของตนเอง เพราะฉะนั้นจึงต้องหยุดการพัฒนาไว้ชั่วระยะหนึ่ง ค่อย ๆ สร้างความเข้าใจ

สำหรับข่าวว่ามีโครงการเปิดคณะวิทยาศาสตร์

ศาสตราจารย์ปัจฉัย นุนนาค

คณะวิทยาศาสตร์ตั้งคณะกรรมการแล้ว และแนวความคิดในเรื่องสาขาวิชา
แคบกว่าคำว่าวิทยาศาสตร์ที่ได้ยินทั่ว ๆ ไป นับเป็นเพียงชื่อคณะวิชาหรือสาขาวิชา
อย่างหนึ่ง แต่ในกลุ่มวิชาหรือสาขาวิชาที่จะสอนซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดพอสมควร คือ
ทางด้านคอมพิวเตอร์ และทางด้านสถิติประยุกต์ ธุรกิจจะขาดเรื่องสถิติประยุกต์เป็นเรื่อง
ไม่ถูกต้อง จะต้องมีความรู้ทางด้านเกี่ยวกับสถิติประยุกต์ จึงจะ เป็นธุรกิจที่ดี สำหรับวิชาคอมพิวเตอร์
ก็เป็นที่ต้องการ ถ้าเรียนคอมพิวเตอร์และเรียนธุรกิจประกอบด้วย เป็นการที่เมื่อ
ผลิตคนออกมาแล้ว เราสามารถจะหาตลาดได้ และคิดว่าความต้องการของธุรกิจเป็นเช่นนี้
เท่าที่ได้ยินได้ฟังมา เพราะฉะนั้นเราคงจะมี ๒ สาขาวิชาเป็นหลัก สาขาวิชาหนึ่งที่อาจ
ช่วยทางด้านโรงเรียนต่าง ๆ คือ สาขาวิชา คณิตศาสตร์ แต่ก็ไม่ใช่ความต้องการที่แท้จริง
เพราะคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานที่จะต้องเรียนอยู่แล้ว เพื่อจะ เรียนคอมพิวเตอร์และสถิติประยุกต์
เพราะฉะนั้นควรจะมีไว้ และคนที่จบทางด้านสาขานี้สามารถที่จะเป็นครู เป็นอาจารย์หรือ
อื่น ๆ ได้ แต่ถ้าอีก ๒ สาขา คือ คอมพิวเตอร์และสถิติประยุกต์ เราจงใจที่จะผลิตให้
ธุรกิจเอกชนมากกว่า

สำหรับโครงการปริญญาโทนั้นทางวิทยาลัยการศึกษามีโครงการหรือไม่

ศาสตราจารย์ปัจฉิม บุญนาค

เริ่มต้นเป็นอนาคตที่ไกลออกไป เพราะเหตุว่าการจะมีปริญญาโทได้ เราจะต้องมีอาจารย์ซึ่งเป็นปริญญาเอกในจำนวนเท่านั้นเท่านั้น ปริญญาโทเท่านั้นเท่านั้น ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่ได้วางไว้ ถ้าเราจะกำหนดว่าจะทำในปีนั้นปีนี้เป็น เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะเราต้องสร้างคนปริญญาเอกของเราขึ้นมาเสียก่อน แล้วหนทางที่จะเป็นไปได้อีกคงจะเป็นบางคณะวิชา หมายความว่าคณะวิชาไหนพร้อม เช่น คณะวิชาไหนมีปริญญาเอกสัก ๓ - ๔ คน ก็เริ่มคิดว่าจะมีโครงการปริญญาโท แต่ถ้าเราไม่มีปริญญาเอกที่เป็นอาจารย์ประจำในคณะวิชาใดอยู่เลย แล้วบอกว่าจะเปิดปริญญาโทไม่ได้ เพราะทบวงได้วางกฎเกณฑ์เอาไว้ใน ๕ ปีข้างหน้าอาจเปิดได้ในคณะมนุษยศาสตร์ เพราะเวลานี้มีปริญญาเอกที่เป็นอาจารย์ประจำอยู่ ๑ ท่าน และกำลังทำปริญญาเอกอีก ๒ ท่าน

สำหรับวิทยาลัยการศึกษาก็เปรียบวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ทางด้านการขยายตัวคือ ด้านทุน สิ่งที่ต้องยอมรับคือสถาบันที่มีองค์การทางศาสนาสนับสนุนอาจจะดำเนินงานได้ดีกว่า เช่น วิทยาลัยพณิชยการ วิทยาลัยแสงธรรม และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ก็มีแหล่งเงินที่ให้การสนับสนุน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะมองว่าเราถูกถ่วงน้ำหนักอย่างเสียเปรียบ ถ้ามีเงินมากก็สามารถทำได้ ของเราค่อย ๆ เจริญเติบโต

๗. ปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยการศึกษาค่อยประสบมา และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ศาสตราจารย์ปัจฉิม บุญนาค

ปัญหาเรื่องการหาเงินมาใช้หนี้ ในช่วงระยะเวลาที่ลงทุนใหญ่ บางทีการลงทุนประกอบ คือการลงทุนขนาดย่อมที่จะทำให้ภาวะแวดล้อมดีขึ้น ทำให้เกิดความชุกชุกใน เรื่อง Cash flow ประกอบกับปัญหาในเรื่องจำนวนนักศึกษาที่เราไม่สามารถทราบได้ในแต่ละปีว่าจะมีสิทธิ์เท่าไร บางปีขาดการณ์ผิดทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่ายด้วย C.D.

กับธนาคารเป็นจำนวนมาก อันนี้เป็นปัญหาเรื่องเราปีปัจจัยที่ไม่สามารถจะควบคุมได้ คือจำนวนนักศึกษา และปัญหาอื่นคือ การลาออกของอาจารย์เปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ต้องถือว่าสูงและเป็นบางคณะที่มีการเข้าออกของอาจารย์สูง มีข้อวินิจฉัยได้หลายประการคือ หน่วยงานที่อื่นดีกว่า เงินเดือนหรือเกียรติยศสูงกว่า เช่น งานราชการ หรือ อาจเป็นเพราะแรงผลักดันจากภายใน ในลักษณะที่ทำให้เขาไม่รู้สึกรู้สึกว่าปีความสุข ปัจจัยเหล่านี้ประกอบกัน วิทยาลัยการค้าเสียปริญญาโทไปในระยะ ๒ ปีนี้ ประมาณ ๑๐ ท่าน เป็นปัญหาที่สำคัญ เป็นการสูญเสียทางทรัพยากรมนุษย์ที่คิดว่าหนักพอสมควร นอกจากนั้นแล้วไม่ใช่ปัญหาที่คิดว่าหนัก

การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จะมีผลต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่

ศาสตราจารย์ปัจจัย บุนนาค

มีผลต่อวิทยาลัยเอกชนบ้างไม่มากนัก แต่สิ่งที่รัฐบาลทำตอนกำหนดขอบเขตในการออกพระราชบัญญัติก็ไม่อยากจะทำในสาขาวิชาที่จะไปแข่งขันกับมหาวิทยาลัยของรัฐที่อยู่แล้วหรือวิทยาลัยเอกชน และจะให้การศึกษาแก่ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว ไม่นั่นใจว่าเจตนาของรัฐบาลหรือทบวงฯ ในเรื่องนี้ยึดมั่นไว้แค่ไหน แต่เท่าที่ดูแล้ววามหาวิทยาลัย-สุโขทัยฯ พยายามเปิดสาขาเพิ่มขึ้น โดยเปิด บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ แต่ถ้าตราบไคยังยึดถือว่าเขาอาจจะทำให้ เป็นแหล่งการศึกษาสำหรับผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว ได้ยึดมั่นในสิ่งนี้ วิทยาลัยเอกชนก็คงจะไม่ได้รับความกระทบกระเทือนมากนัก และถ้าเปิดให้ใครเข้ามาเรียนก็ได้โดยไม่ต้องเป็นผู้ที่มีงานทำ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็กระทบกระเทือนมากขึ้น แต่จะกระทบกระเทือนแต่ละวิทยาลัยไม่เท่าเทียมกัน เพราะยังมีผู้ปกครองอีกจำนวนมากที่มีความคิดว่า ถ้าไม่ไปส่งไปเรียนรามคำแหง อันใดก็ดีกว่าที่เขาไม่ส่งลูกไปเรียนรามคำแหง เพราะการขาดความใกล้ชิดกับอาจารย์ไม่ได้เรียนเต็มเม็ดเต็มหน่วย มักจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งไม่มีโอกาสได้พบเห็นอาจารย์ เรียนแต่

กับหนังสือ อาจจะเป็นทางโทรทัศนบ้าง ก็ไม่เหมือนกับสถาบันการศึกษาที่มีอาจารย์ของ เพราะฉะนั้นก็คงจะกระทบกระเทือน แต่จะแตกต่างกันที่แต่ละแห่งไม่มาก

การที่วิทยาลัยเอกชนจะเลิกเชิญอาจารย์พิเศษสอนบางส่วน ให้อาจารย์ประจำ สอนจะกระทบกระเทือนต่อความ เชื่อถือต่อภาพรวมหรือไม่

ศาสตราจารย์ ปีจจีย บุนนาค

เราจะต้องหายใจด้วยจมูกของตนเองอย่างน้อย ๑ รู หมายความว่าเราจะพึ่ง อาจารย์พิเศษทั้งหมดเหมือนสมัยก่อน มีอาจารย์อยู่ ๔๐ คนก็เป็นหัวเตอร์ นอกนั้นเป็น อาจารย์พิเศษทั้งหมด อันนี้ไม่ใช่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ถ้าใครคิดว่าจะพัฒนาสถาบัน- อุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมายก็เป็นความคิดที่ผิด

เราเข้าใจว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือผู้ที่มีประสบ- การณ์ในวงการธุรกิจนี้เป็นส่วนประกอบสำคัญของการศึกษาของเรา แต่มิได้หมายความว่า จะให้เขาทั้งหมดมาเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่เด็ก ถ้าอย่างนั้นก็เหมือนกับโรง- เรียนกวดวิชา ซึ่งมีเพียงผู้จัดการ นอกจากนั้นใช้อาจารย์ข้างนอกทั้งหมด อันนี้เป็นนโยบาย ที่จะต้องปฏิบัติและเป็นสิ่งที่ทบวงกำหนด อย่างถ้าเป็นอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา จะนับ ๑ : ๓๐ ถ้าเป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษจะเป็น ๑ : ๑๕ เพราะฉะนั้น ทบวงมีความคิดของหัวลิบหัวลิบ ทบวงอยากเปลี่ยนเป็น ๑ : ๑๐ และ ๑ : ๒๐ แต่ทาง สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคิดว่าไม่เป็นธรรม ไม่ยอมรับและคนในทบวงเองก็ยังไม่ ยอมรับ เพราะแล้วแต่สาขาวิชา ไม่ใช่เป็นสาขาวิชาทางเทคโนโลยีหรือแพทย์ที่จะต้อง กลูกหลีกับนักศึกษามาก ไม่จำเป็นจะต้องเป็น ๑ : ๒๐ สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ สาขา มนุษยศาสตร์ ถ้าเป็นเช่นนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอดีตก็คงอยู่ไม่ได้ เพราะอัตรา ๑ : ๔๐, ๑ : ๕๐ ก็มี แล้วแต่สาขาวิชา แต่สาขาวิชาแพทย์ วิศววะ อัตราส่วนของนักศึกษา ต่ออาจารย์เขาคือ สาขาสังคมศาสตร์ อื่น ๆ ไม่จำเป็น เพราะคนในทบวงเองก็ไม่ได้มี ความคิดเห็นสอดคล้องกันในทบวงฯ และตัวเองก็ไม่เห็นด้วย ๑ : ๓๐ ก็ใช้ได้ ในต่างประเทศก็ไม่จำเป็นต้องบังคับถึงเพียงนี้

วิทยาลัยจะมีการสนับสนุนอาจารย์ประจำให้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้นอย่างไร

ศาสตราจารย์ ปัจจย บุนนาค

เรื่องเริ่มต้นเป็นที่แน่นอนว่าสนับสนุนให้ศึกษาต่อ เพื่อให้มีวุฒิสูงขึ้น และหาแหล่งที่จะให้อาจารย์แสดงออก ในวารสาร เป็นต้น ในต่างประเทศอาจารย์จะมีชื่อเสียงขึ้นมาอกจากมีวุฒิที่ดีแล้วก็ค่อย ๆ เขียนหนังสือ จนเป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น และตนเองก็ผ่านชีวิตด้วยวิธีนี้ และพยายามบอกคนอื่น ๆ ว่าให้ทำเช่นนี้เพื่อที่จะได้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์ แต่แหล่งที่มักไม่ได้รับความสนใจจากอาจารย์เท่าที่ควร

อาจารย์บางท่านได้รับความเชื่อถือจากข้างนอก ทางวิทยาลัยก็ไม่เคยปฏิเสธ ตราบใดที่เป็นการสอนในระดับเดียวกัน เช่น ไปสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายเรืออากาศ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้วแต่จากการที่วิทยาลัยไม่มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้รู้จักกัน

ถ้าเป็นทางธุรกิจหมายถึงการไปเป็นที่ปรึกษาวิทยาลัยได้ ในต่างประเทศเป็นที่ปรึกษาทั้งนั้น และอาจารย์ผู้นั้นจะได้ประสบการณ์ ได้กระตือรือร้นจากการเป็นที่ปรึกษามาสอน เป็นหนทางที่ถูก แต่ยังไม่ได้ทำเพราะเหตุว่าเราจะต้องค่อย ๆ สร้าง

วิทยาลัยจะมีการจูงใจอาจารย์ที่มีวุฒิสองและมีความสามารถมากให้เขาทำงานตลอดไปได้ได้อย่างไร

ศาสตราจารย์ ปัจจย บุนนาค

ในที่สุดจะต้องมาตกกับปัญหาที่ว่า เขาเกิดมาเพื่อที่จะเป็นอาจารย์หรือไม่ ถ้ามีอุดมการณ์ก็จะเป็นอาจารย์ไปชั่วชีวิตของเขา ข้างนอกอาจจะเสนอมาให้เป็น ๒ - ๓ เท่า แต่ถ้ามีความเป็นอาจารย์ก็จะอยู่ แต่ถ้าถูกยื้อแย่งไปเป็นสิ่งที่เป็นไปได้อีกคนนั้น ไม่ได้รัก หรือไม่ได้มีจิตใจจะเป็นอาจารย์ เราก็ต้องยอมรับสภาพความเป็นจริง

จากการสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัย ว่าบัณฑิตจากวิทยาลัยเอกชนหางานทำได้มากกว่าบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ในปี ๒๕๑๙ - ๒๕๒๐ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

ศาสตราจารย์ ปัจจัย บุนนาค

บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐมีแนวโน้มที่จะเกี่ยงงานมากกว่า บัณฑิตจากวิทยาลัย-เอกชน จากการได้ยินคำกล่าวว่่าบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐจะหยิ่งในการจะมอบงานในแต่ละอย่างมากที่สุดที่เขาเกี่ยงงอนไม่ยินดี สิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้ธุรกิจเอกชนหลาย ๆ แห่งแม้กระทั่งราชการกล่าวว่่าบัณฑิต จากวิทยาลัยเอกชนดีกว่า ไม่เล่นแง่ ตั้งอกตั้งใจทำงานมากกว่า เพราะฉะนั้นการที่ได้งานมากกว่านอกจากจำนวนบัณฑิตที่ออกไปมากกว่าแล้วปัจจัยนี้เป็นส่วนสำคัญ

เป็นไปได้หรือไม่ที่มีคำกล่าวว่่า บัณฑิตจากวิทยาลัยเอกชนหางานง่ายกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะผู้ประกอบการมีเส้นสายหรือทำกิจการของตนเองอยู่แล้ว

ศาสตราจารย์ ปัจจัย บุนนาค

เป็นส่วนหนึ่ง หมายความว่าผู้ที่เรียนในวิทยาลัยเอกชนก็เป็นพวกลูกหลานของผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจ เพราะฉะนั้นจึงมีโอกาสได้งานง่ายและเร็ว

การแข่งขันกันระหว่างวิทยาลัยเอกชน เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยการค้า

ศาสตราจารย์ ปัจจัย บุนนาค

เราอยู่ในชั้นแนวหน้า แต่มีวิทยาลัยอื่น เช่น วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ Product ของเขามีคุณสมบัติพิเศษในเรื่องภาษา และบัณฑิตเขาไม่มาก เพราะฉะนั้นจึงมีโอกาสเข้าทำงานในธุรกิจของต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าเงินเดือนสูงกว่า แต่ในเรื่องเนื้อหาสาระด้านวิชาการ เราก็สามารถเปรียบเทียบกับเขาได้ นอกจากนี้ดูมาตรฐานได้จากการศึกษาในระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยของรัฐ ว่าคุณภาพของบัณฑิตจากวิทยาลัยการค้าเมื่อเปรียบเทียบกับของเราสู้ได้หรือไม่ รวมทั้งของมหาวิทยาลัยของรัฐด้วยจะเป็นในคณะ เศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์การบัญชี เราก็สามารถเข้าไป

แข่งขันกับเขาได้เป็นอย่างดี แม้แต่การไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันบัณฑิต-
พัฒนบริหารศาสตร์ ของเราก็อยู่ในชั้นแนวหน้า จากการศึกษาเอกชนสามารถเชิญ
อาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐ และนักธุรกิจเอกชนมาทำการสอนทำให้เรามีภาสิตี เพราะ
สามารถเชิญอาจารย์ท่านที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านนั้นจริง ๆ มาสอน

ท่านคิดว่าวิทยาลัยควรมีเสรีภาพในการเรียนการสอนอย่างไร

ศาสตราจารย์ บัณฑิต บุนนาค

การควบคุมที่เป็น Minimum ไม่ใช่เป็นผลเสีย ทบวงควรเปิดโอกาสให้วิทยาลัย-
มีสาขาที่เราอยากจะมี โดยไม่ต้องเอาแบบอย่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐ คือเรามีสิทธิที่จะ
Different Product ของเราได้ แต่ทบวงไม่ยอมรับการเปิดสอนสาขาที่ยังไม่เคยมี
การเปิดสอน แม้แต่ในต่างประเทศเองก็ยินยอมให้มีการทำกันได้ ถ้าวิทยาลัยมีเสรีภาพ
พลแล้วก็สามารถผลิตที่ตรงกับสาขาที่ธุรกิจต้องการได้เฉพาะ แตกต่างจากมหาวิทยาลัย-
ของรัฐ

๒. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

ผู้ให้สัมภาษณ์

รองอธิการฝ่ายวิชาการ Bro. Claude Petiteau

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๒๐ น.

๑. ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่า วิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

Bro. Claude

ผมจะต้องพูดในฐานะที่อยู่วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจนี้ จะเทียบกับวิทยาลัยอื่นไม่ได้ เพราะวิทยาลัยอื่นก็ทำแบบของเขา แต่อย่างไรก็ตามถือว่าวิทยาลัยอื่น ๆ ทำเพื่อช่วยนักศึกษาให้มีความรู้ นโยบายของเราก็เป็นเช่นนั้น สำหรับวิทยาลัยเองคงจะมีผู้พูดว่ากำไรมาก ซึ่งคนที่พูดอย่างนี้ไม่เคยพิสูจน์ความจริง เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น โดยทั่ว ๆ ไปจะกล่าวว่า วิทยาลัยรวย เราจะแยกกันระหว่างโรงเรียนอัสสัมชัญ กับวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ นโยบายของวิทยาลัยจะสร้างนักธุรกิจที่มีความรู้ทางด้านธุรกิจดี และในเวลาเดียวกันต้องเป็นผู้มีศีลธรรมและเป็นคนดี รายได้ของวิทยาลัยยินดีให้ทุกคนมาพิสูจน์ ถ้ามีคนอยากรู่ว่ารายได้มีอะไรบ้าง รายได้มีเพียงค่าหน่วยกิตที่นักศึกษาเสียเพื่อเป็นค่าเล่าเรียนและยังมีค่าบำรุงปีหนึ่งก็ประมาณ ๑,๐๐๐ บาท เท่านั้น นักศึกษาเวลานี้ที่เป็นนักศึกษาใหม่เสียค่าหน่วยกิต ๆ ละ ๒๐๐ บาท วิชาหนึ่งก็ ๖๐๐ บาท แปลว่านักศึกษาลง ๕ วิชา เสีย ๓,๐๐๐ บาท ถ้าพูดถึงค่าเล่าเรียนที่วิทยาลัยได้รับก็เพียงเท่านั้น เราคิดเป็นหน่วยกิตมาเป็นเวลา ๒ - ๓ ปี ส่วนคนที่อยู่ปี ๓ - ปี ๔ เสียเป็นค่าเทอเป็นงวด ๆ เสียปีหนึ่งประมาณ ๕,๐๐๐ บาท นักศึกษาเหล่านั้นเสียอย่างนี้ คือ ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๔ ปี ในเวลา ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา ค่าเงินบาทตกลงประมาณ ๔๐ - ๕๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นนักศึกษาปี ๔ ต่อปีก็เสียน้อยกว่า เพราะที่เขาเสียมีค่าน้อยลงมาก เพราะว่า

๔,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาท ที่เสียให้วิทยาลัย ๔ ปีก่อนนั้น ถ้าเทียบกับปัจจุบันเทียบไม่ได้ เช่นเดียวกับที่วิทยาลัยมีเหลือประมาณ ๓,๖๐๐ (ถ้าเสีย ๖,๐๐๐ บาทเมื่อ ๔ ปีก่อน) อัตราต่างกัน ในเวลาเดียวกันเงินเดือนของอาจารย์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และค่าใช้จ่ายอย่างเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ค่าไฟฟ้าปัจจุบันตกเดือนละ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ถ้าใครจะมาพิสูจน์จะเห็นว่าเราไม่มีกำไร อันนี้ทบวงก็มีสิทธิ์จะทวงถาม เพราะฉะนั้นทบวงฯ ทราบดีว่าเราจะทำอะไร ๆ ปีที่แล้วนั้นเราขอเพิ่มอัตราหน่วยกิตจาก ๑๕๐ บาท จะเพิ่มอย่างเต็มที่แค่ทบวงฯ อนุมัติเพียงหน่วยกิตละ ๒๐๐ บาท เพิ่มเป็น ๑๑ เปอร์เซ็นต์ แต่ภายใน ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาเงินเพื่อเพิ่มถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ให้เพิ่มเพียง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ไม่เท่ากัน นอกจากนั้นถ้าเราอยากจะปรับปรุงซึ่งเราต้องปรับปรุงเสมอเพราะอีกไม่นานก็จะล้าสมัยแล้ว เรื่องอุดมศึกษาจะต้องปรับปรุงตลอดเวลา จึงจะให้ความรู้แก่นักศึกษาที่เขาต้องการด้วย คือความรู้ที่เราให้แก่นักศึกษาไม่ใช่ความรู้ปัจจุบัน นักศึกษาจะไม่เข้าตลาดในเวลานี้ นักศึกษาจะเข้าตลาดในอีก ๒ - ๓ - ๔ ปีข้างหน้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเราเองต้องเป็นนักธุรกิจ เขาจะรับหน้าที่อีก ๕ - ๑๐ ปีข้างหน้า ความรู้ที่เขาจะต้องได้จะต้องช่วยเขาก่อน ๔ - ๕ ปีข้างหน้า ฉะนั้นวิทยาลัยจะต้องปรับปรุงตลอดไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรหรืออื่น ๆ วิทยาลัยต้องขยายต้องคิดสิ่งใหม่ด้วย ถ้าวิทยาลัยไม่มีทุน ไม่มีเงิน เราก็คงต้องช่วยตนเอง จะเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีรัฐบาลมีงบประมาณคอยสนับสนุนอยู่ ปีที่แล้ววิทยาลัยต้องก่อสร้างตึกรายได้ก็ไม่มี สร้างตึกนี้เป็นตึกสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะ เปิดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ โดย ดร. เกษม สุวรรณกุล รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นประธานเปิด ซึ่งวิทยาลัยก็ได้รับคำชมเชยจากท่านว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีตึกสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะไม่เคยมี ที่นี้ เป็นแห่งแรก

สำหรับตึกที่เปิดนี้ ชั้นที่ ๑ เป็นที่ทำงานและพักผ่อนของนักศึกษา ชั้นที่ ๒ และชั้นที่ ๓ เป็นโรงอาหารแบบ Self-Service ชั้นที่ ๔ เป็นชั้นของชมรม สโมสรนักศึกษา และชั้นที่ ๕ เป็นชั้นห้องพยาบาลและยิมเนเซียม เป็นของนักศึกษาโดยเฉพาะ เราไม่ได้อะไรเลยจากนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามเราต้องลงทุน ๑๓ ล้านบาท ต้องกู้เงินจากธนาคาร

ออมสิน ๑๐ ล้านบาท เราพูดถึงเงินที่เราต้องขืนไม่ได้หมายความว่า ปีหนึ่ง ๆ ถ้าเทียบกับเงินที่ได้ สำหรับรายได้และรายจ่ายสำหรับปีนั้นโดยเฉพาะ ก็จะไม่พอ ถ้าพูดถึงกิจการก่อสร้างการขยายวิทยาลัยไม่พอแน่ เวลานี้เรามีนักศึกษา ๒,๐๐๐ กว่าคน ที่เรียนก็ไม่พอจะต้องขยายเวลาเรียนคือ เดิมเรียนเวลา ๕ โมงเย็น ปีหน้าต้องเรียนถึง ๖ โมงครึ่ง เวลาถ้าเราคิดขยายต้องสร้างตึกอีกหลังเพื่อสะดวกเพราะเรามีที่เพียง ๑๔ ไร่ ต้องสร้างตึกขึ้นมา มีแผนจะสร้างตึก ๑๐ ชั้น แต่จะต้องลงทุนแค่ไหนไม่ทราบ อาจจะเป็น ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท ซึ่งเราจะต้องช่วยตนเองไม่มีใครช่วย มูลนิธิก็ไม่มีหน้าที่จะช่วยเรา เป็นเอกเทศต้องช่วยตัวเอง นอกจากนี้จะต้องดูว่ามีองค์การภายในประเทศ ต่างประเทศหรือมีคนจะยินดีช่วยเราบ้างเท่านั้น ถ้าพูดถึงเงินที่จะมาช่วยวิทยาลัยทางอื่นไม่มี ตามความคิดของบุคคลภายนอกอาจจะคิดว่าวิทยาลัยต้องได้รับความช่วยเหลือจากองค์การศาสนา แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น

ในการสร้างภาพพจน์ให้แก่บุคคลภายนอกให้เข้าใจวิทยาลัยดีขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่คิดทำนานแล้วว่าจะทำอย่างไรจะให้คนภายนอกเข้าใจว่าวิทยาลัยของเราเป็นอย่างไร ทางราชการบางท่านที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชนโดยตรงที่รู้ว่าเราคำเนินงานอย่างไร เรามีบุคคลที่มีตำแหน่งสูงที่รู้ว่าวิทยาลัยเอกชนไม่ได้อยู่เพื่อหากำไร แต่จะให้คนโดยทั่วไปรู้ เราคิดนานแล้ว แต่ก็คิดว่ายาก เวลานี้ทางวิทยาลัยเองก็เริ่มมีการประชาสัมพันธ์ภายนอก เช่น เชิญนักธุรกิจมาที่วิทยาลัยเพื่อสัมมนาสำหรับนักธุรกิจ และมีนักวิชาการที่จะมาบรรยายครั้งที่แล้วทำเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ เกี่ยวกับธุรกิจและศีลธรรมเป็นครั้งแรก โดยเชิญมาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายอะไร และมีโครงการที่จะทำต่อไปด้วย ปีละก็ครั้งยังไม่แน่ อันนี้จะเป็นโอกาสให้บางกลุ่มเข้าใจวิทยาลัยมากขึ้น ไม่ต้องพูดถึงภายนอกแม้แต่นักศึกษาของวิทยาลัยเองก็คิดว่าวิทยาลัยนี้ต้องรวย เราจะพยายามแก้ตัวเสียเวลา ผมมีความรู้สึกว่าจะเสียเวลาคนที่เรียนกับผมเองเกี่ยวกับการเงิน ก็จะพยายามพูดให้เข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะทำอะไร เราใช้ตัวเลขให้เขาเข้าใจ เพราะเป็นสิ่งที่ผมสอนโดยตรงในเรื่องนี้ ต้องพูดให้เขาเข้าใจเพราะเป็นสิ่งที่ผมสอนโดยตรงในเรื่องนี้ ต้องพูดให้เขาเข้าใจว่าที่พวกเขาจ่ายวิทยาลัยปีต่อปี ถ้าเราเสียค่าเล่าเรียนเท่าไรก็จะเสียเท่านั้นตลอด ในประเทศไทยการ

ขออนุมัติเพิ่มจะเพิ่มเฉพาะนักศึกษาที่เข้าใหม่ นักศึกษาเดิมต้องอัตราเดิม แต่ค่าของเงินไม่เท่ากัน แต่คนโดยทั่วไปไม่ยอมรับไม่ยอมเข้าใจ ในเวลาเดียวกันต้องดูว่าเขาเอาเงินไปปรับปรุงส่งเข้ากองทุนต่าง ๆ และจะช่วยคณาจารย์ของเราได้อย่างไรด้วย แม้แต่เราเองก็อยากมีทุนสำหรับอาจารย์เท่าไร เราก็อยากจะมีแต่เงินของเราไม่มี ปีนี้ เริ่มส่งอาจารย์คนหนึ่งไปอังกฤษไปเรียน และมีนโยบายจะส่งอาจารย์ไปเรียนต่อด้วย

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีผลต่อการประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยเอกชนหรือไม่

Bro. Claude

อันนี้จะเป็นวิธีหนึ่ง เพราะทุกสถาบันร่วมมือร่วมใจ และมีโอกาสที่จะมีหนังสือหรือมีอะไรที่จะอธิบายนโยบายของแต่ละสถาบัน หรือสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเองจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เข้าใจ แต่คนที่อ่านจะยอมรับความจริงแค่ไหน เป็นอีกเรื่องหนึ่งในทางเป็นจริงเราสามารถหาตัวเลขได้ บางคนคิดว่าถูกแล้วต้องมีเงินมาจากที่อื่นแน่ ๆ แต่ก็ไม่มีเราต้องพยายามหาเงินเอง ทางวิทยาลัยได้ติดต่อกับต่างประเทศ เช่น เยอรมันที่มีองค์การเกี่ยวกับศาสนา เราบอกว่าจะสร้างตึก ๑๐ ชั้น พร้อมกับมีโบสถ์ประจำวิทยาลัยด้วย เขายินดีจะช่วยสร้างโบสถ์แต่ไม่เกี่ยวกับตึกการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามเวลานี้อธิการพยายามหาทุนอย่างนี้ด้วยแต่หายาก ปัญหาของเราอยู่ที่ว่ายังอายุน้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในโลก ยังเป็นเด็ก ไม่มีใครรู้จักเท่าที่ควร ผมเคยอยู่ฟิลิปปินส์ มหาวิทยาลัยที่อยู่นั้นได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน เบลเยียม มากมาย อธิการที่นั่นก็ไปต่างประเทศทุกปี ไปขอทุนก็ได้มากมายหลายล้านบาท แต่เป็นมหาวิทยาลัยที่มีอายุ ๗๐ - ๘๐ ปีแล้ว มีชื่อเสียง และสำคัญที่สุดคือ เป็นมหาวิทยาลัยที่พิมพ์หนังสือแพร่หลายทั่วไป วิทยาลัยเองก็ยังไม่ได้พิมพ์หนังสือเผยแพร่ก็ยังไม่ได้พิมพ์หนังสือเผยแพร่ก็ยังไม่มีคนรู้จัก เวลานี้พิมพ์หนังสือ ABAC Journal ฉบับที่ ๒ กำลังจะออก และหนังสือนี้จะส่งถึงวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั่วโลกที่เรารู้จัก เพราะเขาจะได้ทราบถึงวิทยาลัยของเราบ้าง เป็นวิธีเดียวที่จะช่วยเราได้ นอกนั้นเรา

ต้องอาศัยคนอื่น เราต้องช่วยตัวเองมีฉะนั้นก็ไม่มีทางขยายได้เท่าที่ควร วิธีอย่างอื่นก็มี เพราะเวลานี้คนทั่วไปก็ยอมรับว่าวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ นั้นเรียนยาก เพราะฉะนั้นคนที่ จะมาสมัครสอบต้องเก่ง และต้องดูว่ามาสอบแล้วมีหวัง เข้าได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามภายใน ๒ ปีที่ผ่านมา คนที่มาสอบในเดือนมีนาคม มีมาสมัคร ๒,๐๐๐ คน เราจะรับได้ประมาณ ๔๕๐ - ๕๐๐ คนเท่านั้น ถ้าหากอยากได้เงิน ๒,๐๐๐ คน เราก็อาจจะรับไว้ ๑,๐๐๐ คน และคนที่เรียนไม่ได้ก็จะสอบตกและออกไปเอง อีก ๒ ปีคงเหลือ ๕๐๐ คน แต่เราทำอย่าง นั้นไม่ได้ผลิตศิษย์ธรรม เราไม่ได้ตั้งวิทยาลัยเพื่อรับเงินเท่านั้น เราตั้งเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ เพราะฉะนั้นเราก็รับเท่าที่เรารับได้ ไม่ควรที่จะเอาเพียงแต่ปริมาณเราต้องการคุณภาพผู้ที่มีความสามารถ เป็นวิธีหนึ่งที่เราทำได้

ในปีหนึ่งรับนักศึกษาสี่ครั้ง และคำนึงถึงปัจจัยอะไรบ้าง

Bro. Claude

ปีหนึ่งรับเดือนมีนาคมครั้งหนึ่ง สิงหาคมและกันยายนอีกครึ่งหนึ่ง มี ๒ รุ่น ยอมรับว่าการรับ ๒ รุ่นเป็นสิ่งที่ช่วยวิทยาลัยได้มาก บางคนอาจบอกว่าทำไมไม่รับ ๔๐๐ - ๕๐๐ โดยตรง ภาระน้อยไม่ต้องสอบหลายครั้ง ไม่ต้องเรียนอีก บางคนคิดว่าการรับ ๒ รุ่นก็มีเงินมากขึ้น แต่ไม่ได้คิดอย่างอื่น ๆ คือถ้าคิดฝ่ายนักศึกษา เช่น ในประเทศไทยมีผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐปีหนึ่ง ๗ - ๘ หมื่นคน แต่มหาวิทยาลัยของรัฐจะรับได้ประมาณไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ คน และวิทยาลัยเอกชนจะรับประมาณไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ คน ทั้งหมดรับได้ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ คน อีก ๕๕,๐๐๐ คนไม่มีที่เรียน และใน ๕๕,๐๐๐ คนนั้น เป็นคนที่เรียนไม่ได้นั้นคิดผิด เพราะในการสอบคัดเลือก การวัดผลบางครั้งการวัดผลวิธีนี้ บางคนเก่งมีความสามารถมาก แต่โดยเหตุใดก็ตาม ไม่สามารถสอบเข้าได้เท่าความสามารถของตนเอง เราก็ให้โอกาสคนที่สนใจวิทยาลัยของเราให้มีโอกาสสอบอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ เป็นฝ่ายนักศึกษา สำหรับฝ่ายวิทยาลัยคือเทอมแรกถ้าเรามีนักศึกษา ๕๐๐ - ๕๐๐ คน เราต้องมีอาจารย์มาสอนนักศึกษาเหล่านั้น ถ้าหากว่าเทอมนั้นไม่มีเทอมที่ ๒ อาจารย์ก็จะสลับกันสอบกับเทอมที่ ๒ บางวิชาเรียนเทอมที่ ๑ บางวิชาเรียนเทอมที่ ๒ ถ้าเป็นเช่นนี้

แล้ววิชาใดที่นักศึกษาสอบไม่ได้ คือ คณิต F จะแก้ตัวต่ออีก $\frac{2}{2}$ ปี เพราะฉะนั้นเราเพิ่มเป็นรับปีละ ๒ ครั้ง ก็จะดีกว่า และเป็นการตีทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะเราจะได้ใช้ Capacity ของเราได้อย่างเต็มที่ ในเวลาเดียวกันเราก็ช่วยส่วนน้อย แต่เราพยายามช่วยนักศึกษาที่ยังหาที่เรียนไม่ได้

ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัย คำนี้ถึงปัจจัยอะไรบ้าง

Bro. Claude

เป็นปรัชญาของผมว่า ถ้าเราขยายเร็ว เช่น ตอนแรกภายใน ๔ ปีเราเพิ่มจำนวนนักศึกษาจาก ๑,๒๐๐ มาจนถึง ๒,๒๐๐ คน เป็นการเพิ่มที่เร็วมาก คือในเรื่องนี้ผลดีก็มีผลเสียก็มี ถ้าเราขยายมากเราจะควบคุมดูแลน้อยลง คือ วิทยาลัยนั้นอยากผลิตบัณฑิตเข้าในตลาดให้เป็นคนที่มีความรู้ที่ดีในวิชาต่าง ๆ ของเขา เราถือว่าคุณภาพจะสำคัญกว่าปริมาณ เป็นปรัชญาของวิทยาลัย เราไม่มีนโยบายขยายมากเท่าที่ทราบเราจะไม่ยอมให้มีนักศึกษาเกิน ๓,๐๐๐ คน

ต้องคำนึงถึงตลาดแรงงานหรือไม่

Bro. Claude

เราสอนบริหารธุรกิจ ๔ สาขา คือ ๑. การตลาด ๒. บัญชี ๓. การเงิน ๔. การบริหาร และ ๕. เกี่ยวกับ Computer ถึงเวลานี้ไม่เคยมีปัญหามากนัก สำหรับนักศึกษาที่จบแล้วไม่มีงานทำ นักศึกษาที่จบอีก ๑ - ๒ เดือนก็ได้งานทุกคน คือยิ่งกว่านั้น นักศึกษาบางคนยังไม่จบก็ได้งานแล้ว จบวันที่ ๑๖ ได้งาน ๑๗ บริษัทเรียกตัวทำงานทันที แต่ในกรณีที่เราจะเพิ่มนักศึกษามากเราก็ไม่ทราบว่าหางานทำได้ทุกคนหรือเปล่า และจะต้องรักษาชื่อเสียงด้วย คือนักศึกษาเราหางานไม่ได้ก็แสดงว่าไม่ดีเท่าที่ควร เราเห็นว่าไม่ควรเป็นเช่นนั้น

สำหรับวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ สอบเป็นภาษาอังกฤษใช่หรือไม่

Bro. Claude

บอกตรง ๆ ว่านโยบายของเราเป็นอย่างไร คือ ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ซึ่งอาจารย์ก็สอนด้วยภาษาอังกฤษตลอดเวลา แต่มิได้หมายความว่าไม่มีปนภาษาไทย เช่น ผมเองสอนวิชาการ เงินบางทีก็ปนภาษาไทยเพื่อช่วยนักศึกษาให้เข้าใจมากขึ้นและได้พักผ่อน จะยกตัวอย่างเป็นภาษาไทย หรือยกตัวอย่างเกี่ยวกับประเทศไทยโดยตรง แต่ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ และตัวอย่างก็เป็นตัวอย่างในสหรัฐอเมริกา ถ้าเป็นตัวอย่างที่ต้องการให้นักศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทย ก็จะยกตัวอย่างในประเทศ ส่วนข้อสอบเป็นภาษาอังกฤษ

ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกทางวิทยาลัยมีปัญหาหรือไม่ และจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร

Bro. Claude

เรื่องนี้ไม่มีปัญหา กรรมการสอบไล่ภายนอกจะเป็นอาจารย์มาจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้สูง สำหรับปัญหาเรื่องคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการก็พยายามหาปัญหาแต่ก็ไม่เคยมี ในการเข้าประชุมคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเสมอ ถ้าไม่เห็นด้วยก็จะมีการตกลงกันและตกลงกันได้ และพยายามทำความเข้าใจกันให้ดี ปัญหาที่มีบ้างจะไม่มีปัญหาเลยเป็นไปไม่ได้ แต่มีไม่มาก การตัดเกรดของที่นี่เรายังไม่บอกเกรดจนกว่าจะผ่านกรรมการสอบไล่ภายนอกแล้วเท่านั้น ทบวงมหาวิทยาลัยก็เคยส่งหนังสือเรียนในวิทยาลัยเอกราชว่าห้ามบอกเกรดแก่นักศึกษาจนกว่าคณะกรรมการจะอนุมัติ ฉะนั้น ทางวิทยาลัยจึงห้ามอาจารย์ ปี ๓ ปี ๔ บอกเกรดก่อน เพราะคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเป็นผู้รับผิดชอบมีสิทธิเปลี่ยนเกรดได้ แต่ต้องตกลงกันจนเปลี่ยนเกรดง่าย ๆ ไม่ได้ แต่ภายใน ๒ ปีที่ผ่านมาไม่มีปัญหาแต่ก่อน ๆ ก็เคยมีปัญหาบ้าง

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของ
นักศึกษามีการดูแลอย่างไร

Bro. Claude

เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติ อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของอธิการด้วย
เพราะอธิการต้องรับผิดชอบทุกอย่าง นอกจากนั้นเราอยู่ใต้คำสั่งของฝ่ายกิจการนักศึกษา
ถ้ามีการผิดระเบียบฝ่ายกิจการนักศึกษาจะรับผิดชอบ ถ้าเกี่ยวกับความผิดทางด้านวิชา-
การผมจะรับผิดชอบ ปัญหาที่มี เพราะคนที่ดีก็มีมากและคนไม่ดีก็มีบ้างแต่บางคนแสดงปฏิกิริยา
ที่ไม่ควรบ้าง แต่ปัญหายุ่งยากมากไม่มี ถ้ามีเราก็พูดตรงไปตรงมา ถ้าประหลาดไม่ดี
ก็จะเรียกมาตักเตือน เช่น ทูจริศในการสอบเราก็ทำอย่างเด็ดขาด ผมต้องรับทราบและ
ต้องพิจารณาว่าจะทำอย่างไร ถ้าผิดมากจะตั้งคณะกรรมการพิจารณา ซึ่งผมจะต้องไปเป็น
ประธานโดยอัตโนมัติ และจะเขียรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ที่จับทูจริศ
ได้ และเรียกนักศึกษามาอธิบายและลงมติกัน และจะมีการลงโทษต่าง ๆ

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา มีการเก็บค่าเล่าเรียนอย่างไร และมีปัญหา
หรือไม่

Bro. Claude

ปัญหาคือทบวงมหาวิทยาลัยไม่ยอมให้ขึ้นค่าเล่าเรียน เราขออนุมัติ และต้องยอม
รับคำตอบ ซึ่งอาจจะชั่วคราว แล้วจะยื่นอุทธรณ์ขึ้น ตอนที่ขึ้นค่าหน่วยกิตจาก ๑๘๐ เป็น
๓๖๐ บาท ถ้าทบวงอนุมัติ แต่ทบวงยอมให้ขึ้นเป็น ๒๐๐ บาท เราก็ต้องยอม การจะให้ขึ้น
เป็นหน่วยกิตละ ๓๖๐ บาท เรารู้ว่าทำไม่ได้ แต่เราคาดว่าจะได้รับอนุมัติ ๒๕๐ บาท
เป็นอย่างต่ำสุด แต่ทบวงให้ ๒๐๐ บาท ก็ต้องยอมรับไปก่อน

ถ้าเรามองในแง่การตลาด การเพิ่มค่าเล่าเรียนจะมีผลแก่วิทยาลัยเอง ถ้าทบวง
ไม่ควบคุมก็คงจะทำได้ คือถ้าผู้ปกครองไม่มีเงินจ่ายก็จะไม่เข้ามาศึกษา

Bro. Claude

อันนี้ถูกถ้ามองในแง่ตลาด แต่คนทั่วไปไม่ยอมรับอาจว่าเราเป็น Capitalism
และในเมืองไทยก็คงจะคิดกันอย่างนั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วควรจะปล่อยถ้าคนยอมรับ เหมือนกับ

สินค้าที่มีระยะหนึ่งที่ราคาจะเพิ่มจนลูกค้าไม่ยอมรับ แต่ผมเข้าใจว่าทบวงมหาวิทยาลัยจะเป็นห่วงว่า อาจมีผู้เปิดวิทยาลัยโดยหวังกำไรมากเกินไป แต่เขาก็จะอยู่ไม่ได้เอง ถ้าบางทีคิดว่าเขาจะจัดตั้งขึ้นเพื่อหวังกำไร ทบวงก็ไม่ควรอนุญาตให้จัดตั้งเท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยได้มีการติดตามสอดส่องหรือไม่ ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษารุ่นต่อไป

Bro. Claude

นักศึกษาที่จบออกไปทั้งหมดมี ๘ รุ่น การติดตามสอดส่องดูยังไม่ได้ทำเป็นทางการ คิดว่าปีหน้าจะเริ่ม เวลาที่เราตั้งแผนก Research and Development จะมีหลายด้าน และจะเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการสอนในวิทยาลัย ขบวนการวิชาที่สอน จนถึงนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาว่ามีผลอย่างไร ซึ่งก็ได้รับคนที่จะมาเป็นหัวหน้าฝ่ายนั้นโดยตรง และจะเป็นรองอธิการฝ่ายพัฒนาของวิทยาลัย เขาจะเป็นผู้ที่เหมาะสมมากเกี่ยวกับ Research and Development คือเวลานี้เท่าที่จบการศึกษารุ่นหนึ่ง ๆ ประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ คนอย่างมาก แต่ถ้าเราต้องการข้อมูลศิษย์เก่าก็พอที่จะหาได้ แต่ยังไม่มีความศิษย์เก่า และผมเห็นว่าควรจะมี แต่บางคนอาจไม่เห็นประโยชน์ แต่ชุมชนศิษย์เก่าเคยชวนมาร่วม และผมเองอยากให้แผนกนี้ศึกษาเกี่ยวกับศิษย์ของเราด้วยว่าเป็นอย่างไร ศิษย์ของเราที่ไปศึกษาต่อเวลานี้ก็มีผู้สำเร็จในระดับปริญญาเอก และที่สำเร็จในระดับปริญญาโทนับร้อย

สำหรับโครงการของวิทยาลัย ได้ทราบข่าวว่าจะเปิดสอนในระดับปริญญาโท ไซท์หรือไม่

Bro. Claude

โครงการของวิทยาลัยจะมี ๒ โครงการ คือ

๑. โครงการภาคค่ำ และ ๒. โครงการปริญญาโท โครงการภาคค่ำนั้นจะเปิดสอนในระดับปริญญาตรี สำหรับคนที่ยังไม่เคยเรียนในระดับปริญญาตรีอาจเป็นเพราะ

ไม่มีเวลา หรือสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ หรือจำเป็นต้องทำงาน ต้องเปิดภาคค่ำจะเริ่มเดือนพฤศจิกายน เพราะปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และหลักสูตรนั้นไม่เป็นปัญหา คนที่จะเรียนอาจจะมี ๒ แบบ คือเรียนปริญญาตรีโดยตรงและเรียนบางวิชาเท่านั้น บางคนอาจจะต้องการเรียนบางวิชา ซึ่งเราจะออก Certificate ไปให้ว่าคนนี้เรียนวิชานี้เวลานี้มีแล้วสำหรับวิชา Computer จะมีระดับปริญญาตรี และวิชาที่นักศึกษาเรียน Computer เป็นวิชา ๆ เราก็ออก Certificate ให้ ว่าได้เกรดอะไรโดยเราจะใช้สถานที่ ๒ แห่ง คือที่วิทยาลัยนี้ และเวลาเดียวกันสำหรับคนที่อยู่ชานเมือง และเราจะมีโรงเรียนที่บางรักและสาทรที่เป็นเครือข่ายสัมพันธภาพ กำลังพิจารณาให้ไปเรียนที่นั่น จะเปิดเป็น Class ประมาณ ๒ ห้อง ๆ ละ ๒๐ คน สำหรับโครงการปริญญาโทมี feasibility เสร็จแล้ว โดยอาศัยมหาวิทยาลัยของฟิลิปปินส์ที่ชื่อ เดอลาซานส์ ที่มะนิลา ก็เห็นว่าจะกำลังทำ จะศึกษาเกี่ยวกับ feasibility เกี่ยวกับตลาดในประเทศไทย ปัญหาคือต้องดูผู้ที่จะมาเรียน ส่วนด้านอื่น ๆ คือหลักสูตรและคณาจารย์ไม่มีปัญหา เราจะต้องดูว่ามีคนมาเรียนแน่ ว่าจะติดต่อกับบริษัท ถ้าถามว่าบริษัทยินดีจะให้ทุนแก่พนักงานเพื่อจะเรียน MEA ที่วิทยาลัยหรือไม่ โดยอาจจะต้องการเวลาที่จะต้องมาเรียน ต้องดูว่าตลาดยอมรับหรือไม่ ถ้าไม่ยอมรับก็คิดว่าไม่กระทบเปิด โดยทั่วไปคิดว่าทำงาน ๆ ปัญหาใหญ่คือตลาด สำหรับทางทบวงมหาวิทยาลัย นั้น สันนิษฐานเต็มที่ไม่มีปัญหา ทบวงเชื่อถือว่าจะทราบว่าถ้าเราเปิด เราจะต้องมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเปิด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมา-
ธราช จะมีผลกระทบกระเทือนต่อวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

Bro. Claude

ไม่มีผลกระทบกระเทือนเพราะคนละระบบ นักศึกษาที่มาสมัครเข้าวิทยาลัย
๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นนักศึกษาที่เรียนได้ อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์อาจจะไม่ทราบว่าเรียน
ที่ไหน โชคดีสอบเข้ามาได้ แต่จะอยู่ไม่นาน

การสอนโดยอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ มีนโยบายอย่างไรบ้าง

Bro. Claude

นโยบายของวิทยาลัยเองพยายามมีอาจารย์ประจำมากเท่าที่จะทำได้ แต่จะเห็นว่าหาอาจารย์ยาก อาจารย์ปีที่ ๑ และปีที่ ๒ สอนวิชาทั่วไป มี แต่เมื่อถึงวิชาปี ๓ ปี ๔ ที่แสดงว่ามีความรู้พิเศษหายาก คนที่มีวุฒิเช่นนี้ถ้าอยากทำงานในตลาดง่าย อย่างอาจารย์ที่ได้รับเงินเดือนถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่มี มีแต่ระดับบริหาร ถ้าคนที่มีความรู้มีวุฒิ มีความสามารถจะออกไปทำงานข้างนอก ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท หายากคนที่จะมาสอน นอกจากคนที่ชอบเรื่องสอนเท่านั้น ไม่สนใจธุรกิจ

เรื่องชื่อเสียงของวิทยาลัย จะมีผลต่อวิทยาลัยและบัณฑิตที่ออกไปทำงานมาก ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

Bro. Claude

วิทยาลัยมีชื่อเสียงดี นักศึกษาหางานทำได้ ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะนักเรียนรุ่นก่อนที่เข้างานในตลาดเขาทำงานดีมาก ศิษย์เก่าที่อยู่ในตลาดแสดงฝีมือให้คนเชื่อถือ บริษัทหลายแห่งจะรับบัณฑิตจากวิทยาลัยเรา แสดงว่าปรัชญาของเราได้ผล เราต้องการให้นักศึกษาเรานอกจากจะมีความรู้แล้ว ต้องการนักศึกษาที่มีศีลสัตย์ด้วยนี่สำคัญ

การมองในแง่วิทยาลัยมีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านคิดว่า จะปฏิบัติอย่างไร

Bro. Claude

เรื่องนี้คล้าย ๆ กับข้อแรกว่าวิทยาลัยจะมุ่งกำไร คนภายนอกไม่รู้ คนที่พูดจะแยกระหว่าง Profit กับ Non-profit คนที่พูดจะไม่รู้เรื่อง คิดแต่ว่า Non-profit จะไม่มีกำไร แต่ไม่ใช่อย่างนั้น จะต้องมียกกำไรบ้าง เช่น โรงพยาบาลสร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนไข้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีกำไรซึ่งก็อยู่ไม่ได้ เราจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการปรับปรุง เราต้องหวังว่าจะมีกำไรบ้างเพื่อใช้ปรับปรุง เราจะต้องอยู่ได้ด้วย แต่จุดมุ่งหมายเป็นอันดับแรกจะต้องสร้างคนที่ดี มีความรู้ และความรับผิดชอบ ซึ่งตรงกับนโยบายที่จะต้องผลิตนักศึกษา นักธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เราอยากให้นักศึกษาเข้าใจว่าเราจะไม่ทำธุรกิจมุ่งหวังกำไรเกินเราต้องทำให้ดีกว่านี้

การขยายวิทยาลัย เราจะขยายไปในทางก้าวหรือทางลึก

Bro. Claude

ทั้งสอง สำหรับโครงการมหาวิทยาลัยนั้น เราต้องดูว่าจำเป็นหรือไม่ เราต้องคิดถี่ ๆ เรื่องนี้ไม่เต็คร้อนจะมีชื่อเป็นมหาวิทยาลัยก็เพราะเหมือนกันแต่จะไม่รีบร้อนคิดว่ามุ่งในทางลึก สำหรับชื่อวิทยาลัยอัลลิสันซ์ผู้บริหารธุรกิจแล้ว ความจริงอีกการไม่ชอบเรียกอย่างนี้เพราะต้องการขยายกว้างด้วย ต้องการเปิดทางด้านเศรษฐศาสตร์และทางด้านภาษา ในการขยายทางกว้างก็ไม่ขัดข้องแต่ก็ต้องระวัง เรื่องนี้เหมือนกับธุรกิจที่จะ Diversify เรื่องการ Diversify เป็นเรื่องที่ดีถ้าเรามี Expert เช่น ตัวอย่างที่คาลิฟอร์เนีย บริษัทการปิดภายในประเทศ ชื่อ PSA กำไรดีมาก น้ำมันขึ้นราคาก็ยังกำไร หากผู้บริหารคิดว่าขยายกิจการก็ดี มีสายการบินที่ลงที่นั่นที่นี่ ถ้าเรามีโรงแรมของตนเองก็ดี เพราะผู้โดยสารจะได้พักก็ยิ่งกำไร แต่เราต้องรู้ว่าการบริหารโรงแรมนั้นไม่เหมือนกับการบิน ผลสุดท้ายขาดทุน เช่นเดียวกับวิทยาลัยต้องระวัง เวลานี้ตั้งวิทยาลัยบริหารธุรกิจ ซึ่งได้ผลดีถ้าขยายมากจะได้ผลดีหรือไม่ในทุก ๆ สาขา เช่น ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสาขาวิชาหลายสาขา แต่มีชื่อเสียงเพียงบางสาขาเท่านั้น ทุกสาขาจะมีชื่อเสียงไม่ได้ การเปิดสาขา Economic ผมไม่สนับสนุน เพราะนักศึกษาที่เรียนมีมากเกินไปตลาดรับไม่ได้ ถ้าเราจะบอกว่าเราจะมีบัณฑิตที่ดีมาก แต่ตลาดไม่ต้องการ เราจะพยายามขยายในทางลึกเสมอ

ปัญหาของวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่ดึงมา และปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีอะไรบ้าง

Bro. Claude

ปัญหาของวิทยาลัยเรื่องทุนเป็นปัญหาหนัก เรายังไม่ได้ขยายเต็มที่ ถ้าเราขยายเต็มที่ เราสามารถรับนักศึกษาเท่าที่ต้องการ ถ้าจะขยายจะรวบรวมกันทั้งหมดประมาณ ๓,๐๐๐ คนก็พอ ถ้ารับมากก็จะเกิดความเสียหายแก่วิทยาลัย ปัญหาที่วิทยาลัยทุกแห่งจะมีอีกนานหรือตลอดไป คือปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ประจำเป็นปัญหาหนัก เพราะยอมรับว่าบาง-

วิชานั้นจะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เคยทำงานด้านนี้โดยตรงจะดีกว่า เพราะเขาจะรู้วิธีและในทางปฏิบัติจริงว่าจะทำอย่างไร นอกจากทฤษฎีจะสามารถ Apply โดยตรงแต่ไม่ใช่ทุกวิชา วิชาบางวิชาน่าจะมีอาจารย์ประจำมากเพื่อจะมีเวลาให้นักศึกษา อาจารย์พิเศษจะมาสัปดาห์ละครั้งมาสอนแล้วก็ไป อันนี้ผลเสียมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาปี ๑ ปี ๒ บางกลุ่มก็ยอมรับผิดชอบตนเองมาก บางคนก็ไม่ยอมฟังอาจารย์พูด ๓ ชั่วโมงแล้วก็เลิกคอยฟังอาจารย์สอนเท่านั้น อีกปัญหาหนึ่ง คือปัญหาเรื่องความรับผิดชอบของนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ไม่ยอมรับผิดชอบตนเอง ไม่ยอมเป็นตัวของตัวเอง อาจจะเป็นเพราะวัฒนธรรมหรืออื่น ๆ แต่ก็ควรจะต้องมีการปรับปรุงบ้าง

๓. วิทยาลัยกรุงเทพ

ผู้ให้สัมภาษณ์

รองอธิการฝ่ายบริหาร อาจารย์สุริ บวรณนิต

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๑๕ น.

ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

อาจารย์สุริ บวรณนิต

การมุ่งเพื่อการค้านี้สังคมมุ่งมอง ๒ อย่างคือ ๑. กำไรเพื่อให้งิการอยู่ได้ และมุ่งที่จะพัฒนากิจการ หรือ ๒. มุ่งกำไรเพื่อเข้ากระเป๋าของเจ้าของ วิทยาลัยกรุงเทพนั้นมุ่งหากำไรเพื่อแบ่งปันเงินได้นั้นเป็นไปได้ เพราะถ้าศึกษาจริง ๆ ตัวพระราชบัญญัติทั้งปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จะกำหนดไว้ว่า การลงทุนนั้นลงทุนอย่างไร และการคืนทุนให้เจ้าของคืนทุนอย่างไร อันนี้มีกฎหมายระบุไว้และเมื่อได้กำไรมาแล้วจะต้องย้อนกลับมาในกิจการ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นข้อกล่าวหาเป็นไปได้เพราะกฎหมายไม่อนุญาตให้ทำ ไม่ใช่แสวงหากำไร ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และคืนมาให้เจ้าของ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นไปได้เพราะกฎหมายไม่ยอม นอกจากนั้นทบวงยังควบคุมมาตรฐานตั้งการแบ่งผลกำไร งบดุล ค่าใช้จ่าย ทั้งรายรับและรายจ่าย อันนี้เป็นเพียงความรู้สึก แต่ความจริงนั้นไม่ใช่

ส่วนด้านการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยนั้น เราก็พยายามสร้างอยู่ ความรู้สึกของคนไทยว่าตราบใดที่เป็นของเอกชนก็คือแสวงหากำไร เราคุ้นกับความรู้สึกอย่างนั้น แต่ความจริงสถาบันการศึกษาทำอย่างนั้นไม่ได้เพราะกฎหมายไม่เปิดโอกาสให้ทำ เราก็พยายามประชาสัมพันธ์อยู่แล้วในขณะนี้ แต่จะได้รับความเชื่อถือแค่ไหนก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร จนกว่าผลจะออกมาของแต่ละสถาบันว่าทำมาแค่ไหน บริหารอย่างไร และผลได้

ออกมาก็คือตัวนักศึกษาว่าเขามีประโยชน์ต่อสังคมอย่างไร ดังนั้นอาจจะแก้ภาพจนได้ แต่ต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร วิทยาลัยกรุงเทพประกาศว่าเจ้าของจะไม่เอาเงินทุนคืน เลยแม้แต่บาทเดียว ได้เท่าไรกลับคืนมาให้วิทยาลัย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลของศาสนา วิทยาลัยการศึกษากีฬาของไทย เขาไม่เอาเงินทุนคืน คือที่จะเอาคืนตามกฎหมายก็มีไม่กี่แห่ง ซึ่งควรจะสร้างความเข้าใจต่อไปต่อประชาชน ทำให้เขาคิดว่านั่นคือความยุติธรรม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็พยายามประชาสัมพันธ์ว่าอะไรเป็นอะไร เช่น วิทยาลัยกรุงเทพก็เขียนอยู่ในระเบียบการว่าอะไรเป็น Profit อะไรเป็น Non Profit ก็เขียน เขาอ่านแล้วจะเชื่อหรือไม่ก็ไม่สามารถบังคับเขาได้ สำหรับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขาจะพยายามประชาสัมพันธ์อยู่และจะทำทุกวิถีทาง และเราก็ให้บริการแก่สังคมในแง่ซดเซย ว่าเรามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง เราได้บริจาคเงินช่วยเหลือสาธารณชนในแง่ที่เกี่ยวกับวิชาการเราจัดสัมมนา การจัดสัมมนาต่าง ๆ เราก็ทำอยู่แล้ว ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยเลยว่า นอกจากการสอนแล้วเรายังให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และในรูปของสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ให้ทุนภายนอก เช่น ทางราชการเราก็ให้ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่น ๆ ก็คงทำ มีอะไรที่ไหน เช่น กษัตริย์เราก็ช่วยเหลือ บริจาคโลจิสติกส์นักศึกษาที่บริจาค แต่การทำดีนั้น ดั่งยาก ถ้าทำไม่ดีได้ง่าย การขึ้นค่าเล่าเรียนรัฐไม่ให้ความเป็นธรรมเท่าที่ควร รัฐถ้าเก็บค่าเล่าเรียนความเป็นจริงวิทยาลัยเอกชนเก็บค่าเล่าเรียนถูกกว่าที่รัฐทำ ในปีหนึ่ง ๆ วิทยาลัยเอกชนเก็บหัวละ ๖,๐๐๐ บาท ในขณะที่รัฐจ่าย ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ซึ่งรัฐก็ยอมรับและมาตรฐานจะต้องให้เท่ากับมหาวิทยาลัยของรัฐ เราไม่มีเงินทุกประเภทจากที่ใด อันนี้เป็นความไม่เป็นธรรมทางสังคม คือรัฐไม่ให้ความเป็นธรรมแก่วิทยาลัยเอกชน ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแต่ต้องให้มาตรฐานทุกอย่างเท่ากับรัฐแล้วเราจะเอาทุนจากไหน เพราะฉะนั้นต้องดูทุกอย่างตามขั้นตอนว่า Process ของการบริหารงานของวิทยาลัยเอกชน นั้นมันเป็นอย่างไร ถึงจะมาเปรียบเทียบ เวลาที่ค่าเล่าเรียนของเราถูกกว่าของรัฐแต่เราจ้างอาจารย์แพงกว่า แต่รัฐไม่คำนึงถึงข้อนี้ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐกลัวว่าจะจบออก

มาจะต้องเอาเงินภาษีอากรไปจุนเจือ แต่นักศึกษาของวิทยาลัยเอกชนเขาเป็นคนเสียเงินเอง เราพยายามประชาสัมพันธ์ทั้งในแง่ของสิ่งที่พิมพ์ว่าเราเป็น Non Profit แต่อย่างไรก็ตามคนไม่ยอมเชื่อ คนคิดเองว่าเป็นของเอกชนต้องไม่ตี และเอากำไรมาก ถ้าคิดในแง่ตรงข้ามว่าถ้าเจ้าของกิจการไม่มาทำวิทยาลัยเอกชน คิดไปตั้งธุรกิจอย่างอื่นรวยกว่านี้มาก เวลานี้ทรัพย์สินทั้งหมดในวิทยาลัยกรุงเทพมีกว่าร้อยล้านบาท แต่ก็ยังไม่ได้รับคืนไปเลย อันนี้จริงรัฐบาลควรจะเป็นผู้ที่สนับสนุนว่าบุคคลเหล่านี้ทำประโยชน์ควรจะให้เกียรติคุณควรยกย่องเขา เพื่อจะช่วยลบความเชื่อของการแสวงหากำไร วิทยาลัยเอกชนผ่อนภาระของรัฐปีละหลายร้อยล้านบาท ทั้ง ๑๑ แห่ง เพราะฉะนั้นรัฐควรส่งเสริมเกียรติคุณให้ปรากฏอย่างน้อยที่สุดก็ทำให้พลเมืองของชาติมีความสามารถทำมาหากินที่ดีขึ้น ถ้ารัฐช่วยในแง่นี้อะไร ๆ ก็จะได้ดีขึ้นมาก

ในการใช้นโยบายและวิธีการต่าง ๆ วิทยาลัยใช้วิธีใดบ้างในการสอบคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยพิจารณาจากอะไรบ้าง

อาจารย์สุรี บุรณรัตน์

ความสามารถของเขา ความตั้งใจที่เขาจะมาเรียนแผนกอะไร ก็คงจะเป็นแบบเดียวกับที่รัฐทำ คือมีมาตรการเดียวกัน การสอบคัดเลือกเข้าในวิทยาลัยกรุงเทพจะต้องสอบผ่านในวิชาตามมาตรฐาน ถ้าได้ถึงและอยู่ในจำนวนที่เราสามารถรับไว้ได้เราก็จะรับไว้ ขณะนี้มีคณะใหญ่ ๆ ๓ คณะวิชา และกำลังขอเปิดอีก ๒ เป็น ๕ คณะวิชา แต่ยังไม่ได้เปิดคือ คณะนิติศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ซึ่งอันนี้ก็มีปัญหาเหมือนกัน คือการขอเปิดคณะนิติศาสตร์เขาไม่ได้เปิดภาคปกติเปิดภาคค่ำ เพราะถือว่าความต้องการของคนมีบางส่วนที่อาจได้ปริญญาอื่นมาแล้วหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องการความรู้ทางด้านนิติศาสตร์ที่ต้องการจะมาเรียนภาคกึ่งเย็นปัญหากับอาจารย์ พวกนี้มีบางกลุ่มที่อยู่ในวงการธุรกิจ เขาอาจมาเรียนในภาคค่ำ ไม่ต้องการมาเรียนภาคปกติ เพราะภาคปกติรัฐมีเพียงพอแล้ว เราไม่ต้องการเปิดแข่งกับของรัฐ เราขอเปิดภาคค่ำแต่รัฐไม่ยอม บอกว่าถ้าไม่สอนภาคกลางวันไม่ให้สอบภาคค่ำ ซึ่งมันไม่มีเหตุผลที่สมควร เมื่อมีความจำเป็นอย่างหนึ่ง ทำไมไม่

พิจารณาตามความจำเป็น แต่เราก็ไม่ได้เปิดจำนวนมากเพียงประมาณ ๑๐๐ คน และเราต้องการจะสอนกฎหมายที่หนักไปทางธุรกิจ เพราะเราถือว่าเรา Serve สังคมในด้านธุรกิจ และขณะนี้กฎหมายแรงงาน มีศาลแรงงาน มีอะไร ๆ มากที่นักธุรกิจไม่รู้ แต่เขามากู้ แต่รัฐก็ไม่ให้เปิดสอนทางด้านนั้นและไม่ยอมให้เราเปิด ซึ่งอันนี้เป็นการกีดกันความจริงของวิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยเอกชนหลายแห่งประสบปัญหานี้มาก มาตรฐานของวิทยาลัยเอกชนรัฐควรจะควบคุมแต่ไม่ถึงขนาดคุมมากเกินไปอย่างขณะนี้ วิทยาลัยเอกชนจะดีกว่านี้ เพราะเอกชนถ้าไม่ตั้งใจตั้งอยู่ไม่ได้ ผลผลิตนักศึกษาออกไปนักศึกษาไม่ตั้งใจก็จก การก็อยู่ไม่ได้ มหาวิทยาลัยของรัฐ เสียอีกที่มีชื่อเสียงเป็นหลักประกัน แม้บัณฑิตจะดีหรือไม่ชื่อเสียงก็เป็นหลักประกันแล้วว่าดี อันนี้เป็นข้อเสียเปรียบและได้เปรียบซึ่งเป็นความคิดของประเทศที่กำลังพัฒนามากกว่า ถ้าประเทศที่พัฒนาแล้วเอกชนต้องนำรัฐ

ในการเปิดหลักสูตรต่าง ๆ พิจารณาอะไรบ้าง และสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

อาจารย์สุรี นุรณชนิด

ต้องคำนึงถึง ถ้าไม่คำนึงก็อยู่ไม่ได้ เราได้ทำการ Survey แล้วว่าคนที่ต้องการเรียนในสาขานิติศาสตร์ต้องการเรียนภาคค่ำ ภาคกลางวันไม่ต้องการเรียน ซึ่งเขาก็มีงานทำอยู่แล้ว การออกหางานไม่มีปัญหา ส่วนคณะมนุษยศาสตร์จะเปิดภาคปกติ สำหรับนิติศาสตร์เราถือว่าเด็กพวกนั้น เป็นเด็กที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วต้องการความรู้เราได้สำรวจแล้วถึงได้ทำ เพราะว่าค่าหน่วยกิตเราแพงกว่ารัฐมาก ถ้าเราไป Serve needs ของสังคมหรือวงการธุรกิจจริง ๆ ใครจะมาเรียนไปเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ดีกว่าหรือ แต่การที่เขาไม่เรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเพราะเขาไม่เห็น ไม่มีโอกาส ถกเถียงปัญหาใกล้ชิดกับอาจารย์ และเขาก็ไม่รู้ทางด้านธุรกิจโดยตรง รู้ทางกฎหมายทั่วไป เขาจึงอยากมาเรียนที่เรา แต่เราคิดว่ารัฐไม่ให้เปิดเพราะเท่าที่ทราบมาว่าอาทิตย์นี้ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จะคิดว่าการเชิญไปพบคือการไม่อนุญาต เพราะถ้าอนุญาตไม่ควรเชิญไปพบ จะเชิญไปพบทำไมในเมื่อทุก ๆ อย่างเป็นไปตามครรลองขั้นตอนแล้วไม่

ควรจะต้องไปแบบ อนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรก็เสร็จ เพราะทุกอย่างก็อนุมัติแล้ว เพียงแต่
อนุญาตให้เปิดการสอนเท่านั้นเท่าที่ทราบ

การเปิดหลาย ๆ คณะวิชาและหลาย ๆ สาขานั้นมีโครงการจะเป็นมหาวิทยาลัย
หรือไม่

อาจารย์สุรี นุรณชนิด

เรามุ่งหวังให้เป็นเช่นนั้น ว่าโอกาสข้างหน้าเราจะต้องได้เข้าไปเป็นมหาวิทยาลัย
แต่วิทยาลัยเอกชนเองไม่ได้คิดว่ามหาวิทยาลัยต่างกับวิทยาลัย คือเราเข้าใจดีไม่ว่าจะเป็น
สถาบัน เป็นวิทยาลัย หรือเป็นมหาวิทยาลัยก็คือ อุดมศึกษา แต่สำหรับคุณค่าของประเทศ
ไทยคือมหาวิทยาลัยต้องใหญ่ เพราะฉะนั้นเราทำเพื่อเกียรติภูมิของวงการที่เขาเข้าใจ
ทั่ว ๆ ไป แต่สำหรับต่างประเทศไม่มีความหมาย เราถือว่าเป็นอุดมศึกษาเท่านั้น เป็น
Higher Education เหมือนกัน แต่สำหรับประเทศไทยมีปัญหา ประเทศไทยถือชื่อเป็น
หลัก แม้แต่แพทยศาสตร์มีสาขาเดียวก็เรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัยเพราะรัฐเป็นผู้ตั้ง แต่
ความจริงอาจจะไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ และในความเป็นจริงอะไรที่ถือว่า
เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบก็ยังไม่ชัดเจนที่แน่นอนแม้แต่ต่างประเทศเอง อย่าง AIT
โด่งดังมาก เขาก็เป็นแค่สถาบันเทียบเท่ามหาวิทยาลัย แต่ในประเทศไทยพอบอกว่าเป็น
สถาบันก็คือ เล็กกลง พอเป็นวิทยาลัยยิ่ง เล็กกลง แต่วิทยาลัยหรือ College ใหญ่ ๆ และ
มีชื่อเสียงของ เมืองนอกก็มี แต่คนไทยไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องตามค่านิยมของ
คนไทยให้ได้ ในประเทศไทยก็ยังไม่มีการกำหนดที่แน่นอนเลยว่าอะไรจะเป็นมหาวิทยาลัย
เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในสมัยก่อน สำหรับวิทยาลัยเอกชนขณะนี้กำลังรอร่าง
กฎหมายอยู่ และเราก็กังไม่ทราบก็เพียงแต่พูดกัน แต่ต่างคนต่างฝากความคิดเห็น แต่ยังไม่
มีข้อตกลงที่แน่นอน

สาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

อาจารย์สุรี นุรณชนิด

เรา Serve ตลาดแรงงานได้มาก เพราะบัณฑิตที่จบออกไปได้งานกันหมด
เรายังไม่เคยมีปัญหาเรื่องการตกค้างของบัณฑิต อันนี้คงจะเพราะนักศึกษาเรามีความ

กระตือรือร้นมากกว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะถือว่าออกไปแล้วต้องหางานทำ ถ้าไม่มีงานทำอาจจะสร้างขึ้นมาเอง สำหรับประเด็นที่ว่านักศึกษาของวิทยาลัยเอกชนหารายได้มากกว่า เพราะผู้ประกอบการมีเส้นมีสายมีกิจการของตนเองอยู่แล้วก็คิดว่ามีส่วน แต่ถ้าพูดถึงเส้นสายคิดว่าน้อยกว่าบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐ บัณฑิตจากวิทยาลัยเอกชนอาจมีความกระตือรือร้นมากกว่าบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ในแง่ที่ว่าไม่มีงานทำก็สร้างงานขึ้นมาได้ เวลานี้เป็นเจ้าของกิจการเองก็มาก และผู้ที่ออกไปศึกษาต่อก็มาก

ในการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และปี ๔ ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกควบคุมอยู่ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร

อาจารย์สุริ บุรณชนิด

เรามีระบบตั้งแต่ระบบของรัฐ คือคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมาควบคุม แต่พูดจริง ๆ แล้วถึงทบวงไม่ส่งมาควบคุมเราก็ทำได้ดี เพราะเราก็มีคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานการสอบของเรา พูดจริง ๆ แล้วเราทำได้ดีกว่าของรัฐ บางครั้งมหาวิทยาลัยของรัฐอาจมีการควบคุมหละหลวม แต่ของเรามีการควบคุมตั้งแต่หัวหน้าภาค หัวหน้าคณะวิชา รองอธิการฝ่ายวิชาการคอยดูแลอยู่ เราตั้งไว้ว่าเทอมหนึ่งจะเรียนกี่ชั่วโมง เราต้องเรียนให้ได้ครบถ้าขาดอาจารย์จะต้องมาชดเชยให้ เราจ่ายค่าชั่วโมงสอนแล้วมีการเตือนว่าขาดแล้วก็ชั่วโมง ไม่ได้ปล่อยให้ไปศึกษาไปตามเองว่าอาจารย์จะสอนหรือไม่ ของเราเปิดชั่วโมงการสอนต้องสอนทุกชั่วโมงที่วิทยาลัยเปิด ผู้ที่จะงดการสอนคือวิทยาลัยเท่านั้น นักศึกษาไม่สามารถจะบอกว่าชั่วโมงนั้นชั่วโมงนี้จะไม่เรียน เพราะฉะนั้นเราถือว่ามีมาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานที่เราดูแลอย่างเคร่งครัดแล้ว นอกจากนั้นแล้วจะเป็นอาจารย์พิเศษหรืออาจารย์ประจำ ถ้าไม่ได้สอนตามแผนการสอนที่ตกลงกันไว้ เราสามารถเชิญออกได้ไม่มีข้อผูกพันเหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ การให้คนออกเราทำได้ง่ายกว่ารัฐมาก และนอกจากนั้นเรายังให้นักศึกษาประเมินผลอาจารย์ผู้สอนแต่ละภาคการศึกษา โดยเราหยิบเด็กออกจากกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มไม่เก่ง เพื่อดูการสอนว่าเป็นอย่างไร และเราก็สามารถจะใช้วิจารณ์ได้ว่า อาจารย์ผู้สอนนั้นดีแล้วหรือยัง ถ้าไม่ดีขาดไปจาก

ส่วนที่เราต้องการก็คุยกันได้ ท่านก็ใจกว้างที่จะคุยกับเรา เราใช้ระเบียบนี้ตลอดมา เพราะฉะนั้นเราคิดว่าในการควบคุมมาตรฐานการสอนกับตัวผู้สอนเราทำได้ดี มีโอกาสมากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐมาก

ในแง่ของมาตรฐานการสอนเราเอาจริงเอาจัง ถ้าใครทุจริตในการสอบจะให้ออกหรือพักการเรียน ๒ ภาคปกติ กับ ๑ ภาค Summer โทษที่ให้รุนแรงพอ นอกจากนั้นแล้วการสอบเราเก็บคะแนนเป็นช่วงตลอดทั้งปี มีใช้ว่าไปสอบเอา ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ตอนปลายเทอม

เวลานี้คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเขามาคุมวิทยาลัยกรุงเทพตั้งแต่ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ ความจริงข้อตกลงเดิมเราควบคุมเฉพาะปีที่ ๓ ถึงปีที่ ๔ เท่านั้น แต่ตอนหลังขอมาคุมตั้งแต่ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ เมื่ออยากควบคุมเราก็ให้ควบคุม เพราะถือว่าเราทำได้มาตรฐานแล้วไม่มีอะไรเสียหาย เพียงแต่เราผู้คุมจะต้องจัดเวลาให้เขา กว่าคณะกรรมการจะพร้อมกันทำให้การประกาศผลสอบล่าช้ากว่าปกติ แต่เราถือว่าเรามีมาตรฐานแล้วก็ให้คุม

ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่สำหรับวิทยาลัยกรุงเทพ เรียกว่าเกือบจะไม่ มีในแง่การออกข้อสอบ การสอบเพราะทั้ง ๒ ฝ่ายก็ได้มาตรฐาน เท่าที่ดูแล้วได้มาตรฐาน ทั้ง ๒ ฝ่ายคือ ผู้ออกข้อสอบและผู้ตรวจข้อสอบ จะมีก็ในบางครั้งคณะกรรมการสอบไล่ ภายนอกบอกว่ายากไป แต่จ่ายไปไม่เคยบอก ขอลดมาตรฐานลงหน่อยได้หรือไม่ ในทำนองนี้ถ้าอาจารย์ผู้สอนยืนยันว่าดีแล้วผู้ที่มาตรวจสอบก็ไม่ขัดข้อง

ปัญหาด้านอื่น ๆ สำหรับวิทยาลัยกรุงเทพไม่มี จำนวนอาจารย์ที่มาตรวจสอบ มากทำให้ผู้คุมยากนิดหน่อยกว่าจะพร้อมกัน ทำให้ขั้นตอนแทนที่ผ่านคณะกรรมการสอบของ วิทยาลัยแล้วเราสามารถประกาศผลได้เลยไม่ได้ ต้องคอยทำให้ล่าช้าไปอีกประมาณ ๑-๒ อาทิตย์ กว่าที่จะประกาศผลสอบ ทำให้นักศึกษาที่จะต้องออกไปหางานทำล่าช้าไป ด้วย ซึ่งเป็นผลเสียแก่นักศึกษาที่กำลังจะหางาน หรือตกในบางวิชาจำเป็นต้องมาสมัคร เรียนใหม่ พูดถึงตัวของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกที่มาควบคุมก็ไม่มีปัญหาทุกท่าน ก็ให้เกียรติเรามาก มีเหตุมีผลและเหตุผลที่ท่านดึกก็รับฟังได้ แก้ไขได้ อันนี้เป็น เรื่องธรรมดา และบางอย่างที่ท่านไม่เข้าใจเราก็ชี้แจง ตกลงกันได้

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

อาจารย์สุรี บุรณชนิด

เราดำเนินการมาก่อนหน้าที่รัฐจะมาควบคุม เราทำมาตั้ง ๑๐ ปีเราก็ทำได้ คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเพิ่งจะมาควบคุมเมื่อ ๑๐ ปีทีหลังเมื่อรัฐรับรอง เราได้ดำเนินการมาแล้วตั้งหลายปี นักศึกษาเราที่จบไปเรียนต่างประเทศได้ มาตรฐานเราก็ดี แต่การมีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเป็นความหวังของรัฐ คือรัฐตอนที่อนุญาตให้วิทยาลัย เอกชนตั้ง เขาก็ไม่กีดกัน แต่มากีดกันในตอนปลาย คือ กลัวแรงผลักดัน ใครขอก็ให้มาก่อน มาตรฐานบางแห่งไม่ถึงก็ให้ แล้วมาตั้งให้ทุกคนคอยพร้อมกัน อันนี้เป็นปัญหาที่ถกเถียงกัน ระยะเวลาเข้าใจว่าเวลาก่อตั้งเขาดูแลพอสมควร เพราะสมัยก่อนไม่ได้ขึ้นกับทบวง และหน่วยงานที่ทำอาจจะไม่ค่อยเชี่ยวชาญทางด้านระดับอุดมศึกษาดีพอ ก็เลยบางครั้งปล่อย ปล่อยให้มาบานปลายที่ทบวง ก็เลยทำให้ทบวงต้องมาคุมมาตรฐาน

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของ นักศึกษามีการดูแลอย่างไร

อาจารย์สุรี บุรณชนิด

เรามีวิธีการที่เราทำได้ดีมาก เพราะกรรมการเราตั้งมาปีที่ ๒๐ เรายังไม่เคยมี เรื่องร้ายแรง ไม่เคยมีเรื่องไม่ใช้เพราะไม่มีเรื่อง มันมีปัญหาเพราะคนอยู่รวมกัน เป็นพัน ๆ นั้นมีปัญหาแต่ปัญหานั้นเราแก้ได้ทั้งระหว่างนักศึกษา ระหว่างอาจารย์ และระหว่าง วิทยาลัย คือเราไม่เคยให้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งผ่านไปโดยไม่มีการแก้ปัญหา คือไม่ว่าจะดีหรือ เลวก็ต้องแก้ ถ้าสิ่งใดผิดพลาดวิทยาลัยก็ยอมรับและพร้อมที่จะแก้ไขสิ่งใดที่นักศึกษาผิดพลาด เขาก็ยอมรับ เราอยู่ร่วมกันระหว่างนักศึกษาระหว่างอาจารย์ เราไม่เคยแยกออกจากกัน เพราะฉะนั้นเราช่วยแก้ปัญหาทั้งในด้านส่วนตัวและในด้านการเรียน ส่วนสังคมภายนอกอย่าง ระบุว่าเขาต้องไปร่วมกับสถาบันอื่น ๆ เราก็เป็นที่ปรึกษาให้เขา แต่การตัดสินใจเขาเป็น ผู้ตัดสินใจ พื้นฐานนั้นเราช่วยเหลือเขาในแง่ของการให้ข้อคิดเห็น แต่เราไม่ครอบคลุมความคิดของเด็ก เราเป็นเอกชนเราต้องสอนให้เด็กคิดอย่างเอกชนไม่ใช่คิดอย่างรัฐว่ามาสั่งโน่น

สั่งให้ทำเราไม่คิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ขึ้น เรามีเหตุผลพอสมควร แล้วร่วมกับวิทยาลัยในการแก้ปัญหา เราไม่ได้เดินคนละทาง อาจารย์ในกิจการใหญ่ก็ ต้องมีปัญหามีความไม่เข้าใจกัน เมื่อเรารู้เราก็ต้องมากถกเถียงปัญหา มาพูดคุยกันให้เขา เข้าใจกัน

ถกรเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา คิดค่าเล่าเรียนอย่างไร

อาจารย์สุรี บุรณณิต

ดูค่าใช้จ่าย มาตรฐานที่ทบวงกำหนด ทบวงกำหนดว่า จำนวนอาจารย์ต่อ นักศึกษาเท่าไร จำนวนห้องสมุดตารางเมตรต่อนักศึกษาเท่าไร จำนวนหนังสือจำนวน เล่มต่อนักศึกษาเท่าไร เราดูมาตรฐานแล้วเราพยายามปรับตัวเองให้รู้มาตรฐานอันนั้น เท่าที่เราสามารถทำได้ แล้วมาออกเป็นตัวเลขว่าเราจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายเท่าไร และ ย้อนกลับมาหาที่รายรับ และถ้าเรามิงบประมาณที่แน่นอนเราก็สามารถที่จะจัดการได้ และ ดูจากวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วยเพราะในหมู่วิทยาลัยเอกชนด้วยกันเองเราจะแพงเกินไปโดย เราไม่ดูเพื่อนฝูงก็ไม่ได้ แต่ถ้าเราคิดว่าเราแพงกว่าเขาและเราได้มาตรฐานที่ดีเยี่ยม เราก็ทำ ถ้าเราแข่งได้เราก็แข่ง คือเวลาใช้ค่าเล่าเรียนเราก็ทำอยู่แล้ว แต่คนก็ยังมา เข้าทำให้เราต้องคัดเลือก ก็คงคิดว่าถึงเราจะแพงแต่มาตรฐานเราดี เขาก็ต้องมาเรียน กับเรา ภาคนี้นหน่วยกิตละ ๒๐๐ บาทเท่ากับวิทยาลัยหลายแห่ง เพราะคิดว่าทบวงคงไม่ให้ ในสาขาเดียวกันล้าหน้ากันเกินไป

ในการขึ้นค่าหน่วยกิตมีปัญหาเกี่ยวกับทบวงหรือไม่

อาจารย์สุรี บุรณณิต

มีปัญหา คือทบวงพิจารณาฝ่ายเดียว เราส่งเหตุผลไปให้เขาไม่ได้เชิญเราไป ถกเถียงไปตามความจำเป็นอะไรเลย ดูตัวเลข ดูเอกสารที่เราให้ เพราะฉะนั้นบางครั้ง เอกสารอาจจะครอบคลุมไม่ได้หมดเราก็ไม่มีโอกาสได้พูดกับเขา ก็พิจารณาตามมาตรฐาน ของเขาเป็นหลักและอนุวัตตามนั้น แต่ไม่ทราบว่าการใช้หลักเกณฑ์อะไร เพราะเขาไม่เคย

เชิญเราไปพูดไปถามว่าทำไมต้องขึ้น เท่าที่ทราบเขาดูตามงบดุล ดูตามรายรับรายจ่ายที่เราส่งไปให้เขาแต่ละปี เขาก็ดูตามนั้น

ถ้านักศึกษาที่เข้าใหม่ก็ใช้อัตราใหม่ และนักศึกษาเก่าก็ใช้อัตราเก่า เราถือว่าไม่คิดธรรมถ้าจะไปขึ้นของเขา เพราะเรารัฐผูกกับเขาตั้งแต่แรก เราก็ต้องพิจารณาไปจนครบ การขึ้นค่าเล่าเรียนที่เขาบอกว่าวิทยาลัยเอกชนราย (เขาคิดว่าขึ้นค่าเล่าเรียนทั้งวิทยาลัยเขาไม่ได้ว่าขึ้นเฉพาะนักศึกษาใหม่เท่านั้น แล้วกว่าเราจะครบ ๔ ปี ค่าครองชีพและค่าใช้จ่ายมันก้าวไปแค่ไหนแล้ว เราไม่เคยเก็บค่าเล่าเรียนพร้อมกันทีเดียว ๔ ปี ไม่มีโอกาส ทุกอย่างก้าวไปข้างหน้าแต่เราตามหลังไปที่ละปี ๆ พอครบ ๔ ปีค่าครองชีพก็ขยับเข้าไ้มากแล้ว อันนี้คือข้อเสียเปรียบเราคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจด้วย ถ้าเราสามารถเก็บได้มากกว่านี้เราก็จะทำได้ดีกว่านี้ แต่เราทำไม่ได้เพราะเราต้องคำนึงถึงผู้มาเรียนว่าเขาสามารถจ่ายได้หรือไม่ ถ้าเราทำเลิศเลอจนเกินไปห้องเรียนติดแอร์หมด ต้องดูว่าเขาสามารถจ่ายได้แค่ไหน ถ้าไม่ได้ก็ไม่มีประโยชน์เหมือนกับเราเสียเปล่าห่างไกลจากความเป็นจริง

การเก็บค่าเล่าเรียนมาก แล้วไม่มีคนมาเรียนเราก็ต้องเลิกกิจการไปเอง เราคิดมากกว่าที่ทบวงคิดมาก เราต้องเอาตัวเลขมาดู ต้องดูผู้ปกครองเด็ก นอกจากนั้นเราต้องดูตลาดภายนอกอีก มหาวิทยาลัยของรัฐผลิตออกมาปีนี้เท่ากับเท่าไร เป็นเด็กอยู่ในระดับปานกลางเท่าไร รวยแค่ไหน จนแค่ไหน เราดูมากกว่ารัฐก่อนที่เราจะทำ

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่องหรือไม่ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษารุ่นต่อไป

อาจารย์สุรี นุรณชนิด

ขณะนี้ติดตามแต่ไม่ใกล้ชิด เพราะยังไม่มีการตั้งกองที่จะใกล้ชิดถึงขนาดนั้น แต่เท่าที่เราติดตามเป็นผลการสำรวจเพียงบางแห่ง เป็นจุด ๆ ที่เราทำการสำรวจมาหรือถามจากนายจ้าง ก็ค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจไม่มีอะไรน่าวิตก และที่ศึกษาต่อก็เช่นเดียวกัน

มหาวิทยาลัยก็ เข้ากันได้ยังไม่น่าวิตก เพราะเราถือว่าสิ่งที่เราทำอยู่นั้นแม้ว่าเราจะไม่พอใจทั้งหมด เราคิดว่าเราอาจจะทำดีกว่านี้ได้ แต่ก็คิดว่าขณะนี้เราทำได้ขนาดนี้เราพอใจพอสมควร แต่การที่บอกว่าทำงานเลิศเลอไม่มีที่ติไม่ใช่ใช้อย่างนั้น ยังไม่คิดอย่างนั้น ถ้าคิดเมื่อไหร่วิทยาลัยก็หยุดเจริญเมื่อนั้น

เวลานี้เราคิดตามผลของเราทำอย่างกว้าง เรามีการสัมมนาเชิญนักศึกษาเก่าบ้าง นายจ้างมาสัมมนาได้ข้อคิดเห็นจากเขาว่าบัณฑิตที่ออกไปจากเราขาดอะไรบ้าง ควรจะเพิ่มอะไรบ้าง นอกจากนั้นในแง่ของหลักสูตรเราติดตามอยู่เสมอ โดยติดตามทั้งในวงการวิชาการด้วยกันเอง เราเชิญผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยมาเป็นคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรของเรา ในขณะที่เดียวกันเรามีนักธุรกิจมาช่วยด้วยเราจะได้ความคิดเห็น เราคิดว่าทุก ๆ ๔-๕ ปีเราควรปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ อันนี้เราทำเป็นหลักของเรา

โครงการที่จะขยายวิทยาลัย ไม่ว่าจะโดยการเปิดสาขาวิชาใหม่ หรือการขยายคณะวิชาใหม่เพื่อเป็นมหาวิทยาลัย และโครงการปริญญาโท คำนี้ถึงปัจจัยอะไรบ้าง

อาจารย์สุรี บุรณนิต

มีโครงการเตรียมเอาไว้ แต่ในขณะนี้ยังทำไม่ได้เต็มโครงการของเราที่นี้โครงการนั้นจะเป็นโครงการระยะยาว ก็ได้ดูที่อื่นไว้จะขยายได้

วิทยาลัยเอกชนควรมีสติและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็นเลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

อาจารย์สุรี บุรณนิต

ทพวงๆ ควรจะควบคุมแต่มีมาตรฐานที่จะคุม คือคุมในแง่ของการส่งเสริมไม่ใช่คุมในแง่ปราบปราม คือในขณะนี้เขามองวิทยาลัยเอกชนเหมือนกับโรงเรียนราษฎร์มาก เกินไป คือคุมจนกระทั่งกระดิกตัวไม่ได้ ควรจะคุมในแง่ที่ว่าอะไรที่วิทยาลัยเอกชนไม่สามารถทำได้แล้วรัฐคอยช่วยส่งเสริม เช่น รัฐมีการสัมมนาที่ไหนก็เชิญวิทยาลัยเอกชนเข้าร่วมด้วย แต่ไม่ควรจะคุมจนกระทั่งมากเกินไป เพราะรัฐคุมอยู่แล้วว่าการที่จะมาเป็นอาจารย์ใน

วิทยาลัยเอกชนนั้นจะต้องมีคุณสมบัติอะไร เมื่อรัฐอนุมัติให้คุณสมบัติเหล่านั้นมาแล้วไม่ควรจะมาควบคุม อย่างมากจนเกินไปเหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ คะแนนได้ A ก็ตัว B ก็ตัว ก็ต้องดู ไม่มีความจำเป็นเพราะเราได้ให้เกียรติอาจารย์ผู้สอนว่าเขา มีคุณสมบัติครบถ้วนแล้ว อาจารย์ประจำรัฐก็อนุมัติ อาจารย์พิเศษรัฐก็อนุมัติ ส่วนใหญ่อาจารย์พิเศษก็เชิญมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและนักธุรกิจ อีกอย่างหนึ่งเราก็ต้องจ่ายค่าสอนซึ่งมากกว่าที่รัฐจ่าย เราจะไปเอาคนไม่ดีมาสอนทำไม เพื่อประโยชน์อะไรก็ต้องเลือกคนที่ดีที่สุดมาสอน เราก็ต้องให้ได้ผลประโยชน์ที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มันคุมอยู่แล้ว รัฐไม่ควรจะละเลยจนเกินไป เพราะถ้าทำในลักษณะอย่างนั้น รัฐเองก็ทำไม่ได้เพราะไม่มีกำลังคนพอที่จะทำ และทำให้เกิดความล่าช้าโดยใช่เหตุ ในการควบคุมนั้นเห็นด้วยเพราะว่าถ้าไม่คุมจะต้องมีปัญหาอะไร ๆ ตามมาอีกมากมาย

การควบคุมก็เป็น การสร้างภาพพจน์ที่ดีขึ้นว่าอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ แต่เป็นปัญหาของวิทยาลัยเอกชนว่าเขาควรจะมีดีไม่ได้ เพราะถูกรัฐกำหนดขีดเส้นให้เกินว่า จะต้องเป็นมาตรฐานอย่างนี้เท่านั้น อันนี้ก็ เป็นปัญหา

การที่รัฐบาลเปิดมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง และสุโขทัย ธรรมมาธิราช ในระยะแรกของมหาวิทยาลัยรามมีผลต่อวิทยาลัยเอกชน เพราะคนไทยยังไม่เข้าใจระบบการเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดมากนัก ก็เคยเข้าใจมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าเป็นมหาวิทยาลัยเปิด เด็กอาจจะติดกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือเป็นนักศึกษาประจำ แต่พอระยะที่เปิดหลาย ๆ ปีไม่มีปัญหา เพราะผลการเรียนออกมาว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดเหมาะกับใคร ไม่เหมาะกับใคร สำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชก็เช่นเดียวกัน เปิดมาเพื่อคนที่ทำงานแล้ว และมีความเข้าใจพอสมควร มีการบังคับใจด้วยตนเองได้ เรียนทางไปรษณีย์ เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แตกต่างกับเด็กที่จบการศึกษาใหม่ ๆ มีอะไรที่คิดไปเองว่าอาจจะไม่เหมาะสม ผู้ปกครองนิยมส่งเข้าวิทยาลัยเอกชนมากกว่า และเท่าที่สังเกตดูเด็กที่จบ ม.ศ. ๕ ของไทยเท่าที่ดูแล้วยังมีความรู้สึกว่าคุณครูคือผู้ที่เขาอยากจะได้ใกล้ชิด เพราะฉะนั้นเขาจะเข้าหากัน เราจะมั่นใจว่าสิ่งที่เขาได้ไป หรือแนวทางที่เขาได้ไปนั้นมันสร้างความเชื่อมั่นไปในตัว เพราะฉะนั้นเรายังเชื่อว่าระบบที่เราสอนยังดีกว่าระบบอื่น ๆ

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ ถ้าไม่ทำ
อย่างไรจึงจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

อาจารย์สุรี บุรณนิต

เรื่องปัญหาอาจารย์พิเศษและอาจารย์ประจำต้องดูว่าสอนสาขาอะไร อันนี้ก็เป็น
เป็นความเข้าใจที่รัฐเองก็ไม่เข้าใจ รัฐคิดว่าการมีอาจารย์ประจำมากเป็นผลดี รัฐสอน
ในวิชาที่เกี่ยวกับการรับราชการในลักษณะนั้นอาจจะเหมาะ แต่วิทยาลัยเราสอนทางด้าน
ธุรกิจ ถ้าไม่มีอาจารย์พิเศษเลยนักศึกษาจะมีแต่ทฤษฎีไม่มีประสบการณ์ เหตุการณ์โลก
ต้องเปลี่ยนแปลงทุกวัน เด็กจะไม่มีโอกาสได้รับความคิดเห็นเหล่านี้เลย แต่ถ้าไม่มีอาจารย์
ประจำเลยก็ไม่เหมาะ เพราะเด็กจะขาดทฤษฎีและความใกล้ชิดกับอาจารย์ เพราะอาจารย์
พิเศษอาจขาดในแง่ของทฤษฎีหรือเวลาที่จะให้แก่นักศึกษา ขณะนี้วิทยาลัยทำในแง่ประสม
๔-๕ แบบ เพื่อให้ทุกอย่างครบถ้วน เพราะเราไม่ได้คิดว่าการมีอาจารย์ประจำทั้งหมดโดย
ไม่มีอาจารย์พิเศษเลยเป็นการสอนที่ถูกต้อง และที่ตีพอ เพราะฉะนั้นอัตราส่วนของวิทยาลัย
กรุงเทพต้องทำห้าสิบ ห้าสิบ สำหรับอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ

อาจารย์พิเศษเชิญมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและธุรกิจ เพราะอาจารย์จาก
มหาวิทยาลัยของรัฐ เราจะได้ความคิดว่ารัฐทำได้อย่างไร เคลื่อนไหวอย่างไร ในทาง
เอกขมเราจะต้องได้รู้ว่าในทางเศรษฐกิจเจริญหรือพัฒนาไปอย่างไร เขามีวิธีการอย่างไร
เพราะฉะนั้นปี ๓ และปี ๔ จะมีนักธุรกิจผสมปี ๑ จะเป็นอาจารย์ประจำ ปี ๒ เริ่มมี
อาจารย์พิเศษจากมหาวิทยาลัยของรัฐผสมร่วมกับอาจารย์ประจำ ปี ๓ และปี ๔ จะมี
ลักษณะผสมมากขึ้นและการผสมเราทำหลายวิธี เราจะเชิญอาจารย์พิเศษที่เก่งจริง ๆ ใน
วงการธุรกิจ ถ้าไม่สามารถให้เวลาเราได้มากพอเราก็ทำผสมระหว่างอาจารย์ประจำ
อาจารย์พิเศษกับอาจารย์พิเศษกันเองถ้าเป็นส่วนที่เขาดนัด เราก็จะมีอาจารย์ประจำเป็น
Coordinator ประสานงานระหว่างอาจารย์พิเศษ ประสานงานทั้งหมด ๔-๕ ท่านที่เชิญ
มา เพราะมีฉะนั้นเด็กอาจจะตก ๆ หล่น ๆ ประสานความรู้กันไม่ได้

ในขณะนี้เราก็ทำได้ตรงตามที่ทบวงกำหนด อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ประจำต่อ
นักศึกษา คือ ๑ ต่อ ๓๐ ถ้าเป็นอาจารย์ประจำกับอาจารย์พิเศษต่อนักศึกษาก็คือ ๑ ต่อ ๑๕

อันใดอันหนึ่งเราก็ทำได้อัตรานี้เพราะเป็นสาขา Social Science มาตรฐานอื่น ๆ นั้น ไม่ทราบทบวงได้กำหนดว่าต้องเท่านี้เท่านี้หน่วยกิตถึงจะเป็นอาจารย์ผู้สอน แต่วิทยาลัย เราผู้สอนบางทีอาจจะทำงานในสำนักอธิการด้วยก็ได้ อาจจะมีชั่วโมงสอน ๒-๓ ชั่วโมง เราก็ถือว่าเป็นอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาของรัฐคือ เมื่อจะกำหนดอย่างไรไม่ได้พูดกันให้เข้าใจ และถ้าเรามีข้อบกพร่องก็ไม่ให้โอกาสเราพูดว่าเราทำไม่ได้เพราะอะไร ทำให้เรารู้สึกว่าเดินกันคนละฝั่งถนน ถ้าเป็นการสอนในแง่ Science จะมีการกำหนดอัตรา ๑ ต่อ ๑๐ หรือ ๑ ต่อ ๒๐ อันนี้ไม่ทราบ อาจจะมีวิทยาลัยเอกชนบางแห่งที่สอนในสาขาพยาบาลอาจจะกำหนด ๑ ต่อ ๑๐ หรือ ๑ ต่อ ๒๐ แต่สัดส่วนระหว่างปริญญาตรี : ปริญญาโท : ปริญญาเอก วิทยาลัยเอกชนยังไม่มีวิทยาลัยได้มาตรฐาน เป็นเรื่องจริง ยอมรับ อาจารย์ปริญญาเอก สาขานี้มีน้อย หายากทางด้าน Accounting หรือทาง Business ใ้ไม่มี มีน้อยมากไม่เหมือนปริญญาโท

ปัญหาทางการเงินจะมีอุปสรรคต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนหรือไม่ อย่างไร

อาจารย์สุรี ปุณณนิต

ถ้าพูดถึงในแง่การเงิน ว่าเราอยากจะมีเงินมาพัฒนา ปรับปรุงวิทยาลัยแต่ไม่มีปัญหาร้ายแรงจนกระทั่งบริหารงานไม่ได้ เราสามารถแก้ได้ เพราะฉะนั้นอะไรที่จะต้องทำ เราก็ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ วางโครงการตามจำนวนเงินที่มีอยู่ตามกำลังที่เราสามารถทำได้ แต่อาจจะช้า แต่ก็ค่อย ๆ พัฒนาไปถ้าให้เงินให้โอกาสมากกว่านี้ เราก็ต้องทำมากกว่านี้

วิทยาลัยไม่มีเงินช่วยเหลือทางด้านอื่น นอกเหนือจากเงินค่าเล่าเรียนมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคไม่มากนัก เท่าที่บริจาคมาแล้วก็ล้านกว่าบาท บริจาคเป็นทุนให้แก่นักศึกษา เพราะรัฐไม่เอื้ออำนวยให้ เราเคยพูดแล้วว่ารัฐควรมีการลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้บริจาค เพื่อการศึกษา ตัวอย่างนั้นจะช่วยมาก หรือในขณะเดียวกันพวกอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการศึกษา รัฐควรให้ลดหย่อนภาษีได้ เหมือนเครื่องมือแพทย์อย่างนั้นจะ

ช่วยวิทยาลัยเอกชนมาก เป็นการช่วยในแง่ In kind ไม่ใช่ In cash ซึ่งเราเคย
เสนอแนะแต่ยังไม่มีการทำได้ เพราะเราทราบว่าวิทยาลัยจัดสอนแผนกไหน ต้องการ
เครื่องมือ เครื่องใช้อะไรอย่างน้อยแค่ไหน เราประเมินได้จากจำนวนคน และเราก็ซื้อ
ตามจำนวนนั้น ก็กล่าวกันว่าวิทยาลัยเอกชนจะเป็นทางผ่าน คือเขากล่าวว่าเราจะถูกฝึก
เขาจะทราบได้เลยว่าถ้าเรามีแผนกเลขานุการ จำนวนเท่านี้ สอนขนาดนี้ ควรจะมีเครื่อง
Sound Lab ก็เครื่อง และก็ปีจึงจะซื้อที ไม่ใช่ปล่อยให้ซื้อมาก ๆ แล้วมาขายในตลาดเพื่อ
หลบภาษีอย่างนี้รัฐควบคุมได้ไม่ยาก แต่ก็อย่าบอกว่าคุณไม่ได้ เพราะฉะนั้นขณะนี้เราต้อง
ซื้ออุปกรณ์การศึกษาเท่าราคาตลาด

แต่รัฐบอกว่ามีโครงการช่วยเหลือ สำหรับอุปกรณ์การศึกษา โดยส่วนตัว
อาจารย์สุรี บุรณชนิด

ตั้งแต่วิทยาลัยเอกชนกำเนิดมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นเวลา ๑๐ ปีเต็ม
แต่ยังไม่มีใครได้รับจดเว้นภาษี มีการยื่นข้อ เสนอแต่รัฐไม่เคยตอบเลยว่าจะทำหรือไม่
ในขณะนี้ก็ยังไม่ตอบ ก็เคยมีอยู่ครั้งของวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ศาลากการตีความผิดและยก
ประโยชน์ให้เขาไป นอกจากนี้แล้วไม่มี และจนบัดนี้ก็ยังไม่เคยตอบว่าจะรับพิจารณาหรือไม่
ขณะนี้ เพิ่งให้ตั้งข้อ เสนอไปว่าวิทยาลัยเอกชนซื้ออะไรไปบ้างเราก็ให้ไป ยังไม่มีคำตอบ

วิทยาลัยกรุงเทพมีวิธีการจ้างอาจารย์ประจำอย่างไร และมีปัญหาในการหา
อาจารย์ประจำอย่างไร

อาจารย์สุรี บุรณชนิด

ก็ยัง เป็นปัญหาแต่ก็แก้ไขโดยวิธีการที่คัดเลือกจากบุคคลซึ่งจบจากมหาวิทยาลัย
ของรัฐใหม่ ๆ มาให้ทุนเขา เรียนปริญญาโทหรือสนับสนุนคนที่ เป็นอาจารย์แล้วให้ไปเรียน
ปริญญาโทในวิทยาลัยกรุงเทพ ถ้าเป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนก็ต้องปริญญาโท ถ้าเป็นตัวเอง
ก็ปริญญาตรี

ในการแก้ปัญหาที่ส่งไปเรียนเมืองนอกเพื่อให้เขาได้อยู่อยู่กับเรา เราเห็นว่า
เขาสมัครใจจะเป็นอาจารย์ต่อไปหรือไม่ ถ้าอยากอยู่ต่อก็พัฒนาต่อไป เวลานี้วิทยาลัย-

กรุงเทพส่งไปแล้ว ๕๐ กว่าทุน เมืองนอกและเมืองไทยเราให้ถึงปริญญาเอกแล้ว เราต้อง
 สร้างขึ้นและดูจากนักศึกษาเราว่าคนไหนที่มีทำที่ว่าเรียนเก่งและอยากเป็นครูบาอาจารย์
 ต่อไปเราก็ให้ทุนเขา เราก็ห้ามคฤทธิทางแล้ว Turnover ใหม่ ๆ สูง แต่ปัจจุบันอยู่ใน
 ในอัตราปกติ

เมื่อเราพัฒนาเขาแล้วเขาจะออกไปประกอบอาชีพอย่างอื่น ๆ ไม่มีมาก มีเพียง
 ๓ คน เพราะมีปัญหาทางครอบครัว ซึ่งเราคิดว่าในอนาคตคนจะเพิ่มขึ้น และอัตราเสี่ยง
 ก็คงจะเพิ่มขึ้น แต่เราคิดว่าถ้าเราสร้างปัญหาก็คงมีแต่น้อย เราก็เคยฝากข้อคิดว่าเรา
 สร้างดีทุกอย่างแต่เราไม่สร้างคนก็ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราทุ่มพัฒนานคนปีละหลาย
 ล้านบาท มิฉะนั้นเราก็ไม่สามารถจะมีคนมาทำงานกับเราได้

โครงการในอนาคตทั้งหมดของวิทยาลัยของท่านมีอะไรบ้าง

อาจารย์สุริ นุรณชนิด

มีโครงการปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ และถ้าวิทยาลัยเอกชนเปิดโครงการ
 ปริญญาโทก็คงจะได้รับความเชื่อถือจากบุคคลภายนอก เพราะวิทยาลัยกรุงเทพสอนมาตั้งแต่
 ยังไม่มีปริญญาตรีก็ยังมีคนเชื่อถือ ทว่ามา ๖ ปีไม่เคยมีปริญญา ไม่เคยมีการเทียบให้เราก็ยัง
 ผลิดได้ เราว่าอยู่ที่คุณภาพของเขามากกว่า ถ้าเขาทำได้รับความเชื่อถือผลงานออกไปดี
 เขาก็ได้รับความเชื่อถือจากตลาด

ขณะนี้วิทยาลัยกรุงเทพนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จะได้รับ Certificate
 จากมหาวิทยาลัย Fairleigh Dickinson หรือไม่

อาจารย์สุริ นุรณชนิด

ไม่แล้ว เพราะเราผ่านขั้นตอนนั้นมาแล้ว เวลานี้ปริญญาเดียวที่เราให้ก็พอแล้ว
 สำหรับ Certificate ก็ช่วยได้ในระยะแรกที่เรายังไม่ได้รับการรับรอง แต่ในขณะนี้
 ปริญญาของเราต่างประเทศก็ยอมรับ และรับรองแล้วไม่มีประโยชน์ที่จะไปเสียเงินให้กับ
 เขา เราต้องเสียเงินให้เขามีฉะนั้นเขาส่งคนมาดู อยู่ในฐานะที่ส่งรองอธิการบดีมา
 ปรีกษาหาหรือว่าหลักสูตรเป็นอย่างไร ปัญหาการบริหารงานทั้ง ๒ ฝ่ายเราและหาทางช่วย

อย่างไร พอตอนหลังเราส่งคนของเราไปเรียนเมืองนอกได้แล้ว เรามีความรู้ความคิดที่
จะทำของเราเองได้ ความจำเป็นอันนั้นก็หมดไป นอกจาก ๒ - ๓ ปีมาเยี่ยมเยียนกันที่
อย่าง Ohio มาเยี่ยม Sounthen Illinois ที่เราติดต่อมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน
มีได้มาคุย เรามีอิสระจะทำอะไรก็ได้ เพียงแต่เราซื้อความรู้เขา ในแง่ให้ค่าปรึกษา
เราไม่รับก็ได้ถ้าไม่ตรงกับเรา ดังนั้นเราไม่จำเป็นต้องมี Certificate

๔. วิทยาลัยศรีปทุม

ผู้ให้สัมภาษณ์

นายประสิทธิ์ สุทธโรทก อธิการวิทยาลัยศรีปทุม

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.

ในขณะที่วิทยาลัยเอกชน เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

อาจารย์ประสิทธิ์ สุทธโรทก

การตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้นมา มีหลักการว่าเป็น Non profit organization ที่นี้ถ้าเรามองแง่ว่าเป็นการแสวงหากำไร เราก็ต้องดู Background ว่าวิทยาลัยเอกชนตั้งขึ้นไม่มีเงินอุดหนุนอะไรเลย เป็นการหาเงินมาลงทุนใช้เงินส่วนตัว ซึ่งโดยปกติถ้าเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ แล้ว ธุรกิจอื่นมีกำไรมากกว่า เช่น สถานที่อยู่อย่างนี้สมัยก่อนตัวอาคารก็ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาท และเงิน ๒๐ ล้านที่จะมาต้องเป็นผู้ที่หาเงินเก่ง หรือไม่ก็ต้องกู้ยืมมาซึ่งก็จะต้องเสียดอกเบี้ย อันนี้แน่นอนที่เราต้องคิดว่าในแง่ได้แง่เสีย เพราะว่าการที่จะให้สถานศึกษาของเอกชนดำรงอยู่ได้ว่าไม่ใช่ธุรกิจที่มีความสามารถสูงอยู่ไม่ได้ ดูในแง่ค่าใช้จ่ายก็ไม่ใช่น้อย ค่าใช้จ่ายสูง เช่นที่นี่เฉพาะเงินเดือนอย่างเดียวไม่คิดค่าสอนพิเศษอะไรตกเดือนละสี่ห้าแสนบาท ถ้าคิดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าสอนพิเศษเดือนหนึ่งไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท และค่าอื่น ๆ เช่น ค่าเสมียนพนักงาน ค่าใช้จ่ายสำหรับบำรุงอาคารสถานที่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เดือนหนึ่งไม่ใช่น้อย เพราะว่าถ้าสถานที่ใหญ่ขนาดจุราว ๆ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน อย่างนี้ยังขนาดนี้ ถ้าสถานศึกษาที่รับได้ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน ผมว่าไม่ใช่แพงเลย ในการเก็บค่าหน่วยกิตก็จริงว่าที่ตั้งอัตราสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมาไม่เพียงพอหรือน้อย ค่าใช้จ่ายก็สูง เพราะฉะนั้นจะอยู่ในเกณฑ์ที่แยะ ในแง่นี้เราน่าจะลองคิดว่าในรูปลักษณะเดียวกัน ถ้าหากเอาเงินของรัฐมาทำ หมายความว่ารัฐมาทำเองก็คงไม่ใช่น้อยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้

ถือว่าเป็นการแบ่งเบาภาระจากรัฐบาลสักเรื่องหนึ่ง คือ ค่าใช้จ่ายอาจารย์ นอกจากว่า จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงและจำนวนมาก ปัญญาที่สูง เช่น ถ้ามีถึงปริญญาตรี ผู้ที่ประจำอยู่ คืออาจารย์ประจำต้องมีอัตราส่วน ๑ : ๓๐ เพราะฉะนั้นอาจารย์ปริญญาโทก็ต้องจ่ายมาก ถ้าเป็นข้าราชการของรัฐบาลก็ต้องราว ๆ ๓,๐๐๐ กว่าบาท ที่นี้อาจได้สูงกว่าถ้าได้เท่ากับของรัฐบาล เขาก็ไปทำของรัฐบาลทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราต้องให้สูงกว่า สิ่งเหล่านี้ทำให้คนมองไม่เห็นคือคนเสียก็คิดว่าตัวเองเสียมาก แต่คนทำก็คิดว่าตนเองจ่ายไม่เบาเหมือนกัน

ทางทบวงมหาวิทยาลัยที่ออกกฎหมายมาก็สั่งค่าใช้จ่ายไว้ เหมือนกันว่าต้องแบ่งทุนออกไปเท่านั้นเท่านี้ และผู้จัดทำต้องได้หลังจากแบ่งทั้งหมด ได้เพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าได้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ สมมติว่าปีหนึ่งเท่าที่ผมเห็น รายจ่ายปีหนึ่งมันเหลือไม่เท่าไร บางปีผู้จัดตั้งอาจจะไม่ได้แบ่งเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมองในแง่ดีหน่อยก็เป็น การแบ่งเบาภาระของรัฐ อาจจะเป็นการรูดล นักศึกษาจะได้มีที่เรียน ยิ่งเวลานี้ยิ่งจำเป็น เพราะนักศึกษาไม่มีที่เรียนเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเรื่องนักศึกษาจะต้องคุยกันในรายละเอียดอีกมาก

ในการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้น ผมว่ามันเป็นเรื่องที่จะต้องทำงานกันระยะยาว เราต้องดูหลาย ๆ แง่เพื่อที่จะทราบให้ลึกซึ้ง เพราะเหตุว่าถ้าหากเราถือว่าวิทยาลัยเอกชนสามารถที่จะมีอะไรให้สังคมยอมรับ ก็ต้องพิจารณาในแง่ที่ว่าเขาจัดการศึกษาเป็นอย่างไร อันนี้ไม่แน่ใจว่าถ้าดูในแง่นี้สังคมจะมองอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าเราต้องการให้สังคมยอมรับ เราก็ต้องสร้างความศรัทธาแก่สังคมในเรื่องคุณภาพ และคุณลักษณะของนักศึกษาที่สำเร็จออกไปว่าเป็นประโยชน์หรือไม่ เราต้องดูในแง่นี้ก่อนไม่ใช่เป็นการโฆษณาแต่เป็นการให้เขายอมรับเรา สมมติว่านักศึกษาออกไปเคยทำงาน เช่นบัญชีว่าออกไปแล้วมีผลงานดีเด่น เป็นอันหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนเชื่อถือได้ แต่ทางรัฐอาจจะมีทางช่วยได้ เวลานี้รัฐบาลไม่ได้พูดอะไรเลย นอกจากไม่ได้ให้เงินแล้วยังมาควบคุมอีก การควบคุมบางทีก็มาตักกัน แต่จะดีรัฐก็ไม่ได้เพราะรัฐได้วางมาตรฐานไว้ก็ต้องเอาตามมาตรฐาน แต่ในสังคมก็ต้องแยกแยะให้ทราบเข้าใจ เพราะค่านิยมของคนอยู่ที่ปริญญา ปริญญาที่สำเร็จออกไปแต่ละแห่งว่าเป็นที่ยอมรับนับถือหรือเปล่า และคนใน ระดับไหนที่จะ

ตัดสินใจได้ โดยมากเท่าที่สังเกตความรู้สึกที่ ๆ ไปหาที่เรียนไม่ได้ก็มาเรียนคือไม่มีเป้าหมาย เพราะฉะนั้นเวลาเข้ามาในสถานศึกษาแล้ว ก็เป็นที่หนักอกหนักใจ เพราะถ้าเราคิดเหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ วิทยาลัยเอกชนก็อยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราคิดว่า (ผมอยู่ที่นี้ ๑ ปี) เราต้องทำงานในด้านนี้เหมือนกัน คือเราจะต้องทำเป็นโครงการออกมา เช่น เรียนในคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเรากำลังจะรับนักศึกษาในไม่ช้านี้ เราต้องยึดถือคณะโปสี่เทคนิค ซึ่งต่อไปจะเป็นคณะวิศวกรรมก็ต้องพยายามให้นักศึกษาอยู่ใน ๓ ประเภทคือ ประเภทที่ ๑-เรียนได้ ประเภทที่ ๒ คือต้องแนะนำให้ Audit บ้างและเรียนในระดับต่ำ เป็น Minimum ไม่ใช่ Maximum ประเภทที่ ๓ คือเข้ามาได้ต้องให้ตัดสินใจว่าต้องเรียนขั้นต่ำ และจะต้องเสริมบางวิชาพื้นฐานที่ต้องให้ก่อนจะเรียนตามปกติ อาจจะจบได้จาก ๓ ปีเป็น ๔ ปี ยังดีกว่า Retire เรากำลังเริ่มทำ เพราะที่นี้ไม่ได้ทำมาก่อน และปรากฏว่าความไม่สำเร็จของนักศึกษาทำให้ไม่สบายใจ

เรามีนิติศาสตร์ ปริญญาตรี โปสี่เทคนิคเวลานี้ถึง ปวส. และจะทำให้เป็นปริญญาตรี ภายใน ๒ - ๓ ปีข้างหน้า และบริหารธุรกิจระดับ ปวส. จะเปิดให้ถึงปริญญาตรี คิดว่าภายใน ๓-๔ ปีข้างหน้าก็คงจะเป็นปริญญาตรีทั้งหมด เรายังมีแผนการเปิดคณะศิลปศาสตร์ ซึ่งสถานที่และบุคลากรยังทำไม่ได้ แต่ได้รับอนุญาตไว้แล้วก็คงเป็นเพียงความคิด

การสอบคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาในวิทยาลัย

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

เราสอบหลัง Entrance เราสอบราว ๆ เดือนมีนาคม สอบไปแล้วประกาศผลไปแล้ว และจะรับรุ่นที่ ๒ เพื่อช่วยในบางคนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ ก็จะมาเรียนเราก็จะเปิดราว ๆ วันที่ ๒๗ - ๒๘ พฤษภาคม นี้ ขณะเดียวกันก็เปิดรุ่น ๒ ไปด้วยในบางวิชาที่เกิน แต่ถ้าจำเป็นเราก็ต้องรับเท่าที่เราสามารถรับได้ทุกปีมีเกินมากพอสมควร

ส่วนใหญ่การรับนักศึกษาเราก็นึกถึง เวลาสอบเราให้พื้นฐานให้เป็นไปตามกำหนดกฎเกณฑ์ของทบวงและของมหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น ต้องสำเร็จ ม.ศ. ๕ - ๖ หรือ ปวช. เพื่อมาเรียน ปวส. พื้นฐาน จากการติดตามที่ได้พูดมา เพราะเราไม่สามารถบอกได้ว่า

ในขณะที่มาสักรว่าจะเอาอย่างไร พื้นฐานใช้ได้ เราก็มาสอบ ปีนี้เพิ่งเริ่มคิดทำ ถ้าเราไม่เร่งรัดคุณภาพหรือมาตรฐานของนักศึกษาแล้ว ต่อไปไม่ใช่แต่วิทยาลัยบ้านเมืองทยอย

การเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ พิจารณาจากอะไรบ้าง และสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ความจริงเรื่องนี้เรายังไม่ได้สำรวจ แต่ถ้าเราจะเปิดอะไร ทบวงจะมาทดสอบว่าเรามีความพร้อมหรือเปล่า ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและในนโยบายของทบวง ซึ่งอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะที่ ๔ - ๕ มหาวิทยาลัยของรัฐจะพยายามจำกัดจำนวน วิชาใดที่วิทยาลัยเอกชนสามารถมีความพร้อมในการจัดการศึกษา และเป็นความต้องการของตลาด ซึ่งทางวิทยาลัยเอกชนก็สามารถทำได้ แต่เท่าที่ผ่านมาปรากฏว่าไม่มีบัณฑิตเหลือ คือออกไปได้งานทั้งหมด ถามพวกที่สำเร็จไปถามดูก็ไม่มีปัญหาไม่มีมาบอกให้ทางวิทยาลัยหางานให้ หางานเท่ากันได้หมด ซึ่งเป็นนิมิตที่ดีพอสมควร

ในการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ทบวงมหาวิทยาลัย จัดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกคอยควบคุมอยู่ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

เวลานี้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมาควบคุม การคัดเลือกบางคณะก็ต้องมีคณะกรรมการที่ต้องมาจากทบวงเหมือนกัน ในคณะบริหารธุรกิจซึ่งจะเปิดเร็ว ๆ นี้ เราก็ต้องเชิญกรรมการจากทบวงมาช่วยเราดูให้มีคุณภาพพอสมควร เริ่มต้นก็ต้องคัดเลือก ส่วนการควบคุมก็ต้องควบคุมทุกระดับมีทุกคณะ การคัดเลือกมีกรรมการควบคุมทุกคณะ ส่วนกรรมการสอบไล่ภายนอกมีบางคณะโดยเริ่มต้นด้วยการดูข้อสอบว่า Valid ดีหรือไม่อยู่ในขั้นที่เป็นที่พอใจหรือไม่ กว้างขวางพอไหมตามหลัก เป็นกรรมการจากทบวงมาควบคุมทุกระดับดูแลโดยตลอด โดยปกติจะควบคุมในระดับที่จะสำเร็จ แต่สำหรับที่นี้มาดำเนินการในระดับตั้งแต่คัดเลือกปีที่ ๑ รู้สึกว่าทางคณะกรรมการจะเอาใจใส่มาก เพราะฉะนั้น

เรามีการซ่อมเสริมวิชา อันนี้เป็นนักศึกษาที่คัดเลือกก่อนเข้ามา มีพื้นฐานความรู้ไม่ค่อยดีนัก ต่อไปคณะกรรมการอาจจะดูแล เฉพาะชั้นสูงที่สำเร็จต้องรับรองมาตรฐาน เราก็ดีเขาไม่ได้ เพราะเหตุว่าถ้าเราดูในพระราชบัญญัติ มาตรา ๒๕ วงเล็บ ๓ มันเป็นอำนาจของคณะกรรมการสถาบัน ซึ่งตั้งขึ้นตามมาตราที่ ๑๐ อันนี้บอกว่าพิจารณาให้ตามความเห็นชอบ และเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรฐานการศึกษาและฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงกำหนด การกำหนดว่าให้เท่ากับมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะฉะนั้นการที่จะปล่อยไม่ให้นำทำตามใจชอบเหมือนโรงเรียนราษฎร์คงทำไม่ได้ หากว่าระดับเป็นอย่างนั้นการควบคุมก็ต้องทำกันต่อไป นอกจากนั้นก็ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่ต้องการความช่วยเหลืออีก

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของวิทยาลัยเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก
อาจารย์ประสิทธิ์ สุรินทร์โรทก

อันนี้คงจะคิดไปหลาย ๆ ทางเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ความเข้มงวดก็ต้องมี ถ้ามีกฎหมายให้ทำแล้วเราไม่เข้มงวดก็เหมือนไม่มี เพราะเหตุว่าคุณภาพก็ดี มาตรฐานของวิทยาลัยเอกชนก็ดี ถ้าปล่อยปละละเลยไม่ดูแลเสียเลย อะไรก็ได้ผลสุดท้ายภัยที่มาถึงก็อยู่ที่นักศึกษาเอง อันนี้เรามองในแง่ที่ทำงานการศึกษามา ๓๐ กว่าปี ถือว่าถ้าหากเราควบคุมได้เหมือนกัน ที่ทำมาแล้วจนกว่าจะมีความจริงจังในเรื่อง การศึกษามีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง เราคิดเรื่องสังคมเป็นหลัก เพราะคนที่จบออกมาก็ต้องคิดจะทำงานให้บ้านเมืองเป็นหลัก ช่วยในด้านเศรษฐกิจทำให้คนมีงานทำด้าน- ภาชีอากร บุคคลเหล่านี้ต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถ เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมการ มาควบคุมก็เป็นการถ่วงดุลย์เพื่อกันความมักง่ายอันหนึ่ง และอีกอันหนึ่งตามความรู้สึกว่า คุณภาพของอาจารย์ประจำในสถานศึกษาจะมีคุณภาพดีพอหรือเปล่า เพราะฉะนั้นการที่จะ เป็นครูบาอาจารย์ ต้องบอกว่าเราจะสอนคนอย่างไรอยู่ตลอดเวลา การสอนต้องมีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นลูกศิษย์จะไม่สนใจ ในที่นี้ต้องทำโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาการเรียนการสอน โครงการพัฒนาอาจารย์ประจำต่าง ๆ ผมเอาภาระกิจ

ของมหาวิทยาลัยเพียง ๓ อย่าง คือ ในเรื่องการเรียนการสอน การพัฒนาการเรียนการสอนพัฒนาในเรื่องหลักสูตร ทำ Lesson Plan ได้ สามารถที่จะเข้าใจหลักสูตร ไม่ต้องถึงวิจัยหลักสูตร เพียงเข้าใจว่าหลักสูตรจะสอนอย่างไร และตัวอาจารย์จะต้องค้นคว้าหาวิธีให้ลูกศิษย์ ได้รับการเรียนการสอนไปเป็นอย่างดี ตลอดจนด้านการฝึก อันนี้หมายถึงการเรียนทางด้านอาชีพ เพราะฉะนั้นต้องมีการฝึกทางด้านอาชีพ อีกหลายอย่างที่ผมวางเอาไว้ เช่น เรื่องของการเตรียมคน จะเตรียมคนให้รอบรู้ อาจารย์ก็ต้องรอบรู้ด้วย เตรียมคนให้มีสติปัญญา อาจารย์ก็ต้องมีสติปัญญาด้วย เตรียมคนให้มีความคิดริเริ่ม เพราะฉะนั้นอาจารย์ต้องมีความคิดริเริ่มเหมือนกัน และมีศีลธรรมจรรยาอาจารย์ก็ต้องมี ตลอดจนการวัดผลต้องใช้คุณธรรมทั้งสิ้น และนอกจากนั้นต้องมีพยานามัยอีกด้วย และขั้นนั้นเราเตรียมคนออกไป คนเหล่านั้นจะเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ในเรื่องการเรียนการสอนต้องดี สำหรับตัวผมถือการบริหารงาน คือบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของวิทยาลัยและในอีก ๒ ปีข้างหน้าจะเตรียมในเรื่องของการสนับสนุนการศึกษา เช่น ห้องสมุด ต้องทำให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบและถ้าหากเราพัฒนาขึ้นมาแล้ว สิ่งนี้จะไปคลายคณะกรรมการควบคุมได้ ถ้าเราได้ทำสิ่งนี้คณะกรรมการจะมานั่งจ้องเราหรืออันนี้จะเป็นวิธีที่ผมจะทำให้เขาเกิดความเชื่อถือ แต่ถ้าเราทำไม่ได้ก็หมายความว่ายังคงต้องมีการควบคุมต่อไป

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของนักศึกษา มีการดูแลอย่างไร

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ผมคลุกคลีกับนักศึกษาตลอดเวลา คือจะเป็นการพัฒนาหรือจะเป็นด้านการเปลี่ยนแปลง อะไรก็ตาม เด็กสมัยนี้เปลี่ยนแปลงจากสมัยรุ่นผม เป็นเด็ก มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด การเปลี่ยนแปลงนี้เขาเรียกว่าอยู่ในฐานที่ดี ก้าวหน้า แต่บางทีอาจจะเกินไป ในบางครั้งสำหรับในสายตาของคนแก่อย่างผม แต่จะบอกว่าเป็นเขาอยู่ในกรอบประเพณีที่ดีอย่างที่เราคิด อย่างที่เราเคยผ่านมานี้หายาก เราต้องดูว่าเด็กสมัยนี้ในทางความคิด

ความอ่านมีมากพอสมควร สังเกตจากการที่นักศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสังคมในมหาวิทยาลัย ซึ่งในสมัยก่อนนักศึกษาไม่คิดทำมากเท่านี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่

สำหรับที่นี่ผมมาถึงก็อยากให้ความคุ้มครองในเรื่องความปลอดภัยต่าง ๆ สำหรับความปลอดภัยไม่ยาก แต่ในเรื่องการแต่งกายรู้สึกไม่ค่อยได้ ที่นี้บังคับกันไม่ได้ อาจจะเพราะขาดการริเริ่มและการสร้างสปีริต การสร้างสปีริตต้องเริ่มที่ครูบาอาจารย์ เพราะบรรยากาศของที่นี่ยังเป็นโรงเรียนอนุบาล เพราะฉะนั้นผมกำลังทำโครงการว่าทำอย่างไรเราจะต้องได้พบแก่ ได้พูดคุยกับแก่ เฉพาะกรรมการสโมสรที่มาผมได้ใกล้ชิด อาจารย์และลูกศิษย์ไม่ค่อยได้เจอกัน กำลังวางแผนว่าจะต้องสร้างคน ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างไปเป็นสภาพสังคมที่ไม่ดี ทั้งนี้ในวิทยาลัยอื่น ๆ อาจจะมีคนทำงานในเรื่องนี้มาก่อน ที่นี้ไม่มีคนทำมาก่อนเลย ผมก็ต้องทำเสียเอง คือบางอย่างทำขึ้นมาก็กลายเป็นอำนาจไป จนกระทั่งวิทยาลัยไม่มีอำนาจอะไรเสียเลย อำนาจก็หลุดลอยไปหมดซึ่งไม่ได้ จนกว่าพวกนี้จะมีความรับผิดชอบ เมื่อนั้นจึงควรจะปล่อย แต่ตราบไคที่อยู่สภาพบรรยากาศโรงเรียนนี้ก็สร้างบรรยากาศให้เป็นมหาวิทยาลัยเสียก่อน ให้แก่รู้ว่าแกมีจุดยืนอยู่ ณ. ที่ใด อันนี้ผมทำสถานศึกษาตั้งแต่อยู่ฝึกหัดครู ในปี ๒๕๐๐ อยู่เป็นปีกแผ่น นักศึกษาปกครองเพื่อนฝูงได้ มาฟังสมัย ๑๔ - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ฟังหมด ที่นี้ในอนาคตเราน่าจะมองเห็นอะไรบางอย่างที่จะเกิดขึ้น คือในระดับมหาวิทยาลัย ในการเรียกร้องสิทธิบางอย่างเกิดมา ๒๐๐ - ๓๐๐ ปีมาแล้ว ผมก็สนใจพอสมควร และผมก็บอกตั้งนานแล้วว่าถ้าหากเราไม่ให้สิทธิเขาในฐานะที่เขาเป็นผู้มีส่วน เป็นเจ้าของประเทศแล้ว เขาจะต้องทำเองในที่สุดก็เกิดขึ้น เพราะว่าความรู้สึกสำนึกของนักศึกษาสูงขึ้น ความรับผิดชอบก็สูงขึ้น สำหรับที่นี่ต้องสร้างเพราะที่นี่แก่เป็นคนระดับหนึ่ง แก่ไม่มีความภาคภูมิใจที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้

ความจริงผมว่ารัฐควรมีส่วนในเรื่องนี้เพราะเหตุว่า อย่างนักศึกษาที่สำเร็จจากที่นี้การรับปริญญาก็แตกต่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบ

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา มีการคิดค่าเล่าเรียนอย่างไร รวมทั้งการ
ควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

อัตราค่าเล่าเรียน เป็นข้อกำหนดซึ่งเราขออนุญาตตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นต้นว่า
ค่าหน่วยกิตทางคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีไม่เกินหน่วยกิตละ ๑๖๐ บาท คณะนิติศาสตร์
ไม่เกินหน่วยกิตละ ๑๖๐ บาท คณะโปลิเทคนิคไม่เกินหน่วยกิตละ ๒๕๐ บาท กำหนดมาแต่
เดิมแต่ถ้าเราคิดว่าค่าหน่วยกิตสูงหรือเปล่า ถ้าเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายแล้วคิดว่าไม่สูง
เพราะทุกอย่างลงทุนเอง เว้นแต่ทางรัฐบาลจะช่วยเหลือ แต่รัฐบาลก็ช่วยเหลือไม่ไหว
รัฐบาลไม่ค่อยมีเงินแล้ว ทบวงก็ควบคุมเหมือนโรงเรียนราษฎร์

การควบคุมของทบวงผมว่ามีทั้งดีและไม่ดี ในทางที่ดีก็หมายความว่าทำให้
วิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายและรายได้เหมาะสมไหม ถ้ารายได้สูงกว่า
เงินลดต่ำลงเรื่อย ๆ ต่อไปวิทยาลัยเอกชนก็อาจจะอยู่ไม่ได้ ถ้าทำให้ค่าหน่วยกิตลอยตัว
ก็ทำให้สภาพการเปลี่ยนแปลงได้ในอัตราโน้มนำ ในทางที่เสียคือค่าใช้จ่ายสำหรับรายหัวของ
นักศึกษาจะต้องสูงขึ้น เป็นภาระของผู้ปกครองต้องมาชำระ ถ้าสูงจนกระทั่งคนระดับหนึ่ง
สมมติว่าในขณะนี้คนชั้นกลางสามารถ effort ได้ ต่อไปในระดับคนมั่งมีก็ effort ได้
ระดับต่ำลงมาไม่สามารถมาเรียนได้ คนระดับนี้มีมากกว่าคนระดับสูงต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตั้งเป็นเพดานไว้แบบนี้ดีแล้ว ทบวงก็มีกฎเกณฑ์ว่าในการจะขึ้นเท่า
นั้นจะต้องคำนวณดูก่อนว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีจะทำให้ขาดทุนหรือไม่สามารถจะอยู่ได้
เงินเท่านี้อยู่ไม่ได้ ต่อไปวิทยาลัยอาจต้องล้มในทำนองนี้ทางทบวงก็ควรจะต้องคิดเรื่องนี้อยู่
แล้ว ผมคิดว่าเราอาจจะตั้งเพดานให้สูงขึ้นแต่ถ้าใครต้องการให้สูงขึ้นก็คิดมาว่าขาดทุน
อย่างไร หรือเดือดร้อนอย่างไร อันนี้ก็จะช่วยได้

วิธีการผลิตบัณฑิตที่พร้อมทั้ง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความ
ประพฤติกี่ที่ออกสู่สังคม เพื่อให้สังคมยอมรับวิทยาลัยของท่านมากขึ้น

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

เรากำลังทำ คือนักศึกษาที่นี้ที่ตั้งใจมาเรียนโดยตรงก็มี และที่เผื่อไว้ว่าถ้าไม่
 ไม่มหาวิทยาลัยก็มาเรียนที่นี้ ก็มีส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งที่ฝังใจอยู่แล้วที่ต้องการเพิ่มเติม
 วิทยฐานะ หรือฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ เพราะฉะนั้นเราก็ยังได้รับการดูแลเกี่ยวกับมาตรฐาน
 จากทบวง จะมีลักษณะสิ่ง ๆ ใดเหมือนกัน จะทำช่วยไม่ได้ เพราะมาตรฐานทางทบวงควบคุม
 เราต้องทำตัวเองจะทำตัวต่ำกว่ามาตรฐานไม่ได้ ทบวงตั้งมาตรฐานอย่างนี้เป็นมาตรฐาน
 ของกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าตั้งต่ำกว่านั้นสังคมไม่รับรอง ที่นี้เราตั้งตัวไม่ได้ คณะกรรม-
 การต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการมาตรฐาน คณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการจากทบวง
 ดูแลเราอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อออกไปแล้วทางทบวงฯ ก็เป็นผู้รับรองมาตรฐาน ถ้าจะรับ
 ราชการ ก.พ.ก็ตีราคา เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นที่รับรองว่าเหมือนมหาวิทยาลัยทั่วไป มีสิทธิ
 เข้าทำงานได้ และไม่มีเสียงว่าศรีษะไปเข้าแล้วจุฬาลงกรณ์ ก็แสดงว่าสังคมรับรองแล้ว
 เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะนี้เราก็จะต้องส่งเสริมนักศึกษาให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้นเรากำลังถึง
 มาตรฐานอย่างที่ผมบอกแล้วว่า เราแบ่งเป็น ๓ พวกคือ พวกเรียนได้ พวกปานกลาง และ
 พวกที่จะต้องเรียนเสริม มิฉะนั้นจะเรียนไม่สำเร็จ โดยเรามีเป้าหมายว่านักศึกษาทุกคน
 ถ้าเรียนที่นี้แล้วต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางให้แกเรียนสำเร็จ ไม่ต้องการ Drop out
 เราให้มีน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย เพราะฉะนั้นการไม่มี Drop out ก็หมายความว่าเราจะไป
 ทำอะไรทุจริตหลบหลบลบตาคณะกรรมการควบคุมก็ไม่ได้ เราต้องทำภายในของเราเอง
 ทำอย่างไรก็ต้องพิจารณาการเรียนการสอนของเราเอง ผมก็ทำเรื่อย ๆ ผมถือว่าอาจารย์
 ที่จะสอนได้ต้องพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะอาจารย์ที่มาสอนที่นี้ไม่เคยเป็นครูมาก่อน
 ผมก็ต้องสอดแทรกวิชาการสอนต่าง ๆ ให้เขา เขาก็จะเรียน แต่ไม่ใช่ว่าฝึกเหมือนครู
 แต่ใช้วิธีง่ายให้เข้าใจว่าคนที่เรียนเป็นอย่างไร คนที่จะสอนเป็นอย่างไร ไม่ใช่ถือว่า
 เป็นอาจารย์เก่ง สอนนักศึกษาไม่รู้เรื่องก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะต้องรู้วิธีถ่ายทอดวิชา
 เราต้องพัฒนาการเรียนการสอน การเรียนก็ต้องพัฒนา การสอนก็ต้องพัฒนา และจะต้องมี
 สิ่งที่จะ Support ช่วยเหลือในด้านวิชาการอย่างพอเพียง มีห้องสมุด มีหนังสือพอเพียง
 มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นสื่อการสอน ต่าง ๆ นี้มีการอบรมครูอาจารย์ก็พูดกันเสมออะไร
 ที่เรามีใหม่ ๆ หมายความว่าเหมือนมหาวิทยาลัยเข้าไป ไม่ใช่รู้ว่ารู้เรื่องอะไรก็สอนไป

จะเห็นว่าเรียนรู้อะไรที่สอนไป ที่นี่เราจะต้องพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ ซึ่งจะทำอย่างไรที่สอนเมื่อกี้ หรือไมื่อกี้อาจจะใช้วิธีให้ไปศึกษาต่อเพื่อให้มีวุฒิสูงขึ้น มีบ้างที่อนุญาตให้ไปศึกษาต่อ และเราจะต้องทำให้มากขึ้นแต่อาจารย์เราน้อย ต้องมีทุนมากเพราะจ้างมาให้ไปเรียนต่อกลับมาอาจจะไปทำหน้าที่หรือทำงานที่อื่น สิ่งที่เราต้องปลูกฝังอาจารย์ไม่ว่าเก่าหรือใหม่ให้มีความรับผิดชอบสูงขึ้น ไม่รับผิดชอบไม่ได้ ต้องรับผิดชอบ เข้ามาหลักที่พูดว่าในการประกอบอาชีพต้องให้มีความสำเร็จในชีวิตและต้องประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพ มีความรอบรู้ สติปัญญา ความคิดริเริ่ม

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่องหรือไม่ ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษายังไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะจบการศึกษารุ่นต่อไป

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ยังไม่มีการวิจัย แต่ผมคิดว่าจะทำในเรื่อง Follow up Program Placement และเกี่ยวกับปัจจัยนิเทศน์ เกี่ยวกับเมื่อสำเร็จแล้วเราจะต้องหาผู้ที่มีความรู้มาเสริมประสบการณ์ให้แก่ แต่ ๓ อันนี้ผมจะทำทีหลัง เมื่อผมพัฒนาคน พัฒนาการเรียนการสอนได้แล้ว ผมก็จะมาพัฒนาี่ ซึ่งอาจจะกินเวลาสัก ๑ ปี โดยทำเรื่องแรกก่อน ๒ ปี และอาจจะทำให้คณะโปสิเทคนิคเป็นปริญญาดรีซีขึ้นมา และผมต้องวางรากฐานเสียก่อน ถ้าผมไม่ตายเสียก่อน

ปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยเคยประสบมา และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

เราก็มีในเรื่องเดียว คือ เรื่องความก้าวหน้าของโลก ความก้าวหน้าของบ้านเมือง เกรงว่าหลักสูตรไปไม่ทัน เพราะหลักสูตรเรายังจะเปลี่ยนค่อนข้างช้า โดยเฉพาะวิชาเทคโนโลยีแล้วยังช้ามาก เราคิดว่าอันนี้จะเป็นปัญหาเหมือนกัน ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผมคิดว่าเวลานี้ถ้าเราคิดว่างานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ต่อไปข้างหน้าก็ต้องเปลี่ยนแปลงแล้วเราจะตามเขาไม่ทัน การที่จะพัฒนา เราคิดว่าก็คงจะเป็น

หน้าที่ของทบวงในการจัดการอบรมหาผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ใหม่ ๆ มาเพิ่มเติมไม่เฉพาะอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐเท่านั้น อาจารย์ที่อยู่ในวิทยาลัยเอกชนก็ควรจะทำด้วย ช่วงเวลานี้ก็มีการอบรมในเรื่องหลักสูตร

วิทยาลัยเอกชนควรจะมีสิทธิและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็นเลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ผมคิดว่าถ้าสภาพที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ สภาพการเรียนการสอนก็ดี ก็คงจะยังเป็นไปไม่ได้ในบางวิทยาลัย แต่บางวิทยาลัยอาจจะก้าวหน้าไปได้บ้าง เท่าที่ผมทราบที่เชียงใหม่ รู้สึกว่า Active ทัศนคติผู้บริหารธุรกิจก็เช่นกันอันนี้ดูภายนอกบางแห่งก็แย่น้อย สภาพความเชื่อถือของทางการยังมี เรื่องที่ผิดพลาดเหมือนกัน ในเรื่องมาตรฐานในเมื่อเราไม่ต้องการให้มีใครควบคุม เราก็ต้องวางมาตรฐานและทำมาตรฐานจริง ๆ เมื่อนั้นเราจะพบ

การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิด จะมีผลกระทบกระเทือนต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่อย่างไร

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ถ้าพูดถึงที่นี่ไม่มีผลกระทบกระเทือน บางวิชานักศึกษาบางคนเป็นนักศึกษาอยู่ทั้ง ๒ แห่ง คือทั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง และที่นี่ และในวิชาบางวิชาให้โอนกันได้ก็มี

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ถ้าไม่ทำอย่างไรจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

ที่นี้อาจารย์พิเศษมากกว่าอาจารย์ประจำ ก็ยังจำเป็นอยู่มากเพราะอาจารย์ประจำมีปัญหาคือหายาก ถ้าอาจารย์พิเศษคิดว่าเรามีความสำคัญและตั้งใจสอนอย่างดี และทำเหมือนกับเป็นงานที่เขาต้องรับผิดชอบ แต่มีปัญหามากมายซึ่งเราควบคุมเขาไม่ได้อาจารย์ประจำของเราเองคุมได้ อาจารย์พิเศษคล้าย ๆ ว่าเราเชิญเขามาเป็นแขก เราต้องต้อนรับที่หน่อย

ถ้าเราต้อนรับไม่ดีเขาอาจจะไม่มาสอนให้ ผมกำลังคิดว่าจะเสนอทบทวนเหมือนกัน ไม่ทราบว่า จะเป็นอย่างไร ว่าอาจารย์ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สอนกันคนละไม่กี่ชั่วโมง แล้วมี เวลากระเตรียมมาก เป็นความสูญเสียเปล่าอันหนึ่งถ้าอาจารย์เหล่านั้นอยู่เฉย ๆ คือมีเวลาว่างมาก และหลังยังมีเอาส่วนที่เหลือเหล่านั้นมาเพื่อแผ้วให้แก่วิทยาลัยเอกชนบ้าง มาทำ ในงานซึ่งยาก ๆ จะเป็นการบริหารวิทยาลัยเอกชนหรือบริหารคณะต่าง ๆ อาจจะทำไม่ได้ดีเท่ามหาวิทยาลัยของรัฐ ก็อาจจะมาขอสัปดาห์ละ ๓ วัน มาบริหารสักครึ่งวันมานะ นำว่าจะทำอย่างไร คือให้มีการร่วมในการทำงาน ออกความคิดเห็น บอกวิธีการ เพราะ เท่าที่สังเกตดูว่ามีหลายอย่างที่หาเพิ่งเริ่มต้น ที่จริงทำมา ๑๐ กว่าปีแล้ว

โครงการในอนาคตทั้งหมดของวิทยาลัยของท่าน

อาจารย์ประสิทธิ์ สุนทรโรทก

จะเปิดปริญญาตรีทุกสาขา ปริญญาโทยัง ไม่ได้คิด เวลานี้ภาระหน้าที่ที่จะต้อง มี ๔ อย่าง ซึ่งเป็นภาระกิจของอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการสังคม การสนับสนุนทางวิชาการ การบริหารการศึกษา การบริหาร-โครงการ หน่วยงานอิสระ การอุดหนุนการศึกษา มีอยู่ ๔ อย่าง เวลานี้ผมเอาแค่ ๓ อย่างคือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริหารการศึกษา คือ การบริหารบุคคล การบริหารกิจกรรมนักศึกษา การบริหารอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม งานธุรการ งบประมาณ เหล่านี้ต้องทำทั้งสิ้น ส่วนอันสุดท้ายการสนับสนุนสัมพันธ์กับชุมชนทำน้อย เพราะกำลังเรา ไม่พอ เราต้องทำคือการพัฒนาชนบท ซึ่งก็ยังเป็นงานเล็กน้อย เพียงให้แกแสดงออกถึง น้ำใจจะช่วยคนอื่นเท่านั้น ส่วนจะเป็นผลสำเร็จต่าง ๆ ออกมาให้ได้ชื่อเสียงยังทำไม่ได้

๕. วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ผู้ให้สัมภาษณ์

ดร. จรุง ผาสวรรณ อธิการวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.

ในขณะที่วิทยาลัยเอชชช เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอชชชมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีควมรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอชชชให้ดีขึ้นอย่างไร

ดร. จรุง ผาสวรรณ

อาจจะมีส่วนในบางแห่งที่คิดอย่างนั้น แต่สำหรับที่นี่ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะที่นี่เป็นมูลนิธิ กำไรที่เราได้ก็นำมาลงทุน เราเริ่มจากที่ดินอย่างเดียว อาคารเตี้ยๆนี้เราเริ่มจากกำไรแล้วค่อย ๆ ขยาย แต่ส่วนใหญ่ก็มีบางคนเขาคิดอย่างนั้น คิดว่ากำไรมากสำหรับวิทยาลัยเอชชชก็จำเป็นต้องมี เพราะรัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาได้ทั้งหมด ส่วนที่เหลือก็ต้องให้เอชชชช่วยบ้าง และไม่ใช่ว่าการบังคับคนที่มาเรียนกับเราเขาก็เลือกที่จะเรียนไม่ได้มาบังคับกัน บางครั้งนักศึกษาไม่มีทางออกทางอื่นเราก็เป็นส่วนที่คอยอุดหนุนบางคนมุ่งไปมหาวิทยาลัยของรัฐแน่ ๆ เมื่อไม่มีทางก็ต้องมา เราก็เป็นทางออกทางหนึ่งซึ่งช่วยรัฐทางด้านการศึกษา

ในการสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอชชช ตอนนี้มีสมาคมวิทยาลัยเอชชชพยายามพูดคุยที่จะสร้างภาพพจน์เหล่านี้ ยังประชุมกันเป็นประจำ แต่วิทยาลัยเอชชชจำเป็นต้องมีกำไรบ้างเพราะถ้าไม่มีกำไรก็พัฒนาไม่ได้ เพราะเราไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากแหล่งใด ๆ ทั้งหมด รายได้ของเรามีอย่างเดียว คือ ค่าเล่าเรียน การสร้างภาพพจน์นั้นหลายแห่งก็ทำสำเร็จโดยการที่สังคมยอมรับผู้สำเร็จการศึกษา และบางแห่งก็ได้รับการยอมรับมาก เนื่องจากสถาบันการศึกษาของรัฐให้ไม่พอ ยิ่งเอชชชต่อเอชชชยิ่งยอมรับมากขึ้น ภาพพจน์ที่เราจะสร้างง่าย ๆ คือ ความยึดหยุ่นมีมากในวิทยาลัยเอชชช เราอาจปรับให้เข้ากับความต้องการของสังคม ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น อาจมีอุตสาหกรรม

ประเภทหนึ่งต้องการคนประเภทนั้นประเภทนี้ เราก็มาปรับปรุงของเรา และเราก็ผลิตให้เขาได้

ในการสอบคัดเลือกผู้ที่ศึกษาในวิทยาลัย

ดร. จรุง ผาสวรรณ

ของเราไม่มีมาสมัครเต็มเมื่อไหร่ก็เลิก แต่ต่อไปอาจจะต้องมีเพราะว่าที่นี้การสอบในช่วงระดับสูงมีน้อย เพราะว่าเรากลั้นเมื่อมาสมัคร แต่เรายังไม่พร้อมที่จะมีการสอบคัดเลือก เลยถือว่าใครมาก่อนก็ได้ก่อน เราช่วยให้เขาสำเร็จได้แค่นั้นแหละ ผมพูดอย่างนี้หมายความว่า ผมเสนอทบทวนว่าหลักสูตรเราพอจะขยายออกไปทางข้าง แต่เราจะไม่ทำปริญญาตรีอย่างที่เขาก่อน เราจะทำ ๒ ระดับโดยจะทำระดับแรก ๒ ปี เป็นอนุปริญญาหรือ ป.ว.ส. เสียก่อนเมื่อเขาผ่าน และสามารถจะเรียนในระดับสูงจนถึงปริญญาตรีก็ให้เขาไปใครไม่ได้ก็ออก พวกที่เรียนไม่ดีก็ยังมีโอกาส แต่ถ้า ๔ ปี พวกเรียนไม่ดีไม่จบกลางคันก็ไม่ได้อะไร เพราะฉะนั้นเรารู้สึกว่าการไม่สอบก็คงจะได้ แต่ถ้าสอบเราก็คงจะได้คนที่ดีขึ้น การจัดการในเรื่องระเบียบวินัยก็สวดกขึ้น แต่ผมว่าไม่จำเป็นเท่าไร ถ้าเราช่วยคนที่ไม่ดีให้ดีขึ้นก็เป็นการดี ปีนี้เรารับประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าคน รวมที่ศึกษาอยู่แล้วก็ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคน ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นพวกข้างอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นธุรกิจ ต่อไปเราจะขยายธุรกิจให้มากขึ้น เพราะพวกข้างช่วยขยายอะไรไม่ไหวแล้ว มันเปลืองเงินเปลืองเนื้อที่ เปลืองอาจารย์

ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัย คำนี้ถึงปัจจัยอะไรบ้าง

ดร. จรุง ผาสวรรณ

เดิมทีเตี้ยเปิดพวกข้าง เพราะพวกข้างระดับกลางมีความต้องการของตลาดแรงงานสูงอยู่แล้ว ทางธุรกิจเพิ่งเปิดทีหลังโดยคำแนะนำของทบวง บัณฑิตปีนี้จะสำเร็จการศึกษาเป็นปีแรก สำเร็จ ๘ คน เพราะเขาควบคุมมากมีคณะกรรมการมาตรฐานทั้ง ๒ ระดับ ในความคิดของผมจะถูกหรือผิดไม่ทราบ ผมว่าสอบในมหาวิทยาลัย หมายถึงสอบออก

ไม่ใช่สอบเข้า ง่ายกว่าสอบออกของเอกชน เอกชนนอกจากสอบกันเองแล้วเขายังมาควบคุม ยิ่งทางเทคโนโลยีแล้วควบคุมจนกระตักไม่ได้ เช่น จะต้องออกข้อสอบที่จะใช้มากกว่าเท่าตัวแล้วให้เขาเลือก มีกำหนดกฎเกณฑ์มาก เพราะฉะนั้นบัณฑิตที่สำเร็จก็เชื่อว่าได้มาตรฐาน เพราะผ่านการกลั่นกรองหลายชั้น ถ้าวิทยาลัยสอบเองก็ไม่แน่ นี่เขาเอาไปใช้ถ้าไม่ถูกต้องก็ต้องแก้ไข มีการควบคุมทุกชั้นปี ซึ่งเป็นระเบียบของทบวงที่จะต้องมีความกรรมการสอบไล่ภายนอกที่มีภาระหน้าที่จะมาควบคุม

การเงินเราประสบปัญหา เราเริ่มจากที่ดินไม่ได้เอาเงินมาลงทุน เรานำที่ดินไปขายบางส่วนเพื่อสร้างตึก เพราะคุยยาแบดก เหมือนป๊ว ให้เฉพาะที่ดิน ขณะนี้ทบวงก็ยังคงควบคุมและกำลังจะถอนตัว เขาเริ่มควบคุมตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๐ ประมาณนั้นก็เริ่มถอนตัว เดือนหน้าหรือเดือนโน้น เพราะตอนนี้วิทยาลัยก็เริ่มเป็นปีกแผ่น หนังสือก็ไม่มีแล้ว เราก็เริ่มขยายตัว และทางวิทยาลัยให้ผมมาอยู่ประจำอย่างถาวร เดิมทีเคยไม่มีอธิการประจำ อย่าง ดร.ไพฑูริย์ หัสสพฤกษ์ ท่านก็เป็นรองอธิการอยู่ที่เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทบวงเรียกให้ผมมาก็เลยลาออกจากราชการมา

ในการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีการคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกควบคุมอยู่ มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

ดร. จรุง ภาสุวรรณ

มีการควบคุมถ้าไม่ทำการควบคุม วิทยาลัยเอกชนบางแห่งอาจจะออกนอกกลุ่
นอกทาง อาจจะเอาแต่ใจตัวเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง การที่จะให้เขาเลิกควบคุมหรือลด
หย่อนความเข้มงวดลง ก็เหมือนกับนักโทษอยากออก เร็วก็ต้องทำให้ดีขึ้นให้เขาไว้วางใจ
ถ้าเราเพิ่มการกวดขัน การเรียนการสอน การวัดผล คุณภาพของนักศึกษาดีขึ้น ก็อาจจะ
ค่อย ๆ คลายความควบคุม มันเป็นเรื่องฮึดฮัดแต่เราก็ต้องยอมรับ เพราะเราไม่รู้ว่าใคร
จะเอาแต่ใจตัวแสวงหาผลประโยชน์ แต่จะมีอยู่เม็ดเดียวที่ผมคิดก็คือ วิทยาลัยเอกชนต้อง
ขึ้นอยู่กับอาจารย์พิเศษมาก และเรื่องการวัดผลทำให้อาจารย์พิเศษคิดหนัก เพราะระเบียบ
จุกจิก ท่านก็ไปสอนตามวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐมันไม่ถูกอีก อันนี้เป็นปัญหาคงต้อง

พูดกับทบวงบ้าง เพราะถ้าวิทยาลัยเอกชนอย่างไรก็ตามก็ต้องอาศัยอาจารย์พิเศษอยู่แล้ว
ไม่สามารถจะจ้างอาจารย์เหลือเพื่อ อย่างมหาวิทยาลัยของรัฐเขาได้ เราก็ต้องจ้าง
อาจารย์ประจำ แล้วสอนวิชาบางวิชาที่เป็นหลัก ๆ เป็นภาคปฏิบัติเท่านั้นเอง

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของ
นักศึกษามีการดูแลอย่างไร

ดร. จรุง ผาสวรรณ

เรามีอาจารย์ผู้ปกครองทำหน้าที่คล้าย ๆ กับมหาวิทยาลัย เป็นรองอธิการฝ่าย
นักศึกษา หรือ Dean of Student คือกิจกรรมทั้งหลายสำหรับนักศึกษา เช่น การเรียน
รักษาดินแดน การกีฬา พวกนี้ ถ้ามีกิจกรรมอื่น ๆ ก็ทำ ถ้าไม่มีอะไรให้เขาพวกเด็ก
วัยรุ่นก็อยู่ไม่ได้

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา

ดร. จรุง ผาสวรรณ

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา แขนงข้างหน่วยกิตละ ๒๐๐ บาท ในการ
กำหนดค่าหน่วยกิตก็ต้องคิดหลายปัจจัย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ Operation Cost งบลงทุน
Over head Cost อย่างภาคฤดูร้อนเราไม่ได้กำไรอะไร เพียงแต่เลี้ยงตัวเพื่อช่วย
นักศึกษา เพราะอาจารย์เราจ้างเป็นปี แต่เขาทำงาน ๑๐ เดือน พอฤดูร้อนจะให้สอน
ก็ต้องจ้างพิเศษ เพราะฉะนั้นเราต้องคิดรายได้รายจ่ายไม่พอเราก็ต้องมีรายได้อื่น ๆ
ต้องให้เหลือประมาณนี้ รู้สึกว่าทุกวิทยาลัยจะมีราคาพอ ๆ กัน เพราะทบวงคุมอยู่
กำหนดเพดานเอาไว้

ถ้าทบวงปล่อยให้กำหนดค่าหน่วยกิตตามใจชอบก็ทำได้ เพราะวิทยาลัยเอกชน
เหมือนขายของถ้าเราขายของแพง คุณภาพดี คนก็อาจจะซื้อ แต่ลูกค้าก็กลับเลิกลง
กำหนดของถูกคุณภาพน้อยหน่อย กลุ่มคนซื้อก็ใหญ่ ของเราก็ตลาดธุรกิจก็คล้าย ๆ กัน
อย่างไรก็ตามก็เป็นกิจการกึ่งสถาบันการศึกษา เราจะทำเป็นสถาบันการศึกษา ๑๐๐
เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ เพราะว่าเราไม่มีรายได้เลย ถ้าทำเช่นนี้จะมีผลเสียทางด้านมาตรฐาน

มาตรฐานของแต่ละแห่งจะไม่เหมือนกัน เหมือนกับที่เขาจัดโรงเรียนเวลานี้ เราจะเห็นว่าโรงเรียนบางแห่งเป็นโรงเรียนชั้นหนึ่ง เพราะรัฐโปะเงินลงไปมาก มีอาจารย์ชั้นหนึ่งมีสถานที่ ในขณะที่โรงเรียนในต่างจังหวัดใช้ไม่ได้เพราะเงินไปไม่ถึง คนก็จะแห่มาเข้า เพราะไม่เสียเงินเหมือนกัน ในขณะที่โรงเรียนในต่างจังหวัดไม่พอจะเป็น เช่นนี้ ส่วนทางด้านจะเป็นภาระของผู้ปกครองก็เป็นไปไม่ได้ เพราะไม่ได้เป็นภาคบังคับ คนที่มาเรียนสามารถจ่ายได้ ถ้าไม่สามารถจ่ายได้เขาก็ไม่มา เป็นเพียงจุด ๆ หนึ่งเท่านั้นเอง

วิธีการในการผลิตบัณฑิตที่พร้อมทั้ง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และ ความประพฤติที่คือออกสู่สังคม เพื่อให้สังคมยอมรับวิทยาลัยของท่านมากขึ้น

ดร. จรุง ผาสวรรณ

ในอนาคตผมคิดว่าจะทำ ๒ ระดับ ทั้งทางธุรกิจและทางช่าง คือถ้าใครไปได้ระดับสูงทั้งทางด้าน Academic และทางภาคปฏิบัติ ทั้งทางด้าน General Active ที่จะประกอบอาชีพก็ให้เขาไป เพราะฉะนั้น เรื่องคุณภาพเราก็รองรับได้ ถ้าเป็น ๔ ปีเรารองรับไม่ค่อยได้ ถ้านักศึกษาเรียนได้ก็ต้องให้ขึ้นไปเรื่อย ๆ ถ้าเราทำ ๒ - ๓ คือ ๒ แรกเรารองรับได้แล้ว เราดูว่าใครจะไปได้ทั้งทางวิชาการและทางปฏิบัติ และที่สำคัญตามความคิดของผมคือ เจตคติทางอาชีพ ถ้าขาดอันนี้ก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จในอาชีพ เช่น ช่างตัดผมถ้าเราไปตัดกับเขา แต่เขาไม่สนใจเครื่องไม้เครื่องมือ ความสะอาด ความเอาใจลูกค้า คนเข้าครึ่งเดียวก็ไม่เข้าอีก เขาจะไม่ประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นผมถึงว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องสำคัญ แม้จะมีความรู้ถ้าไม่มีอันนี้ก็ไปไม่รอด

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่องหรือไม่ ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาในรุ่นต่อไป

ดร. จรุง ผาสวรรณ

เรามีการติดตามผลเหมือนกัน แต่เนื่องจากที่นี่ขาดผู้บริหารที่จะต่อเนื่องกันในระยะยาว ถ้าขาด ๆ หาย ๆ พอเริ่มต้นใหม่ทำไมเท่าไรก็ขาดหายไป

โครงการในอนาคตของวิทยาลัย

ดร. จรุง ผาสุวรรณ

การเปิดสาขาใหม่ซึ่งไม่ได้คิดในระยะที่เห็นนี้ผมต้องการทำที่มีอยู่ให้ดีกว่า ส่วนการจะมีสาขาใหม่ผมอยากจะให้มันงอกออกมา ผมจะทำคณะศิลปศาสตร์ ขณะนี้ไม่มีระดับปริญญาเป็นเพียงรวบรวมเอาวิชาที่เรียกว่า Arts ทั้งหลายมารวมกัน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคม มนุษยศาสตร์ พวกนี้มาไว้ด้วยกัน ที่นี้กำหนดว่าอันไหนเกิดงอกขึ้นมาได้ เช่น เรามีสอนจิตวิทยาธุรกิจ และบังเอิญมี Staff จิตวิทยาธุรกิจมากขึ้น ๆ มีความต้องการจากภายนอกก็กลายเป็น Department ขึ้นมา อาจจะมีถึงปริญญา ผมต้องการให้เป็นอย่างนั้น ผมไม่ได้ต้องการให้เกิดตามชาวบ้าน สำหรับโครงการปริญญาโท เรายังไม่ได้คิดถึงความเป็น และการจะเป็นมหาวิทยาลัยยังไม่มีความคิด เพราะมหาวิทยาลัยกับวิทยาลัยก็เหมือนกัน เราเป็น Scale เล็ก ๆ ทำไปทำไม่มหาวิทยาลัยก็คือวิทยาลัยหลาย ๆ อันมารวมกันก็ใหญ่ ไม่จำเป็น วิทยาลัยในต่างประเทศที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ก็มี ผมเคยเรียนทั้งโรงเรียนเล็ก และโรงเรียนใหญ่มาแล้ว ผมรู้สึกว่าโรงเรียนเล็กดีกว่า โรงเรียนใหญ่ ความผูกพันมากกว่า โรงเรียนใหญ่สอนแล้วก็แล้วกัน

ปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยประสบมา และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

ดร. จรุง ผาสุวรรณ

ปัญหามีมาก ปัญหาสำคัญคือที่นี้ขาดอธิการที่อยู่ประจำ อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ ท่านมีภาระทางอื่นอีกมาก ซึ่งไม่มีเวลาสำหรับที่นี่ เพราะท่านคงแบ่งภาคไม่ไหว เทคโนโลยีอะไรมากเกินไป จึงมีปัญหาเรื่องการควบคุมตั้งแต่อธิการจนถึงอาจารย์ประจำ ถ้าขาดเรื่องนี้ประสิทธิภาพเรื่องงานก็ขาด มีปัญหาคือไม่ได้ควบคุมตั้งแต่ระดับ Planning ระดับปฏิบัติการและระดับติดตามผล ไม่มีการประเมินผล เป็นปัญหาใหญ่ที่สุดเท่าที่ผมเห็น ถ้าเราแก้ปัญหานี้ได้ทุกอย่างจะดีหมด คือปัญหาเรื่องอื่นก็ถือว่าเป็นปัญหาเล็ก ๆ ถ้าเราแก้อันนี้ได้ เรื่องบุคลากรก็ไม่มีปัญหา ทุกคนทำงานแต่ขอบเขต ทำหน้าที่เต็มกำลัง ถ้าเราไม่ควบคุมก็อาจจะทำมากบ้างน้อยบ้าง

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ประจำ คือหาอาจารย์ไม่ค่อยได้ หรือมาอยู่ไม่นานก็ไป เป็นเช่นนี้ก็เลยทำให้เราขาดเป็นครั้งคราว แต่ถ้าหากว่าเราจัดเรื่องอื่น ๆ ให้ดี อาจารย์ก็อยากมาสอนเพราะงานเดี่ยวนี้ออกยาก เงินเดือนก็แพงกว่าของรัฐ และหวังกำลังจะจัด เรื่องตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ซึ่งเป็นการเลื่อนขั้นได้ก็มีเกียรติยศ และความสำคัญคือให้เขารู้ถึงความสำคัญ ให้เขาทำงานในบรรยากาศที่อบอุ่นสบายใจ เป็นสุขถ้าเราสร้างเรื่องขวัญได้ก็จะดี แต่ขณะนี้ไม่มีก็ค่อย ๆ แก่

ปัญหาเรื่องอาจารย์พิเศษก็มีมาก เพราะปัญหาเกี่ยวเนื่องกับคณะกรรมการเช่น ท่านมาสอนแล้วก็ไป ก็มีปัญหา ข้อกำหนดต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชนละเอียดบ้าง อย่งไรบ้าง ก็เป็นปัญหาที่ต้องตามแก้ การเช็คชื่อนักศึกษาคณะกรรมการควบคุมตรวจละเอียด เพราะฉะนั้นต้องการคนไว้สำหรับติดต่อกับอาจารย์พิเศษ และขณะเดียวกันก็ให้ความสะดวกต่อท่านด้วย คนที่จะติดต่อกับก็ไม่มี อาจารย์พิเศษท่านมาไม่ทราบจะติดต่อกับใคร ของเรา อาจารย์พิเศษส่วนใหญ่จะเป็นการขอความร่วมมือช่วยเหลือจากทบวง ทางข้างเราเชิญ อาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทางธุรกิจเชิญอาจารย์จากธรรมศาสตร์

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ ถ้าไม่ทำอย่างไรจึงจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

ดร. จรุง ผาสุวรรณ

ถ้าจะลดอาจารย์พิเศษ ลดไม่ได้ เพราะการจ้างอาจารย์ประจำทำให้รายจ่ายมาก เพราะอาจารย์ประจำต้องจ่ายเงินเดือนเต็ม สวัสดิการทั้งหลายเต็ม เงินเดือนต้องขึ้นตามกำหนดของรัฐบาล เราต้องจ่ายตามวุฒิ จ่ายตามประสบการณ์ รายจ่ายสูงมาก ถ้าจ้างอาจารย์พิเศษไม่ต้องจ่ายประจำ การจ้างนักธุรกิจมาสอนก็จะทำกันในอนาคต เพราะได้ติดต่อกับคนขอบพอไว้บ้างแล้ว เช่น ทีวีช่อง ๓ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของเรา วิทยากรใหญ่ก็ขอบพอกับผม และยินดีให้ที่นั่นเป็น Work Shop ของเราด้วย เพราะทางอีเลคโทรนิคส์ เราลงทุนไม่ได้ อย่างเขา ลงทุนเป็นร้อยล้าน เพราะฉะนั้นบางอย่างเราก็ได้ให้นักศึกษา ดูรูปของจริงยังไม่เคยเห็นไม่เคยจับต้อง

วิทยาลัยเอกชนควรจะมีสิทธิและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็น
เลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

ดร. จรุง ผาสวรรณ

ผมว่าทบวงปล่อยบ้างนิดหน่อยก็จะดี แต่อย่าปล่อยทั้งหมด บางแห่งเขาอาจจะ
มีปรัชญาของเขาโดยเฉพาะก็ได้ เช่น ใจผมคิดว่าผมจะทำให้ทางช่างเป็นระดับปริญญา
และถ้าถึงระดับปริญญาเมื่อไรผมจะไม่ทำช่างแบบจุฬา จะทำช่างที่เรียกว่า Practical
Engineering คือปฏิบัติก็เป็นทฤษฎีก็รู้ แต่ไม่คิดว่าจะทำถึงปริญญาโท

การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิดจะมีผลกระทบกระเทือนต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่
อย่างไร

ดร. จรุง ผาสวรรณ

ไม่มี เพราะวิชาเหล่านั้นเป็นวิชาหนังสือ จะเอาวิชาช่าง หรือธุรกิจแบบนี้มา
ใช้ไม่ได้ ถึงทางธุรกิจจะมีบางอย่างก็ไม่ได้

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ ถ้าไม่ทำ
อย่างไรจึงจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

ดร. จรุง ผาสวรรณ

ผมว่าเราใช้อาจารย์ของเราได้มากเท่าไร เราก็ลดอาจารย์พิเศษได้ ถ้า
อาจารย์พิเศษผมอยากให้เป็นเครื่องปรุง ไม่ใช่เนื้อ เป็นอาจารย์ที่เชิญมาเป็นครั้งคราว
ทำมาอาจจะเป็นผู้จัดการใหญ่ที่ไหนสักแห่ง เราเอานักศึกษาเราไปฟัง หรือเชิญท่านมา แต่
ไม่อยากจะให้ท่านเป็นหลักทุกวันนี่เราทำอย่างนั้น คงจะต้องอาศัยวิธีนี้ไปอีก เพราะฐานะ
การเงินของเรา แต่ผมคิดว่าคงจะต้องค่อย ๆ ผ่อน ซึ่งขณะนี้อาจารย์ขอไปเรียนปริญญาโท
ก็ให้ไป ก็ชั่วโมง มีกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ แล้วกลับมาสอนก็ชั่วโมง เราก็สนับสนุนโดยให้เงิน
เดือนเต็ม สำหรับปัญหาที่ว่าพอเราส่งเสริมให้ไปเรียนปริญญาโทแล้วเขาลาออก ทาง
วิทยาลัยก็เชื่อว่า ควรจะมีความผูกพันกันบ้าง เพราะเท่าที่ทำก็ไม่มีเกณฑ์อะไร เราช่วย
เขา ๆ ก็ควรช่วยเรา การจะผูกคนให้อยู่กับเราก็คงขึ้นอยู่กับองค์กร ก็คือเรื่องขวัญ

โครงการในอนาคตทั้งหมดของวิทยาลัย

ดร. จรุง ผาสวรรณ

มีโครงการจะสร้างอาคารใหม่ ๆ เราเอากำไรที่ได้แต่ปีมาลงทุนกลับไป เราเริ่มมีกำไรแล้วระยะแรกไม่มีกำไร เพราะลงทุนไปมากในระยะยาว เราดีที่ว่าเราไม่ถึงกำไรไปเลย มีเท่าไรกลับมากหมด ทบวงต้องการให้ผมมาอยู่ที่นี่ และผมยอมมาก็ เพราะที่นี่เป็นมูลนิธิไม่เอากำไร แต่ถ้าเอากำไรผมก็ไม่มา ผมลาออกจากราชการ ผมเป็นผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมของกรมอาชีวศึกษา

ตอนนี้ยังไม่เรียบร้อย สำหรับคณะที่ยังกำลังรออยู่ ก็จะมีรองอธิการ และคณะอีก ๒ คณะ คณะโปลีเทคนิค และคณะธุรกิจ ผมคิดว่าในอนาคตจะเปลี่ยนคณะธุรกิจใหม่เพราะคณะยังเล็ก จะตั้งเป็นคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ แล้วธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของคณะนี้ เมื่อใหญ่แล้วค่อยแยกไป คณะหนึ่งมีคนไม่กี่คน ผมดูตามหนังสือเขามี School of Applies Arts มีสาขาหลายสาขา เมื่อใหญ่ขึ้นก็จะแยกตัว เราเล็กเราต้องเจียบตัวเล็ก ๆ ไว้ก่อน

๗. วิทยาลัยเทคนิคสยาม

ผู้ให้สัมภาษณ์

ดร. จำลอง ทองดี รองอธิการฝ่ายวิชาการ

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๑.๐๐ น.

ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

ดร. จำลอง ทองดี

เรื่องนี้ต้องทำความเข้าใจไปถึงก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเริ่มตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่ดำเนินการก่อนหน้านั้น ขณะนั้นกฎระเบียบพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็ไม่ได้ออกมาในลักษณะที่ทำให้ผู้ดำเนินการก่อตั้งนั้นได้บริหารงานในรูปแบบที่บริการหรือรับผิดชอบต่อสังคม ค่าใช้จ่าย ค่าเล่าเรียนเก็บกันเอง ต่อมาเมื่อมีพระราชบัญญัติแล้ว ก็ทำให้วิทยาลัยเอกชนอยู่ในกรอบที่มี ช่วงที่การก่อตั้งวิทยาลัยเอกชนให้อยู่ในกรอบ ผมเชื่อว่าหลายคน หลายคณะ พยายามที่จะก่อตั้งวิทยาลัยเอกชนเพื่อแสวงหากำไร ผมว่าเป็นเรื่องจริง แต่ต่อมาเมื่อมีกฎหมายบังคับแล้วก็มาในรูปแบบเดียวกันคือวิทยาลัยเอกชนได้รับหรือเก็บค่าเล่าเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ก็ไม่ได้ และจากที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าจะต้องใช้จ่ายเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายไปในทางใดบ้างก็ตาม แล้วผู้ก่อตั้งจะได้กำไรเท่าไร กฎหมายในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็ระบุไว้เหมือนกัน ผมว่าในปัจจุบันนี้เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชนพูดในนามของประชาชน เป็นไปในทางดีขึ้น เพราะทุกวันนี้วิทยาลัย-เอกชนไม่เป็นช่วงที่เป็นปัญหาสังคมเลยในระยะนี้ เพราะด้วยกฎหมายหรืออะไรก็แล้วแต่ทุกวงการเป็นไปในลักษณะคล้าย ๆ กัน คือมีปรัชญาในการดำเนินการที่ว่า จะต้องมีการเรียนการสอน มีการบริการต่อสังคมต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น แม้กระทั่งการวิจัยบางแห่งก็เริ่มแล้ว ซึ่งทำให้ function ของวิทยาลัยบางแห่งกว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นแบบฉบับในรูปของมหาวิทยาลัยมากขึ้น จะเห็นได้ว่าในยุคแรก ๆ ที่ตั้งวิทยาลัยเอกชน จริงอยู่

นักศึกษาบางคนอาจจะไปเรียนวิทยาลัยเอกชนโดยวิธีที่สอบเข้าได้ง่าย ๆ หรือสมัครก็รับเข้าเรียน และสร้างปัญหาต่าง ๆ ให้วิทยาลัยเอกชนเหล่านั้น ก็รู้สึกว่ามันน้อยลงไป เพราะวิทยาลัยเอกชนเหล่านั้นก็มีเทคนิควิธีการในการบริหารกิจการนักศึกษาที่ดี ทางวิชาการก็ดี หรืองานบริหารก็ดี ผมว่าต่อไปนี่ก็ เป็นไปในทางดียิ่งขึ้นแล้ว ที่รับผิดชอบต่อสังคม ผมไม่แน่ใจว่ารวมไปถึงการบริการสังคมด้วยหรือไม่ ถ้ารวมในแง่การบริการสังคมหลายแห่งก็ทำแล้ว เช่น มีการศึกษาผู้ใหญ่ เปิดภาคค่ำให้คนที่มั่งงานทำ หรือพวกที่ไม่มีที่เรียน อันนี้ก็ถือว่าเป็นทางช่วยสังคมในทางตรง ในทางอ้อมวิทยาลัยเอกชนก็มีส่วนร่วมับมหาวิทยาลัยของรัฐ ในการประชุมสัมมนาต่าง ๆ ซึ่งเราก็ได้กระทำกันอยู่เรื่อย ๆ เป็นประชุมทางวิชาการมีการให้ความร่วมมือกันหลาย ๆ อย่าง เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐก็ให้ความร่วมมือส่งอาจารย์มาช่วยสอนในวิทยาลัยเอกชน หรืออาจารย์บางคนอยู่วิทยาลัยเอกชนก็ไปสอนในมหาวิทยาลัยของรัฐก็ดี

ในการสร้างภาพพจน์ เราพยายามกันอยู่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารแต่ละแห่ง ขณะนี้วิทยาลัยเอกชน ๑๑ แห่ง รวมตัวกันเป็นสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ก็เป็นเครื่องมืออันหนึ่งซึ่งจะช่วยสร้างภาพพจน์ให้กับสังคมได้ ถ้าหากว่ามีบางสิ่งที่กระทบต่อวิทยาลัยเอกชน เราก็จะตอบโต้หรือให้ข้อมูลที่ เป็นจริง ปัจจุบันนี้เราทำในรูปแบบหลายอย่าง หนึ่งเราติดต่อกับทบวงอย่างใกล้ชิด สองสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สมาคมโดยส่วนตัวก็พยายามเสริมสร้างเกียรติประวัติของวิทยาลัยเอกชนเอง ซึ่งเป็นเจตนาดี เพราะผู้บริหารวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งก็ร่วมมือกันเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงแต่ละแห่ง ในเวลาเดียวกันก็ให้ข้อมูลกับประชาชน ปัจจุบันเราก็มีวารสารวิทยาลัยเอกชนออกมาเพื่อให้คนได้รับทราบ แต่ก็ยังอยู่ในวงแคบยังไม่กว้าง คนส่วนมากเข้าใจวิทยาลัยเอกชน เป็นรูปแบบของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เหมือนกับโรงเรียนพาณิชย์ผมเองก็พยายามรณรงค์ในเรื่องนี้ แม้แต่อาจารย์ที่สอนอยู่ในวิทยาลัยเอกชนเองก็มีปัญหา คือไม่ค่อยเข้าใจว่าตัวเองทำงานกับสถาบันอุดมศึกษาหรือทำงานกับวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานตามแบบรัฐวิสาหกิจ บางคนไม่ได้คิดแต่บางแห่งอาจจะยังไม่ถึงระดับ อย่างไรก็ตามแล้วแต่เราก็พยายามมุ่งไปสู่ระดับที่ว่าเป็นเหมือนกึ่งรัฐวิสาหกิจ เพราะว่าในทางปฏิบัติหลายแห่งก็ได้มีกฎออกมาว่า ส่วนเกินคือทำงานเกิน

๕ ปี ถ้าจะลาออกต้องมีใบำเหน็จให้ หรือว่าปลดเกษียณก็ต้องมีค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ทำก็มีหลายแห่ง ส่วนใหญ่ก็ต้องเป็นวิทยาลัยเอกชนที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิ แต่ส่วนที่เป็นของเอกชนจัดตั้งโดยตรง เช่นที่วิทยาลัยเทคนิคสยาม หรือวิทยาลัยศรีปทุม เรายังไกลต่อสิ่งเหล่านี้ในเรื่องชื่อเสียง เรายังพยายามรณรงค์ ทางด้านประชาสัมพันธ์ เชื่อว่าต่อไปในรั้งข้างหน้าประชาชนก็คงจะเข้าใจวิทยาลัยเอกชนดีขึ้น บางคนโทรมาถามในช่วงรับนักศึกษาว่า จบ ม.ศ. ๓ รับหรือไม่ หรือว่าจบจากมหาวิทยาลัย ก็มาสมัครเป็นอาจารย์คิดว่าเราจะรับปริญญาตรี เรายังรับบางคนเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่เราจะรับปริญญาโท เท่านั้น

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคสยาม ตั้งมา ๖ - ๗ ปีแล้ว ครั้งแรกที่ดำเนินการมาในรูปแบบที่ทำอยู่อย่างเดิม เหมือนมวยวัด ที่ว่าเจ้าของผู้ก่อตั้งนำความคิดทางด้านบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนราษฎร์เข้ามาใช้ไม่มีการแบ่งสาขาวิชา การบริหารงานก็กระจุกอยู่ในวงแคบมาก ตั้งแต่ผมมาอยู่ ๒ ปีนี้ ก็พยายามทำรูปแบบโครงสร้างให้เป็นวิทยาลัยเอกชนได้ ถึงแม้เราไม่ได้เป็นเจ้าของสถานที่แต่สิ่งที่เราเรียนมาทางด้านอุดมศึกษาหรือที่เราเรียนมาก็นำมาใช้ได้มาก แต่ผมต้องใช้เทคนิคในการที่จะใช้วิธีการของผมคือ ค่อยเป็นค่อยไปเหมือนกับปรัชญาที่ว่า Education take a longtime เรายังพยายามทำ ขณะนี้วิทยาลัยเทคนิคสยามเราก็ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาทุกสาขาวิชา และงานต่อไปคงจะต้องเป็นการปรับปรุงทางวิชาการและปรับปรุงการเรียนการสอนบุคลากรทางด้านวิชาการ ทางด้านที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เพราะนักศึกษาล้วนใหญ่ที่เข้ามาเรียนที่นี่ เข้ามาด้วยวิธีการที่ง่ายมาก เราทดสอบโดยการสัมภาษณ์พอเรียนได้เราก็มอบไว้ เราไม่มีการสอบ การประกาศผลและสอบสัมภาษณ์ เรายังไม่ทำเราทำวิธีการนี้ซึ่งนักศึกษาก็มองเห็นว่าการเรียนในวิทยาลัยเอกชนมองเห็นว่าไม่ศักดิ์สิทธิ์ แต่ว่าเรามาใช้วิธีการศักดิ์สิทธิ์เอาต่อเมื่อนักศึกษาได้เข้ามาแล้ว เราแสดงให้เห็นว่าการเรียนในวิทยาลัยเอกชนไม่ใช่มีเงินแล้วเข้ามาเรียนง่าย ๆ และเรียนจบ ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น แต่ว่าต้องมีคุณภาพ คุณภาพที่เราพูดถึงก็คือ คุณภาพที่มาจากทบทวนฯ ควบคุม คณะกรรมการสอบไล่ภายนอก อันนี้ผมก็ว่าดี วิทยาลัยเอกชนตั้งขึ้นมาไม่มีการควบคุมภายนอกก็แย่เพราะว่ายังอยู่ในระดับที่ตัวเองไม่ได้ บุคลากรของเราก็คงขาดมาก ในบุคลากรที่เป็นพนักงานคนที่มีวุฒิ

ปริญญาที่มีน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นทางที่เป็นครูปฏิบัติการ ส่วนพวกที่สอนในระดับปริญญาตรี ปว.ส. ต้องเป็นอาจารย์ที่มีปริญญาเท่านั้น ส่วนเบอร์เซนต์ของคนที่ได้ปริญญาที่สูง ในปีการศึกษานี้ เรารับปริญญาโทเข้ามานั้น เราตั้งเป้าหมายว่าเราจะรับได้มากกว่าเท่าที่เคยเป็นอยู่

ในการสอบคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาในวิทยาลัย

ดร. จำลอง ทองดี

ปีนี้เราใช้วิธีทดสอบเป็นกลุ่มในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษา เขามาหลายคน เราก็ทดสอบ ทดสอบเสร็จเราก็ให้คะแนนเดี๋ยวนั้น ถ้าไม่ผ่านเราก็บอกว่าไม่ผ่าน ถ้าผ่านเราก็บอกว่าผ่าน ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยเพราะข้อทดสอบเราพอวัดได้ เราจะดูว่าเราต้องการนักศึกษาอย่างไรที่จะมาเรียนที่นี่ ส่วนใหญ่ข้อทดสอบของเราถ้าเป็นระดับปริญญาตรีเราก็วัดทางด้านสมอง ความสามารถ และวัดทั่ว ๆ ไป

ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยค่านึงถึงปัจจัยอะไรบ้าง

ดร. จำลอง ทองดี

เข้ามาที่นี่เราต้องเริ่มต้น ปัจจัยที่สำคัญก็คือต้องมีวุฒิบัตรครบถ้วน เราก็ดูใบระเบียบทางด้านการศึกษาว่าเขาเรียนมาเกรดเฉลี่ยเป็นอย่างไร ถ้าไม่ถึง ๒ รู้สึกว่าเราไม่เต็มใจที่จะรับ ถ้าถึง ๒ เราก็พิจารณา เมื่อเราได้ทดสอบแล้วและสัมภาษณ์ บางทีก็ไม่ผ่าน เช่น บางคนเป็นนักเลงโตเราก็ไม่รับ แต่งตัวไม่สุภาพเราก็ไม่รับ ถ้าเรารับเราก็มีการให้มอบตัวกันเดี๋ยวนั้น ผู้ปกครองก็ต้องเตรียมเงินมามอบตัวเสร็จแล้วเราก็อบรมปฐมนิเทศวันเดียวเสร็จ ใช้เวลาประมาณเดือนครึ่ง ตั้งแต่เมษายน คือ เปิดวันที่ ๑๕ เมษายน จนถึงปลายเดือนพฤษภาคม

ในการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ พิจารณาจากอะไรบ้าง และสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

ดร. จำลอง ทองดี

เราดูความต้องการของตลาดแรงงานด้วย เราไม่ได้เปิดเต็มพื้นที่ เปิดมาแล้ว
 นัศติตจบออกไป อาจจะไม่มันงานทำก็เป็นปัญหา อีกประการจะเปิดหลักสูตรอะไรก็ต้องผ่าน
 ทบวงฯ ทบวงได้ตั้งข้อกำหนดไว้ว่าการส่งเสริมวิทยาลัยเอกชนนั้น ถ้าเอกชนทำได้ดีเล็ก
 ก็จะมีมอบให้ทำ เช่น ทางวิศวะ ทางรัฐบาลบอกว่าต้องใช้งบประมาณสูง ถ้าอาจารย์ทำได้
 ก็ให้ทำไป อย่างเราทำของเราระดับช่าง ปวส. ผมคิดว่าเติบโตได้ยากเพราะเราขาด
 บุคลากร และอีกประการหนึ่งคือหลักสูตรเราโบราณ ถ้าจะหึ่งเป็นปริญญาตรี วิศวะ นอก-
 จากจะขาดบุคลากรแล้ว เราขาด Ability ของเด็กที่เข้ามาเรียน และคุณภาพของอาจารย์
 ที่เข้ามาสอน เพราะคนส่วนใหญ่ที่จบปริญญาโทวิศวะเขาไม่มาสอน เขาทำงานไปเป็นวิศวกร
 โครงการใหญ่ ๆ ดังนั้น จึงมีปัญหาทางด้านนี้ เพราะฉะนั้นระดับช่างกลของเราก็ต้องเปิด
 ระดับ ปวส. ไปอีกนานเท่านั้น ไม่ทราบว่าจะมีนโยบายเปลี่ยนแปลงเมื่อไหร่ นอกจากนี้
 จะเสนอไปที่สภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาว่าควรจะปรับปรุงหรือขยายหลักสูตรออกไป ตอนที่
 เรายังไม่มีในแผนการศึกษาาระยะที่ ๕ ของวิทยาลัยเรา ยังไม่มีนโยบายที่จะเปิดสอน
 คณะวิศวะ แต่ทางด้านอื่น ๆ ก็มีนโยบาย จะเปิดศิลปศาสตร์ทางด้านภาษาอังกฤษ เราต้อง
 ดูทางด้านบริหารธุรกิจจะเปิดสาขาวิชาใหม่ ๆ

ในการดำเนินการสอนและการวัดผลการศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
 วิทยาลัยเอกชน มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้สังคมยอมรับในมาตรฐานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ดร. จำลอง ทองดี

วิธีการให้ได้มาตรฐานเรากำลังถึง ความร่วมมือที่เราจะร่วมมือกับคณะกรรมการ
 การมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเราต้องร่วมมืออยู่แล้ว จะเป็นกรรมการสอบไล่ภายนอก
 หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยเอกชน ก็ตาม เรากำลังมาก แต่ก่อนนี้มีนักศึกษาที่เราประกาศ
 ผลแล้วถูก Retire เป็นจำนวนมากเป็นร้อย ซึ่งมองเห็นว่าถ้าให้มาตรฐานทางวิชาการ
 จะต้องขี้ออกพร้อมจุดใดจุดหนึ่งแน่ ๆ การที่นักศึกษาไม่ได้มาตรฐานเป็นสาเหตุที่ถูก Retire
 หรือแสดงพฤติกรรมไปในทางอื่นก็แล้วแต่ ผมมองถึง function ของการบริการของวิทยาลัย
 ผมจะไม่พูดถึงบริหาร ก็วิทยาลัยบริหารนักศึกษาได้ถึงแค่ไหน ก็มองถึงว่านักศึกษาของวิทยาลัย-

เทคนิคสยามขาดการแนะแนว ไม่มีการแนะแนวการเรียนการสอน ไม่มีการแนะแนวการลงคะแนน และนักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดผล เมื่อไม่ทราบก็เป็นเหมือนโรคระบาดในวิทยาลัยมาเป็นเวลาหลายปี นักศึกษาจะเรียนตามเพื่อน เพื่อนลง ๑๘ หน่วยกิตก็จะลงบ้าง ในขณะที่เกรดเฉลี่ยของตนยังไม่ถึง ๒ ก็เป็นลักษณะที่เราครุ่นคิดในเรื่องของการทำความเข้าใจกับนักศึกษาให้เข้าใจระเบียบวัดผลในสถานภาพในการเรียน ว่าเราให้การแนะแนว การแนะแนวในปีก่อน ๆ นี้ผมทำแล้วเหนื่อยมาก

ในการปรับปรุงทางด้านวิชาการที่จะทำก็คือ เราต้องสัมมนาอาจารย์ต้องได้รับความร่วมมือจากอาจารย์แล้วก็จัดกิจกรรมทางวิชาการ ๒ ปีที่ผ่านมาเราเริ่มโครงการเป็นปีที่ ๓ ปีนี้

ในการวัดผลการศึกษา ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกควบคุมอยู่ มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

ดร. จำลอง ทองดี

คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมีมาควบคุมตั้งแต่ปีที่ ๑ เราให้ความคุมตั้งแต่ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ อันนี้ก็ เป็นผลอันหนึ่งที่ทำให้กรรมการสอบไล่ภายนอกเขา Recommend เราว่า ถ้าทำปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ คณะกรรมการมาตรฐานก็ให้การรับรอง เราก็ได้รับรองมาตรฐานสาขาวิชาได้เร็วขึ้น หลายแห่งก็ยังแปลกใจว่าทำไมเราได้เร็ว เพราะเราให้เขาตรวจสอบตั้งแต่ต้น เช่น ระดับปริญญาตรี คนที่จะสอนระดับปริญญาตรีจะต้องมีวุฒิปริญญาโทจึงจะสอนได้ ส่วนอาจารย์ที่จบปริญญาตรีเราก็ให้สอน ปวส. แต่ก็ เป็นปัญหา เพราะอาจารย์ที่จบปริญญาตรีบางท่าน ก็มีความสามารถที่จะสอนปริญญาตรีเหมือนกัน อันนี้เป็นนโยบายเดิม และคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกได้ Recommend เราไว้ ปฏิบัติกันมาเรื่อย ๆ

ระดับ ปวส. ก็มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมาควบคุมทุกสาขาวิชา เราเกิดหลักสูตร ๒ ระดับ ก็เป็นภาระงานที่หนักมาก เพราะกรรมการสอบไล่ภายนอกจะมาเป็นสิบ ๆ ชุด ปวส. ก็มี ๓ ภาควิชา มีทั้งรอบเช้า รอบบ่าย มาประชุมไม่ตรงกันอีก เฉพาะข้างยนต์ในแต่ละภาคการศึกษา บางทีเป็นสิบ ๆ ครั้ง ซึ่งคิดดูแล้วประชุมบ่อย ทบวงก็ต้องจ่ายเบี้ยประชุมเงินก็ไม่ค่อยมีอยู่แล้ว ทางวิทยาลัยเราก็ช่วย Support

ปัญหาของวิทยาลัยเทคนิคสยามกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก เคยมีแต่ใน ๒ ปีที่ผ่านมาถึงจะมีเราก็ใช้วิธีปรึกษาร่วมกัน เช่น ถ้าในวิชานี้อาจารย์ผู้สอนน่าจะมีส่วนลดคะแนน หรือ เอื้อต่อนักศึกษาก็จะเรียกอาจารย์มาชี้แจง ถ้าผิดเราก็ยอมรับผิด แต่ถ้าหากคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกผิดเราก็หักท้วง คือปรึกษากันได้ เรื่องขัดแย้งก็มีแต่ก็น้อย

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของ นักศึกษามีการดูแลอย่างไร

ดร. จำลอง ทองดี

เรื่องปกครองเดิมใช้วิธีการที่ไม่ค่อยถูกรูปแบบในแง่จิตวิทยา คือเมื่อ เปิดวิทยาลัยใหม่ ๆ พอระฆังเริ่มเรียนก็ต้องให้นักศึกษาเข้าห้องหมด ใครมาเดินก็จะเรียก มาทำโทษ ซึ่งไม่ใช่วิธีการที่ดีหรือถูกต้อง แต่ปัจจุบันเราใช้วิธีให้เป็นอุดมศึกษามากขึ้น เพราะเดี๋ยวอาจจะมีผลจากเดิมที่เราทำโรงเรียนช่างกลสยาม ซึ่งเขาบอกว่าวิธีนั้นดี แต่มาใช้กับที่นี่ไม่ได้ เนื่องจากปัญหาไม่เหมือนกัน สภาพไม่เหมือนกัน ในความคิดเห็นของ ผมที่ใช้มาตลอด ๒ ปี ที่นี่เรามีคณะกรรมการอยู่ชุดหนึ่ง รับผิดชอบทางด้านกิจการนักศึกษา ดูแลทั่ว ๆ ไป ถ้าเห็นอะไรผิดก็รายงาน เราจะจัดการทันที การจะให้นักศึกษาอยู่ใน ระเบียบวินัย เราจะเล่นระเบียบอย่างเดียวไม่ได้ เพราะระเบียบถ้าเราออกมาเราไม่ ทำตามระเบียบอย่างเต็มที่ นักศึกษาจะมองไม่เห็นความศักดิ์สิทธิ์ แต่ที่ผมจะใช้วิธีการที่ ให้นักศึกษาเกิดความรับผิดชอบ คือ ผมพูดอยู่เสมอว่าถ้าหากคุณมีสิทธิ์จะเป็นนักศึกษา คุณ ก็ต้องมีความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนักศึกษาด้วย เช่น นักศึกษาบางคนมุ่งกระโปรงยีนส์ สั้น ๆ ก็จะเรียกมาตัดเตือนทันที ในเรื่องนี้จะปล่อยให้อาจารย์ที่เป็นฝ่ายปกครองทำผู้เดียว ก็ไม่ได้ เพราะบางทีเด็กไม่เชื่อ บางคนเป็นนางแบบแฟชั่นแต่งแฟชั่นมา เต็มไม่เชื่อถ้า ตัดเตือน ที่ไม่เชื่อเพราะเด็กกลัวใคร เกรงใครอยู่ ส่วนใหญ่ธรรมชาติของเด็กไทย เด็ก จะเกรงหัวหน้าสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมก็เกรงครูใหญ่ ความจริงเราไม่น่าจะไปมีส่วน มอบหมายหน้าที่ให้ไปทำแล้ว แต่ก็ต้องทำ ก็เรียกมาสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง เรียกมานั่งคุยถามว่าทำไมถึงมุ่งกระโปรงยีนส์ และพยายามหาข้อตัดเตือน และสร้าง บรรยากาศให้เขา ๆ ก็ไม่มุ่งมาอีก แต่งกายเรียบร้อย

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา

ดร. จำลอง ทองดี

สำหรับเรื่องค่าเล่าเรียน โดยหน้าที่การงานไม่เพียงแต่เรื่องการเงินเป็นหน้าที่ของอธิการกับผู้อยู่เบื้องหลังจะเกี่ยวข้องกันเรื่องนี้ แต่ก็ที่น่าเห็นใจเขา เพราะเขาลงทุนมากก็เป็นห่วงกลัวขาดทุน ในปัจจุบันเค้าควบคุมก็ดี และที่คืออย่างเรื่องการเงินไม่มีปัญหา การกำหนดค่าเล่าเรียนก็ต้องได้รับอนุมัติจากทบวง แล้วเราพิจารณาด้วยว่าค่าครองชีพสูงขึ้น หรือค่าใช้จ่ายสูงขึ้นก็แล้วแต่ วิทยาลัยเอกชนค่าเล่าเรียนไม่แตกต่างกันเท่าไร ระหว่าง ๑๕๐-๒๐๐ บาท ของเรานี้มีค่าเล่าเรียนแตกต่างกันอยู่ ๒ คณะ คณะช่างกลหน่วยกิตละ ๒๐๐ บาท ส่วนคณะบริหารธุรกิจ ๑๕๐ บาท ของเรายังไม่ขึ้น

การที่ทบวงฯ ควบคุมค่าเล่าเรียนเป็นของดี เพราะบางแห่งจะขมมากก็ขอด้วยเหตุผล เพราะกฎหมายที่ระบุไว้ คือไม่ยอมให้เอกชนทำการค้ามากมาย เรื่องของการค้าไม่ควรจะมาเกี่ยวข้องกับทางด้านการศึกษา เคยมีนักการศึกษาบางท่านบอกว่า การศึกษาต้องทำในรูปแบบของ Business หรือว่า Education is the Business Enterprise ใครพูดมาอย่างนี้ก็ฟังมาหลายรายแล้ว

วิธีการในการผลิตบัณฑิตที่พร้อมทั้งความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความประพฤติที่ให้ออกสู่สังคม เพื่อให้สังคมยอมรับวิทยาลัยของท่านมากขึ้น

ดร. จำลอง ทองดี

วิธีการของผมมี แต่เพื่อนร่วมงานมีหลายอย่าง อีกประการหนึ่ง คือ การรับรู้ของบุคลากรของเราในรูปแบบต่าง ๆ บางคนมีความเข้าใจในเรื่องอุดมศึกษาดี บางคนไม่มีเลยสอนอย่างเดียวเงินเดือนก็แค่นั้น ไม่มุ่งทางด้านวิชาการ ไม่เคยเขียนบทความ ไม่เคยคิดจะเขียนตำรา หรือไปรับการฝึกอบรม อันนี้ก็เป็นปัญหาเหมือนกัน ในการที่จะบริหารให้มีคุณภาพ ในการสร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพนั้นเราก็ดูว่าคนอื่นเขาทำอย่างไร ยกตัวอย่างที่นี้ เดิมมีคณะช่างกล นักศึกษาจะออกมาในรูปแบบ ก้าวร้าว อาจารย์ก็เป็นแบบนี้ ฝ่ายบริหารธุรกิจนักศึกษาก็ไปเรื่อย ๆ ตามรูปแบบ และมีนักศึกษาหญิงเข้ามาเรียน การมี

นักศึกษารวมเข้ามาเรียนทำให้ลดความก้าวร้าวของนักศึกษาข้างกลเหมือนกัน เพราะใน การที่จะปกครองนักศึกษาที่ก้าวร้าวมาก ๆ ก็ใช้ระเบียบต่าง ๆ เรื่องคุณภาพของบัณฑิต ปัญหาที่เรามีคือเรื่องบุคลากร อาจารย์ที่เรามีอยู่ ความเข้าใจในเรื่องของวิชาการต่างกัน อย่างผมได้เคยพูดเคย Interview ในเรื่องของความก้าวหน้าทางวิชาการของวิทยาลัย- เอกชน ได้ตั้งโครงการพัฒนาอาจารย์ขึ้นมา เราตั้ง Data Faculty Club เป็นชมรม ที่ดำเนินเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ อยากให้เขามีการพัฒนาเหมือนกัน เราตั้งมาได้ ครบปี ก็ประสบความสำเร็จพอสมควรในปีต่อไปก็จะทำ ทางด้านวิชาการคือเราได้ใช้เทคนิค ในการประชุมแบบที่สโมสรอื่น ๆ เขาทำกัน และมีกิจกรรมทางวิชาการต่อเมื่อสำเร็จแล้ว จะมีการให้รางวัล จะเป็นประกาศนียบัตรว่าท่านได้ผ่านการฝึกอบรมพัฒนาอาจารย์มาแล้ว การที่จะให้วิชาการเป็นไปในรูปแบบที่ดีได้ ผมคำนึงทางด้านบุคลากรก่อน ผมคำนึงถึงทาง ด้านครู อาจารย์ มีความรับผิดชอบในฐานะเป็นครู แล้วมามองที่หลักสูตร หลักสูตรเราเอื้อ ต่อเด็กมากไหม และเราก็มามองที่วิธีการสอนของอาจารย์ อาจารย์คนไหนสอนมีวิธีการที่ ไม่ดีเราก็ปรับปรุง นอกจากนั้นเราก็แนะนำนักศึกษาในเรื่องของระเบียบการวัดผล เรา ให้นักศึกษาเข้าใจว่าการวัดผลของเราไม่เหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ การประกาศผลสอบ แต่ละครั้งจะประกาศเกรดในทันทีไม่ได้ มีวิธีการที่คณะกรรมการสอบไล่กำหนดต้องประกาศ ผลล่าช้า นอกจากนั้นเราก็พยายามปรับปรุง เช่น ห้องสมุดก็ปรับปรุงมาก ชื่อหนังสือเข้ามา มาก นักศึกษาที่นี้ก็ต้องได้รับการปรับปรุง วางโครงการจะอบรมให้นักศึกษาใช้ห้องสมุด ให้นักศึกษารู้จักเขียนรายงานในรูปแบบที่ถูกต้อง เพราะต้องออกไปทำงานภายนอก เรื่อง ห้องสมุดในโอกาสต่อไปจะจัดเป็นหน่วยกิต ซึ่งก็สำคัญ

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่องหรือไม่ว่า นักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเป็นแนว ทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษารุ่นต่อไป

ดร. จำลอง ทองดี

ในการติดตามผลยังไม่ดี ในสองปีที่ผ่านมาทำงานทางด้านอื่น เสียมาก และบัณฑิตที่จบออกไปก็มีไม่กี่คน ส่วนใหญ่ก็ได้งานทำกันแล้ว มารุ่นนี้ ๒๐๐ คน ผมคิดว่าปีนี้จะติดตามผล เราคิดว่าจะมีพิธีประสาทปริญญาเป็นปีแรก ซึ่งเราไม่เคยมีเลย

ในโครงการขยายวิทยาลัย ไม่ว่าจะ เป็นโครงการเปิดสาขาวิชาใหม่ หรือ การขยายคณะวิชาใหม่ เพื่อ เป็นมหาวิทยาลัย และโครงการปริญญาโทค่านึงถึงปัจจุบัณบ้าง

ดร. จำลอง ทองดี

โครงการปริญญาโทคงยังไม่มี เพราะการเปิดปริญญาโทต้องพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ห้องสมุด และอุปกรณ์การศึกษาวิจัย ขณะนี้เรามี Computer ซื้อมาใหม่ ๒ เครื่อง ก็เป็นอุปกรณ์ที่เราทำได้ แต่เราไม่พร้อมในหลักสูตร ไม่พร้อมเรื่องบุคลากร เรื่องมาตรฐาน หลาย ๆ อย่าง แม้กระทั่งเรื่องนโยบายทางด้านสภาวิทยาลัยก็ยังมีปัญหา โครงการขยายสาขาวิชาใหม่ ๆ เราคิดว่าปีนี้จะตั้ง เรามีคณะศิลปศาสตร์ และภาควิชาศิลปศาสตร์ชื่อซ้ำกัน ปีหน้าเราจะร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษปริญญาตรี นอกนั้นเรายังไม่มีโครงการสร้างหลักสูตรอะไร นอกจากจะเพิ่มภาควิชาปริญญาตรีสาขาวิชาการจัดการ ก็คงจะมี ๒ สาขาวิชาเท่านั้น ในแผนการศึกษาระยะที่ ๕ ของวิทยาลัย ผมมองธรรมชาติของวิทยาลัยเทคนิคสยามจะโตไปได้อีกไม่มาก ที่โตไม่ได้มากกว่านั้น เพราะการบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คนภายนอกมองไม่เห็น เหมือนกับคนภายในมองเห็น ผมอยู่ข้างในผมมองเห็น

นักศึกษาจบไป ๓ รุ่น ที่นี้เริ่มจากทางล่าง ที่แรกตั้งใจจะเปิดเฉพาะ ปวส. ข้างกล แต่เมื่อตั้งแล้วก็ตั้ง ปวส. บริหารธุรกิจ แล้วแรงผลักดันจากภายนอกก็ต้องตั้งปริญญาตรีบริหารธุรกิจขึ้นมา ก็เลยกลายเป็นหลักสูตร ๒ ระดับ เมื่อมี ๒ ระดับก็เกิดปัญหา อาจารย์ก็แยกกันสอนตามหลักสูตร อาจารย์แยกกันเพราะหลักสูตรแยกกัน นักศึกษาก็แยกกัน เพราะหลักสูตรแยกกัน ก็พยายามเอามารอเทียบ เพราะว่าถ้าหากตั้งระดับปริญญาตรีแล้ว ค่อยขยายหลักสูตรระดับ ๒ ปีจะดีกว่า เพราะการเปิดหลักสูตรระดับ ๒ ปีก่อนนั้น บุคลากร

ถือว่าเขาอยู่มาก่อน นิสัยคนไทยเรายู่ก่อนก็ต้องเป็นอาวุโสก็เป็นปัญหา ผมจบปริญญาเอก
มาผมก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับบุคลากรได้

วิทยาลัยเอกชนควรมีสัทธิและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็น
เลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

ดร.จำลอง ทองดี

ขณะนี้เชื่อว่ายังปล่อยไม่ได้ ควรจะต้องมีการควบคุมต่อ ตราบใดที่จะเรียกว่า
จะมากควบคุมตลอดไปก็เป็นไปไม่ได้ แต่ต้องหาวิธีที่จะควบคุม เรื่องการควบคุมมาตรฐาน
ผมเคยพูดอยู่ว่า ถ้าเราเอา Concept ของเจ้าของผู้ก่อตั้งคือมุ่งกำไรออกไปได้ แล้ว
อาจารย์มี Sense ของ Belongingness คือยอมรับว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัย
แล้ว มีความรับผิดชอบของความเป็นอาจารย์ทางด้านวิชาการ ผมก็คิดว่า ๒ ประเด็นนี้ คือ
เรื่องผู้ก่อตั้ง และเรื่องบุคลากร ถ้ามีความเข้าใจบางอย่างดีแล้ว การควบคุมมาตรฐาน
ก็ควรจะเปลี่ยนแนวที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ คือทำอย่างละเอียด ตรวจสอบทุกข้อ เราควรจะ
ทำแบบอเมริกันคือมีการตรวจสอบภายนอกกว้าง ๆ

การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิด จะมีผลกระทบต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่
อย่างไร

ดร.จำลอง ทองดี

วิทยาลัยแห่งนี้จะถูกลดของอันนี้มาก แห่งอื่น ๆ ก็คงจะมี เช่น วิทยาลัยการค้ำ
วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในช่วงแรกมีมาก ตกฮวบในจำนวนนักศึกษาที่มา
สมัครคัดเลือก ในปัจจุบันนี้ไม่มี เพราะมีคนประสงค์ที่จะไปเรียนในวิทยาลัยเอกชนมาก
อาจเป็นเพราะนักศึกษาจนมากไม่มีที่เรียนก็ได้ ตัวเลขมันไม่แน่นอน ตัวเลขที่ถูกต้องคือ
แต่ละแห่งเปิดรับนักศึกษาก็เต็มแน่ ๆ

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่ ถ้าไม่ทำอย่างไร จึงจะให้อาจารย์ประจำเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

ดร.จำลอง ทองดี

ทุกวันนี้วิทยาลัยเอกชนประสบปัญหาอาจารย์พิเศษ คือ นักศึกษารอไม่มาสอน อ้างว่าติดธุรกิจ เราต้องใช้อาจารย์พิเศษมาก บัณฑิตรุ่นแรก ๆ ของเราจบไปนั้ลยก็เพราะ อาจารย์พิเศษมีส่วนทำให้ความสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนน้อยลง เช่น นักศึกษาปีที่ ๑ ใหม่ ๆ เข้ามา อาจารย์พิเศษก็ไม่ได้แนะนำอะไรให้ เช่น แนวปฏิบัติในสถานศึกษา ก็สร้างปัญหา วิทยาลัยเอกชนหลายแห่งก็ได้แก้ปัญหาโดยพยายามรับอาจารย์ประจำมากยิ่งขึ้น และลดจำนวนอาจารย์พิเศษลงไป ที่นี้อาจารย์พิเศษบางคนไม่รับผิดชอบเลย เป็นประสบการณ์ของผม คณะแนบส่งข้าผมประสบปัญหาเช่นนี้ อาจารย์พวกนี้ผมก็ไม่เชิญสอนอีก ในเวลาเดียวกันเรารับอาจารย์ประจำเข้ามาแล้วก็พัฒนากันเอง และขณะนี้ตามกฎหมาย ก็ระบุว่าอาจารย์ในวิทยาลัยเอกชนมีสิทธิขอตำแหน่งทางวิชาการ ก็คือช่วยส่งเสริมให้อาจารย์ในวิทยาลัยเอกชนมีความก้าวหน้าทางวิชาการ โอกาสข้างหน้าคงจะมีอาจารย์ในวิทยาลัยเอกชนจำนวนมากที่ได้เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ก็คงจะลดจำนวนอาจารย์พิเศษลงไป และเรื่องภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนรู้สึกว่วิทยาลัยเอกชนก็มีอาจารย์ที่มีชื่อเสียงไปประจำอยู่หลายคน ได้ไปสร้างบรรยากาศทางด้านวิชาการ

วิธีการจูงใจอาจารย์ประจำนั้น ผมเคยพูดเคยเน้นเรื่องนี้ และยังไม่เป็นนโยบายที่เจ้าของผู้ก่อตั้งเค้าไม่ยอมรับ ผมคิดว่าน่าจะมีการพัฒนาอาจารย์ของเรา เช่นปีนี้อาจารย์ของเราสอบเข้าเรียนปริญญาโทได้ ๒ คน เมื่อสอบได้แล้วแต่เขาเพิ่งทำงานเป็นปีแรก ก็น่าจะเปิดโอกาสให้เขาไปเรียนอาจจะให้ทุนส่งเสริมกลับมาจะได้มาเป็นอาจารย์ประจำ อันนี้ยังอยู่ในเรื่องการพิจารณากันอีก แต่คงจะไม่สัมฤทธิ์ผลผมก็ต้องหางานให้พิเศษให้เขาทำในขณะที่เรียนปริญญาโท เช่น แปลหนังสือ

โครงการในอนาคตทั้งหมดของวิทยาลัยของท่านมีอะไรบ้าง

ดร.จำลอง ทองดี

เกี่ยวกับชื่อเสียงของวิทยาลัยให้มีชื่อเสียงเท่าเทียมกับวิทยาลัยอื่น ๆ อันนี้ขึ้นอยู่กับ
อยู่ใน Population ที่จะ Support วิทยาลัยนั้น เช่น วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
ก็มีฐานของเขามาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ เซนต์คาเบรียล เครื่องของเขา อาจารย์ของ
เขาก็จ้างอาจารย์ที่มีคุณภาพมาก วิทยาลัยเทคนิคสยามเกิดจากการลงทุนของคนไม่กี่คน
จะสร้าง Profit ในด้านสถานศึกษาแต่ทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ก็จะทำอะไรจะให้ทรง
อยู่ได้ ในเรื่องชื่อเสียงก็ยาก ผมก็พยายามโดยใช้การประชาสัมพันธ์ และก็ไม่ใช่เป็นนโยบาย
ของผู้ก่อตั้ง

๖. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ผู้ให้สัมภาษณ์

อาจารย์ไฉว สุทธิพิทักษ์

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๔ เวลา ๑๓.๔๕ - ๑๖.๑๕ น.

ในขณะที่วิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มกล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และการจะสร้างภาพพจน์ของวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นอย่างไร

อาจารย์ไฉว สุทธิพิทักษ์

ในแง่มุ่งการค้าใครขอให้ดูความคืบหน้าพัฒนาของประเทศของเรา เราไม่ได้มีการพัฒนาประชากรจริงจัง เราไม่เคยพัฒนาบุคคล เราพัฒนาเศรษฐกิจแต่เราลืมพัฒนาบุคคล เพราะว่าเราพัฒนาประเทศโดยส่งเสริมการลงทุนให้ชาวต่างประเทศมาลงทุน ผมเคยร่วมมือกับชาวต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทย ทำอยู่จนกระทั่งบัดนี้ ผลคืออะไร ผลคือ ทรัพยากรธรรมชาติหรือพืชผลทางการเกษตรซึ่งเขามาผลิตวัตถุดิบสำเร็จ นำส่งไปทางต่างประเทศ แต่ต่างประเทศจริง คนก็คิดว่าประเทศรวยขึ้นดึงเอาผลิตผลในประเทศมาเป็นเงิน แต่ในทางปฏิบัติต่างประเทศมาลงทุน เขาชนกำไรออกไปได้ เรายอมให้ชาวต่างประเทศมาเป็นลูกจ้างในอุตสาหกรรมนั้น ๆ ได้ และให้เอาเงินออกไปได้ และเขาก็กำไรออกไปได้ เอาทุนที่มาลงออกคืนไปได้ เราได้อะไรจากการส่งเสริมการลงทุน เราอาจให้ประชาชนได้เป็นลูกจ้างในโรงงานซึ่งมาจากงานเกษตรกรรมของเราและการที่คนในชนบทมาอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ถ้าโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในชนบทไม่มีปัญหาอะไรมาก แต่ถ้าแออัดอยู่ในนครหลวงปัญหาจะเกิดขึ้น นี่หรือการลงทุนในอุตสาหกรรม ชาวต่างประเทศไม่เคยสอน Technical know how ให้แก่คนไทย ผมอยู่ในวงการนี้มาตลอด ผมยืนยันได้ เช่น โรงงานญี่ปุ่น รัฐบาลให้เทคนิคเคอร์ชาวญี่ปุ่นเข้ามา นี่คือตั้งแต่เรามีการลงทุนส่งเสริมการลงทุนเป็นต้นมา

การสร้างบุคลากรทางด้านวิทยาลัยเอกชน ซึ่งแน่นอนว่าวิทยาลัยเอกชนเรา ตั้งแต่เกิดมา อย่างวิทยาลัยกรุงเทพเปิดก่อน เพราะกิจการของเขามีจำนวนมากที่ต้อง การใช้คน ต่อมาก็วิทยาลัยการค้า ผมเป็นผู้ก่อตั้ง เรารู้ว่าสมาชิกของหอการค้าเขาต้อง การใคร เราออกมารุ่นแรก เราเล่นหลักสูตรของ London Chamber of Commerce และมาพัฒนาเขาใน เมื่อการคลังมีปัญหาเกิดขึ้นเขาต้องการ เราผลิตคนให้วงการธุรกิจ ผลิตคนไปตามเป้าหมาย

เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมหรือไม่ เราผลิตคนเพื่อวงการธุรกิจ เรารับผิดชอบต่อสังคมโดยตรง และวิทยาลัยเอกชนที่เกิดขึ้นรวมเป็น ๑๑ แห่งนี้ ผลิตกำลังคนตาม ความต้องการของตลาด เราไม่ได้ผลิตไปเตะฝุ่นทั้ง ๑๑ สถาบัน ถึงมีก็น้อยอันนี้พูดในแง่ วงกว้าง ที่นี้มาพูดในวงแคบว่าบัณฑิตจากวิทยาลัยเอกชนที่วิทยาลัยผลิตออกไปนี้รับผิดชอบ ต่อสังคมหรือไม่ ถ้าไม่คงไม่มีใครรับเข้าทำงาน ที่นี้ดูมาตั้งแต่เรามีวิทยาลัยเอกชนตั้งแต่ ๒๕๐๘ มีใหม่ที่นักศึกษาวิทยาลัยเอกชนเดินขบวน เรียกร้องสิทธิ ซึ่งเป็นการทำลายกฎหมาย ของบ้านเมืองไม่มี หมายความว่าวิทยาลัยเอกชนสอนบัณฑิตให้รู้จักรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ ของคนว่าตนมีหน้าที่ศึกษาก็ต้องศึกษา อย่างผมเคยพูดกับลูกศิษย์ผมว่าถ้าเดินขบวนครูนำ- หน้า ไม่ใช่เรอนำหน้า ข้อที่สองเธอจะเรียกร้องสิทธิทางการเมืองใด ๆ เธอต้องเสีย ภาษีเสียก่อน เพราะไม่เสียภาษีก็ไม่ควรมีสิทธิทางการเมือง และวิทยาลัยอื่น ๆ ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะเรียกว่าเรารับผิดชอบต่อสังคมยิ่งกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เราต้องสอนเด็ก เพราะเราเป็นครู

ในแง่ที่กล่าวว่าวิทยาลัยเอกชนมุ่งการค้า ที่กล่าวว่าชาวต่างประเทศมาลงทุน ขนความร่ำรวยของประเทศเราออกไปหมด รัฐส่งเสริม แต่วิทยาลัยเอกชนถ้าไม่มีกำไร จะอยู่ได้หรือ เพราะรัฐไม่ได้ให้การอุดหนุนและในสถิติของรัฐบาลต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน ให้แก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐคนหนึ่งปีหนึ่ง ๒๖,๐๐๐ บาท และวิทยาลัยเอกชน รัฐไม่ต้องเสีย รัฐมีหน้าที่ให้การศึกษากภาคบังคับ ภาคประอม รัฐทว่าถึงหนังสือ หน้าไม่รัฐ ไม่ทำให้หัวถึง เรามีปีรายมิตยอดทอง ฐานไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการส่งเสริมให้

เอกชนเขามาทำการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ ถ้าเขาไม่มีกำไรเขาจะทำได้
อย่างไร กำไรที่พูดถึง ที่วิทยาลัยเอกชนคิดเสมอ คือ กำไรเกินควร ไม่มีวิทยาลัยเอกชน
ไหนค้ากำไรเกินควร เพราะรัฐและทบวงควบคุมค่าหน่วยก็ต่ออยู่แล้ว และอัตราอาจารย์ต่อ
นักศึกษา ๑ ต่อ ๓๐ จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าไร และ Inflation ค่าของเงินลดลง
ไปเท่าไร เพราะฉะนั้นทางที่วิทยาลัยเอกชนจะมุ่งค้ากำไรขอรับรองว่าไม่มี

วิธีการสร้างภาพพจน์ให้ประชาชนเข้าใจมากขึ้น เรียกในฐานะนายกสมาคมก็
ทำอยู่คือเราออกโทรทัศน์ วิทยุว่าเราทำเท่าที่เราสามารถทำได้ว่า วิทยาลัยเอกชนยก
ตัวเลขให้เห็นว่ารัฐใช้งบประมาณ ๒๖,๐๐๐ บาทต่อคน เราวิทยาลัยเอกชนใช้ปีละประมาณ
ไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท และชี้ให้เห็นว่าหากว่ามาตรา ๖๐, ๖๑ กำหนดให้แจ้งว่าได้คืนเท่าไร
อย่างผมเป็นผู้ก่อตั้งวิทยาลัยเอกชนผมได้คืนเท่าไร ผมขอบอกจริง ๆ ว่าปีนี้เป็นปีที่ ๑๓ แล้ว
ผมยังไม่ได้คืนสักสตางค์ เพราะวิทยาลัยเอกชนจะต้องแข่งขันกันด้วย และวิทยาลัยเอกชน
ทั้งหมดต้องแข่งขันกับมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะฉะนั้นเงินที่เราได้มาเราจะต้องพัฒนา
วิทยาลัย ในฐานะที่ทำธุรกิจมากกว่า ๓๐ ปี ผมขอบอกว่าการมาทำวิทยาลัยเอกชนก็นับเป็น
การทำธุรกิจ ก็เป็นธุรกิจที่บ๊อบบี้ที่สุดสำหรับนักธุรกิจด้วยกัน พูดตรง ๆ เลย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งผมเชื่อว่าคนที่มาก่อตั้งวิทยาลัยเอกชนเขามีอุดมการณ์ จริงอยู่ในบรรดาผู้ก่อตั้ง
อาจจะมีส่วนคนซึ่งมีความคิดลึกถ้าเราไม่ทราบ แต่โดยทั่วไปเชื่อว่ามีอุดมการณ์

ในการใช้นโยบายและวิธีการต่าง ๆ ในการบริหารวิทยาลัยท่านใช้วิธีการใด
บ้าง ในด้านความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษากับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน
ในการสอบคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาในวิทยาลัย

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

การสอบคัดเลือก ผมมองคุณธรรมของคนนั้น เป็นอันดับแรกดูเท่าที่ดูได้ ส่วน
ความรู้ผมถือว่าทุกคนเรียนทันกัน สอนกันได้ ถ้าเราเป็นครู เราเอาคนที่รู้น้อยให้เขาเป็น
คนมีความรู้ได้เราถือว่านั่นคือการศึกษา แต่ถ้าเราเลือกแต่หัวกะทิมาสอน เราไม่ต้องสอน
มาก เพราะฉะนั้นผมจึงดูคุณธรรมอันดับแรก ดูว่าเรียบร้อยไหม พูดจาเรียบร้อยดีไหม

ถ้าไม่คิดก็ตั๋งตัดออก ความรู้ดูมาเป็นอันดับที่ ๒ ดูเพื่อเป็น Record เพื่อไปพัฒนาเขา
 เท่านั้น เราเห็นว่า การวัดผลแค่นี้ไม่ใช่ตัวจริงที่จะมาชี้ต้นตายต้นเป็นกันได้ สำคัญที่กฎธรรม
 ฒ เคยยกปัญหาที่ถกเถียงกันที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสัมมนาการจัด
 การศึกษาระดับสูงสุด ที่พัทยา เขาให้ผมขึ้นไปพูดถึงเรื่องการบริหารการศึกษา ผมอยาก
 จะทราบว่า การบริหารการศึกษา เราบริหารตัวอธิการ รองอธิการ และ Staff แก่นั้น
 หรือ ความเห็นของผมการบริหารการศึกษา คือ เราบริหารนักศึกษา เพราะฉะนั้นเรา
 จำเป็นต้องมุ่งไปที่นักศึกษาเป็นจักรกลส่วนใหญ่ อย่างอาจารย์ที่มีหน้าที่เป็น Advisor
 ต้องให้คำปรึกษาจริง ๆ ไม่ใช่นั่งเฉย ๆ คือสอนเขา เพราะฉะนั้นเราคิดว่าคุณภาพของ
 นักศึกษาเท่าที่จบที่นี่เป้าหมายของเราต้องมี ๑. คุณภาพ ๒. ต้องมีความรู้ ผมถือว่า
 ความรู้เรียนได้ แต่คนที่จะมีคุณธรรมต้องมีมาตั้งแต่ต้น วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์สอบคัดเลือก
 ไป ๒ รุ่น รุ่นแรกเราสอบผู้ตั้งใจมาเรียน ไม่ต้องการเรียนมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือ
 วิทยาลัยเอกชนอื่น ๕๐๐ คน เรารับไปแล้ว และรุ่นที่ ๒ สอบวันที่ ๗ เดือนนี้ เพราะฉะนั้น
 ก็มีผู้ที่ตอนแรกยังไม่พร้อมก็มาประมาณ ๕๐๐ คน เราสอบทั้งข้อเขียนและสัมภาษณ์ และเรา
 ได้คัดออกไปประมาณ ๑๐ - ๒๐% ที่คัดออกไปมี ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งเพราะไม่ได้มา
 สอบครบตามเกณฑ์ของเรา และมีเปอร์เซนต์น้อย อีกพวกคือพวกแต่งกายไม่เรียบร้อย
 ผมถือว่าไม่รู้จักกาลเทศะผมก็ไม่รับ คือวิธีคัดออกของผม

ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัย คำนี้ถึงปีจจะอะไรบ้าง

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

จำนวนนักศึกษารับตามเกณฑ์ที่ทบวงกำหนดให้ เราจะรับ ๕๖๐ คน ภาคเช้า
 ๕๖๐ และภาคค่ำ ๕๖๐ คน เราคำนึงถึงภาวะความต้องการของตลาดแรงงาน จะให้เรียน
 คณะบริหารมาก คณะบัญชีมาก เราดูตลาดแรงงาน เราดูแล้วเรามาดู Facility
 ของเราว่าเราพร้อมแค่ไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ บังเอิญปีนี้เราเปิดวิทยาการ ๒
 ซึ่งเรามีเนื้อที่มาก เราขอทบวงไป ๑,๒๐๐ คน แต่ทบวงบอกว่าให้รับ ๕๖๐ คนก็พอ และ
 นอกจากนั้นเรารับนักศึกษา เรามีโครงการ ๕ ปี ซึ่งปีนี้ย่างเข้าเป็นปีที่ ๒ อันนี้เราเดิน

ตามแผนพัฒนาวิทยาลัย ๕ ปี ในการจัดการศึกษาเราเห็นว่าสถานที่ปัจจุบันคับแคบ และค่านิยมของคนไทยชอบเรียนที่กว้าง ๆ มีสนามกีฬาต่าง ๆ ในต่างประเทศไม่ได้คิดอย่างนี้ เราดูทางด้าน Academic ว่าทางด้านวิชาชีพหลัก แค่นั้นจะได้ประโยชน์แค่นั้น ของเรานักไปทางด้านสนุก กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมของเราต้องจัดให้เหมาะสม ในต่างประเทศชั้นปีที่ ๑ กิจกรรมจะเป็นกลางแจ้ง พอปีที่ ๒ ก็คือทางด้านห้องสมุด ปีที่ ๓ และ ๔ เป็นการค้นคว้าทางด้านวิชาชีพ เตรียมจะไป Contract กับโลกภายนอก ไม่ใช่ว่านักฟุตบอลจะต้องทำปีที่ ๑ - ๔ อันนี้เป็นเรื่องของประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม Facility ทางด้านอื่น ๆ ก็คือครู เราจะต้องเตรียมให้พร้อม เช่น เราจะรับ ๘๐ คน เรามีอาจารย์ตามเกณฑ์ ที่ทบวงเขาวางเกณฑ์ใช้ได้หรือไม่ อย่างมีหลายอาจารย์ เขาลาออกไปเรียนต่อต่างประเทศ ๔ คน ไปประกอบอาชีพอื่น ๗ คน เป็น ๑๑ คน แต่เมื่อลาออกไปแล้วบังเอิญจำนวนนักศึกษาของเราที่ต้องออกไปเราก้รัฐระหว่างปีก็พอดี เราก้รักษาระดับนี้ไว้ได้ เพราะฉะนั้นเรารับนักศึกษาเพิ่ม เราก้รับอาจารย์เพิ่มคิดว่าไม่มีปัญหาในเรื่องการจัดการศึกษา

ตามที่หนังสือของทบวงวางเกณฑ์จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำต้องเป็น

๑ : ๒๐ นี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ตามที่เข้าใจและตกลงกับทบวงคือ ๑ : ๓๐ สำหรับ ๑ : ๒๐ เป็นเกณฑ์

ที่ทบวงฯ พยายามจะให้เป็นอย่างนั้น เรามาพิจารณาว่าการจัดการศึกษาในวิทยาลัยเอกชนนั้นรัฐไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ รายได้ของวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็มีขีดจำกัดโดยรัฐ คือ เก็บค่าศึกษาได้ตามที่สภาการศึกษาได้กำหนดไว้ คือไม่เกิน ๒๕๐ บาท ในทางปฏิบัติการการของทบวงก็ไม่ได้ทำเช่นนั้น ซึ่งเป็นการเห็นชัดว่าไม่เป็นการเปิดช่องทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีโอกาสขยายตัวได้ รายได้ตามมาตรา ๖๑, ๖๒ กำหนดรายได้ผู้ที่ลงทุนจัดตั้งถูกจำกัดอยู่แล้ว และต้องการให้วิทยาลัยเอกชนได้รับการพัฒนา จะพัฒนาได้อย่างไร เวลานี้ทางระดับอุดมศึกษาของรัฐจะพยายามใช้ตัวเลขซึ่งทางสภาการศึกษาให้มา

มหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่ง บางคณะวิชา ๑ : ๘ และมหาวิทยาลัยของรัฐใช้เงินปีละ ๔ พันล้าน เพื่อผลิตบัณฑิตปีหนึ่งประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน Cost เท่ากับเท่าไร ซึ่งอันนี้มัน เป็นประเด็นที่น่าพิจารณาซึ่งได้ความรู้มาจากนักการศึกษา ที่ขอให้พิจารณาว่ารัฐใช้งบปี ละสี่พันล้าน เพื่อผลิตบัณฑิตปีละหนึ่งหมื่นคน วิทยาลัยเอกชน ๑ : ๓๐ ผมถือว่าเป็นอัตรา ที่สมควร สำคัญว่าอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา ๓๐ คนนั้นทำหน้าที่หรือเปล่า ผมอาจจะ ให้ถึง ๔๕ คนก็ได้ แต่ทำหน้าที่เต็มที่ มีใช้ว่า ๑ : ๘ หรือ ๑ : ๑ ผมเคยพูดในสภา- การศึกษาว่า ๑ : ๑ ถ้าอาจารย์ไม่เคยมาพบกับลูกศิษย์ก็เปล่าประโยชน์

ในการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ พิจารณาจากอะไรบ้าง และสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างไรบ้าง

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เราพิจารณาจากตลาดแรงงานเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สองคือนักศึกษาที่จะเรียน ในคณะต่าง ๆ นั้น ต้องติดตามผลว่าเขาจบไปแล้ว เขามีขีดความสามารถตามที่เราร้อง- การหรือไม่ เป็นมาตรฐานการศึกษาอย่างที่มีผู้เรียนอยู่ในคณะบัญชี ปัจจุบันเราแยกตั้งแต่ ชั้นปีที่ ๑ ถ้าการเรียนไม่ถึงขีดที่เราพอใจหรือได้มาตรฐานเราก็ต้องแนะนำว่าไม่ควร เรียน ควรจะไปเรียนคณะที่เหมาะสม อันนี้เพื่อไม่ให้อนาคตของเขามีตมไป เพราะ ฉะนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำงานหนักพอสมควร ปีนี้ระบบใหม่ ปีที่ ๑ โครสมักครณะไหน ก็ยินดีถือว่ารวมกันหมด และมาแบ่งกลุ่ม ตามขีดความสามารถที่เราได้ทดสอบแล้ว อันนี้ผม คิดว่าจะสะดวกในการให้ความรู้แก่เขา ที่นี้ไปดูเอาในชั้นปีที่ ๒ ถ้าจะออกเป็นคณะจริง ๆ เราก็จะรู้ขีดความสามารถ

การดำเนินการสอนและการวัดผลการศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ วิทยาลัยเอกชน มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้สังคมยอมรับในมาตรฐานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เกณฑ์มาตรฐานในระบบหน่วยกิตที่ใช้ในการวัด ซึ่งผมขอบอกจริง ๆ ว่าระบบ หน่วยกิตที่เรานำมาใช้ในวิทยาลัยเอกชน หรือแม้แต่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ระบบนี้เป็น

ของสหรัฐอเมริกา ที่นี้เขาเลิกไปแล้ว ธุรกิจบัณฑิตย์เราเริ่มจากใช้ระบบคะแนนดิบให้เป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นวิธีที่เราใช้อยู่ดั้งเดิม ที่นี้พอเรามาใช้ระบบหน่วยกิต ถ้าเราใช้ระบบหน่วยกิตจริง ๆ เราต้องมีปัจจัยอื่น ๆ พอ คือ ๑. วิธีเรียนวิธีสอนเป็นอีกระบบหนึ่ง ๒. ห้องสมุดต้องพร้อมที่จะบริการเต็มที่ ห้องสมุดจะหาดำราคาที่จะให้สมบูรณ์จริง ๆ คำรภาษาอังกฤษที่มีอยู่จะใช้ได้หรือ อาจใช้ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น อันนี้ไม่เกี่ยวกับระบบหน่วยกิต นักศึกษาทุกสถาบันยังพึ่งอาจารย์เลคเชอร์ และจตเลคเชอร์ เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่าระบบหน่วยกิตที่เอามาใช้ เอามาใช้ทั้งหมดไม่ได้และระบบคะแนนดิบก็เอามาใช้ไม่ได้แล้ว ผมก็มีระบบที่ ๓ ที่ใช้อยู่คือระบบ ๑ รวมกับระบบ ๒ เช่น กำหนดว่า Minimum ในวิชานี้จะต้องได้ ๖๐ ขึ้นไป และจาก ๖๐ ใน ๑๐๐ ถ้าเป็นวิชาสี่ต้องเป็น ๖๐ ใน ๑๐๐ บางวิชาซึ่งข้อสอบยากเราอาจจะลดลงมาเป็น Minimum ๕๕ แล้วเราก็หา Mean ขึ้นไป ซึ่งอันนี้กรรมการรับรองมาตรฐานที่ได้มาตรฐานในชั้นปีที่ ๓ ปีที่ ๔ ก็ไม่เคยมีข้อขัดข้องอะไร เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่ามาตรฐานการวัดผลของเราได้มาตรฐานแน่นอน แต่ปัจจัยอื่น ๆ ที่ถูกกันอันนี้ผมอยากจะฝากไว้ว่าระบบการเรียนของเราเป็นอย่างไร Attendent นักศึกษาเป็นอย่างไร การสอนระหว่างภาคเป็นอย่างไร การจัดห้องสอบเป็นอย่างไร เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมหรือไม่ อันนี้ต้องเอามาเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาเป็นอย่างไร อย่างที่นี้ถ้าทุจริตก็ปรับโทษให้แรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเราพยายามบังคับ เรามีขั้นตอน อาจารย์บางท่านบอกว่าผมทารุณ ผมก็บอกว่าทำอย่างไรดีกว่าที่จะผลิตบัณฑิตออกไปทุจริตไม่ได้เด็ดขาด ต้องถือว่าไม่ได้ เราก็ประกาศซ้ำเสมอถึงมาตรการอันนี้ก็เรียกว่าการวัดผลของเราได้มาตรฐาน และที่นี้ไม่มีได้ก็ยึดตีนิยามมากแต่ทุกคนที่สอบได้จากที่นี้คือไปเรียนต่อที่จุฬาลักษณ์ ต่างประเทศก็ตี ก็บอกอาจารย์ว่าสบายมากโดยเฉพาะบัณฑิตที่ไม่ศึกษาต่อที่อเมริกาเราใช้เวลา ๑ ปี ใน Course Business หรือ Accounting ที่จุฬาหรือธรรมศาสตร์ เรียนประมาณปีครึ่ง ที่นี้จำเป็นต้องได้ ๑๕๐ หน่วยกิต และ Course ที่นี้ Design ออกมารีบกับต่างประเทศ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่

ในการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกคอยควบคุมผู้มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เรียกว่าคณะกรรมการมาตรฐานและคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมาควบคุมในชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ที่อื่นเขาควบคุมปีที่ ๑ ด้วย ที่นี้มาคุมเฉพาะปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ในการมีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมีข้อดี คือ มีผู้มาช่วยแบกภาระแทนวิทยาลัยเอกชนไปส่วนหนึ่ง คือ มาช่วยแบกกันคนละ ๕๐ คิดว่าเป็นประโยชน์และอีกอย่างเขามาช่วยกลั่นกรองอย่างคิดว่าเขามาควบคุม อย่างชื่อคณะกรรมการรับรองหรือควบคุมมาตรฐานหรืออะไร เราคิดว่าเขามาช่วยเรา คนเราอาจพลาดได้ผมถือว่าอย่างนั้น แต่ทว่าการที่กรรมการรับรองมาตรฐานหรือกรรมการสอบไล่ภายนอกมาเคร่งครัดตามระเบียบเกินไป เช่น คณะที่คณะบัญชีของผม อาจารย์ประพันธ์ ท่านเป็นผู้อำนวยการอยู่ที่กรมบัญชีกลาง กองควบคุมสารบบบัญชี ท่านเป็น Expert ในเรื่องบัญชีรัฐบาล ท่านไปสอนที่รามคำแหง ท่านออกข้อสอบตรวจข้อสอบสอนที่ธรรมศาสตร์ก็ เช่นเดียวกัน แต่มาสอนที่วิทยาลัยการค้าหรือวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ต้องมีกรรมการสอบไล่ภายนอกมาตรวจข้อสอบของท่าน และกรรมการรู้ดีกว่าท่านหรือ อันนี้ เป็นข้อบกพร่อง เคี้ยวนี้ท้วงกำลังจะคลี่คลาย ซึ่งเป็นผลเสียทั้ง ๒ ฝ่าย เราพยายามขอให้ท้วงเลิกไป

สำหรับปัญหาเรื่องคณะกรรมการภายนอก ไม่มีปัญหา อยู่ที่ทางวิทยาลัยของเราจะจัดอย่างไรการประชุมการสอบไล่ของเรา เมื่อก่อนวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเราทางราชการประกาศรับข้าราชการใหม่ วิทยาลัยเอกชนเราไม่ทัน แต่ตอนหลังเลื่อนขึ้นมาและจบก่อนมหาวิทยาลัยของรัฐ อันนี้ขึ้นอยู่กับวิธีปฏิบัติว่าวิทยาลัยเอกชนเราจะทำอย่างไร เราคอยติดตามเด็กของเราเรียน ๑๖ สัปดาห์ เราจะรับมาได้ไหม เป็นระบบหน่วยกิต เป็น ๑๔ สัปดาห์ได้หรือไม่ เวลาทำงานของเราขยายขึ้นมาหน่อยแล้ว แต่วิทยาลัยแต่ละแห่งจะนำไปพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาได้มี เวลาค้นคว้ามากขึ้น มีการสอบเร็วขึ้นซึ่งไม่ได้ขัดต่อการศึกษา

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ผมว่าคณะกรรมการสอบไล่
ภายนอกยังมีประโยชน์อยู่จนกว่าวิทยาลัยเอกชนของเราจะมีความเข้าใจหรือมีความชำนาญ
หรือความคล่องตัวในการบริหารการศึกษา อันนี้ยังมีความจำเป็นอยู่ แต่จำเป็นแค่ไหนจะมี
มาตรการอย่างไร จนถึงบัดนี้ควรจะคลี่คลายไปกันแล้ว เช่น คณะกรรมการฯ ไม่จำเป็น
ต้องมาดูข้อสอบไล่ หรือกระดาษสอบไล่ทุกครั้ง ต้องเปลี่ยนแปลงไปในทางอื่น ปีหนึ่งอาจ
จะมาสักครั้งมาดูในแง่อื่น ๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นการดูการสอบไล่ ดูหัว ๆ ไปก็ได้
ดูระเบียบการศึกษา มาดูว่าการลงทะเบียนอย่างไร เรียนอย่างไร มาตรฐานเป็นอย่างไร
ให้เด็กมาสัมภาษณ์ดูอย่างนี้ก็ทำได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องประชุมกัน อันนี้เป็นเพียงวิธีหนึ่งไม่
จำเป็นต้องเป็นประจำ เป็น Visiting ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมีทุกวิทยาลัย มีร่วมกับคณะ
หนึ่งก็ได้ รัฐจะส่งเสริมทำไมรัฐไม่มีเงินจ้างอาจารย์ให้ หรืออาจมอบให้คณะพาณิชยศาสตร์-
และการบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาดูแลวิทยาลัยเอกชนบ้างได้หรือไม่ เพราะมีกล่าว
อยู่ในแผนการพัฒนาศึกษาของชาติ ให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐมาช่วย หรือ
นิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาช่วยดูหน่อยได้ไหม อาจขอ Visiting Professor
มาสักคน อย่างนี้ดีกว่ากรรมการรับรองมาตรฐาน

เกี่ยวกับปัญหาทางด้านอุปกรณ์การศึกษา ที่รัฐเคยกล่าวว่าจะได้รับการงดเว้น
ภาษีเป็นการช่วยเหลือ

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ในเรื่องที่วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเคยได้รับการงดเว้นภาษี อุปกรณ์การศึกษา
ครั้งหนึ่งนั้น เป็นการไม่เข้าใจผิด เรื่องนั้นผมรู้สึกจะเป็นตัวตั้งตัวตอยุ่นิดหนึ่ง ที่ทำให้
เกิดปัญหาขึ้นนี้ คือเราไปอาศัยข้อตกลงของ Unesco หรือสำนัก Uno ที่อยู่ที่กรุงเทพ
เราจะเอาคนอเมริกันเข้ามา อุปกรณ์เข้ามาก็ไม่ต้องเสียภาษี ก็คืออาศัยข้อตกลงในนี้
เช่นเดียวกัน ถ้าผู้เชี่ยวชาญใครจะไปอยู่อเมริกา สำนัก Uno หรือสมาชิกของ Uno นี้
เราจะเอาอะไรไปเพื่อใช้ในการศึกษาก็ไม่ต้องเสียภาษี อันนี้เป็นข้อตกลงระหว่างประ-
เทศ บังเอิญผมเป็นนักกฎหมาย ผมจึงยกปัญหาขึ้นมาว่าข้อตกลงนี้ภายหลังผม Import

เครื่อง Sound Lab ราคาต่ำกว่าเข้ามาแล้ว ก็มาประชุมกันหาทางช่วย ก็บอกว่าข้อ-
 ทกลงนี้ทางสมาคมตกลงกันมีหนังสือถึงทบวง บอกว่าเรื่องยกเว้นขอให้ทางรัฐมนตรีศึกษา
 มหาวิทยาลัย มาตกลงกับรัฐมนตรีคลังแล้วประกาศออกมาเท่านั้น ทำเป็นประกาศของกรม
 ชุลกากรว่าไม่ต้องเสียภาษีเท่านั้น เท่าที่ปฏิบัติเขาไม่ทำ เขามาพิจารณาเรื่องข้อตกลงของ
 Pinesco กันอีก ผู้แทนของกรมชุลกากรก็ยกปัญหาขึ้นมาพูด ว่าเป็นข้อตกลงระหว่างประ-
 เทศ ไม่ใช่ข้อตกลงของประเทศไทยกับวิทยาลัยเอกชน หรือมหาวิทยาลัยของรัฐว่าไม่ต้อง
 เสียภาษี

ตอนนี้ปัญหาทางทบวงฯ กำลังดำเนินการอยู่เราจะผลักดันเขาเต็มที่ในแผนพัฒนา
 การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ ๕ ไม่มีงบประมาณของวิทยาลัยเอกชนเลยสักบาท
 ไม่ได้จัดสรรมาให้ บังเอิญผมพูดในสภาการศึกษาแล้วโหวตเข้า ผมได้รับแต่งตั้งเข้าไป
 ในปัญหาเรื่องนี้คือเรื่องการกำหนดวงเงิน ตอนนี้กำลังจะถึงระดับอุดมศึกษา ผมดูไม่มี
 รายละเอียดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเลยทั้ง ๆ ที่เขียนไว้ว่าจะส่งเสริมสนับสนุน
 ผมจึงมีหนังสือไปถึงประธานอนุกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ ผมว่าทางการศึกษาเอกชนใน
 ระดับอุดมศึกษาเขามีว่าใน ๕ ปีเขาจะพิจารณาอย่างไรทางโรงเรียนเอกชน เขาก็มีชัดเจน
 ผมก็มีหนังสือและส่งตัวเลขให้รวบรวมออกมา ๑๘.๕ ล้าน สำหรับ ๕ ปี ใน ๔ โครงการ
 ใหญ่ ๆ ตามหน้าที่ของวิทยาลัยเอกชน หลังจากมีหนังสือถึงประธานอนุกรรมการแล้ว ผมมี
 หนังสือถึงรัฐมนตรี เกษม สุวรรณกุล ทบวงมหาวิทยาลัย ว่าผมต้องการให้วิทยาลัยเอกชน
 มี ๑๘.๕ ล้านสำหรับวิทยาลัยในทาง Service ไม่ใช่ตัวเงิน รัฐมนตรีตอบรับว่าเห็นด้วย
 ทุกประการ ผมบอกว่าเวลานี้เป็นเวลาที่ท่านรัฐมนตรีจะดำเนินการได้ตามเจตนารมณ์ของ
 ท่าน คือ รีบทำหนังสือทำโครงการไปยังสภาพัฒนา วันจันทร์นี้จะส่งผู้แทนไปเพื่อทำโครงการ
 ผมก็ประชุมเพื่อดำเนินการนี้จะเห็นว่าทำไปไม่ใช้การเรียกร้อง แต่ทำไปเพราะรัฐบาลได้
 พุดเอาไว้อย่างนั้นและเราอยากให้เขาทำตามคำพูด

การปกครองดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ตลอดจนความประพฤติของนักศึกษา
 มีการดูแลอย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เรามีข้อกำหนดที่เรามีกับทบวงก็ชัดเจนแล้ว หากกิจกรรมและในตัวพระราชบัญญัติที่กำหนดหน้าที่ของวิทยาลัยเอกชน ว่าต้องรักษาความสงบเรียบร้อย เพราะวิทยาลัยเอกชนต้องมีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น เรื่องนักศึกษาก็เป็นธรรมดาคนหนุ่มคนสาว เขาก็อยากจะทำอะไรความใจชอบ เราก็ต้องคอยแนะนำเพราะว่าเขาจบ เป็นบัณฑิตที่ไม่มีคุณภาพก็ไม่มีประโยชน์ และอาจจะต้องถูกลงโทษ การลงโทษผมเป็นผู้ลงเอง ก่อนลงโทษต้องพูดจากันให้เข้าใจก่อน ดังเดือนว่ากล่าว ในวิธีการของครูที่ดี เราเอามาใช้ คือนักศึกษาอ้างว่าเขาโตแล้ว เราก็บอกว่าโตแต่ตัว เราก็อำไป แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ผมจะเชิญผู้ปกครองมา ถ้านักศึกษาคณบดีผู้ปกครองไม่มาพบ ต้องจำหน่ายชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา อันนี้ผมทำเด็ดขาด สำคัญคือให้เขาเข้าใจถึงเชิญที่ของเราคับแคบ วิทยาการใหม่ของเรามีธรรมศาลาใหญ่มาก มีสวนต้นไม้ร่มรื่น ธรรมชาติจะช่วยเขาได้มาก ที่นี้แออัด แต่ที่ใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยในอเมริกาไม่น้อยกว่า ๔๐๐ แห่ง

การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษามีการคิดอย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

การเก็บค่าเล่าเรียน เราดู ๒ อย่าง เช่น เมื่อก่อนเราเก็บค่าหน่วยกิต ๑๒๐ บาทมาเป็นเวลานาน และเราดูต่อไปว่าเรามีโครงการพัฒนาอย่างไร เรามีรายได้จากค่าเล่าเรียนเหลือให้พัฒนาได้เท่าไร ไม่ใช่ขึ้นมาที่เดียวอย่างการถอนทุน คือวิทยาลัยเอกชนผมใช้เวลาถึง ๑๐ ปี ถึงจะถอนทุนคืนได้ พอถอนได้ก็ลงทุนใหม่อีก และถ้าไม่วางโครงการที่แน่นอนอาจจะประสบปัญหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่ง ขึ้นอยู่กับเครดิตของคนที่ทำด้วย

สำหรับคู่แข่งชั้นต้องเปรียบเทียบดู Cost of Living เป็นอย่างไร เราดูพวกเราร่วมกันเองว่าเป็นอย่างไร เขาเก็บค่าหน่วยกิตเท่านั้น เขาให้การศึกษาเป็นอย่างไร จนถึงขนาดนี้ ทบวงฯ มีการควบคุมมีเพดานว่าไม่เกิน ๓๕๐ บาท ที่จริงน่าจะเปิดเสรี เพราะวิทยาลัยเอกชนต้องแข่งขันกัน ไม่มีโอกาสจะรีดใครได้ ถ้าววิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เก็บค่าหน่วยกิต ๑ ละ ๕๐๐ บาท ใครจะมาเรียน เราทำอะไร การบริหาร

ระหว่างทรวงๆ กับวิทยาลัยเอกชน ไม่ใช่ Master and Servant เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในทางการศึกษาของเราทุกระดับเวลานี้ เกิดมาจากปัญหาไปกำหนดค่าเล่าเรียน ค่า ไม่ว่าจะระดับประถม มัธยม หรืออุดมศึกษา คือไปกดเอาไว้ ทนไม่ปล่อยให้ลอยตัวและการแข่งขันจะบอกเอง

เรื่องการเปิดสาขาใหม่ ๆ ทรวงไม่ค่อยยอมรับ

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ยังไม่ปรากฏ ผมเชื่อว่าทรวงก็คงเข้าใจเวลานี้ก็มีปัญหาอยู่ เช่น กรรมการสถาบันซึ่งเป็นผู้ดูแลวิทยาลัยเอกชน ปัญหาผู้ก่อตั้งวิทยาลัย พยายาม กำหนดไม่ได้ว่าจะเอามาตรฐานอะไร มีที่ดินเท่าไร คือไม่ยอมรับความจริง และยังไม่เป็นที่ตกลงกันในเวลานี้ วิทยาลัยเอกชนต้องขอให้ดูสภาพความเป็นจริง อย่างมหาวิทยาลัยของรัฐที่เกิดขึ้นในระยะแรก ๆ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกิดขึ้นไม่กี่คณะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีกี่คณะ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีเท่าไร มหาวิทยาลัยศิลปากรมีเท่าไร มันต้องเกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้น ในต่างประเทศก็เกิดขึ้นในลักษณะอย่างนั้น วิทยาลัยเอกชนต้องค่อย ๆ ขยายเติบโตขึ้นจะทำให้เดียวให้เท่ามหาวิทยาลัยของรัฐเองก็ทำไม่ได้

วิธีการในการผลิตบัณฑิตที่พร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความประพฤติที่ถือออกสู่สังคม เพื่อให้สังคมยอมรับวิทยาลัยของท่านมากขึ้น

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

วิธีการธรรมดา เราทำหน้าที่ครูให้จริงจัง ส่วนทางการสอนเราต้องคอยติดตาม ติดตามผลการสอบอย่างใกล้ชิด เราต้องให้เด็กของเราสัมผัสกับโลกภายนอก อันนี้สำคัญมาก อย่างคณะบริหารนอกจากจะไปดูงานหรือฝึกงานแล้วก็ต้องคอยสัมผัสกับโลกภายนอก ผมเดือนเสมอทั้งคนไทยกับคนต่างประเทศมาพบผม เสมอ ซึ่งก็ช่วยสอดส่องดูแลเราต้องเข้าใจ เพราะฉะนั้นผมคิดว่านอกจากจะต้องดูแลหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด เราต้องพยายามให้ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันของตนเองตามสมควร ผมเคยส่งเสริมเด็กในระหว่างที่เรียนว่าสามารถจะหางานทำได้ก็ให้

ทำงานเสีย แล้วปี ๓ - ๔ เวลาพาเรียนให้มาตกลงกับผม อย่างผมเรียนภาคค่ำ ผมก็ขอให้เขาโอนมาเป็นนักศึกษาภาคค่ำ ซึ่งเขาจะไม่เสียประโยชน์ อันนี้เด็กของเราอยู่ในตลาดแรงงานเสียตั้งแต่ยังไม่จบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำ คือเราต้องช่วยเขาไม่ยากให้ออกจากไปแล้วแว้ง จบแล้วไปหางานก็ยาก ต้องหางานตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษา และเรียงระบบ Attendent ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่จำเป็นต้องไป Attendent ตามตารางสอน มาพูดกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือผม เรียนกันในระดับอุดมศึกษาเราเรียนกันอย่างนี้

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทางวิทยาลัยติดตามสอดส่องหิวไม่ ว่านักศึกษาจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการศึกษาต่ออย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษาที่จะจบการศึกษารุ่นต่อไป

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เราคอยติดตามสอดส่อง เวลาที่เราจดทะเบียนสมาคมศิษย์เก่าเรียบร้อยแล้วก็เปิดสมาคมขึ้นมาเร็ว ๆ นี้ จะเป็นแหล่งที่ช่วยได้มาก บังเอิญนักศึกษาของเราดูสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน ตามความเห็นส่วนตัวจะหาลิสหาลิสเวลานี้ เราต้องพยายามช่วยให้เกิดผลแก่ส่วนรวม ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนตัวต้องลดลงไปหน่อย

ในโครงการขยายวิทยาลัย ไม่ว่าจะโดยการเปิดสาขาวิชาใหม่ หรือการขยายคณะวิชาใหม่เพื่อเป็นมหาวิทยาลัย และโครงการปริญญาโท คำนี้ถึงปัจจัยอะไรบ้าง

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ในโครงการของวิทยาลัย ทางวิทยาลัยมีโครงการ เราเตรียมจะเปิดสาขาใหม่ขึ้น และกำลังจะดูว่าสาขาวิชาใหม่ที่จะเป็นประโยชน์กับสังคมมากที่สุด ปริญญาโทก็เช่นเดียวกัน กำลังตระเตรียมกันอยู่ อย่างไรก็ตามประชากรของเราก็เพิ่มมากขึ้นทุกปีพวกที่จบที่ต้องการเรียนในระดับอุดมศึกษาก็มาก ฝ่ายรัฐก็บอกว่านโยบายเขาแน่นอนไม่เพิ่มฝ่ายเอกชนช่วยได้ก็จะเป็นประโยชน์ ผมเรียนให้ทราบว่าผมได้รับการเรียกร้องจากนครศรีธรรมราชว่าไม่ให้เปิดวิทยาเขตที่นั่น ผมก็ยังไม่ยอมเปิดเพราะสิ่งที่ชาวบักซ์ได้ต้องการไม่ใช่ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ ไม่ใช่บัญชี บริหาร กฎหมายหรือ เศรษฐศาสตร์ เวลานี้

สิ่งที่ชาวบราซิลได้ต้องการคือทางด้านเทคโนโลยี เพราะเรามีสวนยาง แต่เราไม่เคยผลิตยางขึ้นหนึ่งได้เลย เรามีเหมืองแร่แต่กรรมวิธีของเรายังโบราณเต็มที่ แม้แต่การประมงของเรา อย่างในทางสุราษฏร์ธานี มีเรือไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ลำ เรือจับปลา คนเดินเรือ Engineer เรือก็เพียงแต่รู้วิธีจับ ไม่มีความรู้ทางเครื่องยนต์ คนจับปลาเองก็ได้อาศัยเรือมาจากพ่อแม่เอาไปจากกระของบ้าง เพชรบุรีบ้าง เราเสียประโยชน์ไปเท่าไร จากการนี้เราเสียเพราะกัปตันเดินเรือไม่เป็น เสียเพราะลูกเรือรักษาเรือไม่เป็น เสียเพราะ Engineer ไม่รู้จักเครื่องยนต์ สิ่งที่เราต้องการคือ โรงเรียนการประมง ด้วยเหตุนี้ผมจึงไม่เปิดเพื่อให้เด็กว่างงานให้พ่อแม่เขามาตำผม ถ้าเราทำอย่างนี้จะ เป็นประโยชน์คือเศรษฐกิจของประเทศมากที่สุด ผ่านอันนี้แล้วจะไปเอาปริญญาแบบเยอรมันก็ได้ อันนี้เป็นการตอบให้เข้าใจว่า การขยายจะทำในกรุงเทพมหานครและทางด้านที่ถนัด และที่ประเทศต้องการด้วย

ปัญหาต่างต่าง ๆ ที่วิทยาลัยเคยประสบมา และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ปัญหาที่มีอยู่คือ กฎหมายออกมา มาตราสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่จะต้องมีกฎหมาย ๒ ปี ๒ เดือนแล้ว ยังไม่มีกฎหมาย นี่คืออุปสรรคของวิทยาลัยเอกชน และอีกอันคือเราต้องการให้ทบวงซึ่งรับปากกับเราว่าให้การส่งเสริมช่วยเหลือในทางบริการ พูดกันมานานตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่ความจริงก็ไม่ได้ทำ เช่น การพัฒนาบุคลากรทางด้านผู้บริหารการศึกษา ระดับอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์เราไม่ได้ทำ อันนี้ถือเป็นอุปสรรคในปัจจุบัน อนาคตผมคิดว่าถ้าคลังคลายปัญหาหรืออุปสรรคนี้ได้ เราก็ควรจะได้เห็นเดือนเห็นตะวันกันบ้าง

วิทยาลัยเอกชนควรจะมีสิทธิและเสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อที่จะเป็นเลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ที่ว่าเราคิดถึงความมั่นคงของชาติที่สำคัญมากก็ควรจะให้ทบวงเขาดูแลด้วยตามสมควร เพราะเราไม่แน่ว่าแห่งอาจเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติได้ ผมต้องรักษาผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง

ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

การที่รัฐเปิดมหาวิทยาลัยเปิด จะมีผลกระทบกระเทือนต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่
อย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิด วิทยาลัยเอกชนลำบากมาก เสี่ยงร้อยเปอร์เซ็นต์
บ้างเอื้อผู้ก่อตั้งผู้บริหารเป็นที่รู้จักของประชาชนพอสมควรก็อยู่ได้ด้วยเครดิตของผู้บริหาร
เดี๋ยวนี้อะไรวิทยาลัยเปิด คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่แรกก็พูดว่าจะรับผู้ประ-
กอบอาชีพแล้ว และมีโครงการที่จะรับผู้จบ ม.ศ.๕ มีโครงการออกมาแล้ว ผ่านสภาการ-
ศึกษาแล้ว วิทยาลัยเอกชนก็ต้องทำกันต่อไป ซึ่งมีมหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ ผิดเจตนารมณ์ครั้งแรก
อย่างมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็เป็นมหาวิทยาลัยเปิด และก็พยายามที่จะปิด แต่ผมก็บอกอย่าง-
หนึ่งในฐานะเป็นประชาชนว่าเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหง
หรือมหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ ก็ดี เพื่อจะมีปัญหาใหญ่ไปแก้ในวันข้างหน้า สำหรับเรื่องปัญหาที่คน
จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง คิดว่าจะส่งเข้าวิทยาลัยเอกชนมากกว่า
เพราะใกล้ชีวิตอาจารย์ เพราะจะให้เรียนรวมก็กลัวเด็กจะ Control ตัวเองไม่ได้

การสอนโดยอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง จำเป็นแก่วิทยาลัยหรือไม่

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

การสอนโดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ และทางวิชาชีพจำเป็นแต่อย่าให้
มันมากเกินไป เราควรจะมีผลิตอาจารย์ของเราขึ้นมา หรือหาอาจารย์ประจำของเรา
ถ้าเราต้องการจะแข่งขันในตลาด วิธีการให้อาจารย์ประจำได้รับการจูงใจมากขึ้น เราต้อง
ส่งเสริมและสร้างอาจารย์ขึ้นมาเอง ผมก็ส่งไปเรียนทั้งในและนอกประเทศ ลูกศิษย์ของเรา
กลับมาเป็นอาจารย์ ต้องใช้เวลาหน่อยในการสร้าง ถ้าจบปริญญาตรีมาไม่ได้สอนให้ฟังผมสอน
ว่าสำคัญอยู่ที่ผู้บริหาร

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีปัญหาทางด้านนี้คืออาจารย์ประจำออกไปทำงานธุรกิจ
ถึงแม้เรามีสัญญาแต่เราก็ต้องพร้อมที่จะแก้ไข รู้สึกว่าจะ เป็นปัญหาใหญ่ของวิทยาลัย เอกชน

เพราะธุรกิจให้เงินเดือนสูง และรัฐวิสาหกิจบางแห่ง ธนาคารชาติ ก็ให้เงินเดือนสูง เป็นปัญหาที่เราไม่ แต่วิทยาลัยต้องพร้อมที่จะแก้ปัญหาในในระยะแรก ๆ ผมสอนเอง เราเชิญรองคณบดีนี้เข้ามาสอนให้เด็กฟัง

บทสัมภาษณ์ในนามของนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ตามความคิดเห็นของท่าน คิดว่าวิทยาลัยเอกชนโดยส่วนรวมแล้วถือว่ามีการพัฒนาไปถึงระดับใด เป็นที่เชื่อถือของสังคมเพียงใด

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

วิทยาลัยเอกชนโดยส่วนรวมพัฒนาทุกวิทยาลัยเอกชน ก็ได้พัฒนาตัวเองกันมาก ทุก ๆ ด้าน ตอนนี้เราติดขัดอยู่ที่กฎหมาย ถ้ากฎหมายออกมาว่าวิทยาลัยเอกชนสอนปริญญาโทได้ หรืออาจารย์จะเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ได้ ก็เป็นการพัฒนาอย่างหนึ่ง หรือทางด้าน Academic Freedom ขึ้นพอสมควร ซึ่งผมเรียนแล้วว่าอาจเป็นปัญหาทางด้านความมั่นคงของชาติ แต่มันไม่ควรไปสกัดกั้นความเจริญของวิทยาลัยเอกชน คือทางทรวงฯ หรือผู้ที่ทบวงฯ แต่งตั้งจะต้องรู้ว่าวิทยาลัยเอกชนผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูงมีภูมิหลังมาอย่างไร คน ๆ นั้นเคยทำประโยชน์อะไรให้ชาติบ้านเมืองไหม หรือซึ่ถูกซึ่ตารางใหม่ Record ก็มีอยู่แล้ว ผมขอให้พิจารณาเป็นพิเศษ

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิทยาลัยเอกชนหรือไม่ อย่างไร

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

เราทำเท่าที่สามารถจะทำได้ เรามีการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยเอกชนทางโทรทัศน์บ้าง วิทยุบ้าง ไปร่วมสัมมนาบ้าง เช่น ผู้บริหารการศึกษาในระดับสูง ต้องขอยุทธศาสตร์ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเขาเอื้อเพื่อทดลองมา แต่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ยัง แต่ตามแผนพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็มีระบุไว้ แต่ก็ยังไม่มีการปฏิบัติตาม

ทบวงฯ ยังไม่เคยมีความคิดแรงกฎหมายในปี ๒๕๒๒ วิทยาลัยเอกชนเป็นผู้เสนอ ยกร่างขึ้นมาเป็นครั้งแรก ได้ประชุมร่วมกับปลัดทบวงคนเก่าทดลองมาจนถึงครั้งสุดท้าย และ

มีการแก้ร่าง เติมขึ้นให้มีความกว้าง เปิดทางให้วิทยาลัยเอกชนมากขึ้น แต่ข้อตกลงในที่ประชุมผมจำได้มีอยู่มาตรานึงสำคัญมากในการพัฒนาวิทยาลัยเอกชน คือมาตราที่ว่า จะต้องมีการสมมติในที่ดิน หรือสิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิครอบครองทางค้ำประกันสมาคมเห็นว่า มีการสมมติหรือสิทธิครอบครอง แต่ต่อหลังมีตัดคำว่าสิทธิครอบครองออก ทำให้ยังคงอยู่เข้าช่องกึ่ง ๘๘ ปีได้ เป็นอุปสรรคในเรื่องกฎหมายอย่างที่สุดถึงกฎหมายไม่มี ก็ยังทำอะไรไม่ได้ แต่เราก็ก้าวส่งมีส่วนในการขอให้ทบวงส่งร่างกฎหมายที่จะออกมาให้สมาคม เพราะเราได้ไปพิจารณาหลายมาตราครั้งหนึ่งแล้ว ผมก็ส่งความเห็นไปให้ทบวงแล้ว ทบวงยังขี้ขอม เรียกประชุม ส่วนงวด ๓ มาตราถาวรจึ่งนั้นยังไม่ขอมเลย

สมาคมมีบทบาทหรือไม่อย่างไรเกี่ยวกับการขึ้นค่าเล่าเรียนของวิทยาลัยเอกชน
อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ไม่มีเลย ให้อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละวิทยาลัย ซึ่งมีความเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน ได้ข่าวมาว่าทางวิทยาลัยเกริกเขาขึ้นจาก ๑๕๐ บาท มาเป็น ๑๘๐ บาท โดยต้องมีอัตรา ๑ : ๒๐ ซึ่งกำลังทำอยู่ แต่ทางสมาคมโดยส่วนรวมไม่เห็นด้วย ผมต้องการดูว่าอาจารย์ทำงานจริงหรือเปล่ามากกว่า มีประโยชน์อะไร ในทางปฏิบัติไม่เกิดอะไรขึ้น

ในการสอนในวิทยาลัยเอกชนโดยมากจะ เปิดสอนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์
ท่านคิดว่าตลาดแรงงานจะรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมดหรือไม่

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

อันนี้ไม่มีปัญหา เพราะบัณฑิตที่สำเร็จออกมาก็ทำงานทำได้

ในฐานะที่ท่าน เป็นนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ท่านมีโครงการอย่างไรบ้างในการปรับปรุงและยกระดับมาตรฐานวิทยาลัยเอกชนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

มาตรฐานในระดับปริญญาตรี เราไม่ได้แพ้มหาวิทยาลัยของรัฐต่อไป เมื่อกฎหมายออกมา เราสอนปริญญาโทได้ เราก็ควรพิสูจน์ตัวเองให้โลกเห็น สมาคมมีความดำริอยู่

เหมือนกัน แต่เราได้ปฏิบัติมาหลายครั้งแล้ว เราได้ทราบว่าวิทยาลัยเอกชนบางแห่ง จัดการศึกษาไม่ดี ไม่ได้มาตรฐานการศึกษา เราก็ให้คำแนะนำ ตักเตือนกันไป เรายังถือว่าเราเป็นวิทยาลัยเอกชน ๑๑ แห่ง แห่งใดแห่งหนึ่งเสียไปถือว่าเสียไปทั้งหมด

ผลงานทั้งหมดของสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ได้กระทำไปอันเกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์

ยังไม่เป็นขึ้นเป็นอัน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้ในเรื่องการติดต่อ
กับทบวงฯ ทำให้ทบวงฯ เห็นความสำคัญของสมาคมอยู่ในระหว่างกระทำการอยู่

ตารางผนวกที่ ๑

จำนวนอาจารย์ประจำจำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๓

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	รวมจำนวนอาจารย์ทุกวุฒิ	ระดับวุฒิ			สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนจำนวน อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
			ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
วิทยาลัยการค้า	๔๗๒	๒๙	๒๖	๓	-	๘.๘๗:๑.๐๓:๐	๑ : ๑๗
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๘๕	๔๕	๔๑	๔	-	๙.๑๑:๐.๘๙:๐	๑ : ๑๑
วิทยาลัยเกริก	๑๗๔	๑๔	๑๑	๓	-	๗.๘๖:๒.๑๔:๐	๑ : ๑๓
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๓๙๑	๑๔	๑๑	๓	-	๗.๘๖:๒.๑๔:๐	๑ : ๒๘
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๕๐๔	๔๓	๓๔	๘	๑	๗.๘๑:๑.๓๖:๐.๒๓	๑ : ๑๒
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๕๖	๑๐	๖	๑	๓	๖:๑:๓	๑ : ๖
รวม	๒,๐๘๒	๑๕๕	๑๒๙	๒๒	๔	๘.๓๒:๑.๔๒:๐.๒๖	๑ : ๑๔

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก นั้น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยและวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่าสัดส่วน ปริญญาตรี . ปริญญาโท . ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๒

จำนวนอาจารย์ประจำจำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๔

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา ทั้งหมด	รวมจำนวน อาจารย์ทุกวุฒิ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	สัดส่วนตามระดับวุฒิ	อัตราส่วนจำนวน
						ตรี : โท : เอก	อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
วิทยาลัยการค้า	๘๖๒	๓๕	๓๒	๓	-	๘.๑๔ : ๐.๘๖ : ๐	๑ : ๒๕
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๕๑	๓๗	๓๒	๕	-	๘.๖๕ : ๑.๓๕ : ๐	๑ : ๑๓
วิทยาลัย เกริก	๑๔๙	๑๔	๑๒	๒	-	๘.๕๗ : ๑.๔๓ : ๐	๑ : ๑๑
วิทยาลัย เทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๓๐๐	๑๑	๙	๑	๑	๘.๑๘ : ๐.๙๑ : ๐.๙๑	๑ : ๒๘
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๖๕๒	๔๔	๓๕	๗	๑	๗.๘๖ : ๑.๘๒ : ๐.๒๓	๑ : ๑๕
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๙๐	๑๑	๕	๓	๒	๕.๔๕ : ๒.๗๓ : ๑.๘๒	๑ : ๙
รวม	๒,๔๙๔	๑๕๒	๑๒๖	๒๖	๔	๘.๒๙ : ๑.๔๕ : ๐.๒๖	๑ : ๑๗

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก เป็น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยและวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย เกณฑ์-
มาตรฐานกำหนดไว้ว่าสัดส่วน ปริญญาตรี : ปริญญาโท : ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๓

จำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๕

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา ทั้งหมด	รวมจำนวน อาจารย์ทุกวุฒิ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	สัดส่วนตามระดับวุฒิ	อัตราส่วนจำนวน อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
						ตรี : โท : เอก	
วิทยาลัยการค้า	๑,๒๖๘	๓๔	๓๕	๔	-	๘.๕๗:๑.๐๓:๐	๑ : ๓๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๓๗๔	๓๓	๒๓	๑๐	-	๖.๕๘:๓.๐๑:๐	๑ : ๔๒
วิทยาลัยเกริก	๒๓๖	๑๘	๑๔	๔	-	๗.๗๘:๒.๒๒:๐	๑ : ๑๔
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๓๖๐	๑๗	๘	๘	๑	๔.๗๑:๔.๗๑:๐.๕๘	๑ : ๒๒
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๖๕๑	๑๗	๑๕	๒	-	๘.๘๒:๑.๑๘:๐	๑ : ๓๔
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอีสต์สุมิซึบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๑๓๑	๔	๑	๓	-	๒.๕๐:๗.๕๐:๐	๑ : ๔๔
รวม	๔,๐๒๔	๑๒๘	๘๖	๓๑	๑	๗.๕๐:๒.๔๓:๐.๐๘	๑ : ๓๒

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก เป็น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยและวุฒิปริญญาโทรวม

ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วยเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่า สัดส่วน ปริญญาตรี . ปริญญาโท . ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๕

จำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๖

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา ทั้งหมด	รวมจำนวน อาจารย์ทุกวุฒิ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	สัดส่วนตามระดับวุฒิ	อัตราส่วนจำนวน
						ตรี : โท : เอก	อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
วิทยาลัยการค้า	๒,๒๖๕	๓๘	๓๓	๔	๑	๘.๖๕:๑.๐๕:๐.๒๖	๑ : ๖๐
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๘๒๗	๓๗	๒๑	๑๕	๑	๕.๖๘:๔.๐๕:๐.๒๖	๑ : ๕๐
วิทยาลัยเกริก	๕๑๐	๒๓	๑๖	๗	-	๖.๙๖:๓.๐๔:๐	๑ : ๒๓
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๔๑๙	๒๒	๑๑	๑๐	๑	๕.๐๐:๔.๕๕:๐.๔๕	๑ : ๒๐
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๙๖๖	๒๕	๑๘	๖	๑	๗.๒๐:๒.๔๐:๐.๔๐	๑ : ๓๙
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๔๑๖	๑๕	๙	๕	๑	๖.๐๐:๓.๓๓:๐.๖๗	๑ : ๒๘
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๑๐๙	๑๑	๕	๖	-	๔.๕๔:๕.๔๕:๐	๑ : ๑๐
รวม	๖,๕๑๒	๑๗๑	๑๑๓	๕๓	๕	๖.๖๑:๓.๑๐:๐.๒๙	๑ : ๓๙

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก นั้น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย และวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย
เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่าสัดส่วนปริญญาตรี . ปริญญาโท . ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๕

จำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๗

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	รวมจำนวนอาจารย์ทุกวุฒิ				สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนจำนวน อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
			ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
วิทยาลัยการค้า	๒,๗๘๔	๔๔	๓๙	๕	-	๘.๘๖:๑.๑๕:๐	๑ : ๖๔
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๗๗๘	๒๒	๑๗	๕	-	๗.๗๓:๒.๒๗:๐	๑ : ๘๑
วิทยาลัยเกริก	๔๘๗	๑๒	๕	๖	๑	๔.๑๗:๕.๐๐:๐.๘๓	๑ : ๔๑
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๐๙๙	๓๐	๒๘	๑	๑	๘.๓๓:๐.๓๓:๐.๓๓	๑ : ๓๗
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๕๒๙	๒๓	๑๓	๑๐	-	๕.๖๕:๔.๓๕:๐	๑ : ๒๓
วิทยาลัยพายัพ	๑๘๕	๒๘	๑๗	๙	๒	๖.๐๗:๓.๒๑:๐.๗๒	๑ : ๗
วิทยาลัยศรีปทุม	๑,๐๘๔	๖๕	๕๙	๑๕	๑	๗.๕๔:๒.๓๑:๐.๑๕	๑ : ๑๗
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๕๒๑	๑๖	๑๐	๖	-	๖.๒๕:๓.๗๕:๐	๑ : ๓๓
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๔๖๓	๑๘	๑๘	-	-	๑๐:๐:๐	๑ : ๒๖
วิทยาลัยพัฒนา	๗๐	๔	๑	๒	๑	๒.๕:๕:๒.๕	๑ : ๑๘
รวม	๙,๐๐๐	๒๖๒	๑๘๗	๕๙	๖	๗.๕๒:๒.๒๕:๐.๒๓	๑ : ๓๕

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก นั้น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยและวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่าสัดส่วน ปริญญาตรี : ปริญญาโท : ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๖

จำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๘

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	รวมจำนวนอาจารย์ทุกวุฒิ	สัดส่วนตามระดับวุฒิ			สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนจำนวน อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
			ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
วิทยาลัยการค้ำ	๓,๗๔๘	๗๗	๕๘	๑๙	-	๗.๕๓:๒.๔๗:๐	๑ : ๕๙
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒,๓๘๕	๓๑	๑๔	๑๗	-	๔.๕๒:๕.๔๘:๐	๑ : ๗๗
วิทยาลัยเกริก	๗๖๑	๑๕	๑๐	๕	๑	๖.๖๗:๒.๖๗:๐.๖๗	๑ : ๕๑
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๔๓๓	๔๗	๔๒	๕	๑	๘.๙๔:๐.๘๕:๐.๒๑	๑ : ๓๑
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑,๑๑๓	๒๗	๑๕	๑๒	-	๕.๕๖:๔.๕๔:๐	๑ : ๕๒
วิทยาลัยพายัพ	๓๘๒	๔๐	๒๖	๑๓	๑	๖.๕๐:๓.๒๕:๐.๒๕	๑ : ๑๐
วิทยาลัยศรีปทุม	๑,๖๖๐	๓๕	๒๙	๕	๑	๘.๒๙:๑.๕๓:๐.๒๙	๑ : ๕๘
วิทยาลัยแสงธรรม	๕๓	๗	-	๖	๑	๐:๘.๕๗:๑.๕๓	๑ : ๗
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๙๗๒	๒๕	๑๖	๙	-	๖.๕๐:๓.๖๐:๐	๑ : ๓๙
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๕๙๗	๓๑	๓๐	๑	-	๙.๖๘:๐.๓๒:๐	๑ : ๒๐
วิทยาลัยพัฒนา	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๓,๐๙๖	๓๓๕	๒๔๐	๙๐	๕	๗.๑๖:๒.๖๙:๐.๑๕	๑ : ๕๐

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก นั้น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย และวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย

เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่า สัดส่วนปริญญาตรี : ปริญญาโท : ปริญญาเอก เท่ากับ ๓.๕ : ๕.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๗

จำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิและสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๙

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	รวมจำนวนอาจารย์ทุกวุฒิ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนจำนวน อาจารย์ทั้งหมด : นักศึกษาทั้งหมด
วิทยาลัยการคำ	๔,๐๕๔	๙๐	๗๓	๑๗	-	๘.๑๑:๑.๘๙:๐	๑ : ๔๖
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒,๗๒๓	๖๘	๔๖	๒๐	๒	๖.๗๖:๒.๙๔:๐.๒๙	๑ : ๔๑
วิทยาลัยเกริก	๙๒๒	๒๐	๑๐	๙	๑	๕.๐๐:๔.๕๐:๐.๕	๑ : ๔๗
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๔๐๔	๔๑	๓๔	๕	๒	๘.๒๙:๑.๒๒:๐.๔๙	๑ : ๓๔
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๑,๓๐๓	๓๔	๒๑	๑๔	-	๖.๐๐:๔.๐๐:๐	๑ : ๓๘
วิทยาลัยพายัพ	๕๔๕	๗๖	๔๘	๒๓	๕	๖.๓๑:๓.๐๓:๐.๖๖	๑ : ๘
วิทยาลัยศรีปทุม	๑,๖๘๓	๔๑	๓๕	๕	๑	๗.๘๑:๑.๙๕:๐.๒๔	๑ : ๔๒
วิทยาลัยแสงธรรม	๗๕	๖	-	๖	-	๐:๑๐:๐	๑ : ๑๓
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑,๐๐๔	๒๖	๑๓	๑๑	๒	๕.๐๐:๔.๒๓:๐.๗๗	๑ : ๓๘
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๓๔๒	๒๒	๒๑	๑	-	๙.๕๔:๐.๔๖:๐	๑ : ๑๖
รวม	๑๔,๐๕๕	๔๒๔	๒๙๘	๑๑๔	๑๓	๗.๐๑:๒.๖๘:๐.๓๑	๑ : ๓๔

หมายเหตุ สัดส่วนตามระดับวุฒิ ตรี : โท : เอก นั้น วุฒิปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย และวุฒิปริญญาโทรวมระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้วย เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ว่า สัดส่วนปริญญาตรี : ปริญญาโท : ปริญญาเอก เท่ากับ ๕.๕ : ๓.๐ : ๑.๕

ตารางผนวกที่ ๘

แสดงจำนวนอาจารย์ประจำ จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิ และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๐

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน อาจารย์ประจำ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วน อาจารย์ประจำต่อ นักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
วิทยาลัยการค้า	๔,๕๗๔	๑๑๕	-	๔๑	๒๓	๑	๗.๕ : ๒.๐ : ๐.๑	๑ : ๔๐
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒,๙๔๔	๗๐	๔	๔๓	๒๐	๓	๖.๗ : ๒.๕ : ๐.๔	๑ : ๔๒
วิทยาลัยเกริก	๑,๒๔๗	๒๘	-	๑๗	๑๐	๑	๖.๑ : ๓.๖ : ๐.๓	๑ : ๔๕
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๒,๑๓๗	๕๘	๑๖	๓๓	๖	๓	๘.๕ : ๑.๐ : ๐.๔	๑ : ๓๗
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑,๙๔๖	๓๕	-	๒๐	๑๕	-	๕.๗ : ๔.๓ : ๐	๑ : ๕๖
วิทยาลัยพาณิชย	๘๙๖	๘๐	๑	๔๘	๒๘	๓	๖.๑ : ๓.๕ : ๐.๔	๑ : ๑๒
วิทยาลัยศรีปทุม	๒,๔๑๗	๔๐	๔	๒๙	๗	-	๘.๓ : ๑.๗ : ๐	๑ : ๖๑
วิทยาลัยแสงธรรม	๙๐	๗	-	-	๗	-	๐ : ๑๐ : ๐	๑ : ๑๓
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๘๓๒	๓๑	-	๑๓	๑๕	๓	๔.๒ : ๔.๘ : ๑.๐	๑ : ๒๗
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๕๔๙	๒๓	๔	๑๙	-	-	๑๐ : ๐ : ๐	๑ : ๒๔

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ อัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา = ๑ : ๓๐ สัดส่วนวุฒิอาจารย์

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ ๔ คือ ตรี : โท : เอก = ๒.๕ : ๕.๕ : ๒.๐

ตารางผนวกที่ ๔

จำนวนอาจารย์ประจำในวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิ และอัตราส่วนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑

	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน อาจารย์ประจำ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วน อาจารย์ประจำต่อ นักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
วิทยาลัยการค้า	๓,๔๐๓	๑๑๗	-	๙๔	๒๒	๑	๘.๐ : ๑.๙ : ๐.๑	๑ : ๓๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๓,๑๕๖	๑๐๙	๓๐	๖๐	๔๒	๔	๕.๘ : ๓.๙ : ๐.๓	๑ : ๒๙
วิทยาลัยเกริก	๑,๔๒๖	๒๙	-	๑๙	๑๐	-	๖.๖ : ๓.๔ : ๐.๐	๑ : ๔๓
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๒,๙๘๙	๗๕	๑๘	๓๔	๒๐	๓	๖.๙ : ๒.๗ : ๐.๔	๑ : ๔๐
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๒,๒๒๑	๗๔	-	๔๒	๓๒	-	๕.๖ : ๔.๔ : ๐.๐	๑ : ๓๐
วิทยาลัยพายัพ	๑,๐๓๑	๙๓	๕	๖๐	๒๒	๖	๖.๖ : ๒.๘ : ๐.๖	๑ : ๑๑
วิทยาลัยศรีปฐม	๒,๘๙๑	๕๕	๔	๔๑	๑๐	-	๘.๒ : ๑.๘ : ๐.๐	๑ : ๕๓
วิทยาลัยแสงธรรม	๑๒๒	๑๐	-	-	๙	๑	๐.๐ : ๙.๐ : ๑.๐	๑ : ๑๓
วิทยาลัยอัลลัมซุลหุการบริหารธุรกิจ	๑,๒๑๙	๓๑	-	๑๓	๑๕	๓	๔.๒ : ๔.๘ : ๑.๐	๑ : ๓๙
วิทยาลัยเอเซียออค เนย์	๗๙๙	๓๖	๕	๓๐	๑	-	๙.๗ : ๐.๓ : ๐.๐	๑ : ๒๒

หมายเหตุ - เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้สำหรับอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา คือ ๑ : ๓๐

- เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ ๔ สำหรับสัดส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก

= ๒.๕ : ๕.๕ : ๒.๐

ตารางผนวกที่ ๑๐

จำนวนอาจารย์ประจำ-พิเศษ ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ - ๒๕๑๙

ชื่อวิทยาลัย	ปี ๒๕๑๓		ปี ๒๕๑๔		ปี ๒๕๑๕		ปี ๒๕๑๖		ปี ๒๕๑๗		ปี ๒๕๑๘		ปี ๒๕๑๙	
	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ	ประจำ	พิเศษ
วิทยาลัยการค้า	๒๙	๙	๓๕	๑๒	๓๙	๗๓	๓๘	๑๐๑	๔๔	๑๓๖	๗๗	๑๔๙	๙๐	๑๔๙
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๕	๙	๓๗	๕๓	๓๓	๔๐	๓๗	๔๙	๒๒	๑๑๕	๓๑	๘๔	๖๘	๙๐
วิทยาลัยเกริก	๑๔	๘	๑๕	๔๘	๑๘	๒๔	๒๓	๔๙	๑๒	๔๕	๑๔	๔๘	๒๐	๖๒
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๐	๓๓	๔๗	๓๓	๔๑	๓๓
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑๔	๒๘	๑๑	๓๘	๑๗	๓๔	๒๒	๔๓	๒๓	๔๔	๒๗	๔๖	๓๕	๖๓
วิทยาลัยแพทย์	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๘	๒๓	๔๐	๔๐	๗๖	๒๔
วิทยาลัยศรีปทุม	๔๓	๓๕	๔๔	๖๕	๑๗	๗๙	๒๕	๕๖	๖๕	๓๗	๓๕	๕๕	๔๑	๗๔
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๗	๑๒	๖	๑๕
วิทยาลัยอัลลัมชัยบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	๑๔	๒๑	๑๖	๔๒	๒๕	๓๗	๒๖	๔๔
วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๘	๗	๓๑	๑๕	๒๒	๓๙
วิทยาลัยพัฒนา	๑๐	๒๑	๑๑	๓๓	๕	๒๖	๑๑	๒๔	๔	๗	-	-	-	-
รวม	๑๕๔	๑๑๐	๑๕๒	๒๔๙	๑๒๘	๒๗๖	๑๗๑	๓๕๓	๒๖๒	๔๘๙	๓๓๕	๕๑๘	๔๒๔	๕๙๓

ตารางผนวกที่ ๑๑

จำนวนอาจารย์ประจำ-พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๓

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้า	๒๖	๓	-	๑	๖	๒
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๑	๔	-	๘	๔	-
วิทยาลัยเกริก	๑๑	๓	-	๘	-	-
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑๑	๓	-	๖	๒๐	๒
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๓๔	๘	๑	๒๔	๑๐	๑
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๖	๑	๓	๓	๑๐	๓
รวม	๑๒๔	๒๒	๔	๔๗	๕๐	๑๓

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๒

จำนวนอาจารย์ประจำ-พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๔

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้ำ	๓๒	๓	-	๓	๖	๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๓๒	๕	-	๕	๓๒	-
วิทยาลัยเกริก	๑๒	๒	-	๕	๒๕	๗
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๕	๑	๑	๓	๒๗	๕
วิทยาลัยพาณิชย	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปฐม	๓๕	๗	๑	๕๓	๙	๑
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๖	๓	๒	๕	๒๕	๕
รวม	๑๒๖	๒๒	๔	๘๒	๑๒๗	๒๐

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๓

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๔

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้ำ	๓๕	๔	-	๑๕	๔๕	๑๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒๓	๑๐	-	๑๑	๒๘	๑
วิทยาลัยเกริก	๑๔	๔	-	๗	๑๒	๔
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๗	๗	๑	๔	๒๓	๗
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๑๔	๒	-	๕๖	๒๑	-
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๑	๓	-	-	๑๗	๒
รวม	๙๑	๓๑	๑	๙๔	๑๓๖	๒๗

๑๑๒

^๑ ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๔

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๖

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้า	๓๓	๔	๑	๑๒	๗๑	๑๘
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒๑	๑๔	๑	๑๕	๓๔	-
วิทยาลัยเกริก	๑๖	๗	-	๖	๒๘	๑๕
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑๑	๑๐	๑	๘	๕๐	๕
วิทยาลัยพาชีพ	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปฐม	๑๘	๖	๑	๓๓	๒๓	-
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัลสลัมชัยบริหารธุรกิจ	๕	๕	๑	๓	๑๖	๒
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๕	๖	-	-	๑๖	๘
รวม	๑๑๓	๕๓	๕	๗๑	๒๑๘	๕๒

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๕

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปรียญาศรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๓

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปรียญาศรี ^๑	ปรียญาศรีโท ^๒	ปรียญาศรีเอก	ปรียญาศรี ^๑	ปรียญาศรีโท ^๒	ปรียญาศรีเอก
วิทยาลัยการค้า	๓๙	๕	๑	๑	๑๒๔	๑๒
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑๗	๕	๑	๗	๑๐๗	๑
วิทยาลัยเกริก	๕	๖	๑	๙	๓๒	๙
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๒๙	๑	๑	๑๙	๑๕	๙
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑๓	๑๐	๑	๗	๒๙	๙
วิทยาลัยพาณิชย	๑๗	๙	๒	๙	๑๒	๒
วิทยาลัยศรีปฐม	๕๙	๑๕	๑	๒๙	๗	๑
วิทยาลัยแสงธรรม	๑	๑	๑	๓	๒๗	๑๒
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๐	๖	๑	๙	๓	๑
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๙	๑	๑	๑	๑	๑
วิทยาลัยพัฒนา	๑	๑	๑	๒	๓	๑
รวม	๑๙๗	๙๙	๖	๙๙	๓๙๙	๙๙

^๑ ระดับปรียญาศรีรวมระดับต่ำกว่าปรียญาศรีด้วย

^๒ ระดับปรียญาศรีโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๖

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๔

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้า	๕๘	๑๙	-	๒๐	๑๐๙	๒๐
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑๔	๑๗	-	๑๔	๖๗	๓
วิทยาลัยเกริก	๑๐	๔	-	๑๑	๓๖	๑
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๕๒	๔	๑	๑๔	๑๕	๔
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑๔	๑๒	-	๔	๓๒	๙
วิทยาลัยพ่ายพ	๒๖	๑๓	๑	๑๔	๒๔	๒
วิทยาลัยศรีปทุม	๒๙	๙	๑	๓๖	๑๙	-
วิทยาลัยแสงธรรม	-	๖	๑	-	๑๐	๒
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๖	๙	-	๙	๒๕	๙
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๓๐	๑	-	๑๒	๓	-
รวม	๒๔๐	๙๐	๙	๑๑๙	๓๕๐	๕๙

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิปริญญาตรีประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๗

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปรินญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๑๘

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปรินญาตรี ^๑	ปรินญาโท ^๒	ปรินญาเอก	ปรินญาตรี ^๑	ปรินญาโท ^๒	ปรินญาเอก
วิทยาลัยการค้า	๗๓	๑๗	-	๑๓	๑๑๘	๑๘
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๖	๒๐	๒	๑๓	๗๒	๕
วิทยาลัยเกริก	๑๐	๙	๑	๑๑	๕๕	๖
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๓๔	๕	๒	๒๑	๙	๓
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๒๑	๑๔	-	๖	๔๖	๑๑
วิทยาลัยพาณิชย	๔๘	๒๓	๙	๘	๑๕	๑
วิทยาลัยศรีปทุม	๓๒	๘	๑	๔๑	๒๗	๖
วิทยาลัยแสงธรรม	-	๖	-	๒	๙	๙
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๓	๑๑	๕	๖	๓๙	๙
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๒๑	๑	-	๓๐	๙	-
รวม	๒๙๘	๑๐๗	๑๓	๑๕๑	๓๘๑	๕๘

^๑ ระดับปรินญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปรินญาตรีด้วย

^๒ ระดับปรินญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตารางผนวกที่ ๑๘

จำนวนอาจารย์ประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปรริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๒๐

ชื่อวิทยาลัย	จำนวนอาจารย์ประจำ			จำนวนอาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการค้า	๕๑	๒๓	๒๔	๑๖	๑๒๗	-
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๓	๒๐	๓	๒๑	๖๔	๖
วิทยาลัยเกริก	๑๗	๑๐	๑	๙	๔๑	๗
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๔๔	๖	๓	๔	๑๘	๓
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๒๐	๑๔	-	๙	๕๓	๙
วิทยาลัยพายัพ	๔๔	๒๘	๓	๒๘	๒๔	๖
วิทยาลัยศรีปทุม	๒๙	๗	-	๖๑	๕๓	๙
วิทยาลัยแสงธรรม	-	๗	-	๒	๑๒	๓
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๐	๑๔	๓	๓๗	๙	๖
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๑๔	-	-	๑๔	๑๔	๑
รวม	๓๒๗	๑๓๑	๓๗	๒๐๐	๔๑๔	๕๒

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๑๔

จำนวนอาจารย์ประจำ-พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท คอก ปี พ.ศ. ๒๕๒๑

ชื่อวิทยาลัย	อาจารย์ประจำ			อาจารย์พิเศษ		
	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก	ปริญญาตรี ^๑	ปริญญาโท ^๒	ปริญญาเอก
วิทยาลัยการก้า	๔๔	๒๒	๑	๑๕	๑๐๗	๑๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๐	๔๒	๔	๔	๗๔	๑
วิทยาลัยเกริก	๑๔	๑๐	๑	๑๐	๕๑	๖
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๔๒	๒๐	๓	๒	๓๔	๔
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๔๒	๓๒	๑	๑๗	๘๑	๑๗
วิทยาลัยพายัพ	๖๕	๒๒	๖	๑	๑๕	๑
วิทยาลัยศรีปทุม	๔๕	๑๐	๑	๕๕	๕๗	๗
วิทยาลัยแสงธรรม	-	๙	๑	๓	๑๕	๑
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๓	๑๕	๓	๗	๓๑	๓
วิทยาลัย เอ เชี่ยวอาศัย เนย์	๓๕	๑	๑	๒๑	๓๑	๑
รวม	๔๕๕	๑๘๓	๑๘	๑๒๗	๔๙๘	๕๕

^๑ระดับปริญญาตรีรวมระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

^๒ระดับปริญญาโทรวมวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย

ตารางผนวกที่ ๒๐

จำนวนอาจารย์ประจำ-พิเศษของวิทยาลัยเอกชนทุกแห่ง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๓-๒๕๑๙ และแสดงร้อยละของอาจารย์ที่เพิ่ม (+) ลด (-)

ปีการศึกษา	อาจารย์ประจำ			อาจารย์พิเศษ			สัดส่วน อาจารย์ประจำ : อาจารย์พิเศษ
	จำนวนรวม	จำนวนอาจารย์ เพิ่ม (+) ลด (-)	ร้อยละการเพิ่ม (+) ลด (-)	จำนวนรวม	จำนวนอาจารย์ พิเศษเพิ่ม (+) ลด (-)	ร้อยละการเพิ่ม (+) ลด (-)	
๒๕๑๓	๑๕๕	-	-	๑๑๐	-	-	๑ : ๐.๗๑
๒๕๑๔	๑๕๒	- ๓	- ๑.๙๔	๒๔๔	+ ๑๓๔	+ ๑๒๖.๓๖	๑ : ๑.๖๔
๒๕๑๕	๑๒๘	- ๒๔	-๑๕.๗๙	๒๗๖	+ ๒๗	+ ๑๐.๘๔	๑ : ๒.๑๖
๒๕๑๖	๑๗๑	+ ๔๓	+๓๓.๕๙	๓๕๓	+ ๗๗	+ ๒๗.๙๐	๑ : ๒.๐๖
๒๕๑๗	๒๖๒	+ ๙๑	+๕๓.๒๒	๔๘๙	+ ๑๓๖	+ ๓๘.๕๓	๑ : ๑.๘๗
๒๕๑๘	๓๓๕	+ ๗๓	+๒๗.๘๖	๕๑๘	+ ๒๙	+ ๕.๘๓	๑ : ๑.๕๕
๒๕๑๙	๔๒๕	+ ๙๐	+๒๖.๘๗	๕๙๓	+ ๗๕	+ ๑๔.๕๘	๑ : ๑.๕๐
รวม	-	-	+๑๒๒.๘๑	-	-	+ ๒๒๔.๐๔	

ตารางผนวกที่ ๒๑

แสดงยอดอาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ, นักศึกษา และอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ ต่อนักศึกษา

ปีการศึกษา	๒๕๑๓		๒๕๑๔		๒๕๑๕		๒๕๑๖	
	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา
วิทยาลัยการค้า	๓๘ ๑	๔๗๒ ๑๓	๔๗ ๑	๘๖๒ ๑๙	๑๑๒ ๑	๑,๒๖๘ ๑๒	๑๓๙ ๑	๒,๒๖๕ ๑๗
วิทยาลัยกรุงเทพ	๕๔ ๑	๔๘๕ ๙	๙๐ ๑	๔๕๑ ๖	๗๓ ๑	๑,๓๗๙ ๑๙	๘๖ ๑	๑,๘๒๗ ๒๒
วิทยาลัยเกริก	๒๒ ๑	๑๗๙ ๙	๖๒ ๑	๑๔๙ ๓	๕๒ ๑	๒๓๖ ๖	๗๒ ๑	๕๑๐ ๘
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๔๒ ๑	๓๙๑ ๑๐	๔๙ ๑	๓๐๐ ๒	๕๑ ๑	๓๖๐ ๙	๗๕ ๑	๔๑๙ ๖
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๗๘ ๑	๕๐๔ ๒	๑๐๙ ๑	๖๔๒ ๖	๙๖ ๑	๖๕๑ ๒	๙๑ ๑	๙๖๖ ๑๒
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	๓๖ ๑	๔๑๖ ๑๒
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	๓๑ ๑	๕๖ ๒	๕๔ ๑	๙๐ ๓	๓๐ ๑	๑๓๑ ๕	๓๕ ๑	๑๐๙ ๕
รวม	๒๖๕ ๑	๑,๐๘๒ ๙	๔๐๑ ๑	๒,๔๙๔ ๗	๔๐๔ ๑	๘,๐๒๕ ๑๐	๕๒๙ ๑	๑๖,๕๑๒ ๑๓

ตารางผนวกที่ ๒๑ (ต่อ)

ปีการศึกษา	๒๕๑๗		๒๕๑๘		๒๕๑๙	
	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา
วิทยาลัยการค้า	๑๘๐ ๑	๒,๗๘๔ ๑๖	๒๒๖ ๑	๓,๗๔๘ ๑๗	๒๓๙ ๑	๔,๐๕๔ ๑๗
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑๓๗ ๑	๑,๗๗๘ ๑๓	๑๑๕ ๑	๒,๓๘๔ ๒๑	๑๕๘ ๑	๒,๗๒๓ ๑๘
วิทยาลัยเกริก	๕๗ ๑	๘๘๗ ๖	๖๓ ๑	๗๖๑ ๑๓	๘๒ ๑	๙๒๒ ๑๒
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๖๓ ๑	๑,๐๙๙ ๑๙	๘๐ ๑	๑,๔๓๓ ๑๘	๗๔ ๑	๑,๕๐๔ ๑๙
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๖๗ ๑	๕๒๙ ๙	๗๓ ๑	๑,๑๑๓ ๑๖	๙๘ ๑	๑,๓๐๓ ๑๔
วิทยาลัยพายัพ	๕๑ ๑	๑๘๕ ๔	๘๐ ๑	๓๘๒ ๕	๑๐๐ ๑	๕๔๕ ๖
วิทยาลัยศรีปฐม	๑๐๒ ๑	๑,๐๘๔ ๑๑	๘๙ ๑	๑,๖๖๐ ๑๙	๑๑๕ ๑	๑,๖๘๓ ๑๕
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	๑๙ ๑	๔๓ ๓	๒๑ ๑	๗๕ ๔
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๕๘ ๑	๕๒๑ ๙	๖๒ ๑	๙๗๒ ๑๖	๗๐ ๑	๑,๐๐๔ ๑๕
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๒๕ ๑	๔๖๓ ๑๙	๕๖ ๑	๕๙๗ ๑๗	๖๑ ๑	๓๙๒ ๖
วิทยาลัยพัฒนา	๑๑ ๑	๗๐ ๗	-	-	-	-
รวม	๗๕๑ ๑	๙,๐๐๐ ๑๒	๘๕๓ ๑	๑๓,๐๙๔ ๑๖	๑,๐๑๘ ๑	๑๔,๐๕๕ ๑๔

หมายเหตุ เกณฑ์มาตรฐานของอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษต่อนักศึกษาเท่ากับ ๑:๑๔ (ตัวเลขแถวบนเป็นจำนวนอาจารย์ประจำรวมกับอาจารย์พิเศษ ตัวเลขแถวล่างเป็นอัตราส่วน)

ตารางผนวกที่ ๒๒

แสดงยอดรวมอาจารย์ประจำ นักศึกษา และอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา

ปีการศึกษา	๒๕๑๓		๒๕๑๔		๒๕๑๕		๒๕๑๖	
	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา
วิทยาลัยการค้า	๒๔	๔๗๒	๓๔	๘๖๒	๓๔	๑,๒๖๘	๓๔	๒,๒๖๔
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑	๑๗	๑	๒๕	๑	๓๓	๑	๖๐
วิทยาลัยเกริก	๔๕	๔๘๔	๓๗	๕๕๑	๓๓	๑,๓๗๔	๓๗	๑,๘๒๗
วิทยาลัยเกริก	๑	๑๑	๑	๑๓	๑	๔๒	๑	๕๐
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑๔	๑๗๔	๑๔	๑๘๕	๑๘	๒๓๖	๒๓	๕๑๐
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑	๑๓	๑	๑๑	๑	๑๕	๑	๒๓
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๑	๒๔	๑	๓๐๐	๑	๓๖๐	๒	๔๑๕
วิทยาลัยพายัพ	๑	๒๔	๑	๒๕	๑	๒๒	๑	๒๐
วิทยาลัยศรีเทพ	๑	๒๔	๑	๒๕	๑	๒๒	๑	๒๐
วิทยาลัยแสงธรรม	๔๓	๕๐๔	๕๕	๖๕๒	๑๒	๖๕๑	๒๔	๕๖๖
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑	๑๒	๑	๑๕	๑	๑๕	๑	๑๕
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
วิทยาลัยพัฒนา	๑๐	๕๖	๑๑	๕๐	๑	๑๓๑	๑๑	๑๐๕
	๑	๖	๑	๕	๑	๓๓	๑	๑๐
รวม	๑๕๕	๒,๐๘๒	๑๕๒	๒,๕๕๔	๑๒๘	๔,๐๒๕	๑๗๑	๖,๕๑๒
	๑	๑๕	๑	๑๕	๑	๓๒	๑	๓๕

ตารางผนวกที่ ๒๒ (ต่อ)

ปีการศึกษา	๒๕๑๗		๒๕๑๘		๒๕๑๙	
	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา	อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	นักศึกษา
วิทยาลัยการค้า	๔๔ ๑	๒,๗๘๔ ๖๔	๗๗ ๑	๓,๗๔๘ ๔๘	๙๐ ๑	๔,๐๕๔ ๔๖
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒๒ ๑	๑,๗๗๘ ๘๑	๓๑ ๑	๒,๓๘๕ ๗๗	๖๘ ๑	๒,๗๒๓ ๘๑
วิทยาลัยเกริก	๑๒ ๑	๘๘๗ ๔๑	๑๕ ๑	๗๖๑ ๕๑	๒๐ ๑	๙๒๒ ๔๗
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๓๐ ๑	๑,๐๘๒ ๓๗	๔๗ ๑	๑,๔๓๓ ๓๑	๔๑ ๑	๑,๔๐๔ ๓๕
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๒๓ ๑	๕๒๙ ๒๓	๒๗ ๑	๑,๑๑๓ ๔๒	๓๕ -	๑,๓๐๓ ๓๘
วิทยาลัยพณิชย	๒๔ ๑	๑๘๕ ๘	๔๐ ๑	๓๘๒ ๑๐	๗๖ ๑	๕๕๕ ๘
วิทยาลัยศรีบูร	๖๕ ๑	๑,๐๘๔ ๑๗	๓๕ ๑	๑,๖๖๐ ๔๘	๔๑ ๑	๑,๖๘๓ ๕๒
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	๗ ๑	๔๓ ๗	๖ ๑	๗๕ ๑๓
วิทยาลัยอัลลัมซันบริหารธุรกิจ	๑๖ ๑	๕๒๑ ๓๓	๒๕ ๑	๙๗๒ ๓๔	๒๖ ๑	๑,๐๐๔ ๓๘
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๑๘ ๑	๔๖๓ ๒๖	๓๑ ๑	๕๙๗ ๒๐	๒๒ ๑	๓๕๒ ๑๖
วิทยาลัยพัฒนา	๑๑ ๑	๗๐ ๗	-	๒๔	-	-
รวม	๒๖๕ ๑	๙,๐๐๐ ๓๔	๓๓๕ ๑	๑๓,๐๙๔ ๔๐	๔๒๕ ๑	๑๔,๐๕๔ ๓๗

๓๗๕

หมายเหตุ เกณฑ์มาตรฐานอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเท่ากับ ๑ : ๓๐

ตัวเลขแถวบนเป็นจำนวนเต็ม ตัวเลขแถวล่างเป็นอัตราส่วน อาจารย์ประจำต่อนักศึกษา

ตารางผนวกที่ ๒๓

อัตราการเพิ่มของจำนวนนักศึกษาและอาจารย์ในวิทยาลัยเอกชนทั้ง ๑๐ แห่ง ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๑๓-๒๕๑๘

ปีการศึกษา	นักศึกษา			อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ		
	จำนวนนักศึกษา ในแต่ละปี	จำนวนนักศึกษา เพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ร้อยละของการเพิ่ม นักศึกษาในแต่ละปี	จำนวนอาจารย์ประจำ และอาจารย์พิเศษ	จำนวนอาจารย์ ที่เพิ่มในแต่ละปี	ร้อยละของการเพิ่ม อาจารย์ในแต่ละปี
๒๕๑๓	๒,๐๘๒	-	-	๒๖๔	-	-
๒๕๑๔	๒,๔๙๔	๔๑๒	๑๙.๗๙	๔๐๑	๑๓๖	๕๑.๓๒
๒๕๑๕	๔,๐๒๕	๑,๕๓๑	๖๑.๓๙	๔๐๔	๓	๐.๗๕
๒๕๑๖	๖,๗๓๖	๒,๗๑๑	๖๗.๓๕	๕๒๔	๑๒๐	๒๙.๗๐
๒๕๑๗	๙,๐๐๐	๒,๒๖๔	๓๓.๖๑	๗๕๑	๒๒๗	๔๓.๓๒
๒๕๑๘	๑๓,๑๑๘	๔,๑๑๘	๔๕.๗๖	๘๕๓	๑๐๒	๑๓.๕๘
๒๕๑๙	๑๔,๐๕๕	๘๓๗	๗	๑,๐๑๘	๑๖๕	๑๙.๓๔

ตารางผนวกที่ ๒๔

จำนวนนักศึกษาทุกระดับของวิทยาลัย เอกชนจำแนกตามเพศ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๑๓-๒๕๑๗

ปีการศึกษา	๒๕๑๓			๒๕๑๔			๒๕๑๕			๒๕๑๖		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิทยาลัยการค้า	๔๗๒	๒๒๐	๒๕๒	๘๖๒	๓๖๓	๔๙๙	๑,๒๖๘	๕๕๒	๗๑๖	๒,๒๖๕	๑,๐๕๗	๑,๒๐๘
วิทยาลัยกรุงเทพ	๔๘๕	๒๒๕	๒๖๐	๔๕๑	๒๕๓	๑๙๘	๑,๓๗๔	๕๑๒	๘๖๗	๑,๘๒๗	๘๕๔	๙๖๘
วิทยาลัยเกริก	๑๗๔	๘๐	๙๔	๑๔๙	๕๖	๙๓	๒๓๖	๑๐๐	๑๓๖	๕๑๐	๒๒๐	๒๙๐
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๓๙๑	๑๙๒	๑๙๙	๓๐๐	๑๓๑	๑๖๙	๓๖๐	๑๕๘	๒๐๒	๕๑๙	๑๙๐	๓๒๙
วิทยาลัยพาณิชย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๕๐๔	๔๘๔	๒๐	๖๔๒	๖๒๘	๑๔	๖๕๑	๖๓๖	๑๕	๙๖๖	๙๐๗	๕๙
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๔๑๖	๓๐๔	๑๑๒
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๒๔	๒๒๔	-
วิทยาลัยพัฒนา	๕๖	๔๑	๑๕	๙๐	๖๖	๒๔	๑๓๑	๘๗	๔๔	๑๐๙	๗๓	๓๖
รวม	๒,๐๘๒	๑,๒๔๒	๘๔๐	๒,๔๙๔	๑,๔๙๗	๙๙๗	๕,๐๒๔	๒,๐๔๕	๑,๙๘๐	๖,๗๓๖	๓,๘๓๕	๒,๙๐๒

ตารางผนวกที่ ๒๔ (ต่อ)

ปีการศึกษา	๒๕๑๗			๒๕๑๘			๒๕๑๙			หมายเหตุ
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	
วิทยาลัยการค้า	๒,๗๘๔	๑,๐๑๗	๑,๗๖๗	๓,๗๘๘	๑,๓๘๙	๒,๓๙๙	๔,๐๕๔	๑,๔๓๔	๒,๖๑๙	วิทยาลัยพัฒนาได้
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๗๗๘	๗๑๕	๑,๐๖๓	๒,๓๘๔	๑,๔๖๗	๙๑๗	๒,๗๒๓	๑,๖๒๘	๑,๐๙๕	เลิกดำเนินการไป
วิทยาลัยเกริก	๔๘๗	๑๙๕	๒๙๒	๗๖๑	๒๗๗	๔๘๔	๙๒๒	๓๒๑	๖๐๑	เมื่อ ๓๑
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๐๙๙	๙๑๕	๑๘๔	๑,๔๓๓	๑,๑๖๑	๒๗๒	๑,๔๐๔	๑,๐๘๙	๓๑๕	พ.ศ. ๒๕๒๐
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๕๒๙	๒๕๑	๒๗๘	๑,๑๑๓	๕๐๘	๖๐๕	๑,๓๐๓	๖๓๓	๖๗๐	จำนวนนักศึกษา
วิทยาลัยพณิชย	๑๘๕	๔๕	๑๔๐	๓๘๒	๘๔	๒๙๘	๔๕๕	๙๕	๔๕๐	ที่ปรากฏในปี-
วิทยาลัยศรีปทุม	๑,๐๘๔	๑,๐๑๓	๗๑	๑,๖๖๐	๑,๕๘๐	๘๐	๑,๖๘๓	๑,๕๙๑	๙๒	การศึกษา ๒๕๑๘
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	๔๓	๔๓	-	๗๕	๗๕	-	ได้ฝากเรียนที่
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๕๒๑	๓๑๑	๒๑๐	๙๗๒	๕๒๒	๔๕๐	๑,๐๐๔	๔๙๑	๕๑๓	วิทยาลัยธุรกิจ-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๔๖๓	๔๕๐	๑๓	๕๙๗	๕๘๘	๙	๓๕๒	๓๕๒	-	บัณฑิตย์
วิทยาลัยพัฒนา	๗๐	๔๕	๒๕	๒๔	๑๓	๑๑	-	-	-	
รวม	๙,๐๐๐	๔,๙๕๗	๔,๐๔๓	๑๓,๑๑๘	๗,๖๓๒	๕,๔๘๖	๑๔,๐๕๕	๗,๗๐๐	๖,๓๕๕	

ตารางผนวกที่ ๒๔

จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกชั้นและเพศรายวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๐

วิทยาลัย	เข้าใหม่			ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			ชั้นปีที่ ๔			รวมชั้นปีที่ ๑-๔		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิทยาลัยการค้ำ	๑,๓๑๐	๔๒๒	๘๘๘	๑,๓๘๑	๔๒๔	๙๕๗	๑,๐๐๗	๒๙๓	๗๑๔	๘๗๑	๒๓๙	๖๓๒	๑,๓๒๐	๔๘๔	๘๓๕	๔,๕๗๙	๑,๔๔๑	๓,๑๓๘
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๑๗๑	๔๓๔	๗๓๗	๑,๑๗๑	๔๓๔	๗๓๗	๖๒๓	๒๒๔	๓๙๙	๔๖๒	๑๖๙	๒๙๓	๖๘๘	๒๓๐	๔๕๘	๒,๙๔๔	๑,๐๕๗	๑,๘๘๗
วิทยาลัยเกริก	๕๖๒	๑๖๗	๔๔๕	๕๖๒	๑๖๗	๔๔๕	๒๔๐	๘๘	๑๕๒	๒๔๓	๗๖	๑๖๗	๒๐๒	๗๐	๑๓๒	๑,๒๔๗	๓๕๑	๘๙๖
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๓๒๒	๑๗๔	๑๔๘	๓๒๒	๑๗๔	๑๔๘	๓๔	๑๔	๒๐	๓๖	๑๒	๒๔	๑๕	๘	๗	๔๐๗	๒๐๘	๑๙๙
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๙๑๙	๓๙๘	๕๒๑	๙๑๙	๓๙๕	๕๒๔	๓๖๔	๑๙๘	๑๖๖	๔๒๕	๑๖๗	๒๕๘	๒๔๓	๑๐๔	๑๓๙	๑,๙๔๖	๘๖๕	๑,๐๘๑
วิทยาลัยพายัพ	๓๑๓	๖๔	๒๔๙	๓๑๓	๖๔	๒๔๙	๑๓๘	๓๐	๑๐๘	๑๐๗	๓๐	๗๗	๑๓๒	๓๖	๙๖	๖๙๐	๑๖๐	๕๓๐
วิทยาลัยศรีพุม	๖๐๔	๓๖๙	๒๓๕	๖๐๔	๓๖๙	๒๓๕	๑๘๙	๑๗๗	๑๒	๑๖๓	๑๕๙	๔	๒๑	๒๑	-	๙๗๗	๗๒๖	๒๕๑
วิทยาลัยแสงธรรม	๒๑	๒๑	-	๒๑	๒๑	-	๓๐	๓๐	-	๓๙	๓๙	-	-	-	-	๙๐	๙๐	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๐๙	๕๗	๕๒	๑๓๒	๘๔	๕๒	๑๒๙	๕๙	๗๐	๓๘๐	๑๗๒	๒๐๘	๑๘๗	๘๙	๙๘	๘๓๒	๔๐๔	๔๒๘
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๙๓	๔๒	๕๑	๙๓	๔๒	๕๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๙๓	๔๒	๕๑
รวม	๕,๔๒๔	๒,๐๙๘	๓,๓๒๖	๕,๕๑๗	๒,๑๒๔	๓,๓๙๓	๒,๗๕๔	๑,๑๑๓	๑,๖๔๑	๒,๗๒๖	๑,๐๖๓	๑,๖๖๓	๒,๘๐๘	๑,๐๕๓	๑,๗๖๕	๑๓,๘๐๕	๕,๓๕๓	๘,๔๖๒

ตารางผนวกที่ ๒๖

จำนวนนักศึกษาในระดับอนุปริญญาและระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นและเพศรายวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๐

วิทยาลัย	เข้าใหม่			ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			ชั้นปีที่ ๔			รวมชั้นปีที่ ๑ - ๔		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิทยาลัยการค้ำ																		
วิทยาลัยกรุงเทพ																		
วิทยาลัยเกริก																		
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๐๙๕	๘๐๓	๒๙๒	๑,๐๙๕	๘๐๓	๒๙๒	๖๓๕	๔๘๑	๑๕๔	-	-	-	-	-	-	๑,๗๓๐	๑,๒๘๔	๔๔๖
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์																		
วิทยาลัยพายัพ	๔๙	-	๔๙	๔๙	-	๔๙	๕๖	-	๕๖	๔๗	-	๔๗	๔๔	-	๔๔	๒๐๖	-	๒๐๖
วิทยาลัยศรีปทุม	๘๔๙	๗๓๔	๑๑๕	๘๔๙	๗๓๔	๑๑๕	๕๙๑	๕๔๓	๔๘	-	-	-	-	-	-	๑,๑๔๐	๑,๒๗๘	๑๖๒
วิทยาลัยแสงธรรม																		
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ																		
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	๒๕๒	๒๕๐	๒	๒๗๐	๒๖๘	๒	๑๘๖	๑๘๖	-	-	-	-	-	-	-	๔๕๖	๔๕๖	๒
รวม	๒,๒๔๕	๑,๗๘๘	๔๕๗	๒,๒๖๓	๑,๘๐๖	๔๕๗	๑,๔๖๘	๑,๒๑๐	๒๕๘	๔๗	-	๔๗	๕๔	-	๕๔	๓,๘๓๒	๓,๐๑๖	๘๑๖

ตารางผนวกที่ ๒๗

จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามชั้นและเพศ ปีการศึกษา ๒๕๒๑

วิทยาลัย	เข้าใหม่			ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			ชั้นปีที่ ๔			รวมชั้นปีที่ ๑-๔		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิทยาลัยการค้า	๑,๔๕๐	๔๒๕	๑,๐๒๕	๑,๓๑๕	๓๙๒	๙๒๓	๑,๐๒๓	๒๘๙	๗๓๔	๘๕๔	๒๔๘	๖๐๖	๗๑๑	๒๑๖	๔๙๕	๓,๙๐๓	๑,๑๕๕	๒,๗๔๘
วิทยาลัยกรุงเทพ	๑,๒๘๒	๕๐๖	๗๗๖	๑,๒๘๒	๕๐๖	๗๗๖	๘๓๕	๒๖๐	๕๗๕	๕๗๒	๑๘๙	๓๗๓	๕๖๗	๑๖๙	๒๙๘	๓,๑๕๖	๑,๑๓๔	๒,๐๒๒
วิทยาลัยเกริก	๖๐๒	๑๔๙	๔๕๓	๖๐๒	๑๔๙	๔๕๓	๕๔๑	๘๑	๓๖๐	๒๐๙	๗๙	๑๓๐	๒๗๔	๘๘	๑๘๖	๑,๕๒๖	๓๙๗	๑,๑๒๙
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๓๐๕	๘๗	๒๑๘	๓๐๕	๘๗	๒๑๘	๒๙๐	๖๗	๒๒๓	๑๖๙	๖๖	๑๐๓	๒๙	๑๑	๑๘	๗๙๓	๒๓๑	๕๖๒
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๖๔๖	๒๙๗	๓๔๙	๖๔๖	๒๙๗	๓๔๙	๗๗๕	๓๒๖	๔๔๙	๓๐๔	๑๖๐	๑๔๔	๔๙๖	๒๐๒	๒๙๔	๒,๒๒๑	๙๘๕	๑,๒๓๖
วิทยาลัยพายัพ	๓๓๑	๖๙	๒๖๒	๓๓๑	๖๙	๒๖๒	๒๒๗	๕๐	๑๗๗	๑๓๗	๓๐	๑๐๗	๙๗	๒๔	๗๓	๗๙๒	๑๗๓	๖๑๙
วิทยาลัยศรีปทุม	๕๑๘	๒๔๒	๒๗๖	๕๑๘	๒๔๒	๒๗๖	๕๓๓	๓๒๐	๒๑๒	๑๗๙	๑๖๗	๑๒	๑๕๖	๑๕๓	๓	๑,๒๔๕	๘๘๒	๔๐๓
วิทยาลัยแสงธรรม	๓๖	๓๖	-	๓๖	๓๖	-	๑๗	๑๗	-	๒๙	๒๙	-	๕๐	๕๐	-	๑๒๒	๑๒๒	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๕๐๙	๒๘๗	๒๒๒	๕๐๙	๒๘๗	๒๒๒	๒๒๑	๑๒๒	๙๙	๑๒๒	๕๗	๖๕	๓๖๗	๑๖๙	๑๙๘	๑,๒๑๙	๖๓๕	๕๘๔
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๖๑	๓๑	๓๐	๖๑	๓๑	๓๐	๔๗	๑๙	๒๘	-	-	-	-	-	-	๑๐๘	๕๐	๕๘
รวม	๕,๖๔๐	๒,๑๒๘	๓,๕๑๒	๕,๕๐๕	๒,๐๙๖	๓,๔๐๙	๔,๕๐๘	๑,๕๕๑	๒,๙๕๗	๒,๕๗๕	๑,๐๓๕	๑,๕๔๐	๒,๖๓๗	๑,๐๗๒	๑,๕๖๕	๑๕,๑๒๕	๕,๗๕๔	๙,๓๗๑

ตารางผนวกที่ ๒๔

จำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนระดับอนุปริญาและระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นและเพศ ปีการศึกษา ๒๕๒๑

วิทยาลัย	เข้าใหม่			ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			ชั้นปีที่ ๔			รวมชั้นปีที่ ๑ - ๔		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิทยาลัยการค้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยกรุงเทพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเกริก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๑,๒๖๓	๘๒๔	๔๓๙	๑,๒๖๓	๘๒๔	๔๓๙	๘๓๓	๖๗๔	๒๕๙	-	-	-	-	-	-	๒,๑๙๖	๑,๔๙๘	๖๙๗
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยพายัพ	๔๘	-	๔๘	๔๘	-	๔๘	๔๒	-	๔๒	๕๖	-	๕๖	๕๒	-	๕๒	๒๓๙	-	๒๓๙
วิทยาลัยศรีปทุม	๔๕๖	๘๐๐	๑๕๖	๔๕๖	๘๐๐	๑๕๖	๖๖๐	๕๖๔	๘๖	-	-	-	-	-	-	๑,๖๐๖	๑,๓๖๔	๒๔๒
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๔๐๗	๓๗๔	๒๘	๔๘๐*	๔๕๒*	๒๘	๒๑๑	๒๑๑	-	-	-	-	-	-	-	๖๙๑	๖๖๓	๒๒๘
รวม	๒,๖๖๕	๒,๐๐๓	๖๒๖	๒,๗๓๘	๒,๐๗๖	๖๖๒	๑,๘๔๖	๑,๔๔๙	๓๙๗	๕๖	-	๕๖	๔๒	-	๕๒	๔,๗๓๒	๓,๕๒๕	๑,๒๐๗

*รวมจำนวนนักศึกษาเตรียม ปวส. ไว้ด้วย

ตารางผนวกที่ ๒๔

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน วุฒิปริญญาตรี ปวส. อนุปริญญา และปริญญาตรี ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๑๖-๒๕๑๙

ชื่อวิทยาลัย	๒๕๑๖			๒๕๑๗			๒๕๑๘			๒๕๑๙			
	ประกาศนียบัตร	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปวส.	อนุปริญญา	ปริญญาตรี
วิทยาลัยการค้า	-	-	๖	๔๓๐	-	-	๓๓๙	-	-	๓๖๔	-	๒	๔๗๗
วิทยาลัยกรุงเทพ	-	-	-	๒๓๔	-	๒	๑๖๖	-	-	๒๗๒	-	-	๓๒๗
วิทยาลัยเกริก	-	-	-	๙๘	-	-	๒๓	-	-	๕๗	-	๒	๗๘
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	๑๗๑	-	-	๓๕๕	-	-	๓๗๔	-	-
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	-	-	-	๑๐๐	-	-	๒๗	-	-	๕๖	-	-	๙๓
วิทยาลัยพายัพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยศรีปทุม	๙	๒๒๑	-	-	๔๒๗	-	๙	๔๕๙	-	๓	๔๓๕	๕	๑
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	๕๑	-	-	๕๗	-	-	๑๖๗
วิทยาลัยเอเซียอากเนย์	-	-	-	-	๖๔	-	-	๑๙๐	-	-	๑๒๑	-	-
วิทยาลัยพัฒนา	-	-	-	๒๓	-	-	๑๙	-	-	๒๔	-	-	-
รวม	๙	๒๒๑	๖	๘๘๕	๖๖๕	๒	๖๒๓	๑,๐๐๔	-	๘๓๕	๙๓๐	๙	๑,๑๘๓

ตารางผนวกที่ ๓๐

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามระดับที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาสายวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๐

ระดับ	ระดับปริญญาตรี						ระดับอนุปริญญา				ระดับ ปวส.				รวมทุกระดับ									
	วิทยาลัย	รวมระดับปริญญาตรี	คณะบัญชี	คณะเศรษฐศาสตร์	คณะบริหารธุรกิจ	คณะสื่อสารมวลชน	คณะนิติศาสตร์	คณะมนุษยศาสตร์	คณะสังคมศาสตร์	รวมระดับอนุปริญญา	คณะเศรษฐศาสตร์	คณะบริหารธุรกิจ	คณะนิติศาสตร์	คณะพยาบาลศาสตร์		รวมระดับ ปวส.	ช่างยนต์หรือช่างกล	ช่างก่อสร้าง	ช่างไฟฟ้ากำลัง	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	การบัญชี	การตลาด	การเลขานุการ	คณะพยาบาลศาสตร์
วิทยาลัยการค้า	๑,๑๕๓	๔๓๖	๓๑๕	๕๐๒	-	-	-	-	-	๓๕	-	๓๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑,๑๕๓
วิทยาลัยกรุงเทพ	๕๓๓	๒๑๗	-	๒๕๙	๖๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๓๓
วิทยาลัยเกริก	๑๒๒	-	๒๖	๙๖	-	-	-	-	-	๕	๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๒๖
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๙	-	-	๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๗๗	๒๖๖	-	-	-	-	๙	๙	๙	-	๓๙๕
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๗๐	๒๑	๕	๓๙	-	๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๗๐
วิทยาลัยพาณิชย	๙๙	-	-	-	-	-	๕๙	๖๖	๙๙	-	-	-	๙๙	๙๑	-	-	-	-	-	-	-	๙๑	-	๑๙๙
วิทยาลัยศรีปทุม	๑๒	-	-	-	-	๑๒	-	-	๒๗	-	-	๒๗	-	๓๒๗	๑๐๕	๙๒	๖๐	๓๓	๒๑	๑๙	-	-	-	๓๖๖
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	๑๕๒	-	-	๑๕๒	-	-	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕๓
วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๙๙	๓๓	๒๖	๕๑	๑๐	-	-	-	-	-	๙๙
รวม	๒,๑๕๙	๑๗๗	๓๘๖	๙๘๖	๖๗	๑๖	๕๙	๖๖	๑๑๐	๒	๓๗	๒๗	๙๙	๙๙๙	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๑๑๕	๓,๑๐๓

*รวมสาขาวิชาบัญชีไว้ด้วย

ตารางผนวกที่ ๓๒

เปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๐ - ๒๕๒๓

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือก เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ	จำนวนนักศึกษาซึ่ง เข้าศึกษา		จำนวนรวมนักศึกษาที่ เข้า ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
		มหาวิทยาลัยของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๒๕๒๐	๖๔,๒๕๓	๑๑,๗๙๓ (๖๘.๕๐%)	๕,๔๒๔ (๓๑.๕๐%)	๑๗,๒๑๗ (๑๐๐.๐๐%)
๒๕๒๑	๗๕,๓๒๑	๑๓,๒๓๕ (๗๐.๖๒%)	๕,๕๐๕ (๒๙.๓๘%)	๑๘,๗๔๐ (๑๐๐.๐๐%)
๒๕๒๒	๗๑,๖๒๐	๑๒,๗๙๑ (๖๖.๗๗%)	๖,๓๖๗ (๓๓.๒๓%)	๑๙,๑๕๘ (๑๐๐.๐๐%)
๒๕๒๓	๗๔,๘๑๖	๑๓,๖๐๐	ไม่มีรายงาน	-

ที่มา : กองแผนงานและกองสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย

ตารางผนวกที่ ๓๓

ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเฉลี่ยรายหัวต่อปี จำแนกตามสถาบัน ปีการศึกษา ๒๕๒๐

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุน และ งบดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับต่อหัว	รายรับ สูงกว่ารายจ่าย ต่อหัว
		งบลงทุน	งบดำเนินการ		งบลงทุน	งบค่า- ดำเนินการ	รวม			
วิทยาลัยการค้า	๔,๕๗๕	๒,๑๕๕,๐๕๗	๑๓,๓๘๘,๕๕๐	๑๕,๕๔๓,๖๔๗	๔๗๑.๕๑	๒๙๒๓.๙๑	๓๓๙๕.๔๒	๒๑,๘๔๒,๖๐๖	๔,๗๗๐.๑๖	+ ๑,๓๗๔.๗๔
วิทยาลัยกรุงเทพ	๒,๙๔๔	๑,๖๘๙,๕๙๖	๙,๗๖๓,๑๔๑	๑๑,๔๕๒,๗๓๗	๔๗๓.๙๑	๓๓๑๖.๒๘	๓๘๙๐.๑๑	๒๐,๐๐๗,๘๔๘	๖,๗๙๖.๑๔	+ ๒,๙๐๔.๙๕
วิทยาลัยเกริก	๑,๒๕๗	๔๑๑,๑๐๒	๔,๒๒๙,๗๑๖	๔,๖๔๐,๘๑๘	๓๖๕.๖๗	๓๓๙๑.๙๑	๓๗๒๑.๕๘	๕,๓๘๘,๒๒๔	๔,๓๒๐.๙๔	+ ๕,๕๙๕.๓๖
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	๒,๑๓๗	๒,๐๑๖,๕๓๘	๖,๑๓๓,๒๒๗	๘,๑๔๙,๗๖๕	๔๓๓.๖๓	๒๘๗๐.๐๑	๓๓๑๓.๖๔	๑๔,๗๑๗,๔๖๖	๖,๘๘๖.๙๗	+ ๓,๐๗๓.๓๓
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๑,๙๔๖	๕๘๕,๐๕๖	๔,๘๑๙,๑๖๑	๕,๔๐๔,๒๑๗	๓๐๐.๖๔	๒๔๗๖.๔๔	๒๗๗๗.๐๘	๙,๘๘๕,๘๒๒	๕,๐๘๐.๐๗	+ ๒,๓๐๒.๙๙
วิทยาลัยพายัพ	๘๙๗	๗๑๗,๓๗๓	๕,๓๖๓,๓๙๗	๖,๐๘๐,๗๗๐	๗๙๙.๗๔	๕๙๗๙.๒๖	๖๗๗๙.๐๐	๗,๘๘๑,๗๗๖	๘,๗๘๖.๘๑	+ ๒,๐๐๗.๘๑
วิทยาลัยศรีปทุม	๒,๔๑๗	๑,๖๒๒,๔๕๐	๗,๖๐๘,๗๙๙	๙,๒๓๑,๒๔๙	๖๗๑.๒๖	๓๑๔๘.๐๓	๓๘๑๙.๒๙	๑๓,๙๗๕,๘๙๗	๕,๗๘๒,๓๓	+ ๑,๙๖๓.๐๔
วิทยาลัยแสงธรรม	๕๐	๙๕๙,๒๕๙	๗๐๑,๒๙๕	๑,๖๕๐,๕๕๔	๑๐,๕๔๗.๒๑	๗๗๙๒.๑๖	๑๘๓๓๙.๓๗	๙๓๖,๑๐๐	๑๐,๕๐๑.๑๑	- ๗,๙๓๘.๒๖
วิทยาลัยอัลลัมชัยบริหารธุรกิจ	๘๓๒	๑,๓๐๖,๒๖๖	๔,๗๕๓,๘๑๙	๖,๐๕๐,๐๘๕	๑,๕๗๐.๐๓	๕๗๐๑.๗๐	๗๒๗๑.๗๓	๗,๕๒๐,๔๗๘	๙,๐๓๙.๐๓	+ ๑,๗๖๗.๓๐
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	๕๓๙	๑,๓๗๕,๙๐๓	๓,๔๗๕,๔๒๖	๔,๘๕๑,๓๒๙	๒,๕๕๒.๖๙	๖๕๔๗.๙๑	๙๐๐๐.๖๐	๓,๑๖๐,๒๕๕	๕,๘๖๓.๑๘	- ๓,๑๓๗.๕๒

หมายเหตุ ข้อมูลนี้ได้จากรายงานงบดุลประจำปีของวิทยาลัย

+ หมายความว่ารายรับสูงกว่ารายจ่าย

- หมายความว่ารายรับต่ำกว่ารายจ่าย

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติ

ระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ
- (๒) กำหนดมาตรฐานและให้ความเห็นชอบหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัดและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและวิทยาลัย เอกชน
- (๓) กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัด
- (๔) วางระเบียบปฏิบัติในกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัด
- (๕) เสนอแนะการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัด
- (๖) ติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา และประสานการจัดการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัดและวิทยาลัย เอกชน
- (๗) พิจารณาเสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุง และเลิกมหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัด
- (๘) พิจารณาอนุมัติการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ ภาควิชา หรือส่วนงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นในมหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัด
- (๙) ส่งเสริมการวิจัยการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- (๑๐) วินิจฉัยสั่งการ เพื่อยับยั้งหรือยุติการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือที่อาจ เป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการสำนักงบ-

ประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ในเรื่องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ ประธานกรรมการและกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ ประธานกรรมการและกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทน

ให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวาระสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ ในการประชุมคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นหรือคำแนะนำได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ ทบวงมหาวิทยาลัยอาจขอให้กระทรวง ทบวง กรม ที่มีมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอยู่ในสังกัดเสนอโครงการและแผนงานเกี่ยวกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันนั้น ตลอดจนรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน สถิติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่การปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ และกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และอยู่ในตำแหน่งในรัชที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีกฎหมายปรับปรุงฐานะของทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นทบวงไม่สังกัดส่วนราชการอื่น และให้มีอำนาจควบคุมมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐและเอกชนในสังกัด สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(คัดจากเล่ม ๔๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐)

พระราชบัญญัติ

สถาบันอุดมศึกษา เอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัย เอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้วิทยาลัย เอกชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน

พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามพระราชบัญญัตินี้และคงมีสภาพ เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"สถาบันอุดมศึกษา เอกชน" หมายความว่า มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือสถานที่ที่บุคคลจัดให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกเพศรวมกัน เกินเจ็ดคนขึ้นไป

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่าผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"คณะกรรมการสถาบัน" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"กรรมการสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"สภาสถาบัน" หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"กรรมการสภาสถาบัน" หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

"ผู้บริหารสถาบัน" หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือผู้อำนวยการสถาบัน-
อุดมศึกษาเอกชน

"นักศึกษา" หมายความว่า ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระ-
ราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (๑) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยมหา-
วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น
- (๒) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม
- (๓) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์โดยเฉพาะ
- (๔) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างรัฐบาล

โดยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือรัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎทบทวงกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎทบทวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษา เอกชน เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีสามประเภท คือ

- (๑) มหาวิทยาลัย
- (๒) สถาบัน
- (๓) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินซึ่งใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดในกฎทบวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอดจากภาระติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนได้

มาตรา ๑๒ ให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เป็น

นิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อกำหนดนั้นอย่างน้อย
น้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
- (๔) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และโครงการใช้จ่าย
- (๕) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (๖) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การศึกษา และ
การวัดผลการศึกษา
- (๗) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก
- (๘) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา และการกำหนด
เครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๙) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (๑๐) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่
อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการของคณาจารย์และ
เจ้าหน้าที่

- (๑๑) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๔ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๓ และการ
แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ แล้วต้องได้รับ
อนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขา
วิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลัก
เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานบริหาร
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อส่งเสริม

วิชาการ

สำนักบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม

คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักงาน เลขานุการ

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักงาน เลขานุการ

มาตรา ๑๗ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหารงานของวิทยาเขตสาขาก็ได้

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทยและต้องใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" หรือ "วิทยาลัย" แล้วแต่กรณี นำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด ๒

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสามคนต้อง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จากภาคธุรกิจ เอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบัน เลือกรกรรมการคนหนึ่ง เป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการและ เลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ สองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระคณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา ๒๓ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน
การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่
ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ หรือ
รองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการสถาบัน
คนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็น เสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน-
กรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้กรรมการและ เลขานุการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุม เลือก
กรรมการสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน
- (๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบทอง ตามพระราช-
บัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษา และ
วิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัย
กำหนด
- (๔) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัย
กำหนด

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบัน และคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๗) ปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน
มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจ และคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจ หรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้ว ตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด ๓

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๒๘ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(๓) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกัน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมีใช้กรรมการโดยตำแหน่ง ตาม (๑) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่นายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา ๒๘ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๒) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘
- (๔) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามมาตรา ๗๕

วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต หรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา ๓๒ การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาด้วยก็ได้

(๒) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน

(๓) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา

(๖) แต่งตั้ง และถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน

(๗) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๘) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ

ประจำปี

(๙) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่นักคณผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๑๐) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เจริญยิ่งขึ้น

(๑๑) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มีได้ระบุให้ เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครอง บังคับบัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมติที่สภาสถาบันกำหนด หรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบ ตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหาร สถาบัน เป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบันต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหาร สถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหาร สถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันไม่ได้มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบัน ซึ่งมีอาวุโสรักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับ ผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งจากสภาสถาบัน และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๓๘ ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๒) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคยเป็นศาสตราจารย์มาแล้ว

หรือมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือเทียบเท่า

(๓) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้ริกอลจริตหรือจิตฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากงานหรือราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๒) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๓) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบที่กำหนดในกฎทบวง

(๔) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๕) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำรายงานประจำปี และรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบัน หรือรัฐมนตรีกำหนด

(๗) รักษาวิสัย และระมัตระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมาย และที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๙) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนพึงกระทำ

มาตรา ๔๐ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะ และการจัดระบบบริหารงานในคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบ หรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๔๒ อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง

- (๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (๓) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๔) ไม่เป็นผู้สีกาเฝ่หรือเสื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย

ของประเทศ หรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

- (๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ แล้ว คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติ และหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๔๔ ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

หมวด ๔

ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ค.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ในสาขาวิชาใดได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอนนั้น

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น อย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน อาจวาง ข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๐ สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน อาจวาง ข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร- บัณฑิตในวิชาใดได้ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงขั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรี แต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ ปริญญาแล้ว

มาตรา ๕๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน มีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำ หรือเจ้าหน้าที่ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้นสาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎทรวง

มาตรา ๔๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุในข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทรวง

ครูวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด ๕

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา ๕๓ ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วย เงินทุนประเดิม และทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และ เงินทุนหรือทรัพย์สินที่ได้มาภายหลัง

มาตรา ๕๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา ๕๓ เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองทุนทั่วไป
- (๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (๓) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (๔) กองทุนสงเคราะห์
- (๕) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

มาตรา ๕๕ กองทุนทั่วไปได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจาก เงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) รายได้ตามมาตรา ๖๐ (๑) และ (๓)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง

(๔) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๕๖ กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติม หรือปรับปรุงที่ดิน หรือสิ่งก่อสร้างของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๕๗ กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด

มาตรา ๕๘ กองทุนสงเคราะห์ได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สถานบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สถานบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำหรือการจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถานบันอุดมศึกษาเอกชนและการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถานบันอุดมศึกษาเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ตามข้อบังคับของสถานบัน

มาตรา ๕๙ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถานบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้จัดสรรจากรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กินไว้ร้อยละสิบตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๐ สถานบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่สถานบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถานบันอุดมศึกษาเอกชน และรายได้อื่นของสถานบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปีให้สถานบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สถานบันอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ในกองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา ๖๒ ให้ผู้บริหารสถานบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชี งบดุล และการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีของสถานบันอุดมศึกษา-

เอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินและสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา ๖๓ ให้ผู้บริหารสถาบัน เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุลและงบ-
การเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบ
ภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี และเมื่อผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำ
เสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุน
ประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้า
วันนับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา ๖๔ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นผู้สอบบัญชีสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชนทุกปี

มาตรา ๖๕ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีอำนาจตรวจสอบบัญชี
เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจง
จากกรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน หรือ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๖๖ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนรายงานผลของการตรวจ
สอบต่อสภาสถาบันว่า สถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น ได้จัดทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลง-
แปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับ
จ่ายในกองทุนประเภทต่าง ๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ต้องแถลงในรายงาน เช่นนั้นด้วยว่า
ตนเห็นว่างบดุลได้ทำโดยถูกต้องควรฟังว่าสำแดงให้เห็นฐานะของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง
ของกองทุนนั้น ๆ ที่เป็นอยู่ตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด ๖

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เป็นไปตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎทบวง

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๖๘ การกระทำได้ดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

- (๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละห้ำแสนบาท
- (๒) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด
- (๓) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ
- (๔) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เกินร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน
- (๕) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (๖) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๔๔ พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่มั่นคง หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือ เมื่อเห็น เป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนหยุดสอนในระหว่าง เวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะ เห็นว่า เหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแก่งกิจการของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวงหรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนใด เสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร

(๒) สั่งให้งดรับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง หรือทุกสาขาวิชา เมื่อไม่ปฏิบัติตามข้อ (๑)

(๓) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา

(๔) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

(๕) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๗๕ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษา เอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๒) สถาบันอุดมศึกษา เอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎทบวงเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษา เอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง

(๓) สถาบันอุดมศึกษา เอกชนหยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(๔) สภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความ

มั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน อยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบ เอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนด เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๗๖ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้ว ห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจัดการอันสมควร เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา ๗๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในระหว่าง เวลาที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา ๗๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรี ได้ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณา เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อชี้ขาด

เมื่อ ๗๔ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองได้ต่อไป หรือ เมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่ง เลิกการควบคุม และประกาศคำสั่ง เพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนด เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้แก่สภาสถาบันโดยมิชักช้า

มาตรา ๘๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควร เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน นั้นได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่จะมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชน ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษาของนักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๒ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้คณะกรรมการสถาบันหรือคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชี เพื่อชำระบัญชีสถาบันอุดม-

ศึกษาเอกชนนั้น และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๘๓ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

มาตรา ๘๔ ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๕ เมื่อปรากฏว่าผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๖) มาตรา ๔๔ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบัน ใบอนุญาตเป็นคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือการอนุญาตให้เป็นคณาจารย์ประจำ หนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๘๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา ๘๕ แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่อีกได้ เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูก เพิกถอนใบ อนุญาตหรือ เพิกถอนการอนุญาต

หมวด ๗

การ เลิกและการ โอนกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะ เลิกดำเนินกิจการสถาบัน- อุดมศึกษา เอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการขอ เลิกต่อ รัฐมนตรีก่อนสิ้น ปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสาม เดือน

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะ โอนกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียด เกี่ยวกับการ โอนและผู้รับ โอนต่อ รัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภา- สถาบันแจ้งชื่อผู้รับ โอนต่อ รัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียด เกี่ยวกับผู้รับ โอนนั้น

มาตรา ๘๙ ในกรณีตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ ให้คณะกรรมการ- สถาบันมีอำนาจ เรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับ โอน และผู้ซึ่ง เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา เอกชน มาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความ เห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณา สั่งการตามที่เห็นสมควร เกรณีที่ตั้งให้ เลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้นำมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำความผิดเป็นกรรมการสถานศึกษาโดยไม่ได้รับการแต่งตั้ง
จากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่งผู้บริหารสถาบัน
โดยที่รู้ผู้ว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ (๓) หรือ (๖)
มาตรา ๔๔ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพัน-
บาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ ให้ถือว่ากรรมการสภาสถาบันและผู้บริหารสถาบันทุกคนต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๐ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดใช้ศรัทธาวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า "สถาบัน" ไว้หน้าชื่อในการดำเนินกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสาร-
อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการโรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เลิกใช้คำดังกล่าวภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลา
ดังกล่าวนี้ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ใบบัญญาต์ให้จัดตั้งวิทยาลัย เอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย-
 เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไป
 และให้ถือว่า เป็นใบบัญญาต์ให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อ-
 กำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระ-
 ราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
 บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนด
 ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๕ ให้คณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย-
 เอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย เอกชน และคณะกรรมการการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
 ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นคณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการ-
 ควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน สภาสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้จน
 กว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหก เดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่ง
 ได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
 ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัย เอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนได้มีความ เจริญมั่นคงและเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่าง ๆ

- คณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน
- คณะกรรมการสอบไล่ภายนอก
- คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร

คณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน

คณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาต่อทบวงมหาวิทยาลัย และต่อคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบรับรองมาตรฐานการศึกษาให้แก่วิทยาลัย เอกชน ขณะนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาขึ้นตามหลักสูตรและสาขาวิชาที่วิทยาลัย เอกชนได้รับอนุญาตให้เปิดสอนดังนี้คือ

๑. สาขาวิชาภาษา
๒. สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และศาสนา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)
๓. สาขาวิชาดุริยศิลป์
๔. สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
๕. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖. สาขาวิชาสังคมศาสตร์
๗. สาขาวิชานิติศาสตร์

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน

๑. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน สาขาวิชาต่าง ๆ

๒. ตรวจสอบเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย-
เอกชน ซึ่งทำการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนได้แล้ว รวมทั้งพิจารณาความ
พร้อมในการเปิดสอนตามหลักสูตรใหม่

๓. พิจารณาเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาแก่วิทยาลัย เอกชน
ที่เสนอทบวงมหาวิทยาลัยให้รับรองมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญา โดยยึดปฏิบัติตามหลัก-
เกณฑ์การรับรองมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา
ของวิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดโดยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

๔. ติดตามและประเมินผลมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน
สาขาวิชาต่าง ๆ ที่ได้รับรองมาตรฐานการศึกษาไปแล้ว

๕. เสนอความเห็นและดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามที่ทบวงมหา-
วิทยาลัยจะมอบหมาย

คณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

คณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่า ๓ คน
ซึ่งวิทยาลัย เอกชน เป็นผู้เสนอรายชื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพิจารณา
แต่งตั้ง เพื่อรับผิดชอบและดำเนินงาน เรื่องการวัดผลการศึกษา ในแต่ละหมวดวิชา หรือ
แต่ละสาขาวิชา และในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เห็นสมควรอาจ
แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นเพิ่มเติมได้ในจำนวนไม่เกินที่วิทยาลัย เอกชน เสนอ

คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งให้ เป็นกรรมการสอบไล่ภายนอกนั้น
ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. เป็นผู้ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยาลัย เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒

๒. เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับการสอนสาขาวิชานั้น ๆ ในสถาบัน-
อุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๓. เป็นบุคคลภายนอกที่ทรงคุณวุฒิ ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิทยาลัย-
เอกชนนั้น

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกซึ่งรับผิดชอบการวัดผลการศึกษาของ
วิทยาลัย เอกชนมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบในการออกข้อสอบแต่ละภาคการศึกษาของหลักสูตรชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ของแต่ละหมวดวิชา หรือแต่ละสาขาวิชา ยกเว้นสาขาวิชา
นิติศาสตร์ ให้ความเห็นชอบในชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔
๒. ตรวจสอบและรับรองรายงานผลการตรวจข้อสอบตามข้อ ๑
๓. รับรองรายงานการวัดผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา
๔. ส่งรายงานผลการสอบแต่ละภาคการศึกษาให้ทบวงมหาวิทยาลัย

ทราบก่อนการประกาศผล

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ - ๗ คน
เป็นกรรมการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ เจ้าหน้าที่
ทบวงมหาวิทยาลัยหนึ่งคน เป็นกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรแต่งตั้งโดยคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย
เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็น เกี่ยวกับหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชาที่มีการสอน
ในวิทยาลัย เอกชน

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกของวิทยาลัยเอกชน

พ.ศ. ๒๕๑๖

เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก (External Examiners) ของวิทยาลัยเอกชนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้อนุสัญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา ของวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของสภาบริหารคณะปฏิวัติกำหนดไว้ ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกของวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๖"

ข้อ ๒ ให้วิทยาลัยเอกชนดำเนินการให้กรรมการสอบไล่ภายนอกๆ ของวิทยาลัยเอกชนแต่ละสาขาวิชา ประชุมจัดทำกำหนด เวลาการทำงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้อนุสัญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา ของวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของสภาบริหารคณะปฏิวัติกำหนดไว้

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชน จัดส่งรายละเอียดของเนื้อหาวิชาที่สอน (Course Description) หรือรายการย่อของเนื้อหาวิชาที่สอน (Course Outline) ของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาให้แก่กรรมการสอบไล่ภายนอกๆ แต่ละสาขาวิชาเพื่อทราบในระหว่างเปิดภาคการศึกษาแต่ละภาคของทุก ๆ ปี

ข้อ ๔ เมื่อเห็นสมควร กรรมการสอบไล่ภายนอกฯ จะเข้าไปสังเกตการณ์ การเรียนการสอนเพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการวัดผลให้แก่วิทยาลัย เอกชนได้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชน รวบรวมข้อสอบจากผู้สอนแต่ละวิชา แล้วนัดประชุมคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกฯ ตามกำหนดเวลาการทำงานตามข้อ ๒ เพื่อทำการตรวจสอบ แก้ไข เปลี่ยนแปลง เสนอแนะและอนุมัติ แล้วส่งมอบให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชนไปดำเนินการสอบต่อไป

ข้อ ๖ ให้วิทยาลัยเอกชนเก็บผลการสอบไว้เป็นหลักฐาน สำหรับกระดาษ คำตอบรายงานของนักศึกษา (Term papers) เอกสารการให้คะแนนของผู้สอน ให้เก็บไว้เป็นหลักฐานไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๗ กรรมการสอบไล่ภายนอกฯ มีอำนาจขอตรวจสอบหลักฐานตามข้อ ๖ ในการนี้ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชนจัดส่งมอบให้โดยเร็ว

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชน จัดรวบรวมรายงานผลการสอบส่ง ให้คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบภายในกำหนด เวลาที่ระบุไว้ในกำหนดเวลาการทำงานตามข้อ ๒ เมื่อคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกฯ ให้ความเห็นชอบ แล้ว ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชนแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทราบ ก่อนประกาศผลการสอบ

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศใช้ระเบียบนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(ลงชื่อ) บุญสม มาร์ติน

(นายแพทย์บุญสม มาร์ติน)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

จำนวนบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา ๒๕๒๐ ที่ยังมีได้ทำงานและทำงานแล้ว จำแนกตามสาเหตุที่ยังมิได้ทำงาน ประเภทของหน่วยงานและสาขาวิชาตามยูเนสโก

สาขาวิชาตามยูเนสโก	จำนวนบัณฑิตที่กรอกแบบสำรวจ No. of Graduates Filling-in Questionnaires	สาเหตุที่ยังมิได้ทำงาน			ประเภทของหน่วยงาน						UNESCO Fields of Study	ลำดับที่ของบัณฑิตที่หารายได้	
		รวม Total	ยังหางานไม่ได้ Unable to apply for Jobs	ยังไม่ประสงค์จะทำงาน Not desire to work	ศึกษาต่อ Further Study	รวม Total	ส่วนราชการ Government Agencies	รัฐวิสาหกิจ State Enterprises	องค์การระหว่างประเทศ International Agencies	บริษัท/เอกชน Private Firms			% ของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว % of Employed Graduates
รวม	๑๓,๐๙๒	๓,๕๖๒	๒,๑๒๔	๒๖๖	๑,๑๗๒	๑๑๔,๕๓๐	๕,๓๖๖	๕๓๐	๕๓	๕,๕๓๑	๓๐.๓๑	Total	
เกษตรศาสตร์	๓๑๐	๑๕๑	๖๕	๒๖	๖๒	๕๕๕	๒๓๒	๓๓	๓	๒๕๖	๗๙.๖๓	Agriculture	๕
นิติศาสตร์	๑,๗๒๗	๓๕๑	๕๑๐	๓๓	๓๕๓	๕๓๖	๕๕๑	๓๕	๕	๓๕๒	๕๕.๒๐	Law	๓
แพทยศาสตร์	๑,๑๕๐	๖๕	๓๐	๕	๒๕	๑,๐๕๒	๓๐๖	๑๖	๖	๒๕๕	๕๕.๐๕	Medical Science	๒
มนุษยศาสตร์	๕๕๓	๒๓๕	๑๗๑	๒๖	๕๒	๖๖๕	๒๕๓	๒๗	๖	๓๓๕	๗๐.๕๑	Humanities	๖
จิตรศิลป์	๑๗๔	๓	๓	๒	๒	๑๖๗	๒๕	๕	๑	๑๓๕	๕๕.๕๓	Fine Arts	๑
วิทยาศาสตร์	๗๗๐	๒๓๓	๓๕	๑๕	๑๓๕	๕๓๗	๒๕๐	๑๓	๕	๒๗๕	๕๖.๕๕	Natural Science	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๕๕๕	๑๓๕	๕๖	๑๒	๖๖	๓๖๑	๑๗๕	๓๓	๓	๕๕๕	๕๖.๕๓	Engineering	๕
ศึกษาศาสตร์	๑,๕๖๕	๕๕๑	๓๕๕	๕๕	๑๗๕	๗,๓๓๓	๖,๕๕๕	๕๕	๑๕	๕๖๕	๕๒.๕๐	Education	๕
สังคมศาสตร์	๓,๖๕๕	๑,๓๑๕	๕๕๕	๕๕	๒๗๖	๒,๓๕๑	๖๕๓	๑๕๗	๕	๑,๕๓๓	๖๓.๕๓	Social Science	๓

แผนภูมิสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในระบบการศึกษาในปัจจุบัน

สถาบันที่ประสาทปริญญา		สถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ในระบบการศึกษา					สถาบัน เอกชน
สถาบันอุดมศึกษา ๑๓ สถาบัน	วิทยาลัย ๓๖ วิทยาลัย	วิทยาลัย เทคนิค ๒๑ วิทยาลัย	วิทยาลัย เกษตรกรรม ๑๑ วิทยาลัย	วิทยาลัย พณิชยศึกษา ๔ วิทยาลัย	วิทยาลัย พยาบาล ๑๐ วิทยาลัย	วิทยาลัย นาฏศิลป์	วิทยาลัย เอกชน ๑๑ วิทยาลัย

ตารางผนวกที่ ๓๕

ประมาณการ เบื้องต้นของรายจ่ายของรัฐบาล เพื่อจัดการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๔
โดยถือระบบและประสิทธิภาพปัจจุบัน (ราคาของปี พ.ศ. ๒๕๑๕)

ประเภทและระดับการศึกษา	รายจ่าย (ล้านบาท) เป็นรายปี				
	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
ประถมศึกษา	๕,๖๒๖.๓	๕,๙๓๒.๐	๖,๒๖๕.๕	๖,๖๓๐.๒	๗,๐๒๘.๖
มัธยมศึกษาสายสามัญ	๑,๖๓๑.๐	๑,๖๘๗.๖	๑,๗๓๓.๔	๑,๗๘๐.๕	๑,๘๓๐.๐
มัธยมศึกษาสายอาชีพ	๔๙๕.๐	๕๒๐.๐	๕๔๕.๐	๕๗๐.๐	๕๙๐.๐
ฝึกหัดครู	๑๗๒.๕	๑๕๔.๒	๑๕๔.๒	๑๕๕.๑	๑๕๗.๕
อุดมศึกษา (ยกเว้นมหา-					
วิทยาลัยรามคำแหง)	๑,๗๒๘.๐	๑,๗๗๒.๐	๑,๘๓๖.๐	๑,๘๓๐.๕	๑,๘๕๗.๕
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๗๘.๐	๘๘.๐	๙๗.๐	๑๐๖.๐	๑๑๕.๐
ประมาณการรายจ่ายสำหรับ					
การศึกษาในโรงเรียน	๘,๗๓๑.๘	๑๐,๑๖๓.๘	๑๐,๖๓๑.๑	๑๑,๑๔๕.๒	๑๑,๖๗๘.๖
ประมาณการรายจ่ายสำหรับ					
การศึกษานอกโรงเรียน	๒๒๕.๘	๒๕๔.๘	๒๘๘.๘	๓๒๘.๕	๓๗๕.๗
ประมาณการรายจ่ายเพื่อ					
การศึกษาทั้งหมด	๑,๘๕๗.๖	๑๐,๔๑๘.๖	๑๐,๙๒๐.๐	๑๑,๔๗๔.๗	๑๒,๐๕๔.๓

หมายเหตุ ๑) ประมาณการรายจ่ายสำหรับการศึกษาในโรงเรียน ได้จากการนำเอาค่าใช้จ่ายต่อหัว ในเอกสารผนวกที่ ๑๐/๒ คูณกับประมาณการนักเรียนในระดับการศึกษาต่าง ๆ ในเอกสารผนวกที่ ๑๐/๑

๒) ประมาณการรายจ่ายสำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ได้จาก Nicholas Bennett, Namsap Chantanahom, Sakol Intab, and Sanya Chattanond, Problems of Financing the Thai Educational System, Bangkok: Kurusapha Ladprao Printing Press, 1974, p. 243.

รวมเฉพาะยอดรายจ่าย Total Adult & Non Formal Education, Educational Techniques, Office of the Under Secretary.

ตารางผนวกที่ ๓๖

ประมาณการ เบื้องต้น เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา

จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๐-๒๕๒๔

ประเภทและระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียนนักศึกษา (ล้านคน) เป็นรายปี				
	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
ประถมศึกษาตอนต้น	๕.๗๒	๕.๘๘	๖.๐๔	๖.๒๑	๖.๓๘
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑.๘๙	๒.๒๕	๒.๕๔	๒.๘๗	๓.๒๕
มัธยมศึกษาสายสามัญ	.๘๒	.๘๔	.๘๗	.๙๐	.๙๒
มัธยมศึกษาสายอาชีพ	.๑๐	.๑๐	.๑๑	.๑๑	.๑๒
การฝึกหัดครู	.๐๖	.๐๕	.๐๕	.๐๕	.๐๕
อุดมศึกษา	.๑๓	.๑๓	.๑๓	.๑๔	.๑๔
รวม	๘.๘๒	๙.๒๕	๙.๗๔	๑๐.๒๘	๑๐.๘๗

หมายเหตุ ๑) ประมาณการจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น คำนวณโดยใช้อัตราการเพิ่มขึ้นของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นเท่ากับร้อยละ ๒.๘ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มตัวเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔

๒) ประมาณการจำนวนนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย คำนวณโดยใช้อัตราการเพิ่มขึ้นของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๓ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มตัวเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๑๐ - ๒๕๑๕ และในระยะ ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ ก็ จะยังเป็นระยะขยายการศึกษาภาคบังคับอยู่

๓) ประมาณการจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเท่ากับร้อยละ ๑๒ ของจำนวนนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างปี ๒๕๑๕

๔) ประมาณการจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเท่ากับร้อยละ ๕ ของจำนวนนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างในปี ๒๕๑๕

๕) ประมาณการจำนวนนักเรียนอุดมศึกษาเท่ากับร้อยละ ๒.๒ ของจำนวนนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างในปี ๒๕๑๕

วัตถุประสงค์และนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ ๕ ระดับอุดมศึกษา
(๒๕๒๕ - ๒๕๓๔)

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ ๕ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และแผน เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

๑.๑ เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาการศึกษาโดยส่วนรวมของชาติ โดยคำนึงถึงความพร้อม เอกลักษณะศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา และความต้องการของสังคมไทย

๑.๒ เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา สามารถปฏิบัติภารกิจหลักได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

๑.๓ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหาร และการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมุ่งยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

๒. นโยบาย

๒.๑ ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของการอุดมศึกษาให้สูงขึ้นโดย เน้นการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการศึกษาและวิจัยให้เพียงพอ และการปรับปรุงระบบบริหารให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒.๒ ปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้มีความสมดุลย์ระหว่างภาคทฤษฎีและประสบการณ์ภาคปฏิบัติ รวมทั้งการจัดให้มีหลักสูตร-

ระยะสั้นระยะยาวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้การอุดมศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้ดียิ่งขึ้น

๒.๓ ขยายการผลิตบัณฑิตในกลุ่มสาขาวิชาการและวิชาชีพที่มีความต้องการกำลังคนสูง และยังมีความขาดแคลนอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข

๒.๔ สนับสนุนการวิจัยค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเพื่อประยุกต์ผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยด้านพลังงานและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาชนบท

๒.๕ ขยายงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นโดยเน้นการเผยแพร่ความรู้ การฝึกอบรม และการศึกษาต่อเนื่องในรูปแบบต่าง ๆ

๒.๖ ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินกิจกรรมด้านทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเน้นการสงวนรักษาและการเผยแพร่ศิลปและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

๒.๗ สนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมตามแนวนโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนของชาติ

๒.๘ สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนขยายการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความพร้อม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ร่วมรับภาระในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความถนัดได้เต็มที่ ทั้งนี้ จะได้กำหนดสัดส่วนของความรับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มหาวิทยาลัย เปิดและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒.๔ ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานอื่นให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสามารถรวมทั้งหามาตรการในการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาสนับสนุนกิจการอุดมศึกษา เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระงบประมาณจากรัฐบาล

นโยบายการเพิ่มอัตราการรับนิสิตนักศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
ระยะที่ ๕ (๒๕๒๕ - ๒๕๒๙) ของสถาบันอุดมศึกษา

เนื่องด้วยคณะอนุกรรมการวางแผนและติดตามประเมินผลการพัฒนาการศึกษา
อุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๒๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ที่ประชุมได้
พิจารณาเห็นว่าสมควรกำหนดนโยบายการรับนิสิตนักศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
ระยะที่ ๕ (๒๕๒๕ - ๒๕๒๙) ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของการรับ
นิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับภาวะการณ์และตลาดแรงงาน นโยบายว่าด้วยการจัดการศึกษา
ในมหาวิทยาลัยระบบเปิด และในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีหลักการดังนี้คือ

๑. กลุ่มสาขาวิชาใดที่ใดเปิดสอนในมหาวิทยาลัยระบบเปิด และจัดทำได้ดี
มีปริมาณมากพอควร และภาวะการมีงานทำอยู่ในระดับต่ำ สถาบันอุดมศึกษาในระบบปิด ควร
จำกัดการรับให้คงที่หรือเพิ่มขึ้นเล็กน้อย
๒. กลุ่มสาขาวิชาใดที่ได้เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และจัดทำได้ดี
มีปริมาณมาก ให้สถาบันอุดมศึกษาในระบบปิด รับนักศึกษาเพิ่มขึ้นได้ตามขอบเขตการรับ
นักศึกษาต่อปีที่ได้กำหนดไว้
๓. กลุ่มสาขาวิชาใดที่ได้เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร
และภูมิภาค ให้เน้นการขยายกลุ่มสาขานั้น ๆ ซึ่งเปิดสอนในสาขาวิชาและ
ระดับเดียวกันในสถาบัน ศึกษาภูมิภาคมากกว่าในกรุงเทพมหานคร

ตารางผนวกที่ ๓๗

การรับใบสัตตบศกศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ ๕

(๒๕๒๕ - ๒๕๒๙) ของสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๑	๑	<p>กลุ่มแพทยศาสตร์และสาธารณสุข (Medical Science and Health -related) ได้แก่</p> <p>Medicine, surger and medical specialities, hygiene and public health, physiotherapy and occupational therapy; nursing, midwifery, medical X-ray techniques and other programmes in medical diagnostic and treatment techniques medical technology, dentistry stomatology and odontology, dental techniques, pharmacy, optometry.</p>	๑๐ ปีขึ้นไป	รับตามความ- เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๑	๒	วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) ได้แก่ Chemical engineering and materials techniques, civil engineering, electrical and electronics engineering, survey- ing, industrial engineering, metallurgical engineering, mining engineering, mechanical engineering, agricultural and forestry engineering techniques, fishery engineering techniques.	๑๐ ขึ้นไป	-	-	ยกเว้นวิศวกรรม ศาสตร์ สาขาโยธา ให้คงที่การรับนัก- ศึกษา เพราะมีปัญหา เรื่องตลาดแรงงาน และภาวะการมึงงาน ทำ
๒	๓	การเกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง (Agriculture, Forestry and Fishery) ได้แก่	๕ - ๑๐	-	รับตามขีดความ สามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๒		General programmes in agriculture, animal husbandry, horticulture, crop husbandry, agricultural economics, food sciences and technology, soil and water sciences, veterinary medicine, forestry, forest products technology, fishery science and technology.				
	๔	การอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี (Trade, Craft and Industrial Programmes) ได้แก่ Food processing, electrical and electronics trades, metal trades, mechanical trades,	๕ - ๑๐	-	รับตามขีดความสามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๒	๕	air-conditioning trades; textile techniques, graphic arts, laboratory technicians, optical lens making. คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ (Mathematics and computer Science) ได้แก่ General programmes in mathematics, statistics, actuarial science, computer Science.	๕ - ๑๐	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	
	๖	สถาปัตยกรรมและการวางผังเมือง (Architecture and town Planning) ได้แก่	๕ - ๑๐	-	รับตามขีดความ สามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๒		Architecture, town Planning, Landscape architecture.				
	๗	คหกรรมศาสตร์ (Home Economics) ได้แก่ Househole arts, consumer food research and nutrition.	๔ - ๑๐	-	-	
๓	๘	บริหารธุรกิจ (Commercial and Business Administration) ได้แก่ Business administration and commercial programmes, accoun- tancy, secretarial programmes, business machine operation and electronic data processing, financial management, public administration, institutional administration.	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๓	๔	วิทยาศาสตร์ (Natural Science) ได้แก่ Biological science, chemistry, geological science, physics, astronomy, meteorology, oceano- graphy.	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	
	๑๐	ศึกษาศาสตร์ (Education Science and Teacher Training) ได้แก่ General teacher training, teacher training programmes with speci- alization in vocational subjects, education science.	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	-	
	๑๑	มนุษยศาสตร์ (Humanities, Religion and Theology) ได้แก่ Languages and Literature, linguistics, comparative Litera2 ture, programmes for interpreters and translators history, archaeology, philosophy. Religion and theology.	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	
	๑๒	วิจิตรศิลป์ (Fine and Applied Arts) ได้แก่ Art studies, drawing and painting, sculpturing, handicrafts, music,	๐ - ๕	-	-	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๓		drama, photography and cinematography, interior design, history and philosophy of art.				
	๑๓	นิติศาสตร์ (Law) ได้แก่ Law, programmer for "notaires" local magistrate jurisprudence.	๐	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	มหาวิทยาลัยใน ระบบปิดไม่ควร รับเพิ่มเพราะมหา- วิทยาลัยระบบเปิด และวิทยาลัยเอกชน ทำได้ดี
	๑๔	สังคมศาสตร์ (Social Behavioural Science) ได้แก่ Social and behavioural science, economics, demography, political science, sociology, anthropology, psychology, geography, studies of regional cultures.	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	
	๑๕	วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน (Mass Communication and Documentation) ได้แก่ Journalism, programmes in radio and televisic broad-casting, public relations, communications arts,	๐ - ๕	รับตามความ เหมาะสม	รับตามขีดความ สามารถ	

ตารางผนวกที่ ๓๗ (ต่อ)

กลุ่มที่	ลำดับที่	สาขาวิชาตาม ISCED	ขอบเขตการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นต่อปี (ร้อยละ)			หมายเหตุ
			สถาบันอุดมศึกษา ระบบปิด แต่ละแห่งขยาย การรับได้	สถาบันอุดมศึกษา ระบบเปิด	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	
๓		library science, programmes for technicians in museums and similar repositories, documentation techniques.				
	๑๖	การบริการ (Service Trade) ได้แก่ Cooking (restaurant and hotel-type), retailing, tourist trades, other service trades Programmes.	๐ - ๕	-	รับตามขีดความสามารถ	
	๑๗	การคมนาคมและขนส่ง (Transport and Communications) ได้แก่ Air crew and ships officer programmes, railway operating trades, road motor vehicle operation programmes postal service programmes.	-	-	-	ยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาใดเปิดสอน
	๑๘	อื่น ๆ (Other Programmes) ได้แก่ General programmes. Criminology, civil security and militaire programme, social welfare, vocational counselling, physical education, environmental studies, nautical science. (Other programmes.	๐ - ๕	-	-	

หมายเหตุ

๑. กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ จัดให้เป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนกำลังคนกลุ่มสูง ในแผนฯ ๕
๒. กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีอัตราการว่างงานปี ๒๕๑๔ และ ๒๕๒๐ ในระดับปานกลาง
๓. กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีอัตราการว่างงาน ปี ๒๕๑๔ และ ๒๕๒๐ ในระดับค่อนข้างมาก

สาระสำคัญในการสัมภาษณ์อธิการวิทยาลัย

๑. ความรับผิดชอบต่อสังคมของวิทยาลัย เอกชน
๒. ปัญหาที่มีผู้กล่าวว่า วิทยาลัยเอกชนมุ่งแสวงหากำไรในแง่การค้า
๓. การใช้นโยบายและวิธีการในการดำเนินการในการบริหารวิทยาลัย
 - ๓.๑ ความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษา กับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน
 - ๓.๒ ปัญหาเรื่องคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก
 - ๓.๓ การปกครองดูแลนักศึกษา
 - ๓.๔ การเก็บค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา
 - ๓.๕ การผลิตบัณฑิตที่ได้ออกสู่สังคม
 - ๓.๖ การสอดคล้องบัณฑิตที่จบการศึกษาออกไปแล้ว
 - ๓.๗ โครงการณ์ในอนาคตของวิทยาลัย
 - ๓.๘ ปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยเคยประสบมา และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
๔. วิทยาลัย เอกชนควรจะมีสิทธิและ เสรีภาพในการเรียนการสอน เพื่อจะเป็นเลิศทางวิชาการอย่างไรในอนาคต

รายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ของวิทยาลัย

๑. จำนวนนักศึกษา (ในแต่ละชั้นปี)

<u>ระดับปริญญาตรี</u>	ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			ชั้นปีที่ ๔			
	จำนวน	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ปีการศึกษา ๒๕๒๐	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๑	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๒	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๓	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๔*	()	()	()	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ปีที่ ๑ คาดว่าจะรับประมาณ _____ คน โดยแยกตามคณะวิชาดังนี้

๑. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๒. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๓. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๔. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๕. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

<u>ระดับอนุปริญญา</u>	ชั้นปีที่ ๑			ชั้นปีที่ ๒			ชั้นปีที่ ๓			
	จำนวน	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ปีการศึกษา ๒๕๒๐	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๑	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๒	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๓	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
๒๕๒๔*	()	()	()	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ปีที่ ๑ คาดว่าจะรับประมาณ _____ คน โดยแยกตามคณะวิชาดังนี้

๑. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๒. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

๓. คณะวิชา _____ ประมาณ _____ คน

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ คาดว่าจะรับเพิ่ม

อาจารย์ประจำ ต่ำกว่าตรี _____ คน

ตรี _____ คน

โท _____ คน

เอก _____ คน

อาจารย์พิเศษ ต่ำกว่าตรี _____ คน

ตรี _____ คน

โท _____ คน

เอก _____ คน

ผู้สอนชาวต่างประเทศ ต่ำกว่าตรี _____ คน

ตรี _____ คน

โท _____ คน

เอก _____ คน

๓. จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาของแต่ละปีการศึกษา

ระดับปริญญาตรี

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๑ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๒ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๓ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๔*คาดว่าจะสำเร็จ _____ คน

แบ่งตามคณะวิชาดังนี้

๑. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๒. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๓. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๔. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๕. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน

ระดับอนุปริญญา

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๑ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๒ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๓ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๔* คาดว่าจะสำเร็จ _____ คน

แบ่งตามคณะวิชาดังนี้

๑. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๒. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๓. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๔. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
๕. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๑ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๒ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๓ สำเร็จการศึกษาจำนวน _____ คน หางานได้ _____ คน

๒๕๒๔* คาดว่าจะสำเร็จ _____ คน

- แบ่งตามคณะวิชาดังนี้
๑. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
 ๒. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
 ๓. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
 ๔. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน
 ๕. คณะวิชา _____ สำเร็จ _____ คน

๔. ผู้ที่สมัครคัดเลือก เข้าศึกษาในวิทยาลัย และจำนวนนักศึกษาที่วิทยาลัยสามารถรับไว้ได้
ในแต่ละปีการศึกษา

ระดับปริญญาตรี

- ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๑ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๒ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๓ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๔ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๕ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน

ระดับอนุปริญญา

- ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๑ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๒ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๓ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๔ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน
- ๒๕๒๕ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน

ระดับ ปวส.

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
 ๒๕๒๑ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
 ๒๕๒๒ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
 ๒๕๒๓ สมัครคัดเลือก _____ วิทยาลัยรับไว้ได้ _____ คน
 ๒๕๒๔ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน
 ๒๕๒๕ วิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ _____ คน

๕. ในแต่ละปีการศึกษา ผู้สมัครสอบคัดเลือก เรียนคณะวิชาใดมากที่สุด

ระดับปริญญาตรี

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ เลือกคณะวิชา _____ อันดับ ๑
 _____ อันดับ ๒
 _____ อันดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๑ เลือกคณะวิชา _____ อันดับ ๑
 _____ อันดับ ๒
 _____ อันดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ เลือกคณะวิชา _____ อันดับ ๑
 _____ อันดับ ๒
 _____ อันดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ เลือกคณะวิชา _____ อันดับ ๑
 _____ อันดับ ๒
 _____ อันดับ ๓

ระดับอนุปริญา

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๑ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ระดับ ปวส.

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๑ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ เลือกคณะวิชา _____ ชั้นดับ ๑

_____ ชั้นดับ ๒

_____ ชั้นดับ ๓

๖. ค่าเล่าเรียนและค่าบำรุงต่าง ๆ

<u>ระดับปริญญาตรี</u>		ค่าเล่าเรียน	ค่าบำรุง (บาท)
ปีการศึกษา ๒๕๒๐	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๑	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๒	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๓	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๔	หน่วยกิตละ	_____	_____

ระดับอนุปริญญา

ปีการศึกษา ๒๕๒๐	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๑	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๒	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๓	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๔	หน่วยกิตละ	_____	_____

<u>ระดับ ปวส.</u>		ค่าเล่าเรียน	ค่าบำรุง (บาท)
ปีการศึกษา ๒๕๒๐	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๑	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๒	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๓	หน่วยกิตละ	_____	_____
๒๕๒๔	หน่วยกิตละ	_____	_____

๗. การให้ทุนการศึกษาของวิทยาลัย สำหรับ

๗.๑ นักศึกษา

.....

.....

.....

๗.๒ อาจารย์ประจำ

.....

.....

.....

๘. โครงสร้างการจัดองค์การของวิทยาลัย

รายละเอียด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือน

นางสาวศรีสุภา สหชัย เสรี

ประวัติการศึกษา

นางสาวตรีสุภา สหชัย เสรี สำเร็จการศึกษาปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการตลาด ปีการศึกษา ๒๕๑๙ จากวิทยาลัยการค้า
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการค้า
ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

